

Presidència de la Generalitat

LLEI 6/2022, de 5 de desembre, de la Generalitat, del canvi climàtic i la transició ecològica de la Comunitat Valenciana. [2022/11735]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans i totes les ciutadanes que Les Corts han aprovat i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del rei, promulgue la Llei següent:

Índex

Preàmbul

TÍTOL PRELIMINAR. DISPOSICIONS GENERALS

- Article 1. Objecte de la llei
- Article 2. Àmbit d'aplicació
- Article 3. Principis rectors
- Article 4. Definicions

TÍTOL I. GOVERNANÇA CLIMÀTICA I PER A LA TRANSICIÓ ECOLÒGICA

- Article 5. Comissió del Consell per a coordinar les polítiques públiques de canvi climàtic
- Article 6. Consell Assessor i de Participació de Medi Ambient
- Article 7. Funcions de la conselleria competent en matèria de canvi climàtic i transició ecològica
- Article 8. Comitè de Persones Expertes en Canvi Climàtic de la Comunitat Valenciana
- Article 9. Assemblea de la Ciutadania Valenciana pel Clima

TÍTOL II. PLANIFICACIÓ EN CANVI CLIMÀTIC

- Article 10. Estratègia Valenciana de Canvi Climàtic i Energia

CAPÍTOL I. Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic.

- Article 11. Naturalesa i contingut
- Article 12. Programa d'adaptació al canvi climàtic
- Article 13. Programa de mitigació d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle
- Article 14. Programa de conscienciació social i capacitat socioeconòmica per a la transició ecològica
- Article 15. Pressupostos de carboni
- Article 16. Objectius de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, energies renovables i eficiència energètica
- Article 17. Tramitació i aprovació del Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic

CAPÍTOL II. Altres instruments de planificació

- Article 18. Plans d'Acció per al Clima i l'Energia Sostenible
- Article 19. Planificació de les instal·lacions d'energies renovables

CAPÍTOL III. Instruments de referència per a la planificació

- Article 20. Escenaris climàtics de la Comunitat Valenciana
- Article 21. Inventari d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en la Comunitat Valenciana

CAPÍTOL IV. Perspectiva climàtica i altres mesures de planificació

- Article 22. Perspectiva climàtica
- Article 23. Perspectiva climàtica en els pressupostos
- Article 24. Perspectiva climàtica en els instruments de planificació
- Article 25. Avaluació ambiental

TÍTOL III. REDUCCIÓ D'EMISSIONS EN LES POLÍTIQUES SECTORIALS

- CAPÍTOL I. Reducció d'emissions
- Article 26. Principis d'actuació

Presidencia de la Generalitat

LEY 6/2022, de 5 de diciembre, de la Generalitat, del cambio climático y la transición ecológica de la Comunidad Valenciana. [2022/11735]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos y todas las ciudadanas que Les Corts han aprobado y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del rey, promulgo la siguiente Ley:

Índice

Preámbulo

TÍTULO PRELIMINAR. DISPOSICIONES GENERALES

- Artículo 1. Objeto de la ley
- Artículo 2. Ámbito de aplicación
- Artículo 3. Principios rectores
- Artículo 4. Definiciones

TÍTULO I. GOBERNANZA CLIMÁTICA Y PARA LA TRANSICIÓN ECOLÓGICA

- Artículo 5. Comisión del Consell para coordinar las políticas de cambio climático
- Artículo 6. Consejo Asesor y de Participación de Medio Ambiente
- Artículo 7. Funciones de la conselleria competente en materia de cambio climático y transición ecológica
- Artículo 8. Comité de Personas Expertas en Cambio Climático de la Comunitat Valenciana
- Artículo 9. Asamblea de la Ciudadanía Valenciana por el Clima

TÍTULO II. PLANIFICACIÓN EN CAMBIO CLIMÁTICO

- Artículo 10. Estrategia valenciana de cambio climático y energía

CAPÍTULO I. Plan valenciano integrado de energía y cambio climático

- Artículo 11. Naturaleza y contenido
- Artículo 12. Programa de adaptación al cambio climático
- Artículo 13. Programa de mitigación de emisiones de gases de efecto invernadero
- Artículo 14. Programa de concienciación social y capacitación socioeconómica para la transición ecológica
- Artículo 15. Presupuestos de carbono
- Artículo 16. Objetivos de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero, energías renovables y eficiencia energética
- Artículo 17. Tramitación y aprobación del Plan valenciano integrado de energía y cambio climático

CAPÍTULO II. Otros instrumentos de planificación

- Artículo 18. Planes de acción para el clima y la energía sostenible
- Artículo 19. Planificación de las instalaciones de energías renovables

CAPÍTULO III. Instrumentos de referencia para la planificación

- Artículo 20. Escenarios climáticos de la Comunitat Valenciana
- Artículo 21. Inventario de emisiones de gases de efecto invernadero en la Comunitat Valenciana

CAPÍTULO IV. Perspectiva climática y otras medidas de planificación

- Artículo 22. Perspectiva climática
- Artículo 23. Perspectiva climática en los presupuestos
- Artículo 24. Perspectiva climática en los instrumentos de planificación
- Artículo 25. Evaluación ambiental

TÍTULO III. REDUCCIÓN DE EMISIONES EN LAS POLÍTICAS SECTORIALES

- CAPÍTULO I. Reducción de emisiones
- Artículo 26. Principios de actuación

Article 27. Emissions no difuses
Article 28. Emissions difuses
Article 29. Compensació d'emissions difuses
Article 30. Registre valencià d'iniciatives de canvi climàtic

CAPÍTOL II. Eficiència Energètica

Article 31. Obligacions generals
Secció 1.ª Edificació, rehabilitació i regeneració urbana
Article 32. Mesures de foment
Article 33. Eficiència energètica en edificacions
Article 34. Certificacions d'eficiència energètica
Article 35. Atorgament de llicències
Article 36. Sistemes de gestió energètica
Article 37. Regeneració urbana
Secció 2.ª Infraestructures públiques
Article 38. Grans infraestructures i equipaments públics
Article 39. Infraestructures portuàries
Article 40. Enllumenat públic
Secció 3.ª Eficiència energètica d'instal·lacions i aparells
Article 41. Instal·lacions de distribució d'energia tèrmica de districte
Article 42. Substitució d'instal·lacions i aparells
Article 43. Classificació energètica d'instal·lacions tèrmiques

CAPÍTOL III. Energies renovables

Secció 1.ª Disposicions generals
Article 44. Preferència de les energies renovables
Article 45. Integració en el sistema elèctric de les energies renovables
Article 46. Adequació de les xarxes elèctriques
Secció 2.ª Ubicació de les instal·lacions i tramitació de projectes
Article 47. Ubicació de les instal·lacions
Article 48. Zones de desenvolupament prioritari
Article 49. Simplificació de la tramitació d'instal·lacions de generació renovable i d'autoconsum
Article 50. Tramitació d'instal·lacions de generació renovable
Article 51. Participació local en instal·lacions de generació renovable
Article 52. Establiment del dret de superfície
Secció 3.ª Aplicacions específiques de les energies renovables
Article 53. Generació en punts de consum aïllats
Article 54. Autoconsum
Article 55. Aprofitament dels grans aparcaments en superfície i de cobertes
Article 56. Paràmetres urbanístics

CAPÍTOL IV. Gestió de la demanda

Article 57. Gestió de la demanda

CAPÍTOL V. Biocombustibles

Article 58. Biocombustibles
Article 59. Limitació de combustibles menys respectuosos amb el medi ambient

CAPÍTOL VI. Polítiques de mobilitat i transport

Secció 1.ª Disposicions generals
Article 60. Promoció de la mobilitat sostenible
Article 61. Mobilitat sostenible en les àrees generadores d'alta mobilitat
Article 62. Campanyes per al foment de consum del producte local
Secció 2.ª Mobilitat lliure d'emissions
Article 63. Lloguer, adquisició i altres formes de tinença de vehicles lliures d'emissions
Article 64. Infraestructures de recàrrega de vehicles elèctrics
Article 65. Reserva d'aparcament
Article 66. Punts de recàrrega per a vehicles elèctrics en aparcaments
Article 67. Vehicles de combustió interna

Artículo 27. Emisiones no difusas
Artículo 28. Emisiones difusas
Artículo 29. Compensación de emisiones difusas
Artículo 30. Registro Valenciano de Iniciativas de Cambio Climático

CAPÍTULO II. Eficiencia energética

Artículo 31. Obligaciones generales
Sección 1.ª Edificación, rehabilitación y regeneración urbana
Artículo 32. Medidas de fomento
Artículo 33. Eficiencia energética en edificaciones
Artículo 34. Certificaciones de eficiencia energética
Artículo 35. Otorgamiento de licencias
Artículo 36. Sistemas de gestión energética
Artículo 37. Regeneración urbana
Sección 2.ª Infraestructuras públicas
Artículo 38. Grandes infraestructuras y equipamientos públicos
Artículo 39. Infraestructuras portuarias
Artículo 40. Alumbrado público
Sección 3.ª Eficiencia energética de instalaciones y aparatos
Artículo 41. Instalaciones de distribución de energía térmica de distrito
Artículo 42. Sustitución de instalaciones y aparatos
Artículo 43. Clasificación energética de instalaciones térmicas

CAPÍTULO III. Energías renovables.

Sección 1.ª Disposiciones generales
Artículo 44. Preferencia de las energías renovables
Artículo 45. Integración en el sistema eléctrico de las energías renovables
Artículo 46. Adecuación de las redes eléctricas
Sección 2.ª Ubicación de las instalaciones y tramitación de proyectos
Artículo 47. Ubicación de las instalaciones
Artículo 48. Zonas de desarrollo prioritario
Artículo 49. Simplificación de la tramitación de instalaciones de generación renovable y de autoconsumo
Artículo 50. Tramitación de instalaciones de generación renovable
Artículo 51. Participación local en instalaciones de generación renovable
Artículo 52. Establecimiento del derecho de superficie
Sección 3.ª Aplicaciones específicas de las energías renovables
Artículo 53. Generación en puntos de consumo aislados
Artículo 54. Autoconsumo
Artículo 55. Aprovechamiento de los grandes aparcamientos en superficie y de cubiertas
Artículo 56. Parámetros urbanísticos

CAPÍTULO IV. Gestión de la demanda

Artículo 57. Gestión de la demanda

CAPÍTULO V. Biocombustibles

Artículo 58. Biocombustibles
Artículo 59. Limitación de combustibles menos respetuosos con el medio ambiente

CAPÍTULO VI. Políticas de movilidad y transporte

Sección 1.ª Disposiciones generales
Artículo 60. Promoción de la movilidad sostenible
Artículo 61. Movilidad sostenible en las áreas generadoras de alta movilidad
Artículo 62. Campañas para el fomento de consumo del producto local
Sección 2.ª Movilidad libre de emisiones
Artículo 63. Alquiler, adquisición y otras formas de tenencia de vehículos libres de emisiones
Artículo 64. Infraestructuras de recarga de vehículos eléctricos
Artículo 65. Reserva de aparcamiento
Artículo 66. Puntos de recarga para vehículos eléctricos en aparcamientos
Artículo 67. Vehículos de combustión interna

CAPÍTOL VII. Altres polítiques sectorials de mitigació
Article 68. Agricultura, ramaderia, pesca i gestió forestal
Article 69. Turisme
Article 70. Gestió de Residus

TÍTOL IV. MESURES D'ADAPTACIÓ A L'EFECTE DEL CANVI CLIMÀTIC I TRANSICIÓ JUSTA
Article 71. Principis d'actuació

CAPÍTOL I. Mesures específiques d'adaptació
Article 72. Ordenació del territori i urbanisme
Article 73. Agricultura, ramaderia, pesca i aquicultura
Article 74. Salut Pública
Article 75. Atenció d'emergències, protecció civil i seguretat
Article 76. Xarxa de refugis climàtics
Article 77. Biodiversitat i sector forestal
Article 78. Recursos hídrics
Article 79. Dret humà d'accés a l'aigua potable i el sanejament

Article 80. Petjada hídrica. Registre de petjada hídrica de productes, serveis i organitzacions
Article 81. Zones costaneres
Article 82. Infraestructures crítiques

CAPÍTOL II. Transició justa
Article 83. Transició Justa

TÍTOL V. POLÍTIQUES DE CONSCIENCIACIÓ, EDUCACIÓ I EXEMPLIFICACIÓ EN L'ADMINISTRACIÓ

CAPÍTOL I. Sensibilització i difusió
Article 84. Reconeixement d'iniciatives
Article 85. Programes de comunicació i educació ambiental sobre el canvi climàtic
Article 86. Educació per al canvi climàtic
Article 87. Capacitació professional
Article 88. Impuls i promoció de programes d'investigació, desenvolupament i innovació
Article 89. Informació sobre consum energètic de productes i serveis

CAPÍTOL II. Mesures de contractació pública
Article 90. Disposicions generals
Article 91. Garantia de l'origen renovable del consum elèctric
Article 92. Abandó d'energies no renovables per part de l'administració
Article 93. Obres públiques
Article 94. Lloguer o adquisició d'immobles.
Article 95. Vehicles de les administracions públiques
Article 96. Organització d'esdeveniments i actes públics

CAPÍTOL III. Gestió energètica
Article 97. Gestió Energètica del sector públic

TÍTOL VI. INSTRUMENTS PER A LA REDUCCIÓ D'EMISSIONS DE GASOS D'EFECTE D'HIVERNACLE I L'ADAPTACIÓ AL CANVI CLIMÀTIC

CAPÍTOL I. Mobilització de recursos econòmics
Article 98. Mobilització de recursos de les administracions públiques valencianes

CAPÍTOL II. Fiscalitat per a la transició ecològica
Secció 1.ª Consideracions generals
Article 99. Objectiu de la fiscalitat per a la transició ecològica
Article 100. Coordinació entre administracions
Article 101. Creació d'impostos per a la transició ecològica
Secció 2.ª Impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica
Article 102. Objecte i naturalesa
Article 103. Fet imposable
Article 104. Subjecte passiu

CAPÍTULO VII. Otras políticas sectoriales de mitigación
Artículo 68. Agricultura, ganadería, pesca y gestión forestal
Artículo 69. Turismo
Artículo 70. Gestión de residuos

TÍTULO IV. MEDIDAS DE ADAPTACIÓN A LOS EFECTOS DEL CAMBIO CLIMÁTICO Y TRANSICIÓN JUSTA
Artículo 71. Principios de actuación

CAPÍTULO I. Medidas específicas de adaptación
Artículo 72. Ordenación del territorio y urbanismo
Artículo 73. Agricultura, ganadería, pesca y acuicultura
Artículo 74. Salud pública
Artículo 75. Atención de emergencias, protección civil y seguridad
Artículo 76. Red de refugios climáticos
Artículo 77. Biodiversidad y sector forestal
Artículo 78. Recursos hídricos
Artículo 79. Derecho humano de acceso al agua potable y al saneamiento
Artículo 80. Huella hídrica. Registro de Huella Hídrica de Productos, Servicios y Organizaciones
Artículo 81. Zonas costeras
Artículo 82. Infraestructuras críticas

CAPÍTULO II. Transición justa
Artículo 83. Transición justa

TÍTULO V. POLÍTICAS DE CONCIENCIACIÓN, EDUCACIÓN Y EJEMPLIFICACIÓN EN LA ADMINISTRACIÓN

CAPÍTULO I. Sensibilización y difusión
Artículo 84. Reconocimiento de iniciativas
Artículo 85. Programas de comunicación y educación ambiental sobre el cambio climático
Artículo 86. Educación para el cambio climático
Artículo 87. Capacitación profesional
Artículo 88. Impulso y promoción de programas de investigación, desarrollo e innovación
Artículo 89. Información sobre consumo energético de productos y servicios

CAPÍTULO II. Medidas de contratación pública
Artículo 90. Disposiciones generales
Artículo 91. Garantía del origen renovable del consumo eléctrico
Artículo 92. Abandono de energías no renovables por parte de la administración
Artículo 93. Obras públicas
Artículo 94. Alquiler o adquisición de inmuebles
Artículo 95. Vehículos de las administraciones públicas
Artículo 96. Organización de acontecimientos y actos públicos

CAPÍTULO III. Gestión energética
Artículo 97. Gestión energética del sector público

TÍTULO VI. INSTRUMENTOS PARA LA REDUCCIÓN DE EMISIONES DE GASES DE EFECTO INVERNADERO Y LA ADAPTACIÓN AL CAMBIO CLIMÁTICO

CAPÍTULO I. Movilización de recursos económicos
Artículo 98. Movilización de recursos de las administraciones públicas valencianas

CAPÍTULO II. Fiscalidad para la transición ecológica
Sección 1.ª Consideraciones generales
Artículo 99. Objetivo de la fiscalidad para la transición ecológica
Artículo 100. Coordinación entre administraciones
Artículo 101. Creación de impuestos para la transición ecológica
Sección 2.ª Impuesto sobre las emisiones de dióxido de carbono de los vehículos de tracción mecánica
Artículo 102. Objeto y naturaleza
Artículo 103. Hecho imponible
Artículo 104. Sujeto pasivo

Article 105. Exempcions
Article 106. Base imposable
Article 107. Quota tributària
Article 108. Bonificacions
Article 109. Període impositiu i meritació
Article 110. Padró
Article 111. Pagament i domiciliació
Article 112. Gestió, recaptació i inspecció
Article 113. Infraccions i sancions
Article 114. Recursos i reclamacions
Secció 3.ª Impost sobre l'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle a l'atmosfera provinents d'instal·lacions
Article 115. Objecte, finalitat i definicions
Article 116. Fet imposable
Article 117. Suposats de no subjecció
Article 118. Subjecte passiu
Article 119. Responsable solidari
Article 120. Base imposable
Article 121. Determinació de la base imposable.
Article 122. Determinació de la base liquidable
Article 123. Quota tributària
Article 124. Deduccions
Article 125. Quota líquida
Article 126. Període impositiu i meritació
Article 127. Declaració-liquidació i quota diferencial
Article 128. Pagaments fraccionats a compte
Article 129. Aplicació del tribut i règim sancionador
Article 130. Recursos i reclamacions
Secció 4.ª Impost sobre grans establiments comercials
Article 131. Objecte, naturalesa i àmbit d'aplicació
Article 132. Fet imposable
Article 133. Exempcions
Article 134. Subjecte Passiu
Article 135. Base imposable
Article 136. Mínim exempt i base liquidable
Article 137. Tipus de gravamen
Article 138. Quota tributària
Article 139. Període impositiu
Article 140. Meritació
Article 141. Autoliquidació de l'impost
Article 142. Gestió, recaptació i inspecció de l'impost
Article 143. Recursos i reclamacions
Article 144. Infraccions i sancions

CAPÍTOL III. Altres instruments per al compliment dels objectius de la llei

Article 145. Fons per a la Transició Ecològica
Article 146. Inscripció i incentius del Registre valencià d'iniciatives de canvi climàtic
Article 147. Promoció de tècniques i tecnologies per a la reducció d'emissions
Article 148. Municipis de baixa emissió de carboni i resilients
Article 149. Economia circular

TÍTOL VII. DISCIPLINA EN MATÈRIA DE CANVI CLIMÀTIC

Article 150. Infraccions i sancions
Article 151. Tipificació d'infraccions
Article 152. Prescripció de les infraccions
Article 153. Sancions

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició adicional primera. Dotació de recursos.
Disposició adicional segona. Constitució del Comitè d'Experts en Canvi Climàtic de la Comunitat Valenciana.
Disposició adicional tercera. Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic.
Disposició adicional quarta. Plans de Canvi Climàtic de les Entitats Locals.
Disposició adicional cinquena. Directrius d'incorporació de perspectiva climàtica.
Disposició adicional sisena. Avaluació d'impacte ambiental.

Artículo 105. Exenciones
Artículo 106. Base imponible
Artículo 107. Cuota tributaria
Artículo 108. Bonificaciones
Artículo 109. Periodo impositivo y devengo
Artículo 110. Padrón
Artículo 111. Pago y domiciliación
Artículo 112. Gestión, recaudación e inspección
Artículo 113. Infracciones y sanciones
Artículo 114. Recursos y reclamaciones
Sección 3.ª Impuesto sobre la emisión de gases de efecto invernadero a la atmósfera provenientes de instalaciones
Artículo 115. Objeto, finalidad y definiciones
Artículo 116. Hecho imponible
Artículo 117. Supuestos de no sujeción
Artículo 118. Sujeto pasivo
Artículo 119. Responsable solidario
Artículo 120. Base imponible
Artículo 121. Determinación de la base imponible
Artículo 122. Determinación de la base liquidable
Artículo 123. Cuota tributaria
Artículo 124. Deducciones
Artículo 125. Cuota líquida
Artículo 126. Periodo impositivo y devengo
Artículo 127. Declaración-liquidación y cuota diferencial
Artículo 128. Pagos fraccionados por anticipado
Artículo 129. Aplicación del tributo y régimen sancionador
Artículo 130. Recursos y reclamaciones
Sección 4.ª Impuesto sobre grandes establecimientos comerciales
Artículo 131. Objeto, naturaleza y ámbito de aplicación
Artículo 132. Hecho imponible
Artículo 133. Exenciones
Artículo 134. Sujeto pasivo
Artículo 135. Base imponible
Artículo 136. Mínimo exento y base liquidable
Artículo 137. Tipo de gravamen
Artículo 138. Cuota tributaria
Artículo 139. Periodo impositivo
Artículo 140. Devengo
Artículo 141. Autoliquidación del impuesto
Artículo 142. Gestión, recaudación e inspección del impuesto
Artículo 143. Recursos y reclamaciones
Artículo 144. Infracciones y sanciones

CAPÍTULO III. Otros instrumentos para el cumplimiento de los objetivos de la ley

Artículo 145. Fondo para la Transición Ecológica
Artículo 146. Inscripción e incentivos del Registro Valenciano de Iniciativas de Cambio Climático
Artículo 147. Promoción de técnicas y tecnologías para la reducción de emisiones
Artículo 148. Municipios de baja emisión de carbono y resilientes
Artículo 149. Economía circular

TÍTULO VII. DISCIPLINA EN MATERIA DE CAMBIO CLIMÁTICO

Artículo 150. Infracciones y sanciones
Artículo 151. Tipificación de infracciones
Artículo 152. Prescripción de las infracciones
Artículo 153. Sanciones

DISPOSICIONES ADICIONALES

Disposición adicional primera. Dotación de recursos
Disposición adicional segunda. Constitución del Comité de Expertos en Cambio Climático de la Comunitat Valenciana
Disposición adicional tercera. Plan valenciano integrado de energía y cambio climático
Disposición adicional cuarta. Planes de cambio climático de las entidades locales
Disposición adicional quinta. Directrices de incorporación de perspectiva climática
Disposición adicional sexta. Evaluación de impacto ambiental

Disposició addicional setena. Planificació Territorial.
Disposició addicional huitena. Calendari d'adaptació.
Disposició addicional novena. Fons per a la Transició Ecològica.
Disposició addicional dècima. Formació dels gestors energètics.

Disposició addicional onzena. Rehabilitació del parc edificat públic.

Disposició addicional dotzena. Pacte d'alcaldes i alcaldesses pel clima i l'energia.

Disposició addicional tretzena. Posició del Consell davant l'Estat o Europa.

Disposició addicional catorzena. Condicions urbanístiques aplicables a la rehabilitació d'edificis amb la finalitat de millorar l'eficiència energètica.

Disposició addicional quinzena. Aprovació del pla de polítiques actives d'ocupació per a la transició ecològica.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera. Atorgament de llicències.

Disposició transitòria segona. Informació de flotes de vehicles.

Disposició transitòria tercera. Auditories energètiques al sector públic.

Disposició transitòria quarta.

Disposició transitòria cinquena.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA ÚNICA

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera. Desenvolupament reglamentari.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

ANNEX I Definicions

ANNEX II Percentatges mínims per a incorporar en les renovacions anuals de flota d'acord amb l'article 63.2 d'aquesta llei

PREÀMBUL

I

El canvi climàtic associat al ràpid augment de la temperatura del nostre planeta respecte als nivells preindustrials constitueix el major desafiament global al qual s'enfronta la humanitat en el seu conjunt, amb conseqüències potencialment devastadores per a les futures generacions. Hui dia, no existeix cap dubte que la principal causa del calfament global són les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle (d'ara en avant GEH) produïdes per diferents activitats humanes, derivades del model econòmic que impera en la nostra societat com ara la producció industrial, la generació d'energia elèctrica mitjançant fonts no renovables, l'ús de combustibles fòssils, el transport o l'activitat agropecuària.

El calfament global és un problema d'equilibri mediambiental que incideix en àmbits molt diferents, des de conservació del patrimoni i els recursos naturals, a l'economia, l'accés a l'aigua, l'alimentació, la salut, els aspectes socials, el comerç, la planificació territorial, les infraestructures i la mobilitat, entre altres.

És un repte urgent que, d'una banda, requereix d'una transformació profunda del model energètic, productiu i de consum i, d'altra banda, de la prevenció i adaptació als impactes del canvi climàtic que actualment ja s'estan apreciats. L'acció en matèria de canvi climàtic és una política necessàriament transversal que requereix de l'acció concertada de totes les administracions, agents socials i econòmics, així com de la pròpia ciutadania, i des de totes les esferes: local, regional i global.

El Panell Intergovernamental d'Experts en canvi Climàtic (IPCC en les seues sigles en anglés) en el seu informe especial de 2018, relatiu als impactes del calfament global de 1,5 °C respecte als nivells preindustrials i les trajectòries de GEH per a limitar aquest calfament, observa amb preocupació l'evolució del canvi climàtic i alerta sobre la necessitat d'intensificar el ritme actual de descarbonització de la nostra economia. Així mateix, en el seu informe examinat en la 50.ª reunió de l'IPCC

Disposición adicional séptima. Planificación territorial
Disposición adicional octava. Calendario de adaptación
Disposición adicional novena. Fondo para la Transición Ecológica
Disposición adicional décima. Formación de los gestores energéticos

Disposición adicional undécima. Rehabilitación del parque edificado público

Disposición adicional duodécima. Pacto de alcaldes y alcaldesas por el clima y la energía

Disposición adicional decimotercera. Posición del Consell ante el Estado o Europa

Disposición adicional decimocuarta. Condiciones urbanísticas aplicables a la rehabilitación de edificios con el fin de mejorar la eficiencia energética

Disposición adicional decimoquinta. Aprobación del plan de políticas activas de empleo para la transición ecológica

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Disposición transitoria primera. Otorgamiento de licencias

Disposición transitoria segunda. Información de flotas de vehículos

Disposición transitoria tercera. Auditorías energéticas al sector público

Disposición transitoria cuarta.

Disposición transitoria quinta.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA ÚNICA

DISPOSICIONES FINALES

Disposición final primera. Desarrollo reglamentario

Disposición final segunda. Entrada en vigor

ANEXO I. Definiciones

ANEXO II. Porcentajes mínimos para incorporar en las renovaciones anuales de flota de acuerdo con el artículo 63.2 de esta ley

PREÁMBULO

I

El cambio climático asociado al rápido aumento de la temperatura de nuestro planeta respecto a los niveles preindustriales constituye el mayor desafío global al que se enfrenta la humanidad en su conjunto, con consecuencias potencialmente devastadoras para las futuras generaciones. Hoy en día, no existe ninguna duda de que la principal causa del calentamiento global son las emisiones de gases de efecto invernadero (de ahora en adelante GEI) producidas por diferentes actividades humanas, derivadas del modelo económico que impera en nuestra sociedad, como por ejemplo la producción industrial, la generación de energía eléctrica mediante fuentes no renovables, el uso de combustibles fósiles, el transporte o la actividad agropecuaria.

El calentamiento global es un problema de equilibrio medioambiental que incide en ámbitos muy diferentes, desde conservación del patrimonio y los recursos naturales a la economía, el acceso al agua, la alimentación, la salud, los aspectos sociales, el comercio, la planificación territorial, las infraestructuras y la movilidad, entre otros.

Es un reto urgente que, por un lado, requiere de una transformación profunda del modelo energético, productivo y de consumo y, por otro lado, de la prevención y adaptación a los impactos del cambio climático que actualmente ya se están apreciando. La acción en materia de cambio climático es una política necesariamente transversal que requiere de la acción concertada de todas las administraciones, agentes sociales y económicos, así como de la propia ciudadanía, y desde todas las esferas: local, regional y global.

El Panel Intergubernamental de Expertos en Cambio Climático (IPCC en sus siglas en inglés) en su informe especial de 2018, relativo a los impactos del calentamiento global de 1,5 °C respecto a los niveles preindustriales y las trayectorias de GEI para limitar este calentamiento, observa con preocupación la evolución del cambio climático y alerta sobre la necesidad de intensificar el ritmo actual de descarbonización de nuestra economía. Así mismo, en su informe examinado en la 50.^a

celebrada a l'agost de 2019 destaquen que les reduccions ràpides de les emissions antròpiques de GEH en tots els sectors, seguint trajectòries de mitigació ambicioses, redueixen els impactes negatius del canvi climàtic en els ecosistemes terrestres i els sistemes alimentaris.

La dimensió global del problema no pot portar-nos a acceptar-lo com una conseqüència inevitable de la naturalesa humana o del progrés tecnològic: és possible concebre models econòmics de societat alternatius que, a través de les reformes polítiques i de la deguda reorientació de les activitats econòmiques, usos de la tecnologia i del desenvolupament científic, reduïsquen la petjada ecològica i les emissions de GEH a nivells assimilables per a evitar un desequilibri climàtic, de manera que s'aconseguisca una resiliència que ens permeta afrontar els efectes del canvi climàtic ja en curs i al mateix temps es puguin augmentar els nivells de prosperitat i justícia social de la nostra societat.

La posada en marxa de polítiques efectives de lluita contra el canvi climàtic, més enllà d'una dimensió purament ambiental, és a més una qüestió de justícia social, ja que, en absència de mesures adequades i estratègicament orientades, el canvi climàtic conduirà a un agreujament de les desigualtats socials i un major perjudici als sectors més vulnerables. En aquest sentit, és evident que existeixen diferències substancials entre els col·lectius socials més responsables del canvi climàtic —ja siga pel seu major consum, o per rebre un benefici directe d'aquelles activitats econòmiques que més emissions produeixen— i aquells que pateixen o patiran les pitjors conseqüències d'aquest. D'igual manera, els efectes del canvi climàtic que han començat a manifestar-se en el nostre entorn immediat, com ara inundacions, sequeres o onades de calor afecten sovint i amb major cruïra als sectors socials més desfavorits, que a més disposen de menors recursos per a assegurar-se contra esdeveniments extrems, recuperar-se de les pèrdues econòmiques patides o emprendre pel seu compte mesures d'adaptació.

Tampoc pot obviar-se que el canvi climàtic té un impacte de gènere directe: les dones, a tot el món, fan front a majors riscos i pateixen els seus efectes amb major força. D'una banda, la pobresa general i la vulnerabilitat associada afecten en major grau a les dones i, per un altre, són elles les que majoritàriament s'encarreguen de les labors de cura i subsistència. En les nostres societats, el gènere és un element fonamental a l'hora d'analitzar l'accés a l'energia, segons un informe de 2017 del Parlament Europeu, [*Gender perspective on access to energy in the EU*], European Parliament, 2017], les dones són més vulnerables a la pobresa energètica que els homes.

Així mateix, el canvi climàtic té un impacte específic en la joventut. El col·lectiu de persones joves és considerat més vulnerable a la pobresa (també energètica) que altres grups d'edat. Així ho avala l'informe AROPE 2018 (At-Risk-Of Poverty and Exclusion), elaborat per la Xarxa Europea de Lluita contra la Pobresa i l'Exclusió Social, que acredita que un 38,8 % de la joventut valenciana es troba en risc d'exclusió social o pobresa.

Per tot això els governs han de prendre mesures per a protegir a tota la població dels efectes del canvi climàtic, i fer-ho sota el principi fonamental de responsabilitat ambiental de qui contamina paga, recollit en la legislació internacional i europea, i d'acord amb el qual la responsabilitat per la degradació mediambiental ha de recaure principalment en qui la causa. A més, a conseqüència del principi anterior, es desprén el principi de transició justa, d'acord amb el qual ha de protegir-se adequadament a aquells que, sense ser responsables de la degradació ambiental, es veuen perjudicats per les mesures necessàries per a corregir-la, evitant que la transició de model energètic es convertisca en una nova font d'injustícia i desigualtat.

Fer front al canvi climàtic suposa, necessàriament, prendre mesures de dos tipus: de mitigació i d'adaptació al canvi climàtic. Les primeres destinades a reduir les emissions de GEH i, així, delimitar l'increment de la temperatura global. Les segones destinades a protegir la societat i el nostre hàbitat, i a disminuir l'impacte en els ecosistemes de les conseqüències ja inevitables del canvi climàtic.

Donat l'immens desafiament que suposa el canvi climàtic, la descarbonització completa de l'economia i els importants avanços en política d'adaptació que han d'aconseguir-se en poques dècades, convé emfatitzar que això no serà possible tan sols mitjançant mesures tècniques

reunión del IPCC celebrada en agosto de 2019 destacan que las reducciones rápidas de las emisiones antrópicas de GEI en todos los sectores, siguiendo trayectorias de mitigación ambiciosas, reducen los impactos negativos del cambio climático en los ecosistemas terrestres y los sistemas alimentarios.

La dimensión global del problema no puede llevarnos a aceptarlo como una consecuencia inevitable de la naturaleza humana o del progreso tecnológico: es posible concebir modelos económicos de sociedad alternativos que, a través de las reformas políticas y de la debida reorientación de las actividades económicas, los usos de la tecnología y del desarrollo científico, reduzcan la huella ecológica y las emisiones de GEI a niveles asimilables para evitar un desequilibrio climático, de forma que se consiga una resiliencia que nos permita afrontar los efectos del cambio climático ya en curso y al mismo tiempo se puedan aumentar los niveles de prosperidad y justicia social de nuestra sociedad.

La puesta en marcha de políticas efectivas de lucha contra el cambio climático, más allá de una dimensión puramente ambiental, es además una cuestión de justicia social, puesto que, en ausencia de medidas adecuadas y estratégicamente orientadas, el cambio climático conducirá a un agravamiento de las desigualdades sociales y un mayor perjuicio a los sectores más vulnerables. En este sentido, es evidente que existen diferencias sustanciales entre los colectivos sociales más responsables del cambio climático —ya sea por su mayor consumo o por recibir un beneficio directo de aquellas actividades económicas que más emisiones producen— y aquellos que sufren o sufrirán las peores consecuencias de este. De igual manera, los efectos del cambio climático que han empezado a manifestarse en nuestro entorno inmediato, como por ejemplo inundaciones, sequías u olas de calor, afectan a menudo y con mayor crudeza a los sectores sociales más desfavorecidos, que además disponen de menores recursos para asegurarse contra acontecimientos extremos, recuperarse de las pérdidas económicas sufridas o emprender por su cuenta medidas de adaptación.

Tampoco puede obviarse que el cambio climático tiene un impacto de género directo: las mujeres, en todo el mundo, hacen frente a mayores riesgos y sufren sus efectos con mayor fuerza. Por un lado, la pobreza general y la vulnerabilidad asociada afectan en mayor grado a las mujeres y, por otro, son ellas las que mayoritariamente se encargan de las labores de cuidado y subsistencia. En nuestras sociedades, el género es un elemento fundamental a la hora de analizar el acceso a la energía. Según un informe de 2017 del Parlamento Europeo [*Gender perspective on access to energy in the EU*], European Parliament, 2017], las mujeres son más vulnerables a la pobreza energética que los hombres.

Así mismo, el cambio climático tiene un impacto específico en la juventud. El colectivo de personas jóvenes es considerado más vulnerable a la pobreza (también energética) que otros grupos de edad. Así lo avala el informe AROPE 2018 (At Risk Of Poverty and Exclusion), elaborado por la Red Europea de Lucha contra la Pobreza y la Exclusión Social, que acredita que un 38,8 % de la juventud valenciana se encuentra en riesgo de exclusión social o pobreza.

Por todo ello, los gobiernos tienen que tomar medidas para proteger a toda la población de los efectos del cambio climático, y hacerlo bajo el principio fundamental de responsabilidad ambiental de «quien contamina paga», recogido en la legislación internacional y europea, y de acuerdo con el cual la responsabilidad por la degradación medioambiental tiene que recaer principalmente en quien la causa. Además, a consecuencia del principio anterior, se desprende el principio de transición justa, de acuerdo con el cual tiene que protegerse adecuadamente a aquellos que, sin ser responsables de la degradación ambiental, se vean perjudicados por las medidas necesarias para corregirla, evitando que la transición de modelo energético se convierta en una nueva fuente de injusticia y desigualdad.

Hacer frente al cambio climático supone, necesariamente, tomar medidas de dos tipos: de mitigación y de adaptación al cambio climático. Las primeras, destinadas a reducir las emisiones de GEI y, así, delimitar el incremento de la temperatura global. Las segundas, destinadas a proteger a la sociedad y a nuestro hábitat, y a disminuir el impacto en los ecosistemas de las consecuencias ya inevitables del cambio climático.

Dado el inmenso desafío que supone el cambio climático, la descarbonización completa de la economía y los importantes avances en política de adaptación que tienen que conseguirse en pocas décadas, conviene enfatizar que ello no será posible tan solo mediante medidas técnicas

sectorials inconnexes o a través de l'aplicació d'incentius econòmics indirectes basats en la lògica de mercat. Per contra, és necessari desenvolupar un canvi estructural en el model productiu que conduïska a una economia circular capaç de sustentar-se íntegrament en un cicle tancat de materials, en el qual les matèries primeres que no pugen obtindre's a partir de fonts renovables siguen recuperades a través del reciclatge i en el qual les necessitats energètiques pugen atendre's mitjançant un subministrament basat en energies renovables. Al seu torn, és fonamental promoure el principi de la reducció de residus com a eix clau en el model productiu i la contribució de les polítiques públiques i de les accions en l'àmbit econòmic a la reducció dels impactes en el medi natural, l'hàbitat i el conjunt d'ecosistemes.

Al mateix temps, és necessari fer un treball de preparació transversal en molts àmbits de l'economia i la societat per a reduir la vulnerabilitat al canvi climàtic. Es necessitaran mecanismes de planificació i avaluació a gran escala que hauran de permetre un control democràtic de la presa de decisions a través d'instruments de participació i transparència adequats i requeriran inversions a llarg termini a l'altura del salt en el model productiu i en la modernització ecològica que es requereix amb un retorn a mitjà o llarg termini que a vegades tindrà un caràcter social i territorial i no solament monetari. Així, tal com indica l'Agència Mediambiental Europea, és d'esperar que l'acció autònoma de les economies siga insuficient per a enfrontar-se a la complexitat, abast i magnitud dels riscos associats al canvi climàtic. Per tant, els poders públics, amb l'imprescindible control ciutadà a través de la participació, han de prendre la responsabilitat de dissenyar, dirigir i implementar una estratègia de transició que corresponga a la magnitud del problema en ambició, amplitud i també quant a l'oportunitat que suposa per a la nostra societat.

Així, el profund canvi de model energètic i productiu requereix només pot ser aconseguit a través d'un verdader canvi en el model socioeconòmic, aprofundint en tots els aspectes de la transició per a, sense deixar de vetlar pels interessos de totes les persones, aconseguir un model de societat sostenible i resilient, capaç d'afrontar el repte climàtic, però també més just, més prósper i habitable, digne de ser llegat als nostres descendents.

II

La Convenció Marc de Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic (CMNUCC), aprovada en 1992, constitueix la primera resposta internacional al repte del canvi climàtic. Posteriorment, en 1997 se signa el Protocol de Kyoto l'objectiu del qual és limitar les emissions de GEH.

La Conferència de les Parts en la seua vint-i-unena sessió anual, la COP 21, marca una fita decisiva amb l'adopció de l'Acord de París al desembre de 2015. Aquest acord, que va entrar en vigor al novembre de 2016, és un instrument jurídicament vinculant per a les parts signants i estableix l'objectiu de mantindre l'increment de la temperatura global per davall dels 2 °C respecte als nivells preindustrials i, si és possible, mantindre'l per davall de 1,5 °C. Així mateix, l'acord ha de complir el principi d'equitat i assumir responsabilitats comunes però diferenciades en funció de les capacitats respectives, sent els països i regions més rics els que més han de contribuir i amb més urgència. A més, inclou l'acció per a l'adaptació i la resiliència davant els canvis del clima i els mecanismes de finançament climàtic a partir del 2020. L'Acord de París va ser ratificat pel conjunt de la Unió Europea el 4 d'octubre de 2016, i per l'Estat Espanyol el 12 de gener de 2017.

També, en l'àmbit internacional, al gener de 2016 es produeix un altre compromís de caràcter polític molt rellevant: l'adopció de l'Agenda 2030 de Nacions Unides amb l'establiment dels 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible (d'ara en avant ODS). Aquesta Agenda, complementària a l'Acord de París, incorpora el desenvolupament sostenible des d'una perspectiva econòmica, social i ambiental, i estableix l'Acció pel Clima com l'ODS número 13.

La Unió Europea ha exercit en el context mundial un especial lideratge en matèria de canvi climàtic amb l'adopció de mesures i objectius concrets, dirigits a reduir progressivament les emissions de GEH amb l'horitzó 2050 per a aconseguir la neutralitat de les emissions. Així

sectoriales inconexas o a través de la aplicación de incentivos económicos indirectos basados en la lógica de mercado. Por el contrario, es necesario desarrollar un cambio estructural en el modelo productivo que conduzca a una economía circular capaz de sustentarse íntegramente en un ciclo cerrado de materiales, en el que las materias primas que no puedan obtenerse a partir de fuentes renovables sean recuperadas a través del reciclaje y en el que las necesidades energéticas puedan atenderse mediante un suministro basado en energías renovables. A su vez, es fundamental promover el principio de la reducción de residuos como eje clave en el modelo productivo y la contribución de las políticas públicas y de las acciones en el ámbito económico a la reducción de los impactos en el medio natural, el hábitat y el conjunto de ecosistemas.

Al mismo tiempo, es necesario hacer un trabajo de preparación transversal en muchos ámbitos de la economía y la sociedad para reducir la vulnerabilidad al cambio climático. Se necesitarán mecanismos de planificación y evaluación a gran escala que tendrán que permitir un control democrático de la toma de decisiones a través de instrumentos de participación y transparencia adecuados, y requerirán inversiones a largo plazo a la altura del salto en el modelo productivo y en la modernización ecológica que se requiere con un retorno a medio o largo plazo que a veces tendrá un carácter social y territorial y no solo monetario. Así, tal como indica la Agencia Medioambiental Europea, es de esperar que la acción autónoma de las economías sea insuficiente para enfrentarse a la complejidad, el alcance y la magnitud de los riesgos asociados al cambio climático. Por lo tanto, los poderes públicos, con el imprescindible control ciudadano a través de la participación, tienen que tomar la responsabilidad de diseñar, dirigir e implementar una estrategia de transición que corresponda a la magnitud del problema en ambición, amplitud y también en cuanto a la oportunidad que supone para nuestra sociedad.

Así, el profundo cambio de modelo energético y productivo requerido solo puede ser alcanzado a través de un verdadero cambio en el modelo socioeconómico, profundizando en todos los aspectos de la transición para, sin dejar de velar por los intereses de todas las personas, conseguir un modelo de sociedad sostenible y resiliente, capaz de afrontar el reto climático, pero también más justo, más próspero y habitable, digno de ser legado a nuestros descendentes.

II

La Convención marco de Naciones Unidas sobre el cambio climático (CMNUCC), aprobada en 1992, constituye la primera respuesta internacional al reto del cambio climático. Posteriormente, en 1997 se firma el Protocolo de Kioto, cuyo objetivo es limitar las emisiones de GEI.

La Conferencia de las Partes, en su vigesimoprimer sesión anual, la COP 21, marca un hito decisivo con la adopción del Acuerdo de París en diciembre de 2015. Este acuerdo, que entró en vigor en noviembre de 2016, es un instrumento jurídicamente vinculante para las partes firmantes y establece el objetivo de mantener el incremento de la temperatura global por debajo de los 2 °C respecto a los niveles preindustriales y, si es posible, mantenerlo por debajo de 1,5 °C. Así mismo, el acuerdo tiene que cumplir el principio de equidad y asumir responsabilidades comunes pero diferenciadas en función de las capacidades respectivas, siendo los países y regiones más ricos los que más tienen que contribuir y con más urgencia. Además, incluye la acción para la adaptación y la resiliencia ante los cambios del clima y los mecanismos de financiación climática a partir de 2020. El Acuerdo de París fue ratificado por el conjunto de la Unión Europea el 4 de octubre de 2016, y por el Estado español, el 12 de enero de 2017.

También, en el ámbito internacional, en enero de 2016 se produce otro compromiso de carácter político muy relevante: la adopción de la Agenda 2030 de Naciones Unidas, con el establecimiento de los 17 objetivos de desarrollo sostenible (de ahora en adelante ODS). Esta agenda, complementaria al Acuerdo de París, incorpora el desarrollo sostenible desde una perspectiva económica, social y ambiental, y establece la acción por el clima como el ODS número 13.

La Unión Europea ha ejercido en el contexto mundial un especial liderazgo en materia de cambio climático con la adopción de medidas y objetivos concretos, dirigidos a reducir progresivamente las emisiones de GEI con el horizonte 2050 para conseguir la neutralidad de las

mostra el seu lideratge després del llançament del Pacte Verd Europeu al desembre de 2019, on es planteja que per a aconseguir la neutralitat climàtica en 2050 és necessari la revisió de gran part de legislació europea i revisió dels objectius marcats fins al moment quant a eficiència energètica, emissions de GEI o penetració de les energies renovables, per a aconseguir una societat més justa i pròspera.

El Pacte Verd Europeu estableix un full de ruta amb accions per a impulsar un ús eficient dels recursos mitjançant el pas a una economia neta i circular i restaurar la biodiversitat i reduir la contaminació.

El Pacte descriu les inversions necessàries i els instruments de finançament disponibles, i explica com garantir una transició justa i integradora.

Per això, la Unió Europea aprova el Reglament (UE) 2021/1119 DEL PARLAMENT EUROPEU I DEL CONSELL de 30 de juny de 2021 pel qual s'estableix el marc per a aconseguir la neutralitat climàtica i es modifiquen els Reglaments (CE) núm. 401/2009 i (UE) 2018/1999 («Legislació europea sobre el clima») convertint aquest compromís polític en una obligació jurídica i en un incentiu per a la inversió. Per a aconseguir aquest objectiu, la Comissió Europea indica que serà necessari actuar en tots els sectors de la nostra economia: invertir en tecnologies respectuoses amb el medi ambient; fer costat a la indústria perquè innove; desplegar sistemes de transport públic i privat més nets, més barats i més sans; descarbonitzar el sector de l'energia; garantir que els edificis siguin més eficients des del punt de vista energètic; i col·laborar amb socis internacionals per a millorar les normes mediambientals mundials.

La Unió Europea també proporcionarà suport financer i assistència tècnica per a ajudar a les persones, les empreses i les regions més afectades per la transició cap a l'economia verda. Amb uns objectius cada vegada més ambiciosos, la Unió Europea estableix diversos paquets normatius i fulls de ruta, com el Full de ruta de l'Energia per a 2050 o el Llibre blanc sobre el Transport, el Paquet d'Energies Netes o l'Estratègia a llarg termini per a la descarbonització de la UE.

Així mateix, la nova Estratègia Europea d'Adaptació al Canvi Climàtic complementa el paquet de lluita contra el canvi climàtic, integrant en el dret europeu l'objectiu global d'adaptació de l'article 7 de l'Acord de París i l'Objectiu de Desenvolupament Sostenible número 13. La proposta compromet a la UE i als Estats membres a continuar avançant per a impulsar la capacitat d'adaptació, reforçar la resiliència i reduir la vulnerabilitat al canvi climàtic amb l'objectiu de potenciar la resiliència a Europa.

En matèria d'adaptació, Espanya va ser un dels primers països d'Europa a prendre mesures: en 2001 es va crear l'Oficina Espanyola del Canvi Climàtic, que en 2004 va començar a treballar en un informe sobre els impactes del canvi climàtic a Espanya i sobre els escenaris previsibles, donant lloc a l'adopció del Pla Nacional d'Adaptació al Canvi Climàtic (PNACC) en 2006. El PNACC se centrava en desenvolupar escenaris climàtics regionals per a la geografia espanyola, coordinar els esforços del sistema de R+D en matèria d'adaptació, promoure la participació de tots els agents socials implicats i desenvolupar eines d'avaluació d'impactes i vulnerabilitat.

La Comunitat Valenciana ha fet seu el principi de responsabilitat compartida que regeix les polítiques internacionals mediambientals, conscient, a més, dels impactes i riscos sobre el territori valencià, espai geogràfic molt vulnerable al canvi climàtic durant el pròxim segle, sobretot pel que respecta a la disminució dels recursos hídrics, sequeres prolongades, onades de calor, regressió de la costa, pèrdues de biodiversitat, ecosistemes naturals i a l'increment dels processos d'erosió del sòl.

La política mediambiental en la Comunitat ha viscut diferents etapes. Inicialment, va caldre enfrontar-se a greus problemes mediambientals resultat d'un desenvolupament industrial que amenaçava la salut de la ciutadania i l'estat general del medi ambient. Posteriorment, va començar una nova fase de desenvolupament de les polítiques mediambientals amb l'establiment d'una sèrie de normatives, estratègies i plans que, finalment, s'han anat alineant amb les polítiques europees i internacionals.

En 2007 el Consell va començar a incorporar el canvi climàtic com una de les prioritats estratègiques d'actuació. Des de llavors s'han creat

emissions. Así muestra su liderazgo después del lanzamiento del Pacto Verde Europeo en diciembre de 2019, donde se plantea que para conseguir la neutralidad climática en 2050 es necesario la revisión de gran parte de legislación europea y la revisión de los objetivos marcados hasta el momento en cuanto a eficiencia energética, emisiones de GEI o penetración de las energías renovables, para conseguir una sociedad más justa y próspera.

El Pacto Verde Europeo establece una hoja de ruta con acciones para impulsar un uso eficiente de los recursos mediante el paso a una economía limpia y circular y restaurar la biodiversidad y reducir la contaminación.

El pacto describe las inversiones necesarias y los instrumentos de financiación disponibles, y explica cómo garantizar una transición justa e integradora.

Por ello, la Unión Europea aprueba el Reglamento (UE) 2021/1119 del Parlamento Europeo y del Consejo de 30 de junio de 2021 por el que se establece el marco para conseguir la neutralidad climática y se modifican los reglamentos (CE) núm. 401/2009 y (UE) 2018/1999 («Legislación europea sobre el clima»), convirtiendo este compromiso político en una obligación jurídica y en un incentivo para la inversión. Para conseguir este objetivo, la Comisión Europea indica que será necesario actuar en todos los sectores de nuestra economía: invertir en tecnologías respetuosas con el medio ambiente; apoyar a la industria para que innove; desarrollar sistemas de transporte público y privado más limpios, más baratos y más sanos; descarbonizar el sector de la energía; garantizar que los edificios sean más eficientes desde el punto de vista energético, y colaborar con socios internacionales para mejorar las normas medioambientales mundiales.

La Unión Europea también proporcionará apoyo financiero y asistencia técnica para ayudar a las personas, las empresas y las regiones más afectadas por la transición hacia la economía verde. Con unos objetivos cada vez más ambiciosos, la Unión Europea establece varios paquetes normativos y hojas de ruta, como la Hoja de ruta de la energía para 2050 o el Libro blanco sobre el transporte, el Paquete de energías limpias o la Estrategia a largo plazo para la descarbonización de la UE.

Así mismo, la nueva Estrategia europea de adaptación al cambio climático complementa el paquete de lucha contra el cambio climático, integrando en el derecho europeo el objetivo global de adaptación del artículo 7 del Acuerdo de París y el objetivo de desarrollo sostenible número 13. La propuesta compromete a la UE y a los estados miembros a continuar avanzando para impulsar la capacidad de adaptación, reforzar la resiliencia y reducir la vulnerabilidad al cambio climático con el objetivo de potenciar la resiliencia en Europa.

En materia de adaptación, España fue uno de los primeros países de Europa en tomar medidas: en 2001 se creó la Oficina Española del Cambio Climático, que en 2004 empezó a trabajar en un informe sobre los impactos del cambio climático en España y sobre los escenarios previsibles, dando lugar a la adopción del Plan nacional de adaptación al cambio climático (PNACC) en 2006. El PNACC se centraba en desarrollar escenarios climáticos regionales para la geografía española, coordinar los esfuerzos del sistema de I+D en materia de adaptación, promover la participación de todos los agentes sociales implicados y desarrollar herramientas de evaluación de impactos y vulnerabilidad.

La Comunitat Valenciana ha hecho suyo el principio de responsabilidad compartida que rige las políticas internacionales medioambientales, consciente, además, de los impactos y riesgos sobre el territorio valenciano, espacio geográfico muy vulnerable al cambio climático durante el próximo siglo, sobre todo por lo que respecta a la disminución de los recursos hídricos, a las sequías prolongadas, a las olas de calor, a la regresión de la costa, a las pérdidas de biodiversidad, a los ecosistemas naturales y al incremento de los procesos de erosión del suelo.

La política medioambiental en la Comunitat ha vivido diferentes etapas. Inicialmente, hizo falta enfrentarse a graves problemas medioambientales resultado de un desarrollo industrial que amenazaba la salud de la ciudadanía y el estado general del medio ambiente. Posteriormente, empezó una nueva fase de desarrollo de las políticas medioambientales con el establecimiento de una serie de normativas, estrategias y planes que, finalmente, se han ido alineando con las políticas europeas e internacionales.

En 2007 el Consell empezó a incorporar el cambio climático como una de las prioridades estratégicas de actuación. Desde entonces se han

diferents comissions interdepartamentals, així com departaments específics en matèria de canvi climàtic i transició energètica o ecològica. Des de llavors, s'han elaborat tres estratègies de canvi climàtic, l'Estratègia Valenciana davant el Canvi Climàtic 2008-2012; l'Estratègia Valenciana davant el Canvi Climàtic 2013-2020; i finalment l'Estratègia Valenciana de Canvi Climàtic i Energia 2030, en la qual s'han implementat una sèrie d'indicadors de seguiment amb compromisos per part de tots els departaments de la Generalitat i s'ha incorporat la component energètica com a essencial en la lluita contra el canvi climàtic.

La primera Estratègia comprenia el període d'aplicació del Protocol de Kyoto de 2008 al 2012 i constituïa un marc d'acció global que integrava i reforçava línies i estratègies preexistents, a més de proposar algunes noves. Durant la seua vigència es van desenvolupar diferents accions per a la reducció de les emissions de GEH, l'augment de la capacitat d'adaptació i dels embornals. Una vegada superat aquest període i després de l'actualització dels compromisos adquirits a nivell europeu i nacional, es va fer necessària la seua revisió i l'actualització de les mesures en ella contingudes, amb la finalitat d'adaptar-se al nou context socioeconòmic del moment.

L'Estratègia Valenciana davant el Canvi Climàtic 2013-2020 es va concebre com un document més ambiciós que a més establia un sistema d'indicadors de seguiment de les emissions basat en les millors dades disponibles.

No obstant això, el sistema d'indicadors establert no va donar els resultats esperats ni un grau d'execució satisfactori. A causa d'això i amb la finalitat de complir objectius marcats en l'Acord de París i els compromisos adquirits per la UE per a 2030 i 2050, la Comissió de Polítiques de Canvi Climàtic va acordar iniciar el procés de revisió de l'Estratègia 2013-2020 per a finalment elaborar l'Estratègia Valenciana de Canvi Climàtic i Energia 2020-2030.

Tenint en compte la necessitat d'alinejar les polítiques d'energia i canvi climàtic, atès que segons l'Agència Internacional de l'Energia dos terços de les emissions tenen el seu origen en la producció o consum d'energia, una adequada gestió d'aquesta serà fonamental en la lluita contra el canvi climàtic. Així, l'Estratègia inclou un conjunt de principis bàsics per a definir les mesures i actuacions basats principalment en la reducció dels consums energètics, el foment de les energies renovables, l'autoconsum energètic, l'impuls a una mobilitat més sostenible i l'impuls d'un equilibri territorial, sense deixar de costat el paper dels embornals de carboni com a instrument de reducció de la concentració de les emissions de GEH.

En aquest sentit, el Decret llei 14/2020, de 7 d'agost, del Consell, de mesures per a accelerar la implantació d'instal·lacions per a l'aprofitament de les energies renovables respon a la necessitat d'alineació de les polítiques energètiques i de canvi climàtic per a accelerar la transició energètica, al mateix temps que constitueix un potent instrument per a la reactivació econòmica i l'ocupació mitjançant l'impuls i facilitació de les inversions en renovables.

En qualsevol cas, davant l'enorme repte d'impulsar i accelerar, en els terminis establerts en els compromisos assumits, la transició cap a una economia baixa en carboni i resiliència és necessari dotar-se d'un potent instrument normatiu que, amb rang de llei, vincule en l'execució dels seus preceptes a tot el seu àmbit d'aplicació. Un instrument que permeta efectivament avançar a la Comunitat Valenciana cap a un nou model social, econòmic i mediambiental, elevat al màxim rang normatiu algunes de les mesures contingudes en l'estratègia valenciana de canvi climàtic i energia.

III

L'elaboració de la Llei de Canvi Climàtic i Transició Ecològica de la Comunitat Valenciana, així com de la Declaració d'Emergència Climàtica aprovada pel Consell el 6 de setembre de 2019, respon a la necessitat de definir un marc a mitjà i llarg termini per a garantir una transició ordenada de la nostra economia cap a una economia baixa en carboni, competitiva, innovadora, eficient en l'ús de recursos i resiliència al clima, que és el que ens exigeix l'Acord de París i amb el qual ens hem compromés. Al seu torn, resulta necessari impulsar les mesures derivades d'obligacions europees i nacionals en matèria d'energia i clima ja assumides o actualment en fase de tramitació.

creado diferentes comisiones interdepartamentales, así como departamentos específicos en materia de cambio climático y transición energética o ecológica. Desde entonces, se han elaborado tres estrategias de cambio climático: la Estrategia valenciana ante el cambio climático 2008-2012, la Estrategia valenciana ante el cambio climático 2013-2020 y finalmente la Estrategia valenciana de cambio climático y energía 2030, en la que se han implementado una serie de indicadores de seguimiento con compromisos por parte de todos los departamentos de la Generalitat y se ha incorporado la componente energética como esencial en la lucha contra el cambio climático.

La primera estrategia comprendía el periodo de aplicación del Protocolo de Kioto de 2008 a 2012 y constituía un marco de acción global que integraba y reforzaba líneas y estrategias preexistentes, además de proponer algunas nuevas. Durante su vigencia se desarrollaron diferentes acciones para la reducción de las emisiones de GEI y el aumento de la capacidad de adaptación y de los sumideros. Una vez superado este periodo y después de la actualización de los compromisos adquiridos a nivel europeo y nacional, se hizo necesaria su revisión y la actualización de las medidas en ella contenidas, con el fin de adaptarse al nuevo contexto socioeconómico del momento.

La Estrategia valenciana ante el cambio climático 2013-2020 se concibió como un documento más ambicioso que además establecía un sistema de indicadores de seguimiento de las emisiones basado en los mejores datos disponibles.

Sin embargo, el sistema de indicadores establecido no dio los resultados esperados ni un grado de ejecución satisfactorio. A causa de ello, y con el fin de cumplir objetivos marcados en el Acuerdo de París y los compromisos adquiridos por la UE para 2030 y 2050, la Comisión de Políticas de Cambio Climático acordó iniciar el proceso de revisión de la estrategia 2013-2020 para finalmente elaborar la Estrategia valenciana de cambio climático y energía 2020-2030.

Teniendo en cuenta la necesidad de alinear las políticas de energía y cambio climático, dado que, según la Agencia Internacional de la Energía, dos tercios de las emisiones tienen su origen en la producción o consumo de energía, una adecuada gestión de esta será fundamental en la lucha contra el cambio climático. Así, la estrategia incluye un conjunto de principios básicos para definir las medidas y actuaciones basados principalmente en la reducción de los consumos energéticos, el fomento de las energías renovables, el autoconsumo energético, el impulso a una movilidad más sostenible y el impulso de un equilibrio territorial, sin dejar de lado el papel de los sumideros de carbono como instrumento de reducción de la concentración de las emisiones de GEI.

En este sentido, el Decreto ley 14/2020, de 7 de agosto, del Consell, de medidas para acelerar la implantación de instalaciones para el aprovechamiento de las energías renovables, responde a la necesidad de alineación de las políticas energéticas y de cambio climático para acelerar la transición energética, al mismo tiempo que constituye un potente instrumento para la reactivación económica y el empleo mediante el impulso y la facilitación de las inversiones en renovables.

En cualquier caso, ante el enorme reto de impulsar y acelerar, en los plazos establecidos en los compromisos asumidos, la transición hacia una economía baja en carbono y resiliente, es necesario dotarse de un potente instrumento normativo que, con rango de ley, vincule en la ejecución de sus preceptos a todo su ámbito de aplicación. Un instrumento que permita efectivamente avanzar en la Comunitat Valenciana hacia un nuevo modelo social, económico y medioambiental, elevando al máximo rango normativo algunas de las medidas contenidas en la Estrategia valenciana de cambio climático y energía.

III

La elaboración de la Ley de cambio climático y transición ecológica de la Comunitat Valenciana, así como de la declaración de emergencia climática aprobada por el Consell el 6 de septiembre de 2019, responde a la necesidad de definir un marco a medio y largo plazo para garantizar una transición ordenada de nuestra economía hacia una economía baja en carbono, competitiva, innovadora, eficiente en el uso de recursos y resiliente al clima, que es lo que nos exige el Acuerdo de París y con lo que nos hemos comprometido. A su vez, resulta necesario impulsar las medidas derivadas de obligaciones europeas y nacionales en materia de energía y clima ya asumidas o actualmente en fase de tramitación.

D'altra banda, partint de la constatació que el canvi climàtic és una matèria d'abast transversal que requereix de l'acció concertada de totes les administracions, agents socials i econòmics i la pròpia ciutadania i des de totes les esferes: local, regional i global, la present llei té per objecte establir el marc normatiu per a concertar, estructurar i organitzar la lluita contra el canvi climàtic en l'àmbit de la Comunitat Valenciana.

Això resulta necessari per a incidir en tot el conjunt d'àrees de mitigació i repartir l'esforç entre elles en un context d'equitat, integritat i equilibri financer entre el públic i el privat, tenint en consideració la relació cost-eficiència i amb reconeixement de l'acció primerenca.

A més, la llei resulta oportuna en matèria d'adaptació al canvi climàtic, la incorporació del qual en la planificació sectorial necessita ser regulada tenint en compte la complementarietat i el compromís entre les diferents àrees competents per a reduir la vulnerabilitat del territori i la població.

El desenvolupament de la llei es basa, per tant, en principis transversals com el d'assumir responsabilitats per contaminar, així com altres responsabilitats comunes però diferenciades, el de conscienciació, el d'acció preventiva, el de cautela, el de democratització, el de justícia social, el d'evidències científiques, el de transparència, el d'enfocament de gènere i el de col·laboració i cooperació. A més, les diferents accions de mitigació i d'adaptació al canvi climàtic es basaran de manera crucial en la millor evidència científica disponible a cada moment.

Les finalitats que persegueix són, en primer lloc, reduir les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle a l'atmosfera des de territori valencià, per la qual cosa s'inclou un conjunt de mesures de mitigació en els diferents sectors que tenen incidència sobre aquest fenomen. Així, s'estableix l'objectiu que la Comunitat Valenciana contribueixca, en la mesura de la seua responsabilitat i capacitat, a la mitigació del canvi climàtic, assumint la seua quota de responsabilitat.

En aquest àmbit és convenient recordar que les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle se separen en dos grans blocs. Un d'ells el formen les emissions d'alguns gasos dels sectors i activitats industrials sota el Règim Europeu del Comerç de Drets d'Emissió, regulat per la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. L'altre el formen la resta de les emissions, que provenen dels denominats sectors difusos, que són, fonamentalment, el transport, el sector residencial, comercial i institucional, el sector agrari, la gestió dels residus, els gasos fluorats i els sectors i activitats industrials no inclosos en el règim del comerç de drets d'emissió. El conjunt de legislació aplicable a les emissions dins del Sistema Europeu de Comerç és especialment ampli, per la qual cosa no és necessària més legislació en aquest camp. Per contra, no existeix suficient regulació de les emissions dels sectors difusos. Aquest buit legal justifica la present llei, que té com una de les seues finalitats el foment de les mesures de mitigació en aquests sectors.

En segon lloc, la present llei escomet l'establiment del marc jurídic de la transició energètica, entesa com el procés de transformació d'un sistema energètic fòssil, centralitzat, bilateral entre la companyia elèctrica i el consumidor i unidireccional, basat en el preu a pagar pel consumit a l'empresa elèctrica en funció dels quilowatts hora consumits, a un altre sistema energètic renovable, eficient, descentralitzat, multilateral, on apareixen, entre altres conceptes com l'agregació o l'autoconsum compartit i passa a ser bidireccional, on el consumidor pot assumir també el paper de productor i venedor. Així mateix, aquesta transició energètica ha de tindre com a resultat una reducció substancial de la dependència energètica externa de la Comunitat, i tindre com a objectiu últim la completa autosuficiència energètica.

Tercer, amb aquesta llei es pretén transformar el model productiu valencià, plantejant un nou model en el qual l'activitat econòmica siga compatible amb el respecte al medi ambient i en el qual les profundes reformes estructurals necessàries s'aprofiten per a crear un important nombre de llocs de treball en nous sectors d'alt valor afegit i sota impacte ambiental, en la línia amb el que s'estableix en el Decret llei 14/2020, de 7 d'agost, del Consell, de mesures per a accelerar la implantació d'instal·lacions per a l'aprofitament de les energies reno-

Por otro lado, partiendo de la constatación de que el cambio climático es una materia de alcance transversal que requiere de la acción concertada de todas las administraciones, agentes sociales y económicos y la propia ciudadanía y desde todas las esferas: local, regional y global, la presente ley tiene por objeto establecer el marco normativo para concertar, estructurar y organizar la lucha contra el cambio climático en el ámbito de la Comunitat Valenciana.

Ello resulta necesario para incidir en todo el conjunto de áreas de mitigación y repartir el esfuerzo entre ellas en un contexto de equidad, integridad y equilibrio financiero entre lo público y lo privado, teniendo en consideración la relación coste-eficiencia y con reconocimiento de la acción temprana.

Además, la ley resulta oportuna en materia de adaptación al cambio climático, cuya incorporación en la planificación sectorial necesita ser regulada teniendo en cuenta la complementariedad y el compromiso entre las diferentes áreas competentes para reducir la vulnerabilidad del territorio y la población.

El desarrollo de la ley se basa, por lo tanto, en principios transversales como el de asumir responsabilidades por contaminar, así como otras responsabilidades comunes pero diferenciadas, el de concienciación, el de acción preventiva, el de cautela, el de democratización, el de justicia social, el de evidencias científicas, el de transparencia, el de enfoque de género y el de colaboración y cooperación. Además, las diferentes acciones de mitigación y de adaptación al cambio climático se basarán de manera crucial en la mejor evidencia científica disponible en cada momento.

Las finalidades que persigue son, en primer lugar, reducir las emisiones de gases de efecto invernadero a la atmósfera desde territorio valenciano, por lo que se incluye un conjunto de medidas de mitigación en los diferentes sectores que tienen incidencia sobre este fenómeno. Así, se establece el objetivo de que la Comunitat Valenciana contribuya, en la medida de su responsabilidad y capacidad, a la mitigación del cambio climático, asumiendo su cuota de responsabilidad.

En este ámbito es conveniente recordar que las emisiones de gases de efecto invernadero se separan en dos grandes bloques. Uno de ellos lo forman las emisiones de algunos gases de los sectores y actividades industriales bajo el régimen europeo del comercio de derechos de emisión, regulado por la Ley 1/2005, de 9 de marzo, por la que se regula el régimen del comercio de derechos de emisión de gases de efecto invernadero. El otro lo forman el resto de las emisiones, que provienen de los denominados sectores difusos, que son, fundamentalmente, el transporte; el sector residencial, comercial e institucional; el sector agrario; la gestión de los residuos; los gases fluorados, y los sectores y actividades industriales no incluidos en el régimen del comercio de derechos de emisión. El conjunto de legislación aplicable a las emisiones dentro del sistema europeo de comercio es especialmente amplio, por lo que no es necesaria más legislación en este campo. Por el contrario, no existe suficiente regulación de las emisiones de los sectores difusos. Este vacío legal justifica la presente ley, que tiene como una de sus finalidades el fomento de las medidas de mitigación en estos sectores.

En segundo lugar, la presente ley acomete el establecimiento del marco jurídico de la transición energética, entendida como el proceso de transformación de un sistema energético fósil, centralizado, bilateral entre la compañía eléctrica y el consumidor y unidireccional, basado en el precio a pagar por lo consumido a la empresa eléctrica en función de los kilovatios hora consumidos, a otro sistema energético renovable, eficiente, descentralizado, multilateral, donde aparecen, entre otros, conceptos como la agregación o el autoconsumo compartido, y pasa a ser bidireccional, donde el consumidor puede asumir también el papel de productor y vendedor. Así mismo, esta transición energética debe tener como resultado una reducción sustancial de la dependencia energética externa de la Comunitat, y tener como objetivo último la completa autosuficiencia energética.

Tercero, con esta ley se pretende transformar el modelo productivo valenciano, planteando un nuevo modelo en el que la actividad económica sea compatible con el respeto al medio ambiente y en el que las profundas reformas estructurales necesarias se aprovechan para crear un importante número de puestos de trabajo en nuevos sectores de alto valor añadido y bajo impacto ambiental, en la línea con lo establecido en el Decreto ley 14/2020, de 7 de agosto, del Consell, de medidas para acelerar la implantación de instalaciones para el aprovechamiento de

vables per l'emergència climàtica i la necessitat de la urgent reactivació econòmica.

Quart, la present Llei persegueix que paral·lelament al procés de transició energètica es produïska una democratització de l'economia, permetent que la ciutadania juegue un paper actiu en sectors tradicionalment monopolitzats per grans empreses en règim d'oligopoli, especialment en el sector de l'energia.

Cinqué, la Llei pretén dissenyar una estratègia general d'adaptació al canvi climàtic amb objectius a llarg termini, vinculant, per a reduir la vulnerabilitat de la societat i el medi ambient davant les conseqüències ja inevitables del canvi climàtic.

Sisé, la Llei s'esforça a garantir que el procés de transició energètica per a combatre el canvi climàtic es realitze tenint en compte consideracions de justícia social i que tots els ciutadans tinguen accés a l'energia, tenint en compte criteris de justícia territorial i intergeneracional.

Seté, la present Llei pretén reforçar el component ambiental de la fiscalitat en la Comunitat Valenciana, de manera que s'internalitzen dins dels costos dels agents les externalitats positives o negatives per al canvi climàtic de les diferents activitats objecte de gravamen.

Huité, la present Llei reconeix que l'educació té un paper estratègic en la transició ecològica justa, perquè el conjunt de la societat ha d'assumir en el seu estil de vida els profunds canvis derivats d'un nou model social, econòmic i ambiental. Per a això, la Llei persegueix, a través de les eines de l'educació ambiental per a la sostenibilitat, que les persones i les organitzacions prenguen consciència de la gravetat del canvi climàtic i es preparen per a l'adopció de comportaments, tant en l'àmbit personal com en el col·lectiu, concordes amb la reducció de la petjada ecològica i la descarbonització.

IV

En aquest context, el Consell, primer, i després les Corts Valencianes, s'han convertit en impulsors de les transformacions normatives necessàries per a afrontar en la Comunitat Valenciana el desafiament del canvi climàtic i per a avançar amb pas decidit cap al millor compliment dels compromisos que en aquesta matèria han assumit els estats membres de la Unió Europea.

A aquest efecte, la regulació que conté aquesta llei s'aborda amb el màxim respecte al marc competencial establert en la Constitució i en l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana. En aquest marc tenen cabuda les intervencions normatives de caràcter autonòmic que, al mateix temps que faciliten a les instàncies centrals de l'Estat el compliment dels objectius de lluita contra el canvi climàtic, materialitzen polítiques ambientals i energètiques pròpies. Aquestes polítiques, en el cas valencià, poden permetre lícitament dibuixar un avançat model ambiental, adaptat a les especificitats territorials i cridat a influir de manera decisiva en la qualitat de l'aire i d'altres recursos naturals, en el desenvolupament econòmic i social sostenible i en un model turístic amb garantia de futur que pose l'accent en la sostenibilitat ambiental i les energies netes, en entorns naturals protegits i lliures d'emissions i, en definitiva, en més qualitat de vida per als residents en la Comunitat Valenciana o els qui la visiten.

De fet, l'Estatut d'Autonomia apunta en l'esmentada direcció en reconèixer que «tota persona té dret a gaudir d'un medi ambient segur, sa i ecològicament equilibrat» i en establir que «la Generalitat protegirà el medi ambient, la diversitat biològica, els processos ecològics i altres àrees d'especial importància ecològica» (article 17.2). En aquest sentit també és especialment significativa la prescripció que «la Generalitat impulsarà un model de desenvolupament equitatiu, territorialment equilibrat i sostenible, basat en la incorporació de processos d'innovació (...), la producció ambientalment sostenible i una ocupació estable i de qualitat en la qual es garantisca la seguretat i la salut en el treball.» (article 19.1).

Respecte a les regles competencials que emanen principalment dels articles 148 i 149 del text constitucional i dels articles 49.1.3, 50 i 52 de l'Estatut d'Autonomia, cal afirmar que el legislador valencià es pot emparar en diversos títols d'intervenció normativa a l'hora d'establir una regulació com la que és objecte d'aquesta llei, així com en la Sen-

las energías renovables por la emergencia climática y la necesidad de la urgente reactivación económica.

Cuarto, la presente ley persigue que, paralelamente al proceso de transición energética, se produzca una democratización de la economía, permitiendo que la ciudadanía juegue un papel activo en sectores tradicionalmente monopolizados por grandes empresas en régimen de oligopolio, especialmente en el sector de la energía.

Quinto, la ley pretende diseñar una estrategia general de adaptación al cambio climático con objetivos a largo plazo, vinculante, para reducir la vulnerabilidad de la sociedad y el medio ambiente ante las consecuencias ya inevitables del cambio climático.

Sexto, la ley se esfuerza en garantizar que el proceso de transición energética para combatir el cambio climático se realice teniendo en cuenta consideraciones de justicia social y que todos los ciudadanos tengan acceso a la energía, teniendo en cuenta criterios de justicia territorial e intergeneracional.

Séptimo, la presente ley pretende reforzar el componente ambiental de la fiscalidad en la Comunitat Valenciana, de forma que se internalicen dentro de los costes de los agentes las externalidades positivas o negativas para el cambio climático de las diferentes actividades objeto de gravamen.

Octavo, la presente ley reconoce que la educación tiene un papel estratégico en la transición ecológica justa, porque el conjunto de la sociedad tiene que asumir en su estilo de vida los profundos cambios derivados de un nuevo modelo social, económico y ambiental. Para ello, la ley persigue, a través de las herramientas de la educación ambiental para la sostenibilidad, que las personas y las organizaciones tomen conciencia de la gravedad del cambio climático y se preparen para la adopción de comportamientos, tanto en el ámbito personal como en el colectivo, concordes con la reducción de la huella ecológica y la descarbonización.

IV

En este contexto, el Consell, primero, y después las Corts Valencianes, se han convertido en impulsores de las transformaciones normativas necesarias para afrontar en la Comunitat Valenciana el desafío del cambio climático y para avanzar con paso decidido hacia el mejor cumplimiento de los compromisos que en esta materia han asumido los estados miembros de la Unión Europea.

A tal efecto, la regulación que contiene esta ley se aborda con el máximo respecto al marco competencial establecido en la Constitución y en el Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana. En este marco tienen cabida las intervenciones normativas de carácter autonómico que, al mismo tiempo que facilitan a las instancias centrales del Estado el cumplimiento de los objetivos de lucha contra el cambio climático, materializan políticas ambientales y energéticas propias. Estas políticas, en el caso valenciano, pueden permitir lícitamente dibujar un avanzado modelo ambiental, adaptado a las especificidades territoriales y llamado a influir de manera decisiva en la calidad del aire y otros recursos naturales, en el desarrollo económico y social sostenible y en un modelo turístico con garantía de futuro que haga hincapié en la sostenibilidad ambiental y las energías limpias, en entornos naturales protegidos y libres de emisiones y, en definitiva, en más calidad de vida para los residentes en la Comunitat Valenciana o quienes la visitan.

De hecho, el Estatuto de autonomía apunta en la mencionada dirección al reconocer que «toda persona tiene derecho a disfrutar de un medio ambiente seguro, sano y ecológicamente equilibrado» y al establecer que «la Generalitat protegerá el medio ambiente, la diversidad biológica, los procesos ecológicos y otras áreas de especial importancia ecológica» (art. 17.2). En este sentido, también es especialmente significativa la prescripción de que «la Generalitat impulsará un modelo de desarrollo equitativo, territorialmente equilibrado y sostenible, basado en la incorporación de procesos de innovación [...] la producción ambientalment sostenible y una ocupación estable y de calidad en la que se garantice la seguridad y la salud en el trabajo» (art. 19.1).

Respecto a las reglas competenciales que emanen principalmente de los artículos 148 y 149 del texto constitucional y de los artículos 49.1.3, 50 y 52 del Estatuto de autonomía, hay que afirmar que el legislador valenciano se puede amparar en varios títulos de intervención normativa a la hora de establecer una regulación como la que es objeto de esta ley,

tència del Tribunal Constitucional 87/2019, de 20 de juny, que interpreta la distribució de competències en matèria de protecció del medi ambient.

Com es tracta d'una llei essencialment ambiental, és important recordar, en primer lloc, que, d'acord amb l'apartat 6 de l'article 50 de l'Estatut, correspon a la Generalitat, en el marc de la legislació bàsica de l'estat, el desenvolupament legislatiu i l'execució en matèria de protecció del medi ambient, sense perjudici de la facultat d'establir normes addicionals de protecció.

En l'àmbit de la lluita contra el canvi climàtic i l'aposta per una transició energètica cap a una major sostenibilitat, són també regles competencials en joc les que es connecten, entre altres, a les següents matèries: ordenació del territori i del litoral, incloent l'urbanisme i l'habitatge (article 49.1.9.^a), transport (article 49.1.15.^a), planificació econòmica i indústria (article 52), instal·lacions de producció, distribució i transport d'energia (article 49.1.16.^a), estadística d'interès de la Generalitat (article 49.1.32.^a), servei meteorològic de la Comunitat Valenciana (article 49.1.15.^a) i règim energètic (article 50.5).

La interpretació i l'aplicació dels esmentats títols de competències s'ha plantejat no sols des de l'assumpció que la lluita contra el canvi climàtic és una tasca a afrontar en sintonia amb les bases i els objectius de planificació estatal, sinó també tenint en compte un element addicional de gran transcendència: la competència exclusiva de la Generalitat per a desenvolupar i executar la legislació de la Unió Europea, en aquelles matèries que siguen de la seua competència en els termes de l'article 49.4 del text estatutari, la qual cosa adquireix una gran rellevància a l'hora d'innovar l'ordenament jurídic sense haver d'esperar en tots els casos la intervenció normativa prèvia de les instàncies centrals de l'Estat dirigida a la transposició de normes europees.

De fet, les polítiques europees en matèria de canvi climàtic concerneixen les institucions regionals i locals. La Decisió 406/2009/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2009, sobre l'esforç dels Estats Membres per a reduir les seues emissions de gasos d'efecte d'hivernacle a fi de complir els compromisos adquirits per la Comunitat fins a 2020, indica en la seua consideració preliminar número 29 que «a més dels diferents estats membres, els governs centrals, les autoritats i organitzacions locals i regionals i els agents del mercat (juntament amb les llars i els consumidors particulars) han de contribuir a la realització del compromís de reducció de la comunitat». Per tant, per a la consecució dels objectius de la Llei és necessari que l'administració autonòmica, els ajuntaments i la resta de les administracions públiques desenvolupen, en els seus respectius àmbits competencials, polítiques alineades amb aquests objectius.

Respecte a la legislació estatal que delimita l'espai d'intervenció regulativa que correspon a la Generalitat Valenciana, i que ha sigut presa en consideració, cal fer referència, entre altres, a les següents disposicions:

- La Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. Aquesta llei transposa la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre, en el marc del Programa Europeu de Canvi Climàtic, adoptat l'any 2000.

- El Reial decret legislatiu 1/2016, de 16 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació, que en el seu article 7 preveu que les comunitats autònomes dicten normes addicionals de protecció en matèria de medi ambient per a fixar valors límit a les emissions de determinades activitats públiques i privades.

- La Llei 7/2021, de 20 de març, de canvi climàtic i transició energètica té per objecte facilitar la descarbonització de l'economia espanyola i la seua transició a un model circular que garantisca l'ús racional dels recursos, així com l'adaptació al canvi climàtic i la implantació d'un model de desenvolupament sostenible que genere ocupació decent i contribuïska a la reducció de les desigualtats. Aquesta norma de caràcter bàsic estableix que les Comunitats Autònomes amb competències en la matèria puguem establir nivells de protecció més alts que la legislació bàsica estatal en la descarbonització de l'economia espanyola i la seua transició a un model circular, que garantisca l'ús racional dels recursos, així com l'adaptació al canvi climàtic i la implantació d'un model de

así como en la Sentencia del Tribunal Constitucional 87/2019, de 20 de junio, que interpreta la distribución de competencias en materia de protección del medio ambiente.

Como se trata de una ley esencialmente ambiental, es importante recordar, en primer lugar, que, de acuerdo con el apartado 6 del artículo 50 del estatuto, corresponde a la Generalitat, en el marco de la legislación básica del estado, el desarrollo legislativo y la ejecución en materia de protección del medio ambiente, sin perjuicio de la facultad de establecer normas adicionales de protección.

En el ámbito de la lucha contra el cambio climático y la apuesta por una transición energética hacia una mayor sostenibilidad, son también reglas competenciales en juego las que se conectan, entre otras, a las siguientes materias: ordenación del territorio y del litoral, incluyendo el urbanismo y la vivienda (art. 49.1.9.^a), transporte (art. 49.1.15.^a), planificación económica e industria (art. 52), instalaciones de producción, distribución y transporte de energía (art. 49.1.16.^a), estadística de interés de la Generalitat (art. 49.1.32.^a), servicio meteorológico de la Comunitat Valenciana (art. 49.1.15.^a) y régimen energético (art. 50.5).

La interpretación y la aplicación de los mencionados títulos de competencias se ha planteado no solo desde la asunción de que la lucha contra el cambio climático es una tarea a afrontar en sintonía con las bases y los objetivos de planificación estatal, sino también teniendo en cuenta un elemento adicional de gran trascendencia: la competencia exclusiva de la Generalitat para desarrollar y ejecutar la legislación de la Unión Europea en aquellas materias que sean de su competencia en los términos del artículo 49.4 del texto estatutario, lo cual adquiere una gran relevancia a la hora de innovar el ordenamiento jurídico sin tener que esperar en todos los casos la intervención normativa previa de las instancias centrales del Estado dirigida a la transposición de normas europeas.

De hecho, las políticas europeas en materia de cambio climático conciernen a las instituciones regionales y locales. La Decisión 406/2009/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 23 de abril de 2009, sobre el esfuerzo de los estados miembros para reducir sus emisiones de gases de efecto invernadero a fin de cumplir los compromisos adquiridos por la Comunidad hasta 2020, indica en su consideración preliminar número 29 que «*además de los diferentes estados miembros, los gobiernos centrales, las autoridades y organizaciones locales y regionales y los agentes del mercado (junto con los hogares y los consumidores particulares)* deben contribuir a la realización del compromiso de reducción de la Comunidad». Por lo tanto, para la consecución de los objetivos de la ley es necesario que la administración autonómica, los ayuntamientos y el resto de las administraciones públicas desarrollen, en sus respectivos ámbitos competenciales, políticas alineadas con estos objetivos.

Respecto a la legislación estatal que delimita el espacio de intervención regulativa que corresponde a la Generalitat Valenciana, y que ha sido tomada en consideración, hay que hacer referencia, entre otras, a las siguientes disposiciones:

- La Ley 1/2005, de 9 de marzo, por la que se regula el régimen del comercio de derechos de emisión de gases de efecto invernadero. Esta ley transpone la Directiva 2003/87/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 13 de octubre, en el marco del Programa europeo de cambio climático, adoptado en 2000.

- El Real decreto legislativo 1/2016, de 16 de diciembre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de prevención y control integrados de la contaminación, que en su artículo 7 prevé que las comunidades autónomas dicten normas adicionales de protección en materia de medio ambiente para fijar valores límite a las emisiones de determinadas actividades públicas y privadas.

- La Ley 7/2021, de 20 de marzo, de cambio climático y transición energética, tiene por objeto facilitar la descarbonización de la economía española y su transición a un modelo circular que garantice el uso racional de los recursos, así como la adaptación al cambio climático y la implantación de un modelo de desarrollo sostenible que genere empleo decente y contribuya a la reducción de las desigualdades. Esta norma de carácter básico establece que las comunidades autónomas con competencias en la materia puedan establecer niveles de protección más altos que la legislación básica estatal en la descarbonización de la economía española y su transición a un modelo circular, que garantice el uso racional de los recursos, así como la adaptación al cambio climá-

desenvolupament sostenible que genere ocupació decent i contribuïsca a la reducció de les desigualtats.

V

Aquesta llei s'estructura en un títol preliminar, set títols, quinze disposicions addicionals, cinc disposicions transitòries, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

El títol preliminar conté les disposicions de caràcter general relatives al fi de la llei, el seu àmbit d'aplicació i els principis rectors en els quals es basa.

En el títol I es regulen els aspectes competencials i de governança de la política climàtica en la Comunitat Valenciana. Es dona continuïtat a la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic com a òrgan tècnic col·legiat de coordinació i col·laboració entre els diferents departaments de l'administració del Consell i al Consell Assessor i de Participació en Medi Ambient que, com a òrgan de consulta i participació de la societat civil, podrà crear comissions especialitzades en matèria de canvi climàtic, tal com s'estableix en la seua normativa reguladora. També es crea el Comitè d'Experts de Canvi Climàtic de la Comunitat Valenciana, com a òrgan tecnocientífic assessor del Consell en matèria de canvi climàtic i transició energètica.

El títol II conté quatre capítols i està dedicat als instruments de planificació que hauran d'emparar les mesures necessàries per a lluitar eficaçment contra els efectes del canvi climàtic, sempre respectant les estratègies i els objectius determinats per la Unió Europea en la planificació sobre matèria de canvi climàtic. Aquest títol introdueix l'Estratègia Valenciana de Canvi Climàtic i Energia com el marc de decisions coherents, unificades i integrades que determinen el rumb a seguir i les accions i propòsits de la Generalitat per a aconseguir els objectius establits en aquesta llei.

El capítol I regula el Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic (d'ara en avant PVIECC), que té com a finalitat, concretar l'Estratègia Valenciana de Canvi Climàtic i Energia, assignant a nivell sectorial objectius, metes, accions específiques i identificant als responsables de la seua execució. Constitueix, per tant, l'instrument, integrat i transversal, d'ordenació i planificació de les metes i objectius sectorials i de les accions específiques que s'han de desenvolupar preceptivament per a donar resposta a les finalitats d'aquesta llei. El PVIECC vincula en la seua execució a les diferents administracions públiques i a les persones físiques o jurídiques titulars d'activitats incloses en l'àmbit d'aquesta norma. També s'estableix la seua naturalesa jurídica i el seu contingut, i es determina la competència i el procediment per a la tramitació de la seua aprovació. Aquest capítol també tracta dels tres programes en què es desplega el citat Pla: Programa de Mitigació, Programa d'Adaptació i Programa de Conscienciació Social i Capacitació Socioeconòmica per a la Transició Ecològica, determinant les àrees estratègiques de mitigació i adaptació, i el contingut de cadascun d'ells.

L'Agenda 2030 reconeix que la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic és el principal fòrum intergovernamental internacional per a negociar la resposta mundial al canvi climàtic, en l'article 6 del qual es recull la necessitat d'elaborar programes d'educació i sensibilització del públic sobre el canvi climàtic i els seus efectes, l'accés públic a la informació, la participació pública i la formació qualificada. Això queda recollit en l'article referit al Programa de conscienciació social i capacitació socioeconòmica per a la transició ecològica.

En aquest capítol, també es fixen els objectius a mitjà i llarg termini, que es concretaran en el PVIECC, i que parteixen de les principals propostes d'objectius de reducció d'emissions, eficiència i renovables en l'àmbit europeu, amb l'objectiu d'arribar a la neutralitat climàtica en emissions en 2050, en ple procés d'aprovació del projecte de Llei Espanyola de Canvi Climàtic i Transició Energètica i coincidint amb el debat europeu sobre el disseny i desplegament del Pacte Verd Europeu, presentat mitjançant la Comunicació de la Comissió al Parlament Europeu, al Consell Europeu, al Comitè Econòmic i Social Europeu i al Comitè de les Regions [COM (2019) 640 final].

Quant a l'eficiència energètica, al juny de 2018 el Parlament Europeu i el Consell van acordar un objectiu del 32,5 % per a 2030. En

tico y la implantación de un modelo de desarrollo sostenible que genere empleo decente y contribuya a la reducción de las desigualdades.

V

Esta ley se estructura en un título preliminar, siete títulos, quince disposiciones adicionales, cinco disposiciones transitorias, una disposición derogatoria y dos disposiciones finales.

El título preliminar contiene las disposiciones de carácter general relativas al fin de la ley, su ámbito de aplicación y los principios rectores en los cuales se basa.

En el título I se regulan los aspectos competenciales y de gobernanza de la política climática en la Comunitat Valenciana. Se da continuidad a la Comisión de Coordinación de Políticas de Cambio Climático como órgano técnico colegiado de coordinación y colaboración entre los diferentes departamentos de la administración del Consell, y al Consejo Asesor y de Participación en Medio Ambiente, que, como órgano de consulta y participación de la sociedad civil, podrá crear comisiones especializadas en materia de cambio climático, tal como se establece en su normativa reguladora. También se crea el Comité de Expertos de Cambio Climático de la Comunitat Valenciana, como órgano técnico-científico asesor del Consell en materia de cambio climático y transición energética.

El título II contiene cuatro capítulos y está dedicado a los instrumentos de planificación que tendrán que amparar las medidas necesarias para luchar eficazmente contra los efectos del cambio climático, siempre respetando las estrategias y los objetivos determinados por la Unión Europea en la planificación sobre materia de cambio climático. Este título introduce la Estrategia valenciana de cambio climático y energía como el marco de decisiones coherentes, unificadas e integradas que determinan el rumbo a seguir y las acciones y propósitos de la Generalitat para conseguir los objetivos establecidos en esta ley.

El capítulo I regula el Plan valenciano integrado de energía y cambio climático (de ahora en adelante PVIECC), que tiene como finalidad concretar la Estrategia valenciana de cambio climático y energía, asignando a nivel sectorial objetivos, metas y acciones específicas e identificando a los responsables de su ejecución. Constituye, por lo tanto, el instrumento, integrado y transversal, de ordenación y planificación de las metas y objetivos sectoriales y de las acciones específicas que se tienen que desarrollar preceptivamente para dar respuesta a las finalidades de esta ley. El PVIECC vincula en su ejecución a las diferentes administraciones públicas y a las personas físicas o jurídicas titulares de actividades incluidas en el ámbito de esta norma. También se establecen su naturaleza jurídica y su contenido, y se determina la competencia y el procedimiento para la tramitación de su aprobación. Este capítulo también trata de los tres programas en que se desarrolla el citado plan: Programa de mitigación, Programa de adaptación y Programa de concienciación social y capacitación socioeconómica para la transición ecológica, determinando las áreas estratégicas de mitigación y adaptación, y el contenido de cada uno de ellos.

La Agenda 2030 reconoce que la Convención marco de las Naciones Unidas sobre el cambio climático es el principal foro intergubernamental internacional para negociar la respuesta mundial al cambio climático, en cuyo artículo 6 se recoge la necesidad de elaborar programas de educación y sensibilización del público sobre el cambio climático y sus efectos, el acceso público a la información, la participación pública y la formación cualificada. Esto queda recogido en el artículo referido al Programa de concienciación social y capacitación socioeconómica para la transición ecológica.

En este capítulo también se fijan los objetivos a medio y largo plazo, que se concretarán en el PVIECC, y que parten de las principales propuestas de objetivos de reducción de emisiones, eficiencia y renovables en el ámbito europeo, con el objetivo de llegar a la neutralidad climática en emisiones en 2050, en pleno proceso de aprobación del proyecto de ley española de cambio climático y transición energética y coincidiendo con el debate europeo sobre el diseño y desarrollo del Pacto Verde Europeo, presentado mediante la comunicación de la Comisión al Parlamento Europeo, al Consejo Europeo, al Comité Económico y Social Europeo y al Comité de las Regiones COM (2019) 640 final.

En cuanto a la eficiencia energética, en junio de 2018 el Parlamento Europeo y el Consejo acordaron un objetivo del 32,5 % para 2030. En

aqueix mateix acord els objectius de penetració d'energies renovables, per a l'any 2030 se situen en un 32 % de renovables per a 2030

Per part seua, la Llei espanyola de canvi climàtic i transició energètica persegueix reduir l'any 2030 les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle del conjunt de l'economia espanyola en, almenys, un 23 % respecte de l'any 1990, així com aconseguir una penetració d'energies d'origen renovable en el consum d'energia final de, almenys, un 42 % aqueix mateix any; amb, almenys, un 74 % de generació d'energia elèctrica a partir d'energies d'origen renovable; i l'eficiència energètica que aconseguisca una disminució del consum d'energia primària en, almenys, un 39,5 %, respecte a la línia de base conforme a normativa comunitària.

El capítol II està dedicat als plans d'acció de clima i energia municipals, que han de constituir-se en instruments de planificació complementaris al PVIECC, tot això en l'àmbit de les competències pròpies dels municipis. També introdueix l'obligatorietat de disposar d'instruments de planificació de les instal·lacions de generació renovable amb l'objectiu de fomentar un model energètic distribuït i sostenible que, sobre la base de la normativa en matèria d'ordenació del territori i protecció del paisatge, ordene la ubicació territorial d'aquestes energies establint zones d'aptitud ambiental i territorial per a la implantació de les instal·lacions d'energia solar fotovoltaica i eòlica.

El capítol III estableix els instruments de referència que serviran de base de coneixement de dades i informació per a la planificació, com els Escenaris Climàtics de la Comunitat Valenciana i l'Inventari Valencià d'Emissions de Gasos d'Efecte d'Hivernacle.

Finalment, el capítol IV d'aquest títol introdueix la perspectiva climàtica en l'elaboració dels pressupostos generals de la Generalitat, de lleis i reglaments, i de determinats instruments de planificació. També es trasllada aquesta perspectiva als procediments d'avaluació ambiental de plans, programes i projectes.

El títol III està dedicat a la integració del canvi climàtic en les polítiques sectorials i territorials, establint que la transició cap a una economia neutra en carboni haurà de ser tinguda en compte en el disseny i en l'aplicació de totes les polítiques públiques, estant obligades a adoptar mesures de reducció d'emissions. Aquest títol s'estructura en set capítols que recullen mesures relatives a la reducció d'emissions, eficiència energètica, energies renovables, gestió de la demanda, combustibles, mobilitat i el transport i altres polítiques sectorials de mitigació com l'agricultura, l'urbanisme i la gestió dels residus.

Respecte a les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, es poden separar en dos blocs, un integrat per les emissions de gasos de les activitats industrials sotmesos al règim europeu del comerç de drets d'emissió, regulat per la Llei estatal 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, i un altre format per la resta de les emissions, que provenen dels sectors difusos, que són, bàsicament, el transport, el sector residencial, comercial i institucional, el sector agrari, la gestió dels residus, els gasos fluorats i les activitats industrials no incloses en el règim del comerç de drets d'emissions. La regulació que es conté en aquesta llei estableix mesures orientades a la reducció d'emissions, i diferencia les emissions procedents dels sectors difusos de les quals venen ja regulades per la normativa estatal bàsica.

Es crea el Registre Valencià d'Iniciatives de Canvi Climàtic a fi de mobilitzar als agents privats en l'assumpció de compromisos voluntaris en la reducció d'emissions, adaptació al canvi climàtic, d'absorció i de compensació. El registre estableix determinades obligacions per a les organitzacions, entitats i empreses que desenvolupen totalment o parcialment una activitat econòmica en la Comunitat Valenciana, consistents a calcular, registrar i reduir les emissions de carboni. S'estableix que aquest registre siga compatible amb el corresponent registre estatal, la qual cosa permet unificar bases de dades i estableix una via de transmissió d'informació directa perquè l'Estat puga computar adequadament les reduccions d'emissions aconseguides en el territori de la Comunitat Valenciana.

Així mateix, la regulació de les energies renovables i l'eficiència energètica es duu a terme, d'acord amb el marc estatutari, amb la finalitat de fomentar la substitució de les fonts d'energia fòssil per altres de caràcter autòcton, inesgotables i respectuoses amb el medi ambient, així

ese mismo acuerdo, los objetivos de penetración de energías renovables para el año 2030 se sitúan en un 32 % de renovables.

Por su parte, la ley española de cambio climático y transición energética persigue reducir en 2030 las emisiones de gases de efecto invernadero del conjunto de la economía española en, por lo menos, un 23 % respecto del año 1990, así como conseguir una penetración de energías de origen renovable en el consumo de energía final de, por lo menos, un 42 % ese mismo año, con, por lo menos, un 74 % de generación de energía eléctrica a partir de energías de origen renovable, y la eficiencia energética que alcance una disminución del consumo de energía primaria en, por lo menos, un 39,5 %, respecto a la línea de base conforme a normativa comunitaria.

El capítulo II está dedicado a los planes de acción de clima y energía municipales, que tienen que constituirse en instrumentos de planificación complementarios al PVIECC, todo ello en el ámbito de las competencias propias de los municipios. También introduce la obligación de disponer de instrumentos de planificación de las instalaciones de generación renovable con el objetivo de fomentar un modelo energético distribuido y sostenible que, en base a la normativa en materia de ordenación del territorio y protección del paisaje, ordene la ubicación territorial de estas energías estableciendo zonas de aptitud ambiental y territorial para la implantación de las instalaciones de energía solar fotovoltaica y eólica.

El capítulo III establece los instrumentos de referencia que servirán de base de conocimiento de datos e información para la planificación, como los escenarios climáticos de la Comunitat Valenciana y el inventario valenciano de emisiones de gases de efecto invernadero.

Finalmente, el capítulo IV de este título introduce la perspectiva climática en la elaboración de los presupuestos generales de la Generalitat, de leyes y reglamentos, y de determinados instrumentos de planificación. También se traslada esta perspectiva a los procedimientos de evaluación ambiental de planes, programas y proyectos.

El título III está dedicado a la integración del cambio climático en las políticas sectoriales y territoriales, estableciendo que la transición hacia una economía neutra en carbono tendrá que ser tenida en cuenta en el diseño y en la aplicación de todas las políticas públicas, estando obligadas a adoptar medidas de reducción de emisiones. Este título se estructura en siete capítulos que recogen medidas relativas a la reducción de emisiones, la eficiencia energética, las energías renovables, la gestión de la demanda, los combustibles, la movilidad y el transporte, y otras políticas sectoriales de mitigación como la agricultura, el urbanismo y la gestión de los residuos.

Respecto a las emisiones de gases de efecto invernadero, se pueden separar en dos bloques, uno integrado por las emisiones de gases de las actividades industriales sometidos al régimen europeo del comercio de derechos de emisión, regulado por la ley estatal 1/2005, de 9 de marzo, por la que se regula el régimen del comercio de derechos de emisión de gases de efecto invernadero, y otro formato por el resto de las emisiones, que provienen de los sectores difusos, que son, básicamente, el transporte; el sector residencial, comercial e institucional; el sector agrario; la gestión de los residuos; los gases fluorados, y las actividades industriales no incluidas en el régimen del comercio de derechos de emisiones. La regulación que se contiene en esta ley establece medidas orientadas a la reducción de emisiones, y diferencia las emisiones procedentes de los sectores difusos de las que vienen ya reguladas por la normativa estatal básica.

Se crea el Registro Valenciano de Iniciativas de Cambio Climático a fin de movilizar a los agentes privados en la asunción de compromisos voluntarios en la reducción de emisiones, adaptación al cambio climático, de absorción y de compensación. El registro establece determinadas obligaciones para las organizaciones, entidades y empresas que desarrollen total o parcialmente una actividad económica en la Comunitat Valenciana, consistentes en calcular, registrar y reducir las emisiones de carbono. Se establece que este registro sea compatible con el correspondiente registro estatal, lo que permite unificar bases de datos y establece una vía de transmisión de información directa para que el Estado pueda computar adecuadamente las reducciones de emisiones alcanzadas en el territorio de la Comunitat Valenciana.

Así mismo, la regulación de las energías renovables y la eficiencia energética se lleva a cabo, de acuerdo con el marco estatutario, con el fin de fomentar la sustitución de las fuentes de energía fósil por otras de carácter autóctono, inagotables y respetuosas con el medio ambiente, así

com l'ús racional de l'energia per a reduir les emissions d'efecte d'hivernacle. En aquest sentit, l'electrificació de l'economia pot jugar un paper fonamental amb vistes a incorporar energia renovable en àmbits on fins ara era pràcticament inexistent, com poden ser el transport o els usos tèrmics.

En matèria d'eficiència energètica, la present llei dedica especial atenció a les mesures específiques per a les edificacions, les infraestructures públiques i les instal·lacions i aparells.

Quant a les edificacions, es dona especial importància a la rehabilitació energètica de les edificacions existents, atès que es preveu que conformen la majoria del parc edificat de les pròximes dècades. La rehabilitació permet també millorar el confort tèrmic i acústic de les edificacions i combatre problemàtiques com la pobresa energètica, que es deriven no sols de la falta de recursos sinó també d'edificis que requereixen grans consums per a mantindre's en condicions òptimes de confort.

Per això, és essencial dotar de valor els certificats d'eficiència energètica per a aportar informació clara als propietaris dels edificis quant a les possibilitats de millora energètica i a la despesa energètica prevista.

En el bloc de les energies renovables, s'ordena la ubicació de les instal·lacions i la tramitació de projectes d'energia renovable, i s'inclouen disposicions específiques per a facilitar la seua implantació en el territori, la incorporació de renovables en edificis i aparcaments públics o privats, i l'obertura a la participació local en els projectes d'instal·lacions d'energia renovable. Es fa un èmfasi especial en l'autoconsum, mitjançant el qual els consumidors poden produir la seua energia i abocar els excedents a la xarxa per al seu aprofitament per part dels altres usuaris. Aquesta modalitat jugarà un paper fonamental en el desenvolupament de renovables, entre altres, pel seu potencial d'aprofitament d'espais urbanitzats per a la generació d'energia, les menors pèrdues per transport i distribució, així com la contribució a la democratització de l'energia, que permet als usuaris convertir-se en una part més activa del sistema energètic, entendre millor les seues necessitats energètiques i aconseguir importants estalvis.

La llei també s'ocupa de la gestió de la demanda i de la reducció de l'ús de combustibles fòssils, entre els quals prioritza el gas natural per les seues menors emissions.

Respecte a les polítiques de mobilitat i transport, s'inclouen aspectes relatius a la promoció de la mobilitat sostenible i, especialment, de la mobilitat elèctrica o lliure d'emissions.

El títol IV té per objecte l'adaptació al canvi climàtic i la transició justa. El Programa d'Adaptació al Canvi Climàtic establert en l'Article 12 i que, juntament amb el Programa de Mitigació i el Programa de Comunicació i Participació, conforma el PVIECC serà l'instrument de planificació bàsic, i s'haurà de considerar els riscos derivats del canvi climàtic en la planificació i gestió hidrològica, de la costa i de les infraestructures crítiques, així com en l'agricultura, biodiversitat i els seus hàbitats. Quant a la transició justa, la Llei recull la necessitat d'elaborar una Estratègia de Transició Justa.

El títol V té la finalitat de conscienciar i educar a la societat en el canvi climàtic, així com d'establir les mesures perquè l'actuació de les administracions públiques siga coherent i que donen exemple. Aquest títol dona resposta a l'Agenda 2030 (ONU, 2015), que en una de les metes de l'Objectiu de Desenvolupament Sostenible número 13 (*«Adoptar mesures urgents per a combatre el canvi climàtic i els seus efectes»*), indica que s'ha de *«Millorar l'educació, la sensibilització i la capacitat humana i institucional respecte de la mitigació del canvi climàtic, l'adaptació a ell, la reducció dels seus efectes i l'alerta primerenca»*. L'acció exemplar de l'administració adquireix rellevància a través de la compra i contractació pública en matèria d'energia, mobilitat, obres públiques i edificació, organització d'esdeveniments i actes públics amb la finalitat de reduir el seu impacte i contribuir als objectius de la present llei.

En el títol VI estableix una sèrie d'instruments per a impulsar la reducció efectiva d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i l'adaptació al canvi climàtic. S'estructura en tres capítols. El capítol I estableix que la Generalitat i les seues entitats vinculades i dependents destinen part del seu pressupost anual a actuacions amb impacte positiu en matèria de canvi climàtic, tant per a la mitigació com per a l'adaptació. El capítol II es dedica a la coordinació de les

como el uso racional de la energía para reducir las emisiones de efecto invernadero. En este sentido, la electrificación de la economía puede jugar un papel fundamental con vistas a incorporar energía renovable en ámbitos donde hasta ahora era prácticamente inexistente, como pueden ser el transporte o los usos térmicos.

En materia de eficiencia energética, la presente ley dedica especial atención a las medidas específicas para las edificaciones, las infraestructuras públicas y las instalaciones y aparatos.

En cuanto a las edificaciones, se da especial importancia a la rehabilitación energética de las edificaciones existentes, dado que se prevé que conformen la mayoría del parque edificado de las próximas décadas. La rehabilitación permite también mejorar el confort térmico y acústico de las edificaciones y combatir problemáticas como la pobreza energética, que se derivan no solo de la falta de recursos sino también de edificios que requieren grandes consumos para mantenerse en condiciones óptimas de confort.

Por ello, es esencial dotar de valor los certificados de eficiencia energética para aportar información clara a los propietarios de los edificios en cuanto a las posibilidades de mejora energética y al gasto energético previsto.

En el bloque de las energías renovables, se ordena la ubicación de las instalaciones y la tramitación de proyectos de energía renovable, y se incluyen disposiciones específicas para facilitar su implantación en el territorio, la incorporación de renovables en edificios y aparcamientos públicos o privados, y la apertura a la participación local en los proyectos de instalaciones de energía renovable. Se hace un énfasis especial en el autoconsumo, mediante el que los consumidores pueden producir su energía y verter los excedentes a la red para su aprovechamiento por parte de los otros usuarios. Esta modalidad jugará un papel fundamental en el desarrollo de renovables, entre otros, por su potencial de aprovechamiento de espacios urbanizados para la generación de energía, las menores pérdidas por transporte y distribución, así como la contribución a la democratización de la energía, que permite a los usuarios convertirse en una parte más activa del sistema energético, entender mejor sus necesidades energéticas y conseguir importantes ahorros.

La ley también se ocupa de la gestión de la demanda y de la reducción del uso de combustibles fósiles, entre los que prioriza el gas natural por sus menores emisiones.

Respecto a las políticas de movilidad y transporte, se incluyen aspectos relativos a la promoción de la movilidad sostenible y, especialmente, de la movilidad eléctrica o libre de emisiones.

El título IV tiene por objeto la adaptación al cambio climático y la transición justa. El Programa de adaptación al cambio climático establecido en el artículo 12 y que, junto con el Programa de mitigación y el Programa de comunicación y participación, conforman el PVIECC, será el instrumento de planificación básico, y se tendrán que considerar los riesgos derivados del cambio climático en la planificación y gestión hidrológica, de la costa y de las infraestructuras críticas, así como en la agricultura, la biodiversidad y sus hábitats. En cuanto a la transición justa, la ley recoge la necesidad de elaborar una estrategia de transición justa.

El título V tiene la finalidad de concienciar y educar a la sociedad en el cambio climático, así como de establecer las medidas para que la actuación de las administraciones públicas sea coherente y que dé ejemplo. Este título da respuesta a la Agenda 2030 (ONU, 2015), que, en una de las metas del objetivo de desarrollo sostenible número 13 (*«Adoptar medidas urgentes para combatir el cambio climático y sus efectos»*), indica que se tiene que *«Mejorar la educación, la sensibilización y la capacidad humana e institucional respecto de la mitigación del cambio climático, la adaptación a este, la reducción de sus efectos y la alerta temprana»*. La acción ejemplar de la administración adquiere relevancia a través de la compra y contratación pública en materia de energía, movilidad, obras públicas y edificación, organización de acontecimientos y actos públicos, con el fin de reducir su impacto y contribuir a los objetivos de la presente ley.

En el título VI establece una serie de instrumentos para impulsar la reducción efectiva de emisiones de gases de efecto invernadero y la adaptación al cambio climático. Se estructura en tres capítulos. El capítulo I establece que la Generalitat y sus entidades vinculadas y dependientes destinen parte de su presupuesto anual a actuaciones con impacto positivo en materia de cambio climático, tanto para la mitigación como para la adaptación. El capítulo II se dedica a la coordinación

administracions amb l'objectiu de la fiscalitat per a una transició energètica.

En la secció 1.ª d'aquest capítol, es creen tres impostos sobre les emissions de diòxid de carboni (CO₂) dels vehicles de tracció mecànica, sobre les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle generades per les activitats econòmiques, i pel volum de vehicles que accedeixen a determinats establiments comercials implantats en grans superfícies. L'objectiu és que les externalitats mediambientals negatives associades a aquestes emissions, amb un cost que aquestes activitats no assumeixen, siguin finalment internalitzades, en coherència amb el principi normatiu d'assumir la responsabilitat per contaminar, regulat en la Directiva 2004/35/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, sobre responsabilitat mediambiental en relació amb la prevenció i reparació de danys mediambientals.

En la secció 2.ª es regula l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni (CO₂) dels vehicles de tracció mecànica, que té per objecte gravar les emissions de CO₂ que produeixen aquests vehicles i que incideixen en l'increment de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle. Aquests tributs tenen caràcter finalista i es destinen a nodrir el Fons per a la Transició Ecològica.

En la secció 3.ª es fa el propi amb l'Impost sobre l'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle a l'atmosfera generats en els processos productius amb la finalitat de reduir la seua emissió incentivant l'adopció de mesures que optimitzen l'acompliment mediambiental dels processos, així com la millora de la qualitat de l'aire.

I finalment en la secció 4.ª es regula l'impost sobre els grans establiments comercials, d'oci, hostaleria o espectacles, pel seu efecte de desplaçament massiu de vehicles i, en conseqüència, una externalitat negativa en el medi ambient, amb un cost que aquests establiments no assumeixen.

El capítol III estableix una altra sèrie d'instruments, el desenvolupament dels quals és necessari per al compliment dels objectius d'aquesta llei. Es crea el Fons per a la Transició Ecològica, fons de caràcter públic, sense personalitat jurídica, que té com a objectiu convertir-se en un instrument necessari per a l'execució de polítiques i accions de mitigació i adaptació al canvi climàtic. També s'estableixen beneficis administratius per a les entitats inscrites en el Registre Valencià d'Iniciatives de Canvi Climàtic.

Així mateix, es destaca la importància que les administracions públiques valencianes promoguen i impulsen tècniques i tecnologies, la introducció de les quals en els processos productius de les activitats econòmiques permeten la reducció quantificable d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle al llarg de tot el cicle del producte o procés. Es crea, d'altra banda, la qualificació de Municipi de Baixa Emissió de Carboni i Resilient com a reconeixement que serà atorgat per la conselleria competent en matèria de canvi climàtic, en atenció a les iniciatives públiques posades en marxa a nivell municipal en matèria de canvi climàtic.

Finalment, es regulen aspectes relatius a l'economia circular. Les accions en aquesta matèria tenen un impacte demostrat sobre la reducció de gasos d'efecte d'hivernacle, per això, es planteja la necessitat de comptar amb una normativa d'economia circular com a instrument fonamental de planificació en aquesta matèria, alineada amb els principis i objectius establits per la Unió Europea i que incloga plans d'acció.

El títol VII conté les prescripcions relatives a la disciplina en matèria de canvi climàtic i regula la inspecció i el règim sancionador. El règim sancionador es planteja, en general, com un instrument a activar només quan hagen fracassat els intents de reorientar les conductes irregulars i sempre que aquestes no estiguen ja previstes en altres sectors de l'ordenament jurídic.

Finalment, les disposicions addicionals, transitòries, derogatòria i finals de la llei incorporen previsions i mandats específics, per a garantir el desenvolupament dels elements bàsics previstos en la norma que requereixen aprovació de normes reglamentàries, i estableixen el calendari de desenvolupament bàsic de la llei, o preveuen circumstàncies específiques que comporta l'aprovació de la nova llei en relació amb altres aspectes de l'ordenament jurídic que afecten la matèria de serveis socials.

Aquesta disposició està inclosa en el Pla Normatiu de l'Administració de la Generalitat per a 2020. S'adequa als principis de bona regulació previstos en l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del

de las administraciones con el objetivo de la fiscalidad para una transición energética.

En la sección 1.ª de este capítulo, se crean tres impuestos sobre las emisiones de dióxido de carbono (CO₂) de los vehículos de tracción mecánica, sobre las emisiones de gases de efecto invernadero generadas por las actividades económicas, y por el volumen de vehículos que acceden a determinados establecimientos comerciales implantados en grandes superficies. El objetivo es que las externalidades medioambientales negativas asociadas a estas emisiones, con un coste que estas actividades no asumen, sean finalmente internalizadas, en coherencia con el principio normativo de asumir la responsabilidad por contaminar, regulado en la Directiva 2004/35/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 21 de abril de 2004, sobre responsabilidad medioambiental en relación con la prevención y reparación de daños medioambientales.

En la sección 2.ª se regula el impuesto sobre las emisiones de dióxido de carbono (CO₂) de los vehículos de tracción mecánica, que tiene por objeto gravar las emisiones de CO₂ que producen estos vehículos y que inciden en el incremento de las emisiones de gases de efecto invernadero. Estos tributos tienen carácter finalista y se destinan a nutrir el Fondo para la Transición Ecológica.

En la sección 3.ª se hace lo propio con el impuesto sobre la emisión de gases de efecto invernadero a la atmósfera generados en los procesos productivos, con el fin de reducir su emisión incentivando la adopción de medidas que optimicen el desempeño medioambiental de los procesos, así como la mejora de la calidad del aire.

Y, finalmente, en la sección 4.ª se regula el impuesto sobre los grandes establecimientos comerciales, de ocio, hostelería o espectáculos, por su efecto de desplazamiento masivo de vehículos y, en consecuencia, una externalidad negativa en el medio ambiente, con un coste que estos establecimientos no asumen.

El capítulo III establece otra serie de instrumentos, cuyo desarrollo es necesario para el cumplimiento de los objetivos de esta ley. Se crea el Fondo para la Transición Ecológica, fondo de carácter público, sin personalidad jurídica, que tiene como objetivo convertirse en un instrumento necesario para la ejecución de políticas y acciones de mitigación y adaptación al cambio climático. También se establecen beneficios administrativos para las entidades inscritas en el Registro Valenciano de Iniciativas de Cambio Climático.

Así mismo, se destaca la importancia de que las administraciones públicas valencianas promuevan e impulsen técnicas y tecnologías cuya introducción en los procesos productivos de las actividades económicas permitan la reducción cuantificable de emisiones de gases de efecto invernadero a lo largo de todo el ciclo del producto o proceso. Se crea, por otro lado, la calificación de municipio de baja emisión de carbono y resiliente como reconocimiento que será otorgado por la conselleria competente en materia de cambio climático, en atención a las iniciativas públicas puestas en marcha a nivel municipal en materia de cambio climático.

Finalmente, se regulan aspectos relativos a la economía circular. Las acciones en esta materia tienen un impacto demostrado sobre la reducción de gases de efecto invernadero; por ello, se plantea la necesidad de contar con una normativa de economía circular como instrumento fundamental de planificación en esta materia, alineada con los principios y objetivos establecidos por la Unión Europea y que incluya planes de acción.

El título VII contiene las prescripciones relativas a la disciplina en materia de cambio climático y regula la inspección y el régimen sancionador. El régimen sancionador se plantea, en general, como un instrumento a activar solo cuando hayan fracasado los intentos de reorientar las conductas irregulares y siempre que estas no estén ya previstas en otros sectores del ordenamiento jurídico.

Finalmente, las disposiciones adicionales, transitorias, derogatoria y finales de la ley incorporan previsions i mandats específics per a garantir el desenvolupament dels elements bàsics previstos en la norma que requereixen aprovació de normes reglamentàries, y establecen el calendario de desarrollo básico de la ley o prevén circunstancias específicas que comporta la aprobación de la nueva ley en relación con otros aspectos del ordenamiento jurídico que afectan a la materia de servicios sociales.

Esta disposición está incluida en el Plan normativo de la administración de la Generalitat para 2020. Se adecua a los principios de buena regulación previstos en el artículo 129 de la Ley 39/2015, de 1 de octu-

procediment administratiu comú de les administracions públiques, i a la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Aquesta llei és un instrument adequat per a garantir la consecució de la finalitat pretesa, atés que els principis, les línies d'actuació i les mesures que preveu donen resposta als greus riscos que amenacen a la Comunitat Valenciana, resulten imprescindibles per a aconseguir les finalitats indicades i són proporcionats a la situació de perill i als efectes derivats del canvi climàtic.

Amb la present llei, coherent amb els principis de necessitat, eficiència, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència, es compleixen les previsions del Pla Normatiu de l'Administració de la Generalitat 2021, i oït el Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. Objecte de la llei

L'objecte d'aquesta llei és establir el marc normatiu d'acord amb la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica, i la normativa de desenvolupament, per a l'adopció de mesures dirigides a la mitigació i a l'adaptació al canvi climàtic que garantisquen una transició ordenada cap a un model social, econòmic i ambiental resilient i neutre en carboni. A tals efectes són finalitats específiques d'aquesta llei:

a) Reduir les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i incrementar la capacitat dels embornals de diòxid de carboni (CO₂), tot això tenint en compte els objectius que sobre aquest tema marquen la Unió Europea i el Govern d'Espanya.

b) Avançar en l'adaptació al canvi climàtic i reduir la vulnerabilitat de la societat valenciana davant els impactes adversos del canvi climàtic, des de la gestió del risc, i incorporant l'anàlisi de la resiliència als efectes adversos en la planificació del territori, els sectors i activitats, les infraestructures i les edificacions.

c) Impulsar la transició energètica justa cap a un futur model social, econòmic i ambiental en què el consum de combustibles fòssils tendisca a ser nul, basada en la reducció progressiva de la seua intensitat energètica i en la promoció d'un sistema energètic descentralitzat, democràtic i sostenible l'energia del qual provinga de fonts d'energia renovables i preferentment de proximitat.

d) Definir un marc de governança climàtica multinivell dirigit a garantir l'eficàcia de l'Estratègia valenciana de canvi climàtic i energia, del Pla valencià integrat d'energia i canvi climàtic derivat d'aquesta i de les accions concretes que hagen d'executar-se en àmbits sectorials específics.

e) Establir mecanismes que proveïsquen informació objectiva i avaluable sobre tots els aspectes relacionats amb el canvi climàtic, la seua avaluació temporal i els seus impactes.

f) Fixar els instruments de seguiment de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle a la Comunitat Valenciana i per als diversos sectors, productes i serveis, durant tot el cicle de vida.

g) Establir pressupostos de carboni globals i desagregats a nivell sectorial prenent com a base el potencial de reducció.

h) Incorporar el canvi climàtic en les principals polítiques públiques afectades i en les actuacions del conjunt de la societat.

i) Fomentar la conscienciació social, l'educació, la investigació, el desenvolupament tecnològic i la innovació, que permeten reduir les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en tots els sectors i millorar la resiliència del territori al canvi climàtic.

j) Promoure la participació ciutadana i la informació pública de la societat valenciana en l'elaboració i l'avaluació de les polítiques contingudes en aquesta llei.

k) Millorar l'eficiència energètica disminuint el consum d'energia primària per unitat de producció conformement a la normativa de la Unió Europea.

Article 2. Àmbit d'aplicació

1. Les disposicions de la present llei s'apliquen a qualsevol activitat pública i privada regulada per la legislació autonòmica vigent, que en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana:

bre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas, y a la Ley 40/2015, de 1 de octubre, de régimen jurídico del sector público.

Esta ley es un instrumento adecuado para garantizar la consecución de la finalidad pretendida, dado que los principios, las líneas de actuación y las medidas que prevé dan respuesta a los graves riesgos que amenazan a la Comunitat Valenciana, resultan imprescindibles para conseguir las finalidades indicadas y son proporcionados a la situación de peligro y a los efectos derivados del cambio climático.

Con la presente ley, coherente con los principios de necesidad, eficiencia, proporcionalidad, seguridad jurídica, transparencia y eficiencia, se cumplen las previsions del Plan normativo de la administración de la Generalitat 2021, oído el Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana.

TÍTULO PRELIMINAR

Disposiciones Generales

Artículo 1. Objeto de la ley

El objeto de la presente ley es establecer el marco normativo en conformidad con la Ley 7/2021, de 20 de mayo, de cambio climático y transición energética, y la normativa de desarrollo, para la adopción de medidas dirigidas a la mitigación y a la adaptación al cambio climático que garanticen una transición ordenada hacia un modelo social, económico y ambiental resiliente y neutro en carbono. A tales efectos son finalidades específicas de esta ley:

a) Reducir las emisiones de gases de efecto invernadero e incrementar la capacidad de los sumideros de dióxido de carbono (CO₂), todo ello teniendo en cuenta los objetivos que sobre este tema marcan la Unión Europea y el Gobierno de España.

b) Avanzar en la adaptación al cambio climático y reducir la vulnerabilidad de la sociedad valenciana ante los impactos adversos del cambio climático, desde la gestión del riesgo, e incorporando el análisis de la resiliencia a los efectos adversos en la planificación del territorio, los sectores y actividades, las infraestructuras y las edificaciones.

c) Impulsar la transición energética justa hacia un futuro modelo social, económico y ambiental en el que el consumo de combustibles fósiles tienda a ser nulo, basada en la reducción progresiva de su intensidad energética y en la promoción de un sistema energético descentralizado, democrático y sostenible cuya energía provenga de fuentes de energía renovables y preferentemente de proximidad.

d) Definir un marco de gobernanza climática multinivel dirigido a garantizar la eficacia de la Estrategia valenciana de cambio climático y energía, del Plan valenciano integrado de energía y cambio climático derivado de esta y de las acciones concretas que tengan que ejecutarse en ámbitos sectoriales específicos.

e) Establecer mecanismos que provean información objetiva y evaluable sobre todos los aspectos relacionados con el cambio climático, su evaluación temporal y sus impactos.

f) Fijar los instrumentos de seguimiento de las emisiones de gases de efecto invernadero en la Comunitat Valenciana y para los diversos sectores, productos y servicios, durante todo su ciclo de vida.

g) Establecer presupuestos de carbono globales y desagregados a nivel sectorial tomando como base su potencial de reducción.

h) Incorporar el cambio climático en las principales políticas públicas afectadas y en las actuaciones del conjunto de la sociedad.

i) Fomentar la concienciación social, la educación, la investigación, el desarrollo tecnológico y la innovación, que permitan reducir emisiones de gases de efecto invernadero en todos los sectores y mejorar la resiliencia del territorio al cambio climático.

j) Promover la participación ciudadana y la información pública de la sociedad valenciana en la elaboración y evaluación de las políticas contenidas en la presente ley.

k) Mejorar la eficiencia energética disminuyendo el consumo de energía primaria por unidad de producción conforme a la normativa de la Unión Europea.

Artículo 2. Ámbito de aplicación

1. Las disposiciones de la presente ley se aplican a cualquier actividad pública y privada regulada por la legislación autonómica vigente que en el ámbito territorial de la Comunitat Valenciana:

a) siga responsable de l'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, estiga o no regulada per la normativa sobre règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

b) capture i retenga carboni.

c) siga susceptible millorar o empitjorar la resiliència del territori a l'efecte del canvi climàtic.

d) siga susceptible d'incidir o de veure's afectada per riscos climàtics.

2. Són destinataris d'aquesta llei, i en conseqüència han de complir amb el que s'estableix en les seues disposicions, les administracions públiques valencianes i les persones físiques i jurídiques de naturalesa privada. A l'efecte d'aquesta llei, s'entendrà per administracions públiques valencianes:

a) L'administració de la Generalitat Valenciana, incloent el seu sector públic tal com es defineix en la llei 1/2015, de 6 de febrer, d'Hisenda Pública, del Sector Públic Instrumental i Subvencions.

b) En l'àmbit de les seues respectives competències, els entitats locals següents: municipis; províncies.; entitats d'àmbit territorial inferior al municipal constituïdes o reconegudes per la Generalitat; comarques o altres entitats que agrupen diversos municipis que puguin ser creades per la Generalitat; àrees metropolitanes; mancomunitats de municipis; organismes públics locals, com són els organismes autònoms i entitats públiques empresarials locals, vinculats o dependents de qualsevol de les entitats locals citades anteriorment, així com als consorcis dels quals formen part exclusivament aquestes entitats.

c) Les Universitats públiques valencianes, incloent les seues entitats vinculades o dependents.

Article 3. Principis rectors

Les actuacions derivades d'aquesta Llei i del seu desenvolupament es regiran pels principis reconeguts en el Dret nacional, comunitari i internacional d'aplicació en matèria d'energia i clima i, molt especialment, en la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic, de 9 de maig de 1992, l'Acord de París, adoptat el 12 de desembre de 2015, la Resolució aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 25 de setembre de 2015 sobre Objectius de Desenvolupament Sostenible i la normativa europea, així com en els principis següents:

a) Desenvolupament sostenible, amb especial observança d'un desenvolupament territorial i urbanístic sostenible en els termes establits en la seua legislació específica.

b) Descarbonització de l'economia valenciana, entenent per tal la consecució d'un model socioeconòmic neutre en emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, millora de la seua competitivitat i foment de l'economia circular.

c) Precaució, protecció del medi ambient, «qui contamina paga» i responsabilitat mediambiental.

d) Transició justa.

e) No regressió.

f) Coordinació i cooperació administrativa.

g) Col·laboració públic-privada i responsabilitat compartida de les administracions públiques, de les empreses i de la societat en general.

h) Administració exemplar i innovadora.

i) Conscienciació i formació de la ciutadania.

j) Participació pública, transparència i informació ciutadana.

k) Equitat entre gèneres i perspectiva juvenil.

Article 4. Definicions

A l'efecte de la present llei, els termes que en ella s'empren tindran el sentit que s'estableix en l'annex I.

TÍTOL I

Governança climàtica i per a la transició ecològica

Article 5. Comissió del Consell per a coordinar les polítiques de canvi climàtic

El Consell ha d'establir una comissió amb representants de diferents òrgans de l'administració del Consell, per a coordinar les polítiques de canvi climàtic, la planificació i el seguiment de la seua realització.

a) sea responsable de la emisión de gases de efecto invernadero, esté o no regulada por la normativa sobre régimen de comercio de derechos de emisión de gases de efecto invernadero.

b) capture y retenga carbono.

c) sea susceptible mejorar o empeorar la resiliencia del territorio a efectos del cambio climático.

d) sea susceptible de incidir o de verse afectada por riesgos climáticos.

2. Son destinatarios de esta ley, y en consecuencia tienen que cumplir con lo establecido en sus disposiciones, las administraciones públicas valencianas y las personas físicas y jurídicas de naturaleza privada. A efectos de esta ley, se entenderá por administraciones públicas valencianas:

a) La administración de la Generalitat Valenciana, incluyendo su sector público tal como se define en la Ley 1/2015, de 6 de febrero, de hacienda pública, del sector público instrumental y subvenciones.

b) En el ámbito de sus respectivas competencias, las entidades locales siguientes: municipios, provincias, entidades de ámbito territorial inferior al municipal instituidas o reconocidas por la Generalitat, comarcas u otras entidades que agrupan varios municipios que puedan ser creadas por la Generalitat, áreas metropolitanas, mancomunidades de municipios, organismos públicos locales —como son los organismos autónomos y entidades públicas empresariales locales, vinculados o dependientes de cualquiera de las entidades locales citadas anteriormente—, así como los consorcios de los que forman parte exclusivamente estas entidades.

c) Las universidades públicas valencianas, incluyendo sus entidades vinculadas o dependientes.

Artículo 3. Principios rectores

Las actuaciones derivadas de esta ley y de su desarrollo se regirán por los principios reconocidos en el derecho nacional, comunitario e internacional de aplicación en materia de energía y clima y, muy especialmente, en la Convención marco de las Naciones Unidas sobre el cambio climático, de 9 de mayo de 1992, el Acuerdo de París, adoptado el 12 de diciembre de 2015, la Resolución aprobada por la Asamblea General de las Naciones Unidas el 25 de septiembre de 2015 sobre objetivos de desarrollo sostenible y la normativa europea, así como en los siguientes principios:

a) Desarrollo sostenible, con especial observancia de un desarrollo territorial y urbanístico sostenible en los términos establecidos en su legislación específica.

b) Descarbonización de la economía valenciana, entendiéndose por tal la consecución de un modelo socioeconómico neutro en emisiones de gases de efecto invernadero, mejora de su competitividad y fomento de la economía circular.

c) Precaución, protección del medio ambiente, «quien contamina paga» y responsabilidad medioambiental.

d) Transición justa.

e) No regresión.

f) Coordinación y cooperación administrativa.

g) Colaboración público-privada y responsabilidad compartida de las administraciones públicas, de las empresas y de la sociedad en general.

h) Administración ejemplar e innovadora.

i) Concienciación y formación de la ciudadanía.

j) Participación pública, transparencia e información ciudadana.

k) Equidad entre géneros y perspectiva juvenil.

Artículo 4. Definiciones

A efectos de la presente ley, los términos que en ella se emplean tendrán el sentido que se establece en el anexo I.

TÍTULO I

Gobernanza climática y para la transición ecológica

Artículo 5. Comisión del Consell para coordinar las políticas de cambio climático

El Consell ha de establecer una comisión con representantes de diferentes órganos de la administración del Consell, para coordinar las políticas de cambio climático, la planificación y el seguimiento de su realización.

Article 6. Consell Assessor i de Participació de Medi Ambient

1. El Consell Assessor i de Participació de Medi Ambient, creat pel Decret 5/2016 de 22 març del Consell, és l'òrgan assessor i via de participació d'institucions i entitats públiques i privades en matèria de medi ambient en la Comunitat Valenciana, amb les funcions i procediment que s'estableixen en la seua normativa reguladora. La seua composició serà paritària en dones i homes.

2. El Consell Assessor i de Participació de Medi Ambient de la Comunitat Valenciana podrà crear, d'acord amb el que s'establisca reglamentàriament, comissions especialitzades en matèria de canvi climàtic i transició ecològica promovent en elles la participació, informació i consulta a les organitzacions i entitats més representatives del teixit científic, social, econòmic i ambiental de la Comunitat Valenciana sobre les polítiques climàtiques.

Article 7. Funcions de la conselleria competent en matèria de canvi climàtic i transició ecològica

1. Les funcions que corresponen al departament competent en canvi climàtic i transició ecològica en l'àmbit de la present llei són:

a) Actualitzar, en cas necessari, l'Estratègia Valenciana de Canvi Climàtic i Energia, impulsar la seua implementació i supervisar el seu compliment. Així mateix, elaborar i impulsar l'aprovació de noves estratègies futures per a anar adaptant-les a la situació actual segons el context.

b) Elaborar els projectes de reglaments relacionats amb els objectius d'aquesta llei.

c) Impulsar l'elaboració del Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic d'acord amb el coneixement científic i els compromisos internacionals. Supervisar el desenvolupament dels treballs d'execució i elevar a aprovació el document final.

d) Impulsar, dinamitzar i coordinar les mesures educatives de comunicació, conscienciació i capacitació de la ciutadania dins de les competències d'educació ambiental per a aconseguir una transició ecològica i justa.

e) Amb la finalitat d'elaborar l'Estratègia Valenciana de Canvi Climàtic i Energia i el Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic, sobre la base dels procediments i les metodologies adoptats internacionalment:

1) Establir els criteris per a la realització dels inventaris d'emissions i les projeccions en aquesta matèria amb la finalitat de fixar els objectius de reducció d'emissions.

2) Establir els criteris per a l'elaboració dels escenaris climàtics en la Comunitat Valenciana per a diversos horitzons temporals.

3) Establir els criteris per a l'avaluació de la vulnerabilitat i els riscos conseqüència del canvi climàtic en la Comunitat Valenciana, amb la finalitat d'identificar els àmbits d'acció prioritària per a l'adaptació al canvi climàtic.

f) Definir els indicadors quantitatius i qualitatius de mitigació, descarbonització, adaptació al canvi climàtic, governança i impacte en l'economia i establir el seu seguiment, sobre la base dels procediments i les metodologies adoptats internacionalment.

g) Gestionar el Registre Valencià d'Iniciatives de Canvi climàtic previst en la present llei.

h) Atorgar les autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle a les activitats subjectes a la normativa sobre comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, valorar els informes verificats corresponents a aquestes emissions i exercir la potestat sancionadora en les matèries de la seua competència.

i) Desenvolupar metodologies de càlcul d'emissions i aplicació al plantejament territorial i urbanístic, sobre la base dels procediments i les metodologies adoptats internacionalment.

j) Aplicar el règim sancionador previst en la present llei.

2. Donat el seu caràcter transversal, en la mesura que el seu desplegament afecte altres àmbits competencials de la Generalitat Valenciana, com a energia, territori, urbanisme, medi natural, etc. el desenvolupament d'aquestes funcions, en allò que siga oportú, es realitzarà en col·laboració i de manera coordinada amb els respectius òrgans competents.

Artículo 6. Consejo Asesor y de Participación de Medio Ambiente

1. El Consejo Asesor y de Participación de Medio Ambiente, creado por el Decreto 5/2016, de 22 marzo, del Consell, es el órgano asesor y vía de participación de instituciones y entidades públicas y privadas en materia de medio ambiente en la Comunitat Valenciana, con las funciones y procedimiento que se establecen en su normativa reguladora. Su composición será paritaria en mujeres y hombres.

2. El Consejo Asesor y de Participación de Medio Ambiente de la Comunitat Valenciana podrá crear, de acuerdo con lo que se establezca reglamentariamente, comisiones especializadas en materia de cambio climático y transición ecológica, promoviendo en ellas la participación, información y consulta a las organizaciones y entidades más representativas del tejido científico, social, económico y ambiental de la Comunitat Valenciana sobre las políticas climáticas.

Artículo 7. Funciones de la conselleria competente en materia de cambio climático y transición ecológica

1. Las funciones que corresponden al departamento competente en cambio climático y transición ecológica en el ámbito de la presente ley son:

a) Actualizar, en caso necesario, la Estrategia valenciana de cambio climático y energía, impulsar su implementación y supervisar su cumplimiento. Así mismo, elaborar e impulsar la aprobación de nuevas estrategias futuras para ir adaptándolas a la situación actual según el contexto.

b) Elaborar los proyectos de reglamentos relacionados con los objetivos de esta ley.

c) Impulsar la elaboración del Plan valenciano integrado de energía y cambio climático, de acuerdo con el conocimiento científico y los compromisos internacionales. Supervisar el desarrollo de los trabajos de ejecución y elevar a aprobación el documento final.

d) Impulsar, dinamizar y coordinar las medidas educativas de comunicación, concienciación y capacitación de la ciudadanía dentro de las competencias de educación ambiental para alcanzar una transición ecológica y justa.

e) Con el fin de elaborar la Estrategia Valenciana de Cambio Climático y Energía y el Plan Valenciano Integrado de Energía y Cambio Climático, en base a los procedimientos y las metodologías adoptados internacionalmente:

1) Establecer los criterios para la realización de los inventarios de emisiones y proyecciones en esta materia con el fin de fijar los objetivos de reducción de emisiones.

2) Establecer los criterios para la elaboración de los escenarios climáticos en la Comunitat Valenciana para varios horizontes temporales.

3) Establecer los criterios para la evaluación de la vulnerabilidad y los riesgos consecuencia del cambio climático en la Comunitat Valenciana, con el fin de identificar los ámbitos de acción prioritaria para la adaptación al cambio climático.

f) Definir los indicadores cuantitativos y cualitativos de mitigación, descarbonización, adaptación al cambio climático, gobernanza e impacto en la economía y establecer su seguimiento, en base a los procedimientos y las metodologías adoptados internacionalmente.

g) Gestionar el Registro Valenciano de Iniciativas de Cambio Climático previsto en la presente ley.

h) Otorgar las autorizaciones de emisión de gases de efecto invernadero a las actividades sujetas a la normativa sobre comercio de derechos de emisión de gases de efecto invernadero, valorar los informes verificados correspondientes a estas emisiones y ejercer la potestad sancionadora en las materias de su competencia.

i) Desarrollar metodologías de cálculo de emisiones y aplicación al planteamiento territorial y urbanístico, en base a los procedimientos y las metodologías adoptados internacionalmente.

j) Aplicar el régimen sancionador previsto en la presente ley.

2. Dado su carácter transversal, en la medida en que su desarrollo afecte otros ámbitos competenciales de la Generalitat Valenciana, como energía, territorio, urbanismo, medio natural, etc. el desarrollo de estas funciones, en su caso, se realizará en colaboración y de manera coordinada con los respectivos órganos competentes.

Article 8. Comitè de Persones Expertes en Canvi Climàtic de la Comunitat Valenciana

1. Es crea el Comitè de Persones Expertes en Canvi Climàtic de la Comunitat Valenciana, com a òrgan científicotècnic de consulta i assessorament del Consell en matèria de canvi climàtic i transició ecològica, adscrit a la conselleria competent en matèria de canvi climàtic, la composició del qual ha de ser equilibrada entre dones i homes.

2. El comitè, l'objecte del qual és l'estudi i el diagnòstic del canvi climàtic en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, assumeix les funcions següents:

a) Assessorar, a petició de la comissió del Consell per a coordinar les polítiques de canvi climàtic, en els aspectes tecnicocientífics del desenvolupament de l'Estratègia valenciana de canvi climàtic i energia. Proposar les bases per modificar-la i revisar-la i assessorar quant a implementar-la i executar-la.

b) Detectar àrees no investigades en els estudis de mitigació de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, els escenaris regionalitzats de canvi climàtic i l'adaptació als impactes del canvi climàtic a la Comunitat Valenciana.

c) Aprovar els dictàmens i els informes que s'elaboren en el si del comitè mateix o dels grups de treball. Validar metodologies per al desenvolupament dels instruments de referència per a la planificació del canvi climàtic.

d) Qualsevol altra funció que se li assigne per disposició legal o reglamentària per decret del Consell.

3. Formen part del Comitè de Persones Expertes en Canvi Climàtic de la Comunitat Valenciana, com a membres:

a) President o presidenta: la persona titular de la conselleria competent en matèria de canvi climàtic o la persona en qui delegue.

b) Vocals: són designats mitjançant resolució de la persona titular de la conselleria competent en matèria de canvi climàtic i transició ecològica, entre experts científics i tècnics destacats en les respectives àrees de coneixement en l'àmbit del canvi climàtic, així com entre experts en difusió d'informació i comunicació ambiental.

c) La secretaria del Comitè de Persones Expertes i dels grups de treball que puguin constituir-se és exercida pel funcionari o funcionària públic adscrit al centre directiu competent en matèria de canvi climàtic, designat pel president o presidenta del Comitè de Persones Expertes, amb veu, però sense vot.

4. L'organització, la composició i les normes de funcionament es determinaran mitjançant decret del Consell a proposta del conseller o consellera competent en matèria de canvi climàtic.

Article 9. Assemblea de la Ciutadania Valenciana pel Clima

1. L'Assemblea de la Ciutadania Valenciana pel Clima és un fòrum de representació de la ciutadania que permeta la participació deliberativa, la generació de reflexions, coneixement col·lectiu envers el canvi climàtic i les polítiques públiques a desenvolupar en conseqüència.

2. L'assemblea ha de funcionar amb els principis de representativitat, imparcialitat, independència, organització autònoma, transparència i accés a la informació sobre el canvi climàtic amb caràcter previ a la participació.

3. La conselleria competent en transició ecològica ha de desenvolupar reglamentàriament, atesos els principis i objectius anteriors, la composició, organització i funcionament de l'Assemblea de la Ciutadania Valenciana pel Clima.

TÍTOL II
Planificació en canvi climàtic

Article 10. Estratègia Valenciana de Canvi Climàtic i Energia

1. L'Estratègia Valenciana de Canvi Climàtic i Energia és el marc general de les polítiques, plans i actuacions sectorials de la Generalitat Valenciana per a aconseguir els objectius establerts en aquesta llei. Els diferents plans, programes i projectes han d'incorporar les directrius recollides en l'estratègia.

2. L'Estratègia Valenciana de Canvi Climàtic i Energia ha de contindre, com a mínim:

Artículo 8. Comité de Personas Expertas en Cambio Climático de la Comunitat Valenciana

1. Se crea el Comité de Personas Expertas en Cambio Climático de la Comunitat Valenciana, como órgano científico técnico de consulta y asesoramiento del Consell en materia de cambio climático y transición ecológica, adscrito a la conselleria competente en materia de cambio climático, cuya composición será equilibrada entre mujeres y hombres.

2. El comité, cuyo objeto es el estudio y el diagnóstico del cambio climático en el ámbito de la Comunitat Valenciana, asume las siguientes funciones:

a) Asesorar, a petición de la comisión del Consell para coordinar las políticas de cambio climático, en los aspectos técnico-científicos del desarrollo de la Estrategia valenciana de cambio climático y energía. Proponer las bases para su modificación y revisión y asesorar en lo referente a su implementación y ejecución.

b) Detectar áreas no investigadas en los estudios de mitigación de las emisiones de gases de efecto invernadero, los escenarios regionalizados de cambio climático y adaptación a los impactos del cambio climático en la Comunitat Valenciana.

c) Aprobar los dictámenes e informes que se elaboren en el seno del propio comité o de los grupos de trabajo. Validar metodologías para el desarrollo de los instrumentos de referencia para la planificación del cambio climático.

d) Cualquiera otra función que se le asigne por disposición legal o reglamentaria por decreto del Consell.

3. Formarán parte del Comité de Personas Expertas en Cambio Climático de la Comunitat Valenciana, como miembros:

a) Presidente o presidenta: la persona titular de la conselleria competente en materia de cambio climático o la persona en quien delegue.

b) Vocales: serán designados mediante resolución de la persona titular de la conselleria competente en materia de cambio climático y transición ecológica, entre expertos científicos y técnicos destacados en sus respectivas áreas de conocimiento en el ámbito del cambio climático, así como entre expertos en difusión de información y comunicación ambiental.

c) La secretaria del Comité de Personas Expertas y de los grupos de trabajo que puedan constituirse será ejercida por el funcionario o funcionaria público adscrito al centro directivo competente en materia de cambio climático, designado por el presidente o presidenta del Comité de Personas Expertas, con voz, pero sin voto.

4. La organización, composición y sus normas de funcionamiento se determinarán mediante decreto del Consell a propuesta del conseller o consellera competente en materia de cambio climático.

Artículo 9. Asamblea de la Ciudadanía Valenciana por el Clima

1. La Asamblea de la Ciudadanía Valenciana por el Clima es un foro de representación de la ciudadanía que permita la participación deliberativa, la generación de reflexiones, conocimiento colectivo hacia el cambio climático y las políticas públicas a desarrollar en consecuencia.

2. La asamblea ha de funcionar con los principios de representatividad, imparcialidad, independencia, organización autónoma, transparencia y acceso a la información sobre el cambio climático con carácter previo a su participación.

3. La conselleria competente en transición ecológica debe desarrollar reglamentariamente, dados los principios y objetivos anteriores, la composición, organización y funcionamiento de la Asamblea de la Ciudadanía Valenciana por el Clima.

TÍTULO II
Planificación en cambio climático

Artículo 10. Estrategia valenciana de cambio climático y energía

1. La Estrategia Valenciana de Cambio Climático y Energía es el marco general de las políticas, planes y actuaciones sectoriales de la Generalitat Valenciana para conseguir los objetivos establecidos en esta ley. Los diferentes planes, programas y proyectos han de incorporar las directrices recogidas en la estrategia.

2. La Estrategia Valenciana de Cambio Climático y Energía debe contener, como mínimo:

a) Els objectius de reducció d'emissions per a aconseguir una economia neutra en carboni.

b) Els objectius d'estalvi energètic, de producció i de consum d'energia renovable.

c) Els objectius en matèria d'adaptació al canvi climàtic.

d) Les línies, mesures i actuacions vinculades per al compliment dels objectius assenyalats en els apartats anteriors.

e) Els instruments transversals o comuns a la mitigació i l'adaptació, com són la investigació, divulgació i cooperació.

f) Elaboració d'un conjunt d'indicadors quantitatius i qualitatius de resiliència territorial.

g) Les actuacions de comunicació, participació i educació ambiental.

h) El sistema d'avaluació i seguiment de l'estratègia.

3. Almenys cada cinc anys, a la vista del coneixement científic, dels avanços tècnics i la legislació vigent, han de revisar-se i, en cas de ser necessari, actualitzar-se els objectius de l'estratègia vigent i les metes d'aquesta.

4. L'estratègia l'aprova el Consell, a proposta dels departaments competents en matèria de canvi climàtic i energia, amb la presa en consideració prèvia de la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic.

CAPÍTOL I

Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic

Article 11. Naturalesa i contingut

1. El Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic (d'ara en avant el Pla) és l'instrument, integrat i transversal, d'ordenació i planificació dels objectius sectorials i de les accions específiques que es desenvoluparan per a donar resposta a les finalitats d'aquesta llei. El pla es revisarà i actualitzarà amb una periodicitat quinquennal.

2. Les determinacions del Pla obliguen a les diferents administracions públiques que exercisquen les seues funcions en territori valencià i a les persones físiques o jurídiques titulars d'activitats incloses en l'àmbit de la llei.

3. El contingut del pla, que s'establirà d'acord amb els objectius i principis de la Unió Europea en matèria de canvi climàtic, la legislació bàsica estatal, l'evolució del coneixement científic i de la transferència tecnològica i amb l'estratègia valenciana vigent, s'estructurarà en els següents apartats:

a) Programa d'Adaptació al canvi climàtic.

1) Objectius i indicadors quantitatius i qualitatius de l'estat de resiliència del territori.

2) Polítiques específiques per a aconseguir aquests objectius.

3) Mecanismes de pilotatge de les polítiques implementades amb seguiment dels objectius per a avaluar el seu grau d'assoliment.

4) Revisió i reformulació si escau del programa d'acord amb el resultat obtingut del punt anterior.

b) Programa de Mitigació d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

1) Objectius i contribucions quantitatives a nivell autonòmic i sectorial de reducció d'emissions i absorcions pels embornals i dels pressupostos de carboni en el marc de la planificació estatal.

2) Objectius d'estalvi i eficiència energètica i penetració d'energies renovables, garantint la contribució a aquests objectius de tots els sectors de l'economia.

3) Polítiques i mesures específiques per a aconseguir aqueixos objectius.

4) Mecanisme de seguiment del programa, la seua avaluació i pròrroga.

c) Programa de conscienciació social i capacitat socioeconòmica per a la transició ecològica.

d) Anàlisi del possible impacte del Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic en matèria d'igualtat de gènere.

e) Dotació pressupostària desglossada per a la implementació de les actuacions

a) Los objetivos de reducción de emisiones para conseguir una economía neutra en carbono.

b) Los objetivos de ahorro energético, de producción y de consumo de energía renovable.

c) Los objetivos en materia de adaptación al cambio climático.

d) Las líneas, medidas y actuaciones vinculadas para el cumplimiento de los objetivos señalados en los apartados anteriores.

e) Los instrumentos transversales o comunes a la mitigación y la adaptación, como son la investigación, divulgación y cooperación.

f) Elaboración de un conjunto de indicadores cuantitativos y cualitativos de resiliencia territorial.

g) Las actuaciones de comunicación, participación y educación ambiental.

h) El sistema de evaluación y seguimiento de la estrategia.

3. Al menos cada cinco años, a la vista del conocimiento científico, de los avances técnicos y la legislación vigente, han de revisarse y, en caso de ser necesario, actualizarse los objetivos de la estrategia vigente y las metas de esta.

4. La estrategia la aprueba el Consell, a propuesta de los departamentos competentes en materia de cambio climático y energía, previa toma en consideración de la Comisión de Coordinación de Políticas de Cambio Climático.

CAPÍTULO I

Plan valenciano integrado de energía y cambio climático

Artículo 11. Naturaleza y contenido

1. El Plan valenciano integrado de energía y cambio climático (de ahora en adelante, el Plan) es el instrumento, integrado y transversal, de ordenación y planificación de los objetivos sectoriales y de las acciones específicas que se desarrollarán para dar respuesta a las finalidades de esta ley. El plan se revisará y actualizará con una periodicidad quinquenal.

2. Las determinaciones del Plan obligan a las diferentes administraciones públicas que ejerzan sus funciones en territorio valenciano y a las personas físicas o jurídicas titulares de actividades incluidas en el ámbito de la ley.

3. El contenido del plan, que se establecerá de acuerdo con los objetivos y principios de la Unión Europea en materia de cambio climático, la legislación básica estatal, la evolución del conocimiento científico y de la transferencia tecnológica y con la estrategia valenciana vigente, se estructurará en los siguientes apartados:

a) Programa de adaptación al cambio climático

1) Objetivos e indicadores cuantitativos y cualitativos del estado de resiliencia del territorio.

2) Políticas específicas para alcanzar estos objetivos.

3) Mecanismos de pilotaje de las políticas implementadas con seguimiento de los objetivos para evaluar su grado de logro.

4) Revisión y reformulación, en su caso, del programa de acuerdo con el resultado obtenido del punto anterior.

b) Programa de mitigación de emisiones de gases de efecto invernadero

1) Objetivos y contribuciones cuantitativas a nivel autonómico y sectorial de reducción de emisiones y absorciones por los sumideros y de los presupuestos de carbono en el marco de la planificación estatal.

2) Objetivos de ahorro y eficiencia energética y penetración de energías renovables, garantizando la contribución a estos objetivos de todos los sectores de la economía.

3) Políticas y medidas específicas para alcanzar dichos objetivos.

4) Mecanismo de seguimiento del programa, su evaluación y prórroga.

c) Programa de concienciación social y capacitación socioeconómica para la transición ecológica.

d) Análisis del posible impacto del Plan valenciano integrado de energía y cambio climático en materia de igualdad de género.

e) Dotación presupuestaria desglosada para la implementación de las actuaciones.

Article 12. Programa d'adaptació al canvi climàtic

1. El Programa d'Adaptació té per objecte reduir els riscos econòmics, ambientals i socials derivats del canvi climàtic mitjançant la incorporació de mesures d'adaptació en els instruments de planificació autonòmica i local i en particular persegueix:

a) Orientar i establir les bases de disseny territorial en totes les escales per a assegurar la resiliència del territori davant els impactes del canvi climàtic.

b) Orientar i establir la programació d'actuacions d'adaptació al canvi climàtic de la societat valenciana, el teixit empresarial i productiu, l'Administració de la Generalitat i les entitats locals, segons una avaluació de riscos assumibles basada en un escenari comú.

c) Ampliar la base de coneixement sobre els impactes del canvi climàtic en el territori de la Comunitat Valenciana, promovent la sectorització de l'entorn i l'aprofitament de l'avaluació de les dades obtingudes aplicant tècniques d'intel·ligència artificial, que permeta fer prospectiva i ser proactius com a administracions públiques.

d) Incentivar la participació de la societat civil i dels sectors privats en la identificació d'oportunitats i amenaces, posant a la seua disposició les dades obtingudes pels sistemes de monitoratge del medi ambient de la Generalitat, d'acord amb la governança de dades de la Generalitat.

e) Efectuar un seguiment de l'avaluació dels efectes del canvi climàtic sobre l'ocupació i l'activitat econòmica.

2. Es consideraran àrees estratègiques per a l'adaptació, almenys, les següents:

a) Aigua i recursos hídrics.

b) Sòls i desertificació.

c) Biodiversitat, àrees protegides i serveis ecosistèmics.

d) Serveis ambientals dels sistemes agrícoles, sistemes agrícoles periurbans.

e) Reducció del risc de desastres.

f) Energia.

g) Salut.

h) Forestal, caça i pesca.

i) Agricultura, ramaderia, aquicultura.

j) Ordenació del territori, urbanisme, ciutat, edificació i habitatge.

k) Mobilitat i infraestructures viàries, ferroviàries, portuàries i aeroportuàries.

l) Indústria i comerç.

m) Turisme.

n) Litoral.

o) Assegurances i finances.

p) Educació, societat i estils de vida.

q) Migracions associades al canvi climàtic.

3. El Programa d'Adaptació inclourà, almenys:

a) Els escenaris climàtics de referència, partint de les projeccions climàtiques disponibles a cada moment.

b) L'anàlisi de la resiliència del territori fent especial incidència en els sistemes forestals, agrícoles, litorals i fluvials i la seua connectivitat, així com les mesures necessàries per a assegurar la seua fortalesa.

c) L'anàlisi econòmica, social i ambiental dels principals impactes previstos en els escenaris climàtics per àrees estratègiques.

d) Els riscos i les possibles vulnerabilitats de la ciutadania i dels diferents sectors i ecosistemes davant el canvi climàtic, així com una anàlisi de la seua capacitat d'adaptació.

e) Les mesures específiques d'adaptació per a cadascuna de les àrees estratègiques i els àmbits territorials considerats vulnerables.

f) Les mesures de foment per a la participació de la iniciativa privada en les accions d'adaptació.

g) Les línies d'investigació i innovació prioritàries en matèria d'adaptació.

h) La previsió financera i la programació temporal de les mesures d'adaptació.

i) Els instruments per al seguiment, avaluació del programa i el compliment dels objectius d'adaptació, així com els mecanismes de correcció previstos en el cas de desviament d'aquests objectius.

Artículo 12. Programa de adaptación al cambio climático

1. El programa de adaptación tiene por objeto reducir los riesgos económicos, ambientales y sociales derivados del cambio climático mediante la incorporación de medidas de adaptación a los instrumentos de planificación autonómica y local y, en particular, persigue:

a) Orientar y establecer las bases de diseño territorial en todas las escalas para asegurar la resiliencia del territorio ante los impactos del cambio climático.

b) Orientar y establecer la programación de actuaciones de adaptación en el cambio climático de la sociedad valenciana, el tejido empresarial y productivo, la administración de la Generalitat y las entidades locales, según una evaluación de riesgos asumibles basada en un escenario común.

c) Ampliar la base de conocimiento sobre los impactos del cambio climático en el territorio de la Comunitat Valenciana, promoviendo la sectorización del entorno y el aprovechamiento de la evaluación de los datos obtenidos aplicando técnicas de inteligencia artificial, que permita hacer prospectiva y ser proactivos como administraciones públicas.

d) Incentivar la participación de la sociedad civil y de los sectores privados en la identificación de oportunidades y amenazas, poniendo a su disposición los datos obtenidos por los sistemas de monitorización del medio ambiente de la Generalitat, de acuerdo con la gobernanza de datos de la Generalitat.

e) Efectuar un seguimiento de la evaluación de los efectos del cambio climático sobre el empleo y la actividad económica.

2. Se considerarán áreas estratégicas para la adaptación, al menos, las siguientes:

a) Agua y recursos hídricos.

b) Suelos y desertificación.

c) Biodiversidad, áreas protegidas y servicios ecosistémicos.

d) Servicios ambientales de los sistemas agrícolas, sistemas agrícolas periurbanos.

e) Reducción del riesgo de desastres.

f) Energía.

g) Salud.

h) Forestal, caza y pesca.

i) Agricultura, ganadería, acuicultura.

j) Ordenación del territorio, urbanismo, ciudad, edificación y vivienda.

k) Movilidad e infraestructuras viarias, ferroviarias, portuarias y aeroportuarias.

l) Industria y comercio.

m) Turismo.

n) Litoral.

o) Seguros y finanzas.

p) Educación, sociedad y estilos de vida.

q) Migraciones asociadas al cambio climático.

3. El Programa de adaptación incluirá, al menos:

a) Los escenarios climáticos de referencia, partiendo de las proyecciones climáticas disponibles en cada momento.

b) El análisis de la resiliencia del territorio haciendo especial incidencia en los sistemas forestales, agrícolas, litorales y fluviales y su conectividad, así como las medidas necesarias para asegurar su fortaleza.

c) El análisis económico, social y ambiental de los principales impactos previstos en los escenarios climáticos por áreas estratégicas.

d) Los riesgos y las posibles vulnerabilidades de la ciudadanía y de los diferentes sectores y ecosistemas ante el cambio climático, así como un análisis de su capacidad de adaptación.

e) Las medidas específicas de adaptación para cada una de las áreas estratégicas y los ámbitos territoriales considerados vulnerables.

f) Las medidas de fomento para la participación de la iniciativa privada en las acciones de adaptación.

g) Las líneas de investigación e innovación prioritarias en materia de adaptación.

h) La previsión financiera y la programación temporal de las medidas de adaptación.

i) Los instrumentos para el seguimiento, evaluación del programa y cumplimiento de los objetivos de adaptación, así como los mecanismos de corrección previstos en el caso de desvío de estos objetivos.

Article 13. Programa de mitigació d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle

1. El Programa de mitigació d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle té per objecte establir les accions necessàries per a aconseguir els objectius globals de reducció d'emissions establits en aquesta llei, així com la coordinació, seguiment i impuls de les polítiques, plans i actuacions que contribuïsquen a aquesta reducció i la transició cap a un nou model energètic.

2. Es consideren àrees estratègiques per a la mitigació, d'emissions, almenys, les següents:

- a) Indústria.
- b) Agricultura, ramaderia, aquicultura i pesca.
- c) Edificació i habitatge.
- d) Energia.
- e) Residus.
- f) Transport i mobilitat.
- g) Usos del sòl, canvis del sòl i silvicultura.
- h) Turisme.
- i) Comerç.
- j) Administracions públiques.
- k) Universitats i centres educatius.

3. El Programa de mitigació d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle inclourà almenys:

a) L'anàlisi econòmica, social i ambiental dels impactes de la transició energètica per àrees estratègiques.

b) La planificació energètica de la Comunitat Valenciana per a almenys les pròximes dues dècades.

c) Un pressupost de carboni quinquennal, de caràcter indicatiu, coherent amb els objectius de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, mitjançant el qual s'establirà el volum de carboni disponible per a l'economia valenciana en el seu conjunt.

d) Objectius i contribucions quantitatives a nivell autonòmic i sectorial de reducció d'emissions i absorcions pels embornals i dels pressupostos de carboni en el marc de la planificació estatal.

e) Objectius d'estalvi i eficiència energètica i penetració d'energies renovables, garantint la contribució a aquests objectius de tots els sectors de l'economia.

f) Polítiques i mesures específiques per a aconseguir aqueixos objectius.

g) La previsió financera i la programació temporal de les mesures de mitigació d'emissions i transició energètica.

h) Mecanisme de seguiment del programa, la seua avaluació i pròrroga.

Article 14. Programa de conscienciació social i capacitació socioeconòmica per a la transició ecològica

1. El Programa de conscienciació social i capacitació socioeconòmica per a la transició ecològica té per objecte establir les accions necessàries de comunicació i educació perquè la ciutadania prenga un paper actiu en la lluita contra el canvi climàtic, prenent consciència de la crisi climàtica, assumint la transició ecològica i implicant-se en el desenvolupament de les polítiques de mitigació i d'adaptació en tots els nivells.

2. El Programa de conscienciació social i capacitació socioeconòmica per a la transició ecològica ha de preveure almenys:

a) Accions de comunicació, diferenciant les zones urbanes del litoral de les zones forestals de l'interior, per a sensibilitzar, conscienciar i millorar el coneixement sobre canvi climàtic a la Comunitat Valenciana, així com per a capacitar la ciutadania en els comportaments que li permeten transitar cap a un estil de vida baix en carboni.

b) Accions d'educació ambiental, formació i transferència de coneixement en matèria de mitigació i adaptació al canvi climàtic. S'ha de prestar una especial atenció a les accions formatives del sistema educatiu valencià, així com a aquelles accions d'informació i comunicació dirigides especialment a aquells públics als quals és més difícil arribar a través dels canals de comunicació habituals, així com a la infància i a l'adolescència.

c) Accions d'informació, formació, capacitació, assessorament i orientació per a projectes de desenvolupament local sostenible vinculats a la protecció de la naturalesa, a l'economia circular i al desenvolupament de fonts d'energia renovables als municipis rurals de l'interior de la Comunitat Valenciana.

Artículo 13. Programa de mitigación de emisiones de gases de efecto invernadero

1. El Programa de mitigación de emisiones de gases de efecto invernadero tiene por objeto establecer las acciones necesarias para alcanzar los objetivos globales de reducción de emisiones establecidos en esta ley, así como la coordinación, seguimiento e impulso de las políticas, planes y actuaciones que contribuyan a dicha reducción y la transición hacia un nuevo modelo energético.

2. Se consideran áreas estratégicas para la mitigación de emisiones, al menos, las siguientes:

- a) Industria.
- b) Agricultura, ganadería, acuicultura y pesca.
- c) Edificación y vivienda.
- d) Energía.
- e) Residuos.
- f) Transporte y movilidad.
- g) Usos del suelo, cambios del suelo y silvicultura.
- h) Turismo.
- i) Comercio.
- j) Administraciones públicas.
- k) Universidades y centros educativos.

3. El Programa de mitigación de emisiones de gases de efecto invernadero incluirá al menos:

a) El análisis económico, social y ambiental de los impactos de la transición energética por áreas estratégicas.

b) La planificación energética de la Comunitat Valenciana para al menos las próximas dos décadas.

c) Un presupuesto de carbono quinquenal, de carácter indicativo, coherente con los objetivos de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero, mediante el cual se establecerá el volumen de carbono disponible para la economía valenciana en su conjunto.

d) Objetivos y contribuciones cuantitativas a nivel autonómico y sectorial de reducción de emisiones y absorciones por los sumideros y de los presupuestos de carbono en el marco de la planificación estatal.

e) Objetivos de ahorro y eficiencia energética y penetración de energías renovables, garantizando la contribución a estos objetivos de todos los sectores de la economía.

f) Políticas y medidas específicas para alcanzar dichos objetivos.

g) La previsión financiera y la programación temporal de las medidas de mitigación de emisiones y transición energética.

h) Mecanismo de seguimiento del programa, su evaluación y prórroga.

Artículo 14. Programa de concienciación social y capacitación socioeconómica para la transición ecológica

1. El Programa de concienciación social y capacitación socioeconómica para la transición ecológica tiene por objeto establecer las acciones necesarias de comunicación y educación para que la ciudadanía tome un papel activo en la lucha contra el cambio climático, tomando conciencia de la crisis climática, asumiendo la transición ecológica e implicándose en el desarrollo de las políticas de mitigación y de adaptación en todos los niveles.

2. El Programa de concienciación social y capacitación socioeconómica para la transición ecológica contemplará al menos:

a) Acciones de comunicación, diferenciando las zonas urbanas del litoral de las zonas forestales del interior, para sensibilizar, concienciar y mejorar el conocimiento sobre cambio climático en la Comunitat Valenciana, así como para capacitar a la ciudadanía en los comportamientos que le permitan transitar hacia un estilo de vida bajo en carbono.

b) Acciones de educación ambiental, formación y transferencia de conocimiento en materia de mitigación y adaptación al cambio climático. Se prestará especial atención a las acciones formativas del sistema educativo valenciano, así como a aquellas acciones de información y comunicación especialmente dirigidas a aquellos públicos a los que es más difícil llegar a través de los canales de comunicación habituales, así como a la infancia y a la adolescencia.

c) Acciones de información, formación, capacitación, asesoramiento y orientación para proyectos de desarrollo local sostenible vinculados a la protección de la naturaleza, a la economía circular y al desarrollo de fuentes de energía renovables en los municipios rurales del interior de la Comunitat Valenciana.

d) Accions de voluntariat ambiental en matèria de canvi climàtic.

e) Eines i procediments per a l'accés públic a la informació sobre canvi climàtic i els seus efectes.

f) Línies de participació i col·laboració de la societat civil en la lluita contra el canvi climàtic.

g) La previsió financera i la programació temporal de les mesures.

h) Els instruments per al seguiment i l'avaluació del programa, incloent els de la incorporació dels principis d'igualtat de gènere i la diversitat de col·lectius i situacions.

i) Identificació i coordinació d'aquells agents clau en la realització de tasques de comunicació i participació.

j) Accions formatives per a persones treballadores en la gestió dels riscos des de la perspectiva climàtica en els centres de treball, que fomenten la corresponsabilitat com a actors clau en l'execució i la proposta de bones pràctiques en empreses.

3. Les activitats de comunicació han d'utilitzar totes les eines comunicatives al seu abast. S'han d'emprar les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC), i s'ha de recaptar el suport dels mitjans audiovisuals de la ràdio i la televisió valencianes (RTVV), on es dissenyaran campanyes específiques de comunicació i formació a la ciutadania.

Article 15. Pressupostos de carboni

1. Els pressupostos de carboni, com a mecanisme de planificació i seguiment per a la integració dels objectius de la present llei en les polítiques sectorials, seran aprovats per la conselleria competent en canvi climàtic, i tenen la finalitat de definir el repartiment, entre els diferents sectors d'activitat econòmica, dels objectius de reducció d'emissions difuses, i de marcar la quantitat total d'emissions per al conjunt de la Comunitat Valenciana, tot això en el marc dels objectius fixats per la Unió Europea i la legislació bàsica.

2. Els pressupostos de carboni, sobre una base científica, es fixaran de forma quinquennal i es prendran com a base per a la fixació d'objectius de reducció d'emissions i eficiència energètica, que s'hauran de complir progressivament per sectors.

3. Per a establir cada pressupost de carboni s'hauran de tindre en compte, entre altres factors, els impactes sobre els diferents sectors i el potencial tècnic de reducció d'emissions de cadascun, les circumstàncies econòmiques i socials, la competitivitat i la política energètica.

4. Els pressupostos de carboni seran públics i accessibles per via telemàtica en la pàgina web de la conselleria competent en matèria de canvi climàtic i a través del Portal de Transparència.

Article 16. Objectius de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, energies renovables i eficiència energètica

1. El Pla valencià integrat d'energia i canvi climàtic ha de preveure les quotes quinquennals de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle amb la finalitat d'aconseguir progressivament, prenent com a base de càlcul l'any 1990, els objectius següents:

a) Almenys el 40 % per a l'any 2030.

b) La neutralitat per a l'any 2050.

Aquests objectius tenen caràcter vinculant per a les emissions difuses i indicatiu per a les no difuses.

2. El Pla valencià integrat d'energia i canvi climàtic ha de concretar quotes quinquennals d'estalvi i eficiència energètica, i ha de prendre com a base el consum primari per unitat de PIB registrat en l'exercici 2007 per a aconseguir una reducció en el consum primari almenys del 35,4 % per a l'any 2030.

Així mateix, el pla ha d'establir els criteris mínims d'eficiència energètica que han de complir les infraestructures i instal·lacions públiques.

3. El Pla valencià integrat d'energia i canvi climàtic ha de preveure les mesures necessàries per a avançar cap a la major autosuficiència energètica, de manera que l'any 2030 hi haja la capacitat per a generar al territori de la Comunitat Valenciana, mitjançant energies renovables, almenys el 70 % de l'energia elèctrica produïda en aquest territori. El pla ha de preveure quotes quinquennals de penetració d'energies renovables, per tecnologies, amb la finalitat d'aconseguir progressivament els objectius següents, definits com

d) Acciones de voluntariado ambiental en materia de cambio climático.

e) Herramientas y procedimientos para el acceso público a la información sobre cambio climático y sus efectos.

f) Líneas de participación y colaboración de la sociedad civil en la lucha contra el cambio climático.

g) La previsión financiera y la programación temporal de las medidas.

h) Los instrumentos para el seguimiento y la evaluación del programa, incluyendo los de la incorporación de los principios de igualdad de género y la diversidad de colectivos y situaciones.

i) Identificación y coordinación de aquellos agentes clave en la realización de tareas de comunicación y participación.

j) Acciones formativas para personas trabajadoras en la gestión de los riesgos desde la perspectiva climática en los centros de trabajo, que fomenten la corresponsabilidad como actores clave en la ejecución y propuesta de buenas prácticas en empresas.

3. Las actividades de comunicación utilizarán todas las herramientas comunicativas a su alcance. Se emplearán las tecnologías de la información y la comunicación (TIC), y se recabará el apoyo de los medios audiovisuales de la radio y televisión valencianas (RTVV), donde se diseñarán campañas específicas de comunicación y formación a la ciudadanía.

Artículo 15. Presupuestos de carbono

1. Los presupuestos de carbono, como mecanismo de planificación y seguimiento para la integración de los objetivos de la presente ley en las políticas sectoriales, serán aprobados por la conselleria competente en cambio climático y tienen la finalidad de definir el reparto, entre los diferentes sectores de actividad económica, de los objetivos de reducción de emisiones difusas y de marcar la cantidad total de emisiones para el conjunto de la Comunitat Valenciana. Todo ello, en el marco de los objetivos fijados por la Unión Europea y la legislación básica.

2. Los presupuestos de carbono, sobre una base científica, se fijarán de forma quinquenal y se tomarán como base para la fijación de objetivos de reducción de emisiones y eficiencia energética, que se cumplirán progresivamente por sectores.

3. Para establecer cada presupuesto de carbono se deberán tener en cuenta, entre otros factores, los impactos sobre los diferentes sectores y el potencial técnico de reducción de emisiones de cada uno, las circunstancias económicas y sociales, la competitividad y la política energética.

4. Los presupuestos de carbono serán públicos y accesibles por vía telemática en la página web de la conselleria competente en materia de cambio climático y a través del portal de transparencia.

Artículo 16. Objetivos de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero, energías renovables y eficiencia energética

1. El Plan valenciano integrado de energía y cambio climático tendrá que prever las cuotas quinquenales de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero con el fin de conseguir progresivamente, tomando como base de cálculo en 1990, los siguientes objetivos:

a) Al menos el 40 % para el año 2030.

b) La neutralidad para el año 2050.

Estos objetivos tendrán carácter vinculante para las emisiones difusas e indicativo para las no difusas.

2. El Plan valenciano integrado de energía y cambio climático tendrá que concretar cuotas quinquenales de ahorro y eficiencia energética, y tomará como base el consumo primario por unidad de PIB registrado en el ejercicio 2007 para conseguir una reducción en el consumo primario de al menos el 35,4 % para el año 2030.

Así mismo, el plan establecerá los criterios mínimos de eficiencia energética que tienen que cumplir las infraestructuras e instalaciones públicas.

3. El Plan valenciano integrado de energía y cambio climático tendrá que prever las medidas necesarias para avanzar hacia la mayor autosuficiencia energética, de forma que en 2030 haya la capacidad para generar en el territorio de la Comunitat Valenciana, mediante energías renovables, al menos el 70 % de la energía eléctrica producida en este territorio. El plan tendrá que prever cuotas quinquenales de penetración de energías renovables, por tecnologías, con el fin de alcanzar progresivamente los siguientes objetivos, definidos como proporción de la

a proporció de l'energia final consumida al territori valencià d'almenys el 42 % per a l'any 2030.

4. Els objectius de la planificació en matèria climàtica establits en el present article tenen caràcter de mínims, si bé s'han d'adaptar al que determinen a cada moment les institucions de la Unió Europea o els corresponents instruments de planificació aprovats per l'Estat. Aquesta adaptació s'efectua mitjançant decret del Consell.

5. La modificació dels objectius establits en els apartats 1, 2 i 3, que s'efectua mitjançant decret del Consell, representa un increment de l'objectiu i la senda vigents, és a dir, no pot suposar una disminució mediambiental, i han de reflectir la major ambició possible.

Article 17. Tramitació i aprovació del Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic

1. El Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic serà aprovat pel Consell a proposta del departament competent en matèria de canvi climàtic mitjançant Decret, prèvia presa en consideració de la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic.

2. El Consell Assessor i de Participació de Medi Ambient i el Comitè d'Experts de Canvi Climàtic de la Comunitat Valenciana informaran de manera prèvia a la seua aprovació. Així mateix, el Consell Assessor i de Participació informaran del seguiment del Pla en els informes intermedis i en finalitzar, coneixerà els resultats i impulsarà recomanacions i noves mesures.

3. L'elaboració del Pla correspondrà a la conselleria competent en matèria de canvi climàtic i transició ecològica, qui garantirà en la seua elaboració la participació real i efectiva de la ciutadania, així com de les administracions públiques afectades, donant compliment a les obligacions en matèria de participació pública en la presa de decisions ambientals derivades de la normativa en vigor en aquesta matèria.

4. La conselleria competent en canvi climàtic i transició ecològica realitzarà avaluacions intermèdies amb periodicitat anual, avaluant el compliment dels objectius, programes, actuacions i indicadors i proposant, en el seu cas, recomanacions i noves mesures per al seu compliment.

La persona titular de la conselleria competent en matèria de canvi climàtic i transició ecològica presentarà anualment al Consell i davant les Corts Valencianes l'avaluació intermèdia sobre el grau de desenvolupament i compliment del Pla i els seus programes. Aquesta avaluació serà pública.

5. Així mateix, en finalitzar cada període quinquennal, la conselleria competent en canvi climàtic i transició ecològica aprovarà l'informe final de compliment dels objectius, actuacions i indicadors establits, proposant, en el seu cas, recomanacions i noves mesures per al següent període de planificació. Dels resultats d'aquest informe es donarà compte al Consell i es presentarà davant les Corts Valencianes. Aquest informe serà públic.

CAPÍTOL II

Altres instruments de planificació

Article 18. Plans d'Acció per al Clima i l'Energia Sostenible

1. Els municipis de la Comunitat Valenciana, en el marc de les seues competències, aprovaran Plans d'Acció per al Clima i l'Energia Sostenible (PACES), d'acord amb la metodologia adoptada en l'àmbit de la Unió Europea. En cas que existisca entitat de gestió territorial supramunicipal, aquesta podrà elaborar aquests plans atés el conjunt de municipis que integren l'entitat de gestió, com les mancomunitats de municipis o les àrees metropolitanes.

2. Aquests plans hauran de ser coherents amb el Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic i amb el Registre valencià d'iniciatives de canvi climàtic.

3. Els municipis de població inferior a 5.000 habitants podran aprovar els plans de manera mancomunada o individual.

4. Aquests plans tindran el següent contingut mínim:

a) Anàlisi i l'avaluació d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

energía final consumida en el territorio valenciano de al menos el 42 % para el año 2030.

4. Los objetivos de la planificación en materia climática establecidos en el presente artículo tendrán carácter de mínimos, si bien se adaptarán a lo que determinen en cada momento las instituciones de la Unión Europea o los correspondientes instrumentos de planificación aprobados por el Estado. Esta adaptación se efectuará mediante decreto del Consell.

5. La modificación de los objetivos establecidos en los apartados 1, 2 y 3, que se efectuará mediante decreto del Consell, representará un incremento del objetivo y senda vigentes, esto es, no podrá suponer una disminución medioambiental, y reflejarán la mayor ambición posible.

Artículo 17. Tramitación y aprobación del Plan valenciano integrado de energía y cambio climático

1. El Plan valenciano integrado de energía y cambio climático será aprobado por el Consell a propuesta del departamento competente en materia de cambio climático mediante decreto, previa toma en consideración de la Comisión de Coordinación de Políticas de Cambio Climático.

2. El Consejo Asesor y de Participación de Medio Ambiente y el Comité de Expertos de Cambio Climático de la Comunitat Valenciana informarán de manera previa a su aprobación. Así mismo, el Consejo Asesor y de Participación informará del seguimiento del Plan en los informes intermedios y, al finalizar, conocerá los resultados e impulsará recomendaciones y nuevas medidas.

3. La elaboración del Plan corresponderá a la conselleria competente en materia de cambio climático y transición ecológica, quien garantizará en su elaboración la participación real y efectiva de la ciudadanía, así como de las administraciones públicas afectadas, dando cumplimiento a las obligaciones en materia de participación pública en la toma de decisiones ambientales derivadas de la normativa en vigor en esta materia.

4. La conselleria competente en cambio climático y transición ecológica realizará evaluaciones intermedias con periodicidad anual, evaluando el cumplimiento de los objetivos, programas, actuaciones e indicadores y proponiendo, en su caso, recomendaciones y nuevas medidas para su cumplimiento.

La persona titular de la conselleria competente en materia de cambio climático y transición ecológica presentará anualmente al Consell y ante las Corts Valencianes la evaluación intermedia sobre el grado de desarrollo y cumplimiento del Plan y sus programas. Esta evaluación será pública.

5. Así mismo, al finalizar cada periodo quinquenal, la conselleria competente en cambio climático y transición ecológica aprobará el informe final de cumplimiento de los objetivos, actuaciones e indicadores establecidos, proponiendo, en su caso, recomendaciones y nuevas medidas para el siguiente periodo de planificación. De los resultados de este informe se dará cuenta al Consell y se presentará ante las Corts Valencianes. Este informe será público.

CAPÍTULO II

Otros instrumentos de planificación

Artículo 18. Planes de acción para el clima y la energía sostenible

1. Los municipios de la Comunitat Valenciana, en el marco de sus competencias, aprobarán planes de acción para el clima y la energía sostenible (PACES), de acuerdo con la metodología adoptada en el ámbito de la Unión Europea. En caso de que exista entidad de gestión territorial supramunicipal, esta podrá elaborar estos planes teniendo en cuenta el conjunto de municipios que integran la entidad de gestión, así como las mancomunidades de municipios o las áreas metropolitanas.

2. Estos planes serán coherentes con el Plan Valenciano Integrado de Energía y Cambio Climático y con el Registro Valenciano de Iniciativas de Cambio Climático.

3. Los municipios de población inferior a 5.000 habitantes podrán aprobar los planes de manera mancomunada o individual.

4. Estos planes tendrán el siguiente contenido mínimo:

a) Análisis y la evaluación de emisiones de gases de efecto invernadero.

b) Identificació i caracterització de riscos i vulnerabilitats causades pel canvi climàtic.

c) Objectius i les estratègies per a la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic, que incloga les possibles modificacions adequades del planejament urbanístic i les ordenances municipals.

d) Accions de comunicació, conscienciació i formació

e) Regles per a l'avaluació i seguiment del pla.

5. Els PACES podran finançar-se amb el Fons per a la Transició Ecològica si els municipis apliquen mesures fiscals o altres regulacions al seu abast que incentiven les bones pràctiques, afavorint la mitigació i disminuint la vulnerabilitat, i penalitzen les males pràctiques.

6. Quan siga obligatòria la formulació d'un pla de mobilitat, d'acord amb la normativa autonòmica vigent en matèria de mobilitat, aquest pla s'integrarà en els PACES.

7. Els ajuntaments han d'elaborar i aprovar, cada dos anys, un informe sobre el grau de compliment de les seues PACES.

Article 19. Planificació de les instal·lacions d'energies renovables

1. El Consell ha d'establir la planificació de les instal·lacions destinades a la producció d'energies renovables, d'acord amb els requeriments i els procediments establits en el text refós de la Llei d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Paisatge, aprovat pel Decret legislatiu 1/2021, de 18 de juny, i la normativa sectorial que se li aplique.

2. La planificació ha d'ordenar territorialment la ubicació de les energies renovables, com també de les instal·lacions d'evacuació i els reforços de xarxa necessaris per a l'adequada connexió en el sistema elèctric en la Comunitat Valenciana, per mitjà de l'establiment de zones d'aptitud ambiental i territorial per a la implantació de les instal·lacions d'energia solar fotovoltaica, d'energia eòlica i altres possibles fonts d'energies renovables, fomentant un model energètic distribuït i sostenible. Ha d'incorporar condicionants, mesures preventives i correctores dels possibles impactes negatius a nivell agrari, ambiental i paisatgístic. També pot determinar les zones de desenvolupament prioritari regulades en l'article 48.

3. La planificació ha d'ajustar-se als objectius i les determinacions del Pla valencià integrat d'energia i canvi climàtic, i adaptar-se a les previsions d'aquesta llei, d'acord amb el que s'estableix en el text refós de la Llei d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Paisatge, aprovat pel Decret legislatiu 1/2021, de 18 de juny i en la normativa sectorial que se li aplique.

4. S'ha de fomentar des del Consell la implantació d'instal·lacions agrofotovoltaïques.

CAPÍTOL III

Instruments de referència per a la planificació

Article 20. Escenaris climàtics de la Comunitat Valenciana

1. La conselleria competent en matèria de canvi climàtic i transició ecològica comptarà amb els Escenaris Climàtics de la Comunitat Valenciana realitzats segons es determine en el Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic. Aquests escenaris es prendran com a referència en la planificació de la Comunitat Valenciana i s'actualitzaran segons els avanços científics que es vagen produint.

2. Per a l'avaluació dels efectes del canvi climàtic, els Escenaris Climàtics es calcularan amb els horitzons temporals que es determinen en el Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic.

Article 21. Inventari d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en la Comunitat Valenciana

1. Per a realitzar el seguiment de les emissions i la planificació de les polítiques, la conselleria competent en matèria de canvi climàtic i transició ecològica elaborarà l'Inventari d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO₂ de la Comunitat Valenciana, amb periodicitat anual, no prorrogable. L'inventari s'elaborarà d'acord amb els criteris definits per la Unió Europea i pel Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic.

b) Identificación y caracterización de riesgos y vulnerabilidades causadas por el cambio climático.

c) Objetivos y las estrategias para la mitigación y la adaptación al cambio climático, que incluya las posibles modificaciones adecuadas del planeamiento urbanístico y las ordenanzas municipales.

d) Acciones de comunicación, concienciación y formación.

e) Reglas para la evaluación y seguimiento del plan.

5. Los PACES podrán financiarse con el Fondo para la Transición Ecológica si los municipios aplican medidas fiscales u otras regulaciones a su alcance que incentiven las buenas prácticas, favoreciendo la mitigación y disminuyendo la vulnerabilidad, y penalizan las malas prácticas.

6. Cuando sea obligatoria la formulación de un plan de movilidad, de acuerdo con la normativa autonómica vigente en materia de movilidad, este plan se integrará en los PACES.

7. Los ayuntamientos elaborarán y aprobarán, cada dos años, un informe sobre el grado de cumplimiento de sus PACES.

Artículo 19. Planificación de las instalaciones de energías renovables

1. El Consell debe establecer la planificación de las instalaciones destinadas a la producción de energías renovables, de acuerdo con los requerimientos y los procedimientos establecidos en el texto refundido de la Ley de ordenación del territorio, urbanismo y paisaje, aprobado por el Decreto legislativo 1/2021, de 18 de junio, y la normativa sectorial que le sea de aplicación.

2. La planificación ha de ordenar territorialmente la ubicación de las energías renovables, así como de las instalaciones de evacuación y los refuerzos de red necesarios para la adecuada conexión en el sistema eléctrico en la Comunitat Valenciana, por medio del establecimiento de zonas de aptitud ambiental y territorial para la implantación de las instalaciones de energía solar fotovoltaica, de energía eólica y otras posibles fuentes de energías renovables, fomentando un modelo energético distribuido y sostenible. Debe incorporar condicionantes, medidas preventivas y correctoras de los posibles impactos negativos a nivel agrario, ambiental y paisajístico. También puede determinar las zonas de desarrollo prioritario reguladas en el artículo 48.

3. La planificación ha de ajustarse a los objetivos y las determinaciones del Plan valenciano integrado de energía y cambio climático, y adaptarse a las previsiones de esta ley, de acuerdo con lo establecido en el texto refundido de la Ley de ordenación del territorio, urbanismo y paisaje, aprobado por el Decreto legislativo 1/2021, de 18 de junio y en la normativa sectorial que le sea aplicable.

4. Se fomentará desde el Consell la implantación de instalaciones agrofotovoltaicas.

CAPÍTULO III

Instrumentos de referencia para la planificación

Artículo 20. Escenarios climáticos de la Comunitat Valenciana

1. La conselleria competente en materia de cambio climático y transición ecológica contará con los escenarios climáticos de la Comunitat Valenciana realizados según se determine en el Plan Valenciano Integrado de Energía y Cambio Climático. Estos escenarios se tomarán como referencia en la planificación de la Comunitat Valenciana y se actualizarán según los avances científicos que se vayan produciendo.

2. Para la evaluación de los efectos del cambio climático, los escenarios climáticos se calcularán con los horizontes temporales que se determinen en el Plan Valenciano Integrado de Energía y Cambio Climático.

Artículo 21. Inventario de emisiones de gases de efecto invernadero en la Comunitat Valenciana

1. Para realizar el seguimiento de las emisiones y la planificación de las políticas, la conselleria competente en materia de cambio climático y transición ecológica elaborará el Inventario de emisiones a la atmósfera y de sumideros de CO₂ de la Comunitat Valenciana, con periodicidad anual, no prorrogable. El inventario se elaborará de acuerdo con los criterios definidos por la Unión Europea y por el Grupo Intergubernamental de Expertos en Cambio Climático.

2. Aquest inventari inclourà les emissions naturals i antropogèniques per fonts d'emissió i l'absorció per embornals. També especificarà les projeccions d'aquestes emissions d'acord amb els criteris i escenaris vigents d'àmbit internacional.

3. L'inventari serà públic i accessible per via telemàtica en la pàgina web de la conselleria competent en matèria de canvi climàtic i a través del Portal de Transparència.

4. Amb una periodicitat no superior a cinc anys, la conselleria amb competències en canvi climàtic elaborarà la petjada de carboni de la Comunitat Valenciana, en la qual, a més de les emissions estimades d'acord amb l'inventari a què es refereix l'apartat 2, han de tindre en compte les importacions i exportacions.

CAPÍTOL IV

Perspectiva climàtica i altres mesures de planificació

Article 22. Perspectiva climàtica

1. En els procediments d'elaboració de lleis i de disposicions de caràcter general i en l'activitat planificadora que promoguen o aproven les administracions públiques valencianes, s'haurà d'incorporar la perspectiva climàtica, de conformitat amb els estàndards o els objectius indicats en aquesta llei i en el Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic.

2. L'òrgan encarregat de tramitar qualsevol iniciativa normativa o planificadora haurà d'incorporar, amb caràcter preceptiu, una avaluació d'impacte climàtic, que tindrà per objecte analitzar la repercussió del projecte en la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic.

Article 23. Perspectiva climàtica en els pressupostos

S'haurà d'incorporar la perspectiva climàtica en el projecte de llei de pressupostos generals de la Generalitat i en els projectes de pressupostos de les administracions públiques valencianes. A aquest efecte, els òrgans competents valoraran en les corresponents memòries l'impacte dels respectius programes pressupostaris en els objectius del Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic.

Article 24. Perspectiva climàtica en els instruments de planificació

1. La nova formulació, adaptació o revisió dels plans sectorials i territorials de caràcter supramunicipal incorporaran la perspectiva climàtica en el procés d'avaluació ambiental. Així mateix, la documentació ambiental dels instruments de planejament municipal estructural i dels instruments de planejament municipal que desenvolupen ordenació detallada inclouran també aquesta perspectiva en el procés d'avaluació ambiental.

La perspectiva climàtica inclourà, almenys, les següents anàlisis:

a) Una anàlisi del seu impacte sobre les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle directes i indirectes, així com mesures destinades a minimitzar-les o compensar-les en cas que no es puguin evitar.

b) Una anàlisi de riscos i vulnerabilitat actual i prevista davant els efectes del canvi climàtic i mesures destinades a reduir-la.

c) Una avaluació de les necessitats energètiques del seu àmbit d'actuació i la determinació de les mesures necessàries per a minimitzar-les i per a garantir la generació d'energia d'origen renovable.

2. Els plans generals d'ordenació municipal reservaran una o diverses zones de sòl destinades a la generació d'energia renovable amb una superfície suficient per a atendre les necessitats d'energia que demanen els nous desenvolupaments urbanístics previstos en el planejament municipal.

Article 25. Avaluació ambiental

1. En els procediments d'avaluació ambiental dels plans, programes i projectes que estan subjectes a aquesta, s'hauran de tindre en compte els objectius d'aquesta llei i els del Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic.

2. En els informes que emeta el departament amb competències en matèria de canvi climàtic en aquests procediments s'avaluarà el potencial impacte directe i induït sobre el consum energètic i emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, i avaluació del risc climàtic, així

2. Este inventario incluirá las emisiones naturales y antropogénicas por fuentes de emisión y la absorción por sumideros. También especificará las proyecciones de estas emisiones de acuerdo con los criterios y escenarios vigentes de ámbito internacional.

3. El inventario será público y accesible por vía telemática en la página web de la conselleria competente en materia de cambio climático y a través del portal de transparencia.

4. Con una periodicidad no superior a cinco años, la conselleria con competencias en cambio climático elaborará la huella de carbono de la Comunitat Valenciana, en la cual, además de las emisiones estimadas de acuerdo con el inventario al que se refiere el apartado 2, tendrán en cuenta las importaciones y exportaciones.

CAPÍTULO IV

Perspectiva climàtica y otras medidas de planificación

Artículo 22. Perspectiva climàtica

1. En los procedimientos de elaboración de leyes y de disposiciones de carácter general y en la actividad planificadora que promuevan o aprueben las administraciones públicas valencianes, se incorporarán la perspectiva climàtica, de conformidad con los estándares u objetivos indicados en esta ley y en el Plan Valenciano Integrado de Energía y Cambio Climático.

2. El órgano encargado de tramitar cualquier iniciativa normativa o planificadora incorporará, con carácter preceptivo, una evaluación de impacto climático, que tendrá por objeto analizar la repercusión del proyecto en la mitigación y adaptación al cambio climático.

Artículo 23. Perspectiva climàtica en los presupuestos

Se incorporará la perspectiva climàtica en el proyecto de ley de presupuestos generales de la Generalitat y en los proyectos de presupuestos de las administraciones públicas valencianas. A tal efecto, los órganos competentes valorarán en las correspondientes memorias el impacto de los respectivos programas presupuestarios en los objetivos del Plan Valenciano Integrado de Energía y Cambio Climático.

Artículo 24. Perspectiva climàtica en los instrumentos de planificación

1. La nueva formulación, adaptación o revisión de los planes sectoriales y territoriales de carácter supramunicipal incorporarán la perspectiva climàtica en el proceso de evaluación ambiental. Así mismo, la documentación ambiental de los instrumentos de planeamiento municipal estructural y de los instrumentos de planeamiento municipal que desarrollen ordenación detallada incluirán también esta perspectiva en el proceso de evaluación ambiental.

La perspectiva climàtica incluirá, al menos, los siguientes análisis:

a) Un análisis de su impacto sobre las emisiones de gases de efecto invernadero directas e indirectas, así como medidas destinadas a minimizarlas o compensarlas en caso de que no se puedan evitar.

b) Un análisis de riesgos y vulnerabilidad actual y prevista ante los efectos del cambio climático y medidas destinadas a reducirla.

c) Una evaluación de las necesidades energéticas de su ámbito de actuación y la determinación de las medidas necesarias para minimizarlas y para garantizar la generación de energía de origen renovable.

2. Los planes generales de ordenación municipal reservarán una o varias zonas de suelo destinadas a la generación de energía renovable con una superficie suficiente para atender las necesidades de energía que requieran los nuevos desarrollos urbanísticos previstos en el planeamiento municipal.

Artículo 25. Evaluación ambiental

1. En los procedimientos de evaluación ambiental de los planes, programas y proyectos que estén sujetos a la misma se tendrán en cuenta los objetivos de esta ley y los del Plan Valenciano Integrado de Energía y Cambio Climático.

2. En los informes que emita el departamento con competencias en materia de cambio climático en estos procedimientos se evaluará el potencial impacto directo e inducido sobre el consumo energético y emisiones de gases de efecto invernadero y evaluación del riesgo climàtic

com l'adequació al Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic i a la normativa vigent en matèria de canvi climàtic.

TÍTOL III **Reducció d'emissions en les polítiques sectorials**

CAPÍTOL I *Reducció d'emissions*

Article 26. Principis d'actuació

1. Els destinataris d'aquesta llei del article 2.2, estan obligats a col·laborar en les polítiques públiques de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en el marc de la legislació estatal bàsica i dels instruments de planificació previstos en la present llei.

2. La Generalitat impulsarà la reducció d'emissions en l'àmbit de les administracions públiques de la Comunitat Valenciana i la incentivarà en tots els sectors de l'activitat econòmica.

3. La Generalitat posarà a l'abast dels sectors públic i privat guies tècniques i eines per a facilitar els càlculs de petjada de carboni i d'absorció de gasos d'efecte d'hivernacle, així com les actuacions per a aconseguir reduccions d'emissions.

4. Les administracions competents impulsaran mesures de comunicació, conscienciació i formació en tots els sectors d'activitat per a afavorir la comprensió de les causes, el significat i l'abast de la crisi climàtica, així com per a facilitar l'ús sostenible dels recursos, i realitzar qualsevol activitat amb criteris de descarbonització.

Article 27. Emissions no difuses

Les grans i mitjanes empreses que desenvolupen totalment o parcialment la seua activitat a la Comunitat Valenciana i que estiguen sotmeses al règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle previstos en la Llei 1/2005, de 9 de març, estan obligades:

a) A calcular i a acreditar anualment la petjada de carboni corresponent en les activitats que duguen a terme a la Comunitat Valenciana, d'acord amb el que s'establisca en la normativa vigent.

b) Al compliment de les obligacions registrals establides en l'article 30 d'aquesta llei.

Article 28. Emissions difuses

1. Les grans i mitjanes empreses que desenvolupen totalment o parcialment l'activitat a la Comunitat Valenciana i que no estiguen sotmeses al règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle han de reduir progressivament les emissions, amb la finalitat d'aconseguir els objectius establits en aquesta llei.

2. A l'efecte del que hi ha disposat en l'apartat anterior, els indicadors de referència per a la reducció d'emissions difuses s'han de fixar en el Pla valencià integrat d'energia i canvi climàtic i representen l'objectiu per a l'eficiència expressat en emissions específiques per a cada una de les categories d'activitats, en funció del sector, del subsector o de la branca d'activitat corresponent.

3. Els indicadors de referència poden ser de serveis, de processos, d'activitats o d'instal·lacions. S'han de referir a les emissions directes i a les emissions indirectes associades a l'electricitat i l'energia importada, i han de permetre la comparació de l'eficiència en condicions homogènies. Es determinen tenint en compte les particularitats de cada sector, les reduccions ja aconseguides i les millors tècniques i tecnologies disponibles a cada moment, així com la seua viabilitat tècnica i econòmica.

4. Les empreses a què fa referència l'apartat 1 d'aquest article estan obligades:

a) A calcular i acreditar anualment la petjada de carboni corresponent en el conjunt de les activitats que duguen a terme a la Comunitat Valenciana, d'acord amb el que s'establisca reglamentàriament.

b) A complir les obligacions registrals establides en l'article 30 d'aquesta llei.

c) A elaborar i executar plans de reducció d'emissions i a presentar-los a la conselleria competent en matèria de canvi climàtic en els termes que reglamentàriament es determine.

tico, así como la adecuación en el Plan Valenciano Integrado de Energía y Cambio Climático y a la normativa vigente en materia de cambio climático.

TÍTULO III **Reducción de emisiones en las políticas sectoriales**

CAPÍTULO I *Reducción de emisiones*

Artículo 26. Principios de actuación

1. Los destinatarios del artículo 2.2 de esta ley están obligados a colaborar en las políticas públicas de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero en el marco de la legislación estatal básica y de los instrumentos de planificación previstos en la presente ley.

2. La Generalitat impulsará la reducción de emisiones en el ámbito de las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana y la incentivará en todos los sectores de la actividad económica.

3. La Generalitat pondrá al alcance de los sectores público y privado guías técnicas y herramientas para facilitar los cálculos de huella de carbono y de absorción de gases de efecto invernadero, así como las actuaciones para conseguir reducir emisiones.

4. Las administraciones competentes impulsarán medidas de comunicación, concienciación y formación en todos los sectores de actividad para favorecer la comprensión de las causas, el significado y el alcance de la crisis climática, así como para facilitar el uso sostenible de los recursos y realizar cualquier actividad con criterios de descarbonización.

Artículo 27. Emisiones no difusas

Las grandes y medianas empresas que desarrollen total o parcialmente su actividad en la Comunitat Valenciana y que estén sometidas al régimen de comercio de derechos de emisión de gases de efecto invernadero previstos en la Ley 1/2005, de 9 de marzo, están obligadas:

a) A calcular y a acreditar anualmente la correspondiente huella de carbono en las actividades que lleven a cabo en la Comunitat Valenciana, de acuerdo con lo que se establezca en la normativa vigente.

b) Al cumplimiento de las obligaciones registrales establecidas en el artículo 30 de esta ley.

Artículo 28. Emisiones difusas

1. Las grandes y medianas empresas que desarrollen total o parcialmente la actividad en la Comunitat Valenciana y que no estén sometidas al régimen de comercio de derechos de emisión de gases de efecto invernadero han de reducir progresivamente sus emisiones, con el fin de conseguir los objetivos establecidos en esta ley.

2. A efectos de lo dispuesto en el apartado anterior, los indicadores de referencia para la reducción de emisiones difusas se han de fijar en el Plan valenciano integrado de energía y cambio climático y representan el objetivo para la eficiencia expresado en emisiones específicas para cada una de las categorías de actividades, en función del sector, del subsector o de la rama de actividad correspondiente.

3. Los indicadores de referencia pueden ser de servicios, de procesos, de actividades o de instalaciones. Se han de referir a las emisiones directas y a las emisiones indirectas asociadas a la electricidad y la energía importada, y deben permitir la comparación de la eficiencia en condiciones homogéneas. Se determinan teniendo en cuenta las particularidades de cada sector, las reducciones ya conseguidas y las mejores técnicas y tecnologías disponibles en cada momento, así como su viabilidad técnica y económica.

4. Las empresas a que hace referencia el apartado 1 de este artículo están obligadas:

a) A calcular y acreditar anualmente la huella de carbono correspondiente en el conjunto de las actividades que lleven a cabo en la Comunitat Valenciana, de acuerdo con lo que se establezca reglamentariamente.

b) A cumplir las obligaciones registrales establecidas en el artículo 30 de esta ley.

c) A elaborar y ejecutar planes de reducción de emisiones y a presentarlos a la conselleria competente en materia de cambio climático en los términos que reglamentariamente se determine.

d) A adequar les seues actuacions als plans de reducció i als indicadors de referència de reducció d'emissions.

5. Els càlculs i els plans esmentats poden agregar-se per al conjunt de les instal·lacions i de les activitats de cada empresa en el territori de la Comunitat Valenciana, i poden incloure informació relativa a les emissions indirectes diferents a les definides en el punt 3.

6. En els casos en què les empreses no presenten els plans de reducció d'emissions en el termini establert, no hagen fixat objectius adequats de reducció o no hagen justificat la realització de les actuacions necessàries per a aconseguir aquests objectius, la conselleria competent en matèria de canvi climàtic ha de formular els requeriments necessaris per a corregir l'actuació empresarial, sense perjudici de la imposició de les sancions que pertoquen a conseqüència d'aquests incompliments en els termes establerts en el títol VII d'aquesta llei.

Article 29. Compensació d'emissions difuses

1. La Generalitat Valenciana establirà mecanismes voluntaris de compensació d'emissions no subjectes al règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle mitjançant la participació o l'aportació a projectes de recuperació, protecció o gestió d'ecosistemes, activitats agràries o altres projectes d'absorció de CO₂, que es duguen a terme en la Comunitat Valenciana.

2. Les entitats subjectes a les obligacions de reducció d'emissions d'acord amb l'article 29.1 anterior podran substituir una part de les obligacions de reducció esmentades amb els mecanismes de compensació regulats en aquest article.

Article 30. Registre valencià d'iniciatives de canvi climàtic

1. Es crea el Registre valencià d'iniciatives de canvi climàtic amb l'objectiu que consten públicament els compromisos assumits per organismes, entitats i empreses de la Comunitat Valenciana en relació amb l'adopció d'accions que tinguen com a finalitat la reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i l'adaptació al canvi climàtic.

2. Aquest Registre es coordinarà i serà interoperable amb el Registre de petjada de carboni, compensació i projectes d'absorció de diòxid de carboni de l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, d'acord amb el que s'estableix en la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

3. La inscripció es limitarà a organitzacions, organismes, entitats i empreses que desenvolupen una activitat econòmica, bé perquè la seua seu, domicili social, delegació o establiment permanent se situen en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana, bé perquè desenvolupen la seua activitat econòmica en aquest àmbit encara que no tinguen seu, domicili social, delegació o establiment permanent en aquesta.

4. El Registre valencià d'Iniciatives de canvi climàtic disposa de quatre seccions:

a) Càlcul i reducció de petjada de carboni, per a inscriure la petjada de carboni anual de l'organització i informar sobre la reducció d'emissions de GEH.

b) Projectes d'absorció de diòxid de carboni, per a inscriure projectes que acrediten l'absorció de diòxid de carboni a través d'un canvi d'ús del sòl o un canvi en la gestió.

c) Compensació de petjada de carboni, per a inscriure accions de compensació de petjada de carboni mitjançant absorcions realitzades per les organitzacions inscrites en la secció de projectes d'absorció de diòxid de carboni.

d) Accions d'adaptació al canvi climàtic, per a inscriure l'anàlisi de risc climàtic i informar sobre les accions desenvolupades en matèria d'adaptació al canvi climàtic.

5. La inscripció en la secció a) del Registre, de càlcul i reducció de petjada de carboni, serà de caràcter obligatori per a les organitzacions que complisquen almenys una de les següents condicions:

a) Centres de treball afectats per la normativa de Comerç Europeu de Drets d'Emissió de Gasos d'Efecte d'hivernacle.

b) Entitats no afectades per la normativa de Comerç Europeu de Drets d'Emissió de Gasos d'Efecte d'hivernacle que pertanyen a alguna de les següents categories:

1) Ajuntaments de municipis de més de 5.000 habitants, pel que fa a l'organització administrativa pròpia de l'administració municipal.

d) A adecuar sus actuaciones a los planes de reducción y a los indicadores de referencia de reducción de emisiones.

5. Dichos cálculos y planes pueden ser agregados para el conjunto de las instalaciones y de las actividades de cada empresa en el territorio de la Comunitat Valenciana, y pueden incluir información relativa a las emisiones indirectas diferentes a las definidas en el punto 3.

6. En los casos en que las empresas no presenten los planes de reducción de emisiones en el plazo establecido, no hayan fijado objetivos adecuados de reducción o no hayan justificado la realización de las actuaciones necesarias para lograr estos objetivos, la conselleria competente en materia de cambio climático ha de formular los requerimientos necesarios para corregir la actuación empresarial, sin perjuicio de la imposición de las sanciones que correspondan a consecuencia de estos incumplimientos en los términos establecidos en el título VII de esta ley.

Artículo 29. Compensación de emisiones difusas

1. La Generalitat Valenciana establecerá mecanismos voluntarios de compensación de emisiones no sujetas al régimen de comercio de derechos de emisión de gases de efecto invernadero mediante la participación o la aportación a proyectos de recuperación, protección o gestión de ecosistemas, actividades agrarias u otros proyectos de absorción de CO₂ que se lleven a cabo en la Comunitat Valenciana.

2. Las entidades sujetas a las obligaciones de reducción de emisiones de acuerdo con el artículo 29.1 anterior podrán sustituir una parte de las obligaciones de reducción mencionadas con los mecanismos de compensación regulados en este artículo.

Artículo 30. Registro Valenciano de Iniciativas de Cambio Climático

1. Se crea el Registro Valenciano de Iniciativas de Cambio Climático con el objetivo de que consten públicamente los compromisos asumidos por organismos, entidades y empresas de la Comunitat Valenciana en relación con la adopción de acciones que tengan como finalidad la reducción de emisiones de gases de efecto invernadero y la adaptación al cambio climático.

2. Este registro se coordinará y será interoperable con el Registro de Huella de Carbono, Compensación y Proyectos de Absorción de Dióxido de Carbono de la Oficina Española de Cambio Climático del Ministerio para la Transición Ecológica y el Reto Demográfico, de acuerdo con lo establecido en la Ley 40/2015, de 1 de octubre, de régimen jurídico del sector público.

3. La inscripción se limitará a organizaciones, organismos, entidades y empresas que desarrollen una actividad económica, bien porque su sede, domicilio social, delegación o establecimiento permanente se sitúen en el ámbito territorial de la Comunitat Valenciana, bien porque desarrollen su actividad económica en este ámbito aunque no tengan sede, domicilio social, delegación o establecimiento permanente en esta.

4. El Registro Valenciano de Iniciativas de Cambio Climático dispone de cuatro secciones:

a) Cálculo y reducción de huella de carbono, para inscribir la huella de carbono anual de la organización e informar sobre la reducción de emisiones de gases de efecto invernadero.

b) Proyectos de absorción de dióxido de carbono, para inscribir proyectos que acrediten la absorción de dióxido de carbono a través de un cambio de uso del suelo o un cambio en la gestión.

c) Compensación de huella de carbono, para inscribir acciones de compensación de huella de carbono mediante absorciones realizadas por las organizaciones inscritas en la sección de proyectos de absorción de dióxido de carbono.

d) Acciones de adaptación al cambio climático, para inscribir el análisis de riesgo climático e informar sobre las acciones desarrolladas en materia de adaptación al cambio climático.

5. La inscripción en la sección a) del registro, de cálculo y reducción de huella de carbono, será de carácter obligatorio para las organizaciones que cumplan al menos una de las siguientes condiciones:

a) Centros de trabajo afectados por la normativa de comercio europeo de derechos de emisión de gases de efecto invernadero.

b) Entidades no afectadas por la normativa de comercio europeo de derechos de emisión de gases de efecto invernadero que pertenecen a alguna de las siguientes categorías:

1) Ayuntamientos de municipios de más de 5.000 habitantes, en cuanto a la organización administrativa propia de la administración municipal.

2) Centres de treball del sector industrial amb un consum energètic final anual superior a 500 tones equivalents de petroli d'algunes de les següents activitats segons la Classificació Nacional d'Activitats Econòmiques (CNAE 2009):

- 1.^r Grup B: Indústries extractives.
- 2.ⁿ Grup C: Indústria manufacturera.
- 3.^r Grup D: Subministrament d'energia elèctrica, gas, vapor i aire condicionat.
- 4.¹ Grup E: Subministrament d'aigua, activitats de sanejament, gestió de residus i descontaminació.
- 5.⁶ Grup F: Construcció.

3) Centres de treball privats en la Comunitat Valenciana amb un consum energètic final anual superior a 40 tones equivalents de petroli d'algunes de les següents activitats (CNAE 2009):

- 1.^r Grup G: Comerç a l'engròs i al detall; reparació de vehicles de motor i motocicletes.
- 2.ⁿ Grup I: Hostaleria.
- 3.^r Grup J: Informació i Comunicacions.
- 4.¹ Grup K: Activitats financeres i d'assegurances.
- 5.⁶ Grup L: Activitats immobiliàries.
- 6.⁶ Grup M: Activitats professionals, científiques i tècniques.
- 7.⁶ Grup P: Educació.
- 8.⁶ Grup Q: Activitats sanitàries i de serveis socials.
- 9.⁶ Grup R: Activitats artístiques, recreatives i d'entreteniment.
- 10.⁶ Grup S: Altres serveis.

4) Les empreses de transport pesat privat de mercaderies i passatgers la flota dels quals supere les 10 unitats

6. Amb la finalitat d'establir el consum energètic total anual d'un establiment es farà una mitjana del consum anual dels últims tres anys.

7. La inscripció de la resta d'organitzacions en la secció a) del Registre serà voluntària.

8. Les entitats inscrites en la secció a) del Registre, de càlcul i reducció de petjada de carboni, deuran:

a) Calcular i reportar anualment la petjada de carboni de les emissions no afectades per la normativa de Comerç Europeu de Drets d'Emissió de gasos d'efecte d'hivernacle de la manera que es determine reglamentàriament.

b) Elaborar i executar plans de reducció d'emissions i presentar-los a la conselleria competent en matèria de canvi climàtic i transició ecològica en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

c) Complir amb les obligacions d'inscripció en el Registre Valencià d'Iniciatives de Canvi Climàtic segons s'estableix en la present llei.

9. La inscripció de qualsevol organització en la secció b, Projectes d'absorció de diòxid de carboni, en la secció c, compensació de petjada de carboni i en la secció d, Accions d'adaptació al canvi climàtic serà voluntària. Aqueixes accions podran ser pactades amb la conselleria competent en matèria de canvi climàtic, d'acord amb els escenaris i informació existent.

10. Per Decret del Consell es fixara el funcionament, contingut i condicions per a la inscripció, d'acord amb la legislació procedimental administrativa comuna de les administracions públiques aplicable als registres administratius.

CAPÍTOL II

Eficiència Energètica

Article 31. Obligacions generals

1. L'energia ha de ser usada de manera racional, utilitzant sistemes eficients i procurant el màxim estalvi.

2. En els edificis de nova construcció, en la reforma o rehabilitació dels edificis existents, en les infraestructures públiques i en les instal·lacions i aparells es compliran les mesures d'estalvi i eficiència energètica que s'establisquen d'acord amb aquest capítol.

Els conceptes de reforma i rehabilitació s'entendran d'acord amb el que estableix el Codi Tècnic de l'Edificació aprovat pel Reial decret 314/2006, de 17 de març, o aquell que ho substituïska.

3. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana posaran en marxa línies d'acció per a incrementar l'eficiència energètica. Aquestes línies d'acció podran seguir estratègies de finançament basa-

2) Centros de trabajo del sector industrial con un consumo energético final anual superior a 500 toneladas equivalentes de petróleo de algunas de las siguientes actividades según la Clasificación Nacional de Actividades Económicas (CNAE 2009):

- 1.º Grupo B: Industrias extractivas.
- 2.º Grupo C: Industria manufacturera.
- 3.º Grupo D: Suministro de energía eléctrica, gas, vapor y aire acondicionado.
- 4.º Grupo E: Suministro de agua, actividades de saneamiento, gestión de residuos y descontaminación.
- 5.º Grupo F: Construcción.

3) Centros de trabajo privados en la Comunitat Valenciana con un consumo energético final anual superior a 40 toneladas equivalentes de petróleo de algunas de las siguientes actividades (CNAE 2009):

- 1.º Grupo G: Comercio al por mayor y al por menor; reparación de vehículos de motor y motocicletas.
- 2.º Grupo I: Hostelería.
- 3.º Grupo J: Información y comunicaciones.
- 4.º Grupo K: Actividades financieras y de seguros.
- 5.º Grupo L: Actividades inmobiliarias.
- 6.º Grupo M: Actividades profesionales, científicas y técnicas.
- 7.º Grupo P: Educación.
- 8.º Grupo Q: Actividades sanitarias y de servicios sociales.
- 9.º Grupo R: Actividades artísticas, recreativas y de entretenimiento.
- 10.º Grupo S: Otros servicios.

4) Las empresas de transporte pesado privado de mercancías y pasajeros cuya flota supere las 10 unidades.

6. Con el fin de establecer el consumo energético total anual de un establecimiento, se hará una media del consumo anual de los últimos tres años.

7. La inscripción del resto de organizaciones en la sección a del registro será voluntaria.

8. Las entidades inscritas en la sección a del registro, de cálculo y reducción de huella de carbono, deberán:

a) Calcular y reportar anualmente la huella de carbono de las emisiones no afectadas por la normativa de comercio europeo de derechos de emisión de gases de efecto invernadero de la manera que se determine reglamentariamente.

b) Elaborar y ejecutar planes de reducción de emisiones y presentarlos a la conselleria competente en materia de cambio climático y transición ecológica en los términos que reglamentariamente se establezcan.

c) Cumplir con las obligaciones de inscripción en el Registro Valenciano de Iniciativas de Cambio Climático según se establece en la presente ley.

9. La inscripción de cualquier organización en la sección b —proyectos de absorción de dióxido de carbono—, en la sección c —compensación de huella de carbono— y en la sección d —acciones de adaptación al cambio climático— será voluntaria. Esas acciones podrán ser pactadas con la conselleria competente en materia de cambio climático, de acuerdo con los escenarios e información existente.

10. Por decreto del Consell se fijará el funcionamiento, contenido y condiciones para la inscripción, de acuerdo con la legislación procedimental administrativa común de las administraciones públicas aplicable en los registros administrativos.

CAPÍTULO II

Eficiencia energética

Artículo 31. Obligaciones generales

1. La energía será usada de manera racional, utilizando sistemas eficientes y procurando el máximo ahorro.

2. En los edificios de nueva construcción, en la reforma o rehabilitación de los edificios existentes, en las infraestructuras públicas y en las instalaciones y aparatos se cumplirán las medidas de ahorro y eficiencia energética que se establezcan de acuerdo con este capítulo.

Los conceptos de reforma y rehabilitación se entenderán de acuerdo con lo establecido en el Código técnico de la edificación aprobado por el Real decreto 314/2006, de 17 de marzo, o aquel que lo sustituya.

3. Las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana pondrán en marcha líneas de acción para incrementar la eficiencia energética. Estas líneas de acción podrán seguir estrategias de financiación

des en mecanismes de recuperació de les inversions realitzades (finançament a tercers, retorn de la inversió inicial sobre la base dels estalvis aconseguits, etc.).

Secció 1.^a

Edificació, rehabilitació i regeneració urbana

Article 32. Mesures de foment

1. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana impulsaran la reducció d'emissions en el procés constructiu de les edificacions i l'ús de materials de construcció de baix impacte ambiental, preferentment d'origen local. En aquest sentit, es promourà el càlcul de la petjada de carboni en els projectes de noves edificacions.

2. Així mateix, facilitaran i incentivaran la rehabilitació dels edificis existents i la construcció de nous edificis amb una qualificació energètica superior a la que exigisca la normativa vigent. La conselleria competent en matèria de canvi climàtic, en col·laboració amb el departament competent en matèria d'habitatge, elaborarà una guia de millors pràctiques.

3. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana fomentaran l'obtenció de certificacions de construcció sostenible que avaluen, per a la construcció, ús i desmantellament dels edificis, la reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, l'eficiència energètica, l'estalvi d'aigua i la disminució dels residus, de conformitat amb normes, estàndards o sistemes de certificació reconeguts a nivell nacional o internacional.

4. Les administracions públiques establiran programes de subvencions, d'ajudes i polítiques fiscals destinades a aconseguir eficiència energètica en la rehabilitació d'habitatges, amb especial atenció als col·lectius més vulnerables. Així mateix, es podran establir estratègies de finançament basades en mecanismes de recuperació de les inversions realitzades a partir de l'estalvi energètic.

5. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana fomentaran l'ús de materials de construcció i rehabilitació atés l'anàlisi del seu cicle de vida i la seua petjada de carboni, de conformitat amb normes, estàndards o sistemes de certificació reconeguts a nivell nacional o internacional.

6. El Consell, en l'àmbit de les seues competències, podrà modificar els instruments fiscals relatius a l'habitatge, els residus i les activitats econòmiques, entre altres, per a incentivar en el sector privat actuacions de mitigació del canvi climàtic, d'adaptació a aquest i el foment de la generació distribuïda. Així mateix, el Consell fomentarà i assessorarà perquè els entitats locals també adapten els seus instruments fiscals en la mateixa línia.

7. Les mesures establides en els apartats anteriors, la reglamentació tècnica sobre energia i l'estratègia a llarg termini per a la rehabilitació d'edificis seran coherents amb els objectius establits en els successius plans integrats d'Energia i Clima.

8. Se exceptuen de les obligacions recollides en els articles 33, 34, 35 i 36 d'aquesta llei els edificis industrials i els agrícoles no residencials, o part d'aquests, de baixa demanda energètica. Així mateix, el compliment d'aquestes obligacions en els edificis protegits quedarà condicionat a la seua compatibilitat amb la protecció patrimonial, podent-se implementar mesures compensatòries en el cas d'incompatibilitat.

Article 33. Eficiència energètica en edificacions

1. Per Decret del Consell es fixaran reglamentàriament els requisits i els valors addicionals als mínims previstos en la legislació bàsica estatal en matèria d'eficiència energètica, que hauran de complir les edificacions de nova construcció i les reformes i rehabilitacions de les existents.

2. Les noves edificacions que es construïsquen hauran de ser edificis de consum energètic quasi nul, en les condicions definides en el Codi Tècnic de l'Edificació, aprovat per Reial decret 314/2006, de 17 de març, desenvolupat recentment per Reial decret 390/2021, d'1 de juny.

3. Les administracions públiques valencianes afavoriran l'agrupació en instal·lacions centralitzades per a les comunitats de veïns i veïnes com a mecanisme de millora de la gestió energètica de l'edifici.

basadas en mecanismos de recuperación de las inversiones realizadas (financiación a terceros, retorno de la inversión inicial en base a los ahorros alcanzados, etc.).

Sección 1.^a

Edificación, rehabilitación y regeneración urbana

Artículo 32. Medidas de fomento

1. Las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana impulsarán la reducción de emisiones en el proceso constructivo de las edificaciones y el uso de materiales de construcción de bajo impacto ambiental, preferentemente de origen local. En este sentido, se promoverá el cálculo de la huella de carbono en los proyectos de nuevas edificaciones.

2. Así mismo, facilitarán e incentivarán la rehabilitación de los edificios existentes y la construcción de nuevos edificios con una calificación energética superior a la que exija la normativa vigente. La conselleria competente en materia de cambio climático, en colaboración con el departamento competente en materia de vivienda, elaborará una guía de mejores prácticas.

3. Las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana fomentarán la obtención de certificaciones de construcción sostenible que evalúen, para la construcción, uso y desmantelamiento de los edificios, la reducción de emisiones de gases de efecto invernadero, la eficiencia energética, el ahorro de agua y la disminución de los residuos, en conformidad con normas, estándares o sistemas de certificación reconocidos a nivel nacional o internacional.

4. Las administraciones públicas establecerán programas de subvenciones, de ayudas y políticas fiscales destinadas a alcanzar eficiencia energética en la rehabilitación de viviendas, con especial atención a los colectivos más vulnerables. Así mismo, se podrán establecer estrategias de financiación basadas en mecanismos de recuperación de las inversiones realizadas a partir del ahorro energético.

5. Las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana fomentarán el uso de materiales de construcción y rehabilitación teniendo en cuenta el análisis de su ciclo de vida y su huella de carbono, en conformidad con normas, estándares o sistemas de certificación reconocidos a nivel nacional o internacional.

6. El Consell, en el ámbito de sus competencias, podrá modificar los instrumentos fiscales relativos a la vivienda, los residuos y las actividades económicas, entre otros, para incentivar en el sector privado actuaciones de mitigación del cambio climático, de adaptación al mismo y el fomento de la generación distribuïda. Así mismo, el Consell fomentará y asesorará para que las entidades locales también adapten sus instrumentos fiscales en la misma línea.

7. Las medidas establecidas en los apartados anteriores, la reglamentación técnica sobre energía y la estrategia a largo plazo para la rehabilitación de edificios serán coherentes con los objetivos establecidos en los sucesivos planes integrados de energía y clima.

8. Se exceptúan de las obligaciones recogidas en los artículos 33, 34, 35 y 36 de esta ley los edificios industriales y los agrícolas no residenciales, o parte de estos, de baja demanda energética. Así mismo, el cumplimiento de estas obligaciones en los edificios protegidos quedará condicionado a su compatibilidad con la protección patrimonial, pudiéndose implementar medidas compensatorias en el caso de incompatibilidad.

Artículo 33. Eficiencia energética en edificaciones

1. Por decreto del Consell se fijarán reglamentariamente los requisitos y valores adicionales a los mínimos previstos en la legislación básica estatal en materia de eficiencia energética que tendrán que cumplir las edificaciones de nueva construcción y las reformas y rehabilitaciones de las existentes.

2. Las nuevas edificaciones que se construyan serán edificios de consumo energético casi nulo, en las condiciones definidas en el Código técnico de la edificación, aprobado por Real decreto 314/2006, de 17 de marzo, desarrollado recientemente por Real decreto 390/2021, de 1 de junio.

3. Las administraciones públicas valencianas favorecerán la agrupación en instalaciones centralizadas para las comunidades de vecinos y vecinas como mecanismo de mejora de la gestión energética del edificio.

Article 34. Certificacions d'eficiència energètica

El Consell establirà reglamentàriament la informació addicional que hagen d'incorporar els certificats d'eficiència energètica de les noves edificacions i de les edificacions existents, quan, d'acord amb la legislació bàsica estatal, aquests siguen exigibles.

En tot cas, els certificats d'eficiència energètica incorporaran informació de la despesa energètica de l'edifici, així com un informe de propostes de millora d'eficiència energètica que inclourà l'ordre de prioritat d'aquestes, així com una estimació dels terminis de recuperació de la inversió o de la rendibilitat durant el seu cicle de vida útil.

Article 35. Atorgament de llicències

1. No es podrà atorgar la llicència de primera ocupació a noves edificacions sense disposar prèviament del certificat d'eficiència energètica a què fa referència l'article 34 anterior, degudament inscrit.

2. Així mateix, no es podrà atorgar el certificat de final d'obra del tècnic per a obres de rehabilitació, de reforma o canvi d'ús d'edificacions existents sense disposar prèviament de l'informe d'avaluació de l'edifici, degudament inscrit.

3. El que s'estableix en els punts anteriors s'aplicarà a aquells casos en què el certificat d'eficiència energètica siga exigible d'acord amb la legislació bàsica estatal vigent.

Article 36. Sistemes de gestió energètica

1. Tots els edificis o unitats d'aquests que disposen d'instal·lacions amb una potència tèrmica nominal instal·lada superior a 70 kW o una potència elèctrica contractada superior a 100 kW, hauran de disposar de sistemes de gestió energètica, de conformitat amb normes, estàndards o sistemes de certificació reconeguts a nivell nacional o internacional.

2. Els sistemes de gestió energètica inclouran els elements que es determinen reglamentàriament i, en tot cas:

a) La qualificació de l'edifici en el seu conjunt i la qualificació energètica de les corresponents instal·lacions tèrmiques.

b) Mesures d'estalvi, d'eficiència energètica i de generació renovable.

c) El seguiment anual del compliment del Reglament d'instal·lacions tèrmiques en els edificis i la documentació requerida per aquest reglament i la resta de normativa vigent en matèria d'eficiència energètica i de generació renovable.

d) El seguiment anual del consum energètic de les edificacions.

3. Els sistemes de gestió energètica inclouran el regulat en la normativa sobre eficiència energètica vigent, referent a auditoria energètica, acreditació de proveïdors de serveis i auditors energètics i promoció de l'eficiència del subministrament d'energia.

4. Els sistemes es podran presentar de forma agregada per al conjunt de les activitats d'una mateixa entitat o empresa i en tot cas acreditaran el compliment de la normativa vigent d'eficiència energètica en la totalitat de les instal·lacions que formen part d'aquesta.

5. Per Decret del Consell es determinarà el contingut i la periodicitat dels sistemes, els termes de la comunicació a l'òrgan competent en matèria d'energia, el règim d'avaluació de resultats i el distintiu que acredite el seu compliment i vigència.

6. Els subjectes obligats exhibiran el distintiu del sistema de gestió energètica en un lloc destacat i visible de l'immoble.

7. No serà exigible el sistema de gestió quan es presente en la conselleria competent en matèria d'energia la documentació completa de l'auditoria d'eficiència energètica prevista en la norma bàsica estatal, en relació amb les edificacions i les instal·lacions incloses en l'auditoria, quan aquesta acredite el compliment de la normativa vigent en matèria d'eficiència energètica, sense perjudici de l'obligació d'exhibir el corresponent distintiu.

Article 37. Regeneració urbana

1. Les mesures que s'adopten en matèria de planejament urbanístic de conformitat amb el text refós de la Llei del Territori, Urbanisme i Paisatge de la Comunitat Valenciana aprovat per Decret legislatiu 1/2021, de 18 de juny, del Consell, en el disseny i execució de projec-

Artículo 34. Certificaciones de eficiencia energética

El Consell establecerá reglamentariamente la información adicional que tengan que incorporar los certificados de eficiencia energética de las nuevas edificaciones y de las edificaciones existentes, cuando, de acuerdo con la legislación básica estatal, estos sean exigibles.

En todo caso, los certificados de eficiencia energética incorporarán información del gasto energético del edificio, así como un informe de propuestas de mejora de eficiencia energética que incluirá la orden de prioridad de las mismas, así como una estimación de los plazos de recuperación de la inversión o de la rentabilidad durante su ciclo de vida útil.

Artículo 35. Otorgamiento de licencias

1. No se podrá otorgar la licencia de primera ocupación a nuevas edificaciones sin disponer previamente del certificado de eficiencia energética al que hace referencia el artículo 34 anterior, debidamente inscrito.

2. Así mismo, no se podrá otorgar el certificado de final de obra del técnico para obras de rehabilitación, de reforma o cambio de uso de edificaciones existentes sin disponer previamente del informe de evaluación del edificio, debidamente inscrito.

3. Lo establecido en los puntos anteriores se aplicará a aquellos casos en los que el certificado de eficiencia energética sea exigible de acuerdo con la legislación básica estatal vigente.

Artículo 36. Sistemas de gestión energética

1. Todos los edificios o unidades de estos que dispongan de instalaciones con una potencia térmica nominal instalada superior a 70 kW o una potencia eléctrica contratada superior a 100 kW, dispondrán de sistemas de gestión energética, en conformidad con normas, estándares o sistemas de certificación reconocidos a nivel nacional o internacional.

2. Los sistemas de gestión energética incluirán los elementos que se determinen reglamentariamente y, en todo caso:

a) La calificación del edificio en su conjunto y la calificación energética de las correspondientes instalaciones térmicas.

b) Medidas de ahorro, de eficiencia energética y de generación renovable.

c) El seguimiento anual del cumplimiento del Reglamento de instalaciones térmicas en los edificios y la documentación requerida por este reglamento y el resto de normativa vigente en materia de eficiencia energética y de generación renovable.

d) El seguimiento anual del consumo energético de las edificaciones.

3. Los sistemas de gestión energética incluirán lo regulado en la normativa sobre eficiencia energética vigente, en lo referente a auditoria energética, acreditación de proveedores de servicios y auditores energéticos y promoción de la eficiencia del suministro de energía.

4. Los sistemas se podrán presentar de forma agregada para el conjunto de las actividades de una misma entidad o empresa y, en todo caso, acreditarán el cumplimiento de la normativa vigente de eficiencia energética en la totalidad de las instalaciones que forman parte de la misma.

5. Por decreto del Consell se determinará el contenido y la periodicidad de los sistemas, los términos de la comunicación al órgano competente en materia de energía, el régimen de evaluación de resultados y el distintivo que acredite su cumplimiento y vigencia.

6. Los sujetos obligados exhibirán el distintivo del sistema de gestión energética en un lugar destacado y visible del inmueble.

7. No será exigible el sistema de gestión cuando se presente en la conselleria competente en materia de energía la documentación completa de la auditoria de eficiencia energética prevista en la norma básica estatal, en relación con las edificaciones y las instalaciones incluidas en la auditoria, cuando esta acredite el cumplimiento de la normativa vigente en materia de eficiencia energética, sin perjuicio de la obligación de exhibir el correspondiente distintivo.

Artículo 37. Regeneración urbana

1. Las medidas que se adopten en materia de planeamiento urbanístico en conformidad con el texto refundido de la Ley del territorio, urbanismo y paisaje de la Comunidad Valenciana aprobado por el Decreto legislativo 1/2021, de 18 de junio, del Consell, en el diseño y

tes d'urbanització de noves àrees urbanes o en la regeneració d'espais urbans degradats han d'anar encaminades a un canvi de model urbanístic que prioritze la rehabilitació del parc d'habitatges i els edificis de consum energètic quasi nul i a reduir la vulnerabilitat i les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, i concretament han d'anar encaminades a:

a) L'adaptació de la normativa urbanística i energètica perquè les noves àrees residencials siguen el màxim d'autosuficients energèticament i es dissenyen d'acord amb la següent jerarquia de criteris: reduir la demanda energètica, ser eficients en el disseny dels sistemes que cobreixen la demanda energètica, aprofitar els recursos energètics locals, promoure l'ús de materials de construcció de baix impacte ambiental i compensar les emissions de diòxid de carboni derivat de l'impacte energètic dels edificis amb parets de generació a partir de fonts renovables.

b) El foment de l'ús d'energia procedent de fonts renovables en el sector de l'edificació.

c) L'adaptació de la normativa urbanística i ambiental perquè tant les figures de nous planejaments urbanístics, les seues modificacions i revisions que estiguen subjectes a avaluació ambiental estratègica ordinària com el planejament territorial incorporen, dins de l'estudi ambiental estratègic, una anàlisi quantitativa i una valoració descriptiva de l'impacte sobre les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i els impactes del canvi climàtic sobre el nou planejament, així com les mesures per a mitigar-lo i adaptar-se; tot això en els termes previstos en l'article 25.1 de la present llei. Els projectes d'urbanització que executen les previsions del planejament inclouran una anàlisi de les emissions vinculades a la mobilitat generada, els consums energètics del cicle de l'aigua i dels residus, i els consums energètics dels usos residencials i terciaris.

d) La selecció i classificació d'espais ja urbanitzats o ocupats per infraestructures i serveis amb potencialitats per a situar o compartir superfícies per a captar energies renovables.

2. Les administracions públiques valencianes han de promoure:

a) L'ús, per part dels professionals del disseny, projecció i construcció de zones residencials, de fonts d'energia renovable per a la calefacció, la refrigeració i l'aigua calenta sanitària, i de solucions constructives, tant estructurals com de tancaments altament eficients energèticament.

b) La construcció amb criteris bioclimàtics, amb l'objectiu d'atendre les condicions del seu entorn i no es genere la necessitat de consum energètic. Es tindran en compte qüestions com l'orientació, la capacitat de l'edifici, l'estudi del programa i l'ús de materials amb inèrcia tèrmica.

c) L'impuls de polítiques actives que fomenten la rehabilitació energètica del parc d'habitatges i la millora de l'estalvi i l'eficiència energètics. Les mesures per a la renovació energètica dels edificis han de prioritzar l'accessibilitat i l'eficiència energètica d'edificis i habitatges amb aprofitament d'energia renovable.

d) El reverdiment dels municipis per a fomentar el segrest de carboni i minimitzar l'efecte illa de calor.

e) La reserva de punts de càrrega de vehicles elèctrics en els centres de treball i edificis públics.

f) La implantació d'instal·lacions de subministrament i emmagatzematge d'energies renovables.

g) La limitació de l'extensió de la taca urbana i de sòl artificial mitjançant el desenvolupament de models compactes d'ocupació del territori que afavoreixen un ús mixt i més eficient i intensiu dels terrenys urbanitzats en els ordenaments territorial i urbanístic, minimitzen els desplaçaments i compten amb una xarxa eficaç de transport públic.

h) La garantia, en els nous desenvolupaments urbanístics, de la provisió energètica amb fonts d'energia cent per cent renovables, ja siga per connexió a la xarxa de consum ja siga facilitant l'autoconsum o, si escau, construint xarxes tancades.

i) El disseny i construcció dels espais públics des d'un punt de vista ecosistèmic tenint en compte aspectes com la permeabilitat del sòl, drenatges sostenibles, orientacions, adaptació climàtica, entre altres.

ejecución de proyectos de urbanización de nuevas áreas urbanas o en la regeneración de espacios urbanos degradados, deben ir encaminadas a un cambio de modelo urbanístico que priorice la rehabilitación del parque de viviendas y los edificios de consumo energético casi nulo y a reducir la vulnerabilidad y las emisiones de gases de efecto invernadero, y concretamente deben ir encaminadas a:

a) La adaptación de la normativa urbanística y energética para que las nuevas áreas residenciales sean el máximo de autosuficientes energéticamente y se diseñen de acuerdo con la siguiente jerarquía de criterios: reducir la demanda energética, ser eficientes en el diseño de los sistemas que cubran la demanda energética, aprovechar los recursos energéticos locales, promover el uso de materiales de construcción de bajo impacto ambiental y compensar las emisiones de dióxido de carbono derivado del impacto energético de los edificios con parques de generación a partir de fuentes renovables.

b) El fomento del uso de energía procedente de fuentes renovables en el sector de la edificación.

c) La adaptación de la normativa urbanística y ambiental para que tanto las figuras de nuevos planeamientos urbanísticos, sus modificaciones y revisiones que estén sujetas a evaluación ambiental estratégica ordinaria como el planeamiento territorial incorporen, dentro del estudio ambiental estratégico, un análisis cuantitativo y una valoración descriptiva del impacto sobre las emisiones de gases de efecto invernadero y los impactos del cambio climático sobre el nuevo planeamiento, así como las medidas para mitigarlo y adaptarse; todo ello en los términos previstos en el artículo 25.1 de esta ley. Los proyectos de urbanización que ejecuten las previsiones del planeamiento incluirán un análisis de las emisiones vinculadas a la movilidad generada, los consumos energéticos del ciclo del agua y de los residuos, y los consumos energéticos de los usos residenciales y terciarios.

d) La selección y clasificación de espacios ya urbanizados u ocupados por infraestructuras y servicios con potencialidades para situar o compartir superficies para captar energías renovables.

2. Las administraciones públicas valencianas deben promover:

a) El uso, por parte de los profesionales del diseño, proyección y construcción de zonas residenciales, de fuentes de energía renovable para la calefacción, la refrigeración y el agua caliente sanitaria, y de soluciones constructivas, tanto estructurales como de cierres altamente eficientes energéticamente.

b) La construcción con criterios bioclimáticos, con el objetivo de atender las condiciones de su entorno y que no se genere la necesidad de consumo energético. Se tendrán en cuenta cuestiones como la orientación, la capacidad del edificio, el estudio del programa y el uso de materiales con inercia térmica.

c) El impulso de políticas activas que fomenten la rehabilitación energética del parque de viviendas y la mejora del ahorro y la eficiencia energéticos. Las medidas para la renovación energética de los edificios deben priorizar la accesibilidad y la eficiencia energética de edificios y viviendas con aprovechamiento de energía renovable.

d) El reverdecimiento de los municipios para fomentar el secuestro de carbono y minimizar el efecto isla de calor.

e) La reserva de puntos de carga de vehículos eléctricos en los centros de trabajo y edificios públicos.

f) La implantación de instalaciones de suministro y almacenamiento de energías renovables.

g) La limitación de la extensión de la mancha urbana y de suelo artificial mediante el desarrollo de modelos compactos de ocupación del territorio que favorezcan un uso mixto y más eficiente e intensivo de los terrenos urbanizados en los ordenamientos territorial y urbanístico, minimicen los desplazamientos y cuenten con una red eficaz de transporte público.

h) La garantía, en los nuevos desarrollos urbanísticos, de la provisión energética con fuentes de energía cien por cien renovables, ya sea por conexión a la red de consumo ya sea facilitando el autoconsumo o, si procede, construyendo redes cerradas.

i) El diseño y construcción de los espacios públicos desde un punto de vista ecosistémico teniendo en cuenta aspectos como la permeabilidad del suelo, drenajes sostenibles, orientaciones, adaptación climática, entre otras.

Secció 2.^a
Infraestructures públiques

Article 38. Grans infraestructures i equipaments públics

1. Els projectes de les grans infraestructures i equipaments, la titularitat dels quals corresponga a les administracions públiques de la Comunitat Valenciana, hauran d'incloure una avaluació de les diferents alternatives relatives a la seua eficiència energètica i, especialment, a les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle directes i indirectes en tot el seu cicle de vida, com també el cost del consum energètic corresponent a tota la seua vida útil.

2. Aquestes noves infraestructures hauran de complir els valors que fixe el Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic.

Article 39. Infraestructures portuàries

1. La Generalitat Valenciana aprovarà plans de sostenibilitat dels ports de la seua competència, en els quals es valorarà per a les embarcacions una oferta de punts de connexió per al subministrament o la recàrrega elèctrica i de subministrament de gas natural, així com mesures que incentiven l'ús d'embarcacions menys contaminants.

2. Es promourà l'aprofitament de l'energia de fonts renovables en els ports de competència autonòmica.

Article 40. Enllumenat públic

1. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana implantaran una xarxa d'enllumenat públic que, d'acord amb la legislació aplicable, minimitze el consum elèctric.

2. La progressiva adaptació de l'enllumenat al consum eficient es durà a terme amb criteris de reducció màxima de la contaminació lumínica respectant la normativa específica de protecció del medi nocturn.

3. La conselleria competent en matèria de transició ecològica, en col·laboració amb el departament competent en matèria d'energia, fixarà les especificacions tècniques que permeten la implantació de l'enllumenat públic d'acord amb els anteriors apartats.

4. Per al compliment del que es disposa en aquest article, les administracions públiques competents impulsaran programes de subvencions per a la substitució o l'adaptació de l'enllumenat públic.

Secció 3.^a
Eficiència energètica d'instal·lacions i aparells

Article 41. Instal·lacions de distribució d'energia tèrmica de districte

1. Les instal·lacions de distribució d'energia tèrmica de districte prioritàriament utilitzaran fonts d'energia primària d'origen renovable o energia residual procedent de depuradores, així com d'infraestructures industrials, equipaments i altres instal·lacions. En cas d'haver d'utilitzar combustibles fòssils, es prioritzaran aquells que produïsquen menys emissions.

2. Els projectes d'aquestes instal·lacions es podran declarar d'utilitat pública, d'acord amb la legislació bàsica estatal en matèria d'energia.

Article 42. Substitució d'instal·lacions i aparells

1. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana fomentaran la substitució d'instal·lacions d'energia obsoletes per altres més eficients, així com el consum d'aparells eficients.

El Consell promourà la substitució d'instal·lacions tèrmiques ineficients o basades en combustibles fòssils per bombes de calor d'alta eficiència o una altra solució tècnica equivalent a l'anterior.

2. Es podran declarar d'utilitat pública els projectes d'instal·lacions de pous de geotèrmia oberta i tancada en funció del seu interès energètic, d'acord amb la legislació bàsica estatal en matèria d'energia.

Article 43. Classificació energètica d'instal·lacions tèrmiques

1. El Consell establirà reglamentàriament un sistema de classificació energètica global al qual s'hauran de sotmetre, en el seu conjunt, els projectes de les instal·lacions tèrmiques, sense perjudici de la classifica-

Sección 2.^a
Infraestructuras públicas

Artículo 38. Grandes infraestructuras y equipamientos públicos

1. Los proyectos de las grandes infraestructuras y equipamientos, la titularidad de los cuales corresponda a las administraciones públicas de la Comunidad Valenciana, deberán incluir una evaluación de las diferentes alternativas relativas a su eficiencia energética y, especialmente, a las emisiones de gases de efecto invernadero directas e indirectas en todo su ciclo de vida, como también el coste del consumo energético correspondiente a toda su vida útil.

2. Estas nuevas infraestructuras deberán cumplir los valores que fije el Plan valenciano integrado de energía y cambio climático.

Artículo 39. Infraestructuras portuarias

1. La Generalitat Valenciana aprobará planes de sostenibilidad de los puertos de su competencia, en los cuales se valorará para las embarcaciones una oferta de puntos de conexión para el suministro o la recarga eléctrica y de suministro de gas natural, así como medidas que incentiven el uso de embarcaciones menos contaminantes.

2. Se promoverá el aprovechamiento de la energía de fuentes renovables en los puertos de competencia autonómica.

Artículo 40. Alumbrado público

1. Las administraciones públicas de la Comunidad Valenciana implantarán una red de alumbrado público que, de acuerdo con la legislación aplicable, minimice el consumo eléctrico.

2. La progresiva adaptación del alumbrado al consumo eficiente se llevará a cabo con criterios de reducción máxima de la contaminación lumínica respetando la normativa específica de protección del medio nocturno.

3. La conselleria competente en materia de transición ecológica, en colaboración con el departamento competente en materia de energía, fijará las especificaciones técnicas que permitan la implantación del alumbrado público de acuerdo con los anteriores apartados.

4. Para el cumplimiento de lo dispuesto en este artículo, las administraciones públicas competentes impulsarán programas de subvenciones para la sustitución o la adaptación del alumbrado público.

Sección 3.^a
Eficiencia energética de instalaciones y aparatos

Artículo 41. Instalaciones de distribución de energía térmica de distrito

1. Las instalaciones de distribución de energía térmica de distrito prioritariamente utilizarán fuentes de energía primaria de origen renovable o energía residual procedente de depuradoras, así como de infraestructuras industriales, equipamientos y otras instalaciones. En caso de tener que utilizar combustibles fósiles, se priorizarán aquellos que produzcan menos emisiones.

2. Los proyectos de estas instalaciones se podrán declarar de utilidad pública, de acuerdo con la legislación básica estatal en materia de energía.

Artículo 42. Sustitución de instalaciones y aparatos

1. Las administraciones públicas de la Comunidad Valenciana fomentarán la sustitución de instalaciones de energía obsoletas por otras más eficientes, así como el consumo de aparatos eficientes.

El Consell promoverá la sustitución de instalaciones térmicas ineficientes o basadas en combustibles fósiles por bombas de calor de alta eficiencia u otra solución técnica equivalente a la anterior.

2. Se podrán declarar de utilidad pública los proyectos de instalaciones de pozos de geotermia abierta y cerrada en función de su interés energético, de acuerdo con la legislación básica estatal en materia de energía.

Artículo 43. Clasificación energética de instalaciones térmicas

1. El Consell establecerá reglamentariamente un sistema de clasificación energética global al cual se deberán someter, en su conjunto, los proyectos de las instalaciones térmicas, sin perjuicio de la clasificación

ció individual dels seus equips i elements aïllats conforme a la legislació bàsica estatal. Aquest sistema permetrà la comparació de l'eficiència energètica de les instal·lacions.

2. Aquesta classificació energètica global serà obligatòria tant per a les noves instal·lacions com per a les substitucions o noves incorporacions d'elements en les instal·lacions ja existents, quan requerisquen projecte tècnic d'acord amb el Reglament d'instal·lacions tèrmiques en els edificis.

3. La classificació de l'apartat anterior s'incorporarà al corresponent certificat d'eficiència energètica o al sistema de gestió energètica quan aquests siguen exigibles.

CAPÍTOL III *Energies renovables*

Secció 1.ª Disposicions generals

Article 44. Preferència de les energies renovables

1. En totes les edificacions i instal·lacions, siga quina en siga la titularitat, s'ha d'implantar progressivament el consum d'energia renovable.

2. En els instruments de planificació territorial i sectorial cal prioritzar, ateses les necessitats i les particularitats de cadascun, la instal·lació d'infraestructures d'energia renovable sobre aquelles que es basen en combustibles fòssils.

3. Sempre que siga possible, les instal·lacions d'energies renovables han de desenvolupar-se aprofitant espais urbans ja existents, construïts o artificials, minimitzant l'ocupació innecessària de sòls no transformats. La conselleria competent ha de fer un estudi de la capacitat del territori transformat per arribar als objectius sobre instal·lacions de energies fotovoltaïques.

4. La conselleria competent en patrimoni ha de fixar les normes per a la instal·lació d'energia solar fotovoltaica en els edificis o béns integrants en el patrimoni cultural valencià. Les sol·licituds de llicència d'obres s'entenen estimades una vegada transcorregut el termini per resoldre i notificar.

Article 45. Integració en el sistema elèctric de les energies renovables

1. La producció d'energia elèctrica mitjançant energies renovables es podrà complementar amb la hibridació de diferents tecnologies, així com amb la instal·lació d'equips d'emmagatzematge energètic amb la finalitat de proporcionar capacitat de gestió, assegurar la qualitat del subministrament i optimitzar tant l'ús de la xarxa existent com el desenvolupament de nova xarxa per a la seua integració.

2. La conselleria competent coordinarà amb l'operador del sistema elèctric i els gestors de xarxa de distribució la integració en aquest dels equips d'emmagatzematge energètic associats a instal·lacions de generació renovable, així com a altres necessitats del sistema elèctric de la Comunitat Valenciana. Aquests equips es podran declarar d'utilitat pública i tindran en tot cas consideració d'instal·lacions elèctriques a l'efecte dels articles 54 i següents de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.

Article 46. Adequació de les xarxes elèctriques

1. La planificació i el desenvolupament de les xarxes de distribució d'energia elèctrica situades a la Comunitat Valenciana han de permetre la integració de l'energia renovable en aquestes xarxes.

2. La conselleria competent en matèria d'energia, en el marc de la participació de la Comunitat Valenciana en el procés de planificació estatal de la xarxa de transport d'energia elèctrica, ha de promoure l'adequació d'aquesta xarxa per a la integració de l'energia renovable.

3. Els titulars de les xarxes de distribució i transport d'energia elèctrica, en les condicions establertes en la normativa vigent, han de proporcionar informació tècnica sobre línies, subestacions o nodes de les xarxes, amb la finalitat de permetre l'avaluació de la viabilitat dels emplaçaments per a instal·lacions de generació renovable.

4. Les actuacions regulades en els punts anteriors cal dur-les a terme tenint en compte la definició de les zones de desenvolupament prioritari

individual de sus equipos y elementos aislados conforme a la legislación básica estatal. Este sistema permitirá la comparación de la eficiencia energética de las instalaciones.

2. Esta clasificación energética global será obligatoria tanto para las nuevas instalaciones como para las sustituciones o nuevas incorporaciones de elementos en las instalaciones ya existentes, cuando requieran proyecto técnico de acuerdo con el Reglamento de instalaciones térmicas en los edificios.

3. La clasificación del apartado anterior se incorporará al correspondiente certificado de eficiencia energética o al sistema de gestión energética cuando estos sean exigibles.

CAPÍTULO III *Energías renovables*

Sección 1.ª Disposiciones generales

Artículo 44. Preferencia de las energías renovables

1. En todas las edificaciones e instalaciones, sea cual sea su titularidad, se ha de implantar progresivamente el consumo de energía renovable.

2. En los instrumentos de planificación territorial y sectorial se debe priorizar, dadas las necesidades y las particularidades de cada uno, la instalación de infraestructuras de energía renovable sobre aquellas que se basan en combustibles fósiles.

3. Siempre que sea posible, las instalaciones de energías renovables han de desarrollarse aprovechando espacios urbanos ya existentes, contruidos o artificiales, minimizando la ocupación innecesaria de suelos no transformados. La conselleria competente debe hacer un estudio de la capacidad del territorio transformado para llegar a los objetivos sobre instalaciones de energías fotovoltaicas.

4. La conselleria competente en patrimonio ha de fijar las normas para la instalación de energía solar fotovoltaica en los edificios o bienes integrantes en el patrimonio cultural valenciano. Las solicitudes de licencia de obras se entienden estimadas una vez transcurrido el plazo para resolver y notificar.

Artículo 45. Integración en el sistema eléctrico de las energías renovables

1. La producción de energía eléctrica mediante energías renovables se podrá complementar con la hibridación de diferentes tecnologías, así como con la instalación de equipos de almacenamiento energético con el fin de proporcionar capacidad de gestión, asegurar la calidad del suministro y optimizar tanto el uso de la red existente como el desarrollo de nueva red para su integración.

2. La conselleria competente coordinará con el operador del sistema eléctrico y los gestores de red de distribución la integración en este de los equipos de almacenamiento energético asociados a instalaciones de generación renovable, así como a otras necesidades del sistema eléctrico de la Comunidad Valenciana. Estos equipos se podrán declarar de utilidad pública y tendrán en todo caso consideración de instalaciones eléctricas a efectos de los artículos 54 y siguientes de la Ley 24/2013, de 26 de diciembre, del sector eléctrico.

Artículo 46. Adecuación de las redes eléctricas

1. La planificación y el desarrollo de las redes de distribución de energía eléctrica situadas en la Comunitat Valenciana han de permitir la integración de la energía renovable en estas redes.

2. La conselleria competente en materia de energía, en el marco de la participación de la Comunitat Valenciana en el proceso de planificación estatal de la red de transporte de energía eléctrica, debe promover la adecuación de esta red para la integración de la energía renovable.

3. Los titulares de las redes de distribución y transporte de energía eléctrica, en las condiciones establecidas en la normativa vigente, deben proporcionar información técnica sobre líneas, subestaciones o nodos de las redes, con el fin de permitir la evaluación de la viabilidad de los emplazamientos para instalaciones de generación renovable.

4. Las actuaciones reguladas en los puntos anteriores deben ser llevadas a cabo teniendo en cuenta la definición de las zonas de desarrollo

definides en l'article 48 següent i han d'incloure una previsió del calendari de desenvolupament de xarxa.

5. Els titulars de les xarxes de distribució i transport d'energia elèctrica, amb l'objectiu de dur a terme una gestió eficient i flexible tant de la mateixa xarxa com dels diferents recursos energètics connectats a aquesta, com també disposar d'un sistema elèctric més resiliència davant les situacions meteorològiques i climàtiques adverses, han de promoure la digitalització i automatització d'aquestes xarxes.

Secció 2.^a

Ubicació de les instal·lacions i tramitació de projectes

Article 47. Ubicació de les instal·lacions

Les instal·lacions d'energia renovable, així com les seues línies d'evacuació i els reforços de xarxa necessaris, s'adequaran a les normes territorials i urbanístiques i se'ls reconeixerà l'ús compatible amb els usos propis del sòl no urbanitzable comú. S'afavorirà la implantació d'aquestes instal·lacions en les zones de desenvolupament prioritari, segons el que es preveu en l'article 19.

Article 48. Zones de desenvolupament prioritari

1. Són zones de desenvolupament prioritari aquelles unitats territorials, delimitades mitjançant instruments de planejament urbanístic i territorial d'àmbit supramunicipal, on les instal·lacions d'energia renovable, com també les seues línies d'evacuació i els reforços de xarxa necessaris, tenen la consideració d'ús admès a l'efecte de la legislació territorial i urbanística, sense perjudici del que s'estableix en l'article 47 amb relació a l'ús compatible d'aquesta mena d'instal·lacions en sòl no urbanitzable comú. La condició d'ús admès s'ha d'aplicar directament i el planejament urbanístic l'ha de respectar.

2. La planificació assenyalada en l'article 19 d'aquesta llei pot definir la ubicació de les zones de desenvolupament prioritari, com també la tipologia, les dimensions i altres característiques de les instal·lacions aptes per a cada zona, considerant els aspectes següents:

- a) La suficiència de la font d'energia.
- b) L'aptitud ambiental i territorial per a acollir les instal·lacions.
- c) La baixa productivitat o interès agrari de la zona.
- d) La disponibilitat o proximitat de capacitat de xarxa per a evacuar l'energia generada, o les infraestructures de xarxa que resultarien necessàries.
- e) L'orografia, extensió, accessibilitat i altres característiques de la zona i el seu entorn.
- f) La preservació de paisatges protegits o especialment representatius.

g) Les necessitats energètiques dels municipis afectats.
En la definició de les zones de desenvolupament prioritari cal comptar amb la participació dels ajuntaments.

3. La planificació referida en l'article 19 d'aquesta llei ha de garantir que la superfície total prevista per a aquestes zones siga adequada i suficient per a la generació d'energia equivalent al consum energètic anual de la Comunitat Valenciana, d'acord amb els objectius de consum establits en l'article 16, apartats 2 i 3 d'aquesta llei.

4. En els procediments per a la determinació d'aquestes zones, la conselleria competent en matèria d'ordenació del territori ha d'emetre prèviament un informe.

5. En la indicació de la tipologia d'instal·lació que es pot situar en zones de desenvolupament prioritari, s'han d'establir les seues possibilitats d'hibridació amb altres tecnologies renovables quan les condicions de connexió a les xarxes de transport oferisquen oportunitats d'explotació d'aquestes plantes de producció d'energia i sempre que la hibridació no supose un perjudici ambiental i paisatgístic o que contravinga les normatives que regulen la protecció especial dels sòls i de l'entorn. En qualsevol cas, cal l'autorització administrativa corresponent per a instal·lar-les.

Article 49. Simplificació de la tramitació d'instal·lacions de generació renovable i d'autoconsum

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seues competències, com també les empreses distribuïdores i transportistes d'electricitat, hauran d'establir protocols adequats per a simplificar i agilitzar l'execu-

prioritario definidas en el artículo 48 siguiente y han de incluir una previsión del calendario de desarrollo de red.

5. Los titulares de las redes de distribución y transporte de energía eléctrica, con el objetivo de llevar a cabo una gestión eficiente y flexible tanto de la misma red como de los diferentes recursos energéticos conectados a ella, así como disponer de un sistema eléctrico más resiliente ante las situaciones meteorológicas y climáticas adversas, deben promover la digitalización y automatización de estas redes.

Sección 2.^a

Ubicación de las instalaciones y tramitación de proyectos

Artículo 47. Ubicación de las instalaciones

Las instalaciones de energía renovable, así como sus líneas de evacuación y los refuerzos de red necesarios, se adecuarán a las normas territoriales y urbanísticas y se les reconocerá el uso compatible con los usos propios del suelo no urbanizable común. Se favorecerá la implantación de estas instalaciones en las zonas de desarrollo prioritario, según lo previsto en el artículo 19.

Artículo 48. Zonas de desarrollo prioritario

1. Son zonas de desarrollo prioritario aquellas unidades territoriales, delimitadas mediante instrumentos de planeamiento urbanístico y territorial de ámbito supramunicipal, donde las instalaciones de energía renovable, así como sus líneas de evacuación y los refuerzos de red necesarios, tienen la consideración de uso admitido a efectos de la legislación territorial y urbanística, sin perjuicio de lo establecido en el artículo 47 en relación con el uso compatible de este tipo de instalaciones en suelo no urbanizable común. La condición de uso admitido se ha de aplicar directamente y el planeamiento urbanístico lo ha de respetar.

2. La planificación señalada en el artículo 19 de esta ley puede definir la ubicación de las zonas de desarrollo prioritario, así como la tipología, las dimensiones y otras características de las instalaciones aptas para cada zona, considerando los aspectos siguientes:

- a) La suficiencia de la fuente de energía.
- b) La aptitud ambiental y territorial para acoger las instalaciones.
- c) La baja productividad o interés agrario de la zona.
- d) La disponibilidad o proximidad de capacidad de red para evacuar la energía generada, o las infraestructuras de red que resultarían necesarias.
- e) La orografía, extensión, accesibilidad y otras características de la zona y su entorno.
- f) La preservación de paisajes protegidos o especialmente representativos.

g) Las necesidades energéticas de los municipios afectados.
En la definición de las zonas de desarrollo prioritario hay que contar con la participación de los ayuntamientos.

3. La planificación referida en el artículo 19 de esta ley debe garantizar que la superficie total prevista para estas zonas sea adecuada y suficiente para la generación de energía equivalente al consumo energético anual de la Comunitat Valenciana, de acuerdo con los objetivos de consumo establecidos en el artículo 16, apartados 2 y 3 de esta ley.

4. En los procedimientos para la determinación de estas zonas, la conselleria competente en materia de ordenación del territorio debe emitir previamente un informe.

5. En la indicación de la tipología de instalación que se puede ubicar en zonas de desarrollo prioritario, se establecerán las posibilidades de hibridación de esta con otras tecnologías renovables cuando las condiciones de conexión a las redes de transporte ofrezcan oportunidades de explotación de dichas plantas de producción de energía y siempre que la hibridación no suponga un perjuicio ambiental y paisajístico o que contravenga las normativas que regulan la protección especial de los suelos y del entorno. En cualquier caso, será necesaria la autorización administrativa correspondiente para su instalación.

Artículo 49. Simplificación de la tramitación de instalaciones de generación renovable y de autoconsumo

Las administraciones públicas, en el ámbito de sus competencias, y también las empresas distribuidoras y transportistas de electricidad, deberán establecer protocolos adecuados para simplificar y agilitar la

ció dels projectes d'energia renovable i d'autoconsum i la seua connexió a les xarxes energètiques, així com les instal·lacions d'evacuació i de reforç de la xarxa.

Article 50. Tramitació d'instal·lacions de generació renovable

1. Les instal·lacions de generació renovable hauran de disposar de l'autorització administrativa de la direcció general competent en matèria d'energia amb les excepcions previstes expressament per la legislació sectorial.

2. No seran necessàries la prèvia autorització administrativa ni l'autorització administrativa de construcció per a les instal·lacions de generació elèctrica mitjançant energies renovables de fins a 100 kW de potència instal·lada, ni per a les instal·lacions de producció de xicoteta potència en el marc del que s'estableix en el Decret llei 14/2020, de 7 d'agost, del Consell, de mesures per a accelerar la implantació d'instal·lacions per a l'aprofitament de les energies renovables per l'emergència climàtica i la necessitat de la urgent reactivació econòmica.

3. A l'efecte de la seua tramitació i autorització, les instal·lacions d'evacuació es consideren part integrant de les corresponents instal·lacions d'energies renovables.

Article 51. Participació local en instal·lacions de generació renovable

1. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana han d'incentivar la participació local en instal·lacions d'energia renovable i promoure la capacitat de la ciutadania, les comunitats d'energia renovables, les comunitats ciutadanes d'energia i altres entitats de la societat civil per a fomentar-ne la participació en el desenvolupament i la gestió dels sistemes d'energia renovable.

2. A l'efecte d'aquesta llei, es consideren projectes de generació renovable amb participació local els promoguts per entitats que siguen considerades comunitats d'energia renovable i comunitats ciutadanes d'energia, d'acord amb la normativa europea.

3. Els projectes d'energies renovables amb participació local tenen la consideració de projectes d'interès per a la Comunitat Valenciana, d'acord amb el que s'estableix en la Llei 19/2018, de 13 de juliol, de la Generalitat, d'acceleració de la inversió a projectes prioritaris, amb els efectes regulats en l'article 4 d'aquesta.

4. El Consell, per decret, ha de crear una borsa de terrenys on els seus propietaris els puguin posar a disposició per al desenvolupament de projectes d'energies renovables. El desenvolupament reglamentari d'aquesta llei ha de regular els seus criteris i requisits, tenint en compte la interoperabilitat d'aquesta borsa amb altres registres ja existents i amb la informació cartogràfica.

Article 52. Establiment del dret de superfície

1. Les administracions públiques podran constituir un dret de superfície sobre patrimoni de la seua titularitat a favor de cooperatives, comunitats d'energia renovable o comunitats ciutadanes d'energia legalment constituïdes per al desenvolupament de projectes de generació d'energies renovables o emmagatzematge energètic.

2. El dret de superfície per a aquesta finalitat només es podrà concedir mitjançant concurs públic reservat per a aquesta mena d'entitats, i s'hauran d'establir necessàriament en les bases:

a) La determinació exacta dels béns sobre els quals es constitueix el dret de superfície.

b) La duració màxima de la concessió i, en el seu cas, les oportunes pròrrogues, fins al màxim previst en la normativa de patrimoni públic aplicable.

c) El cànon anual que satisfer o el mecanisme de col·laboració per a l'aprofitament de l'energia generada, si escau.

d) La potència mínima de generació renovable o emmagatzematge a instal·lar i les seues característiques bàsiques.

e) El termini màxim de posada en marxa d'aquestes instal·lacions.

f) Els mecanismes de col·laboració i fiscalització a exercir per part de l'administració pública concedent.

g) La forma en què s'executarà la reversió a favor de l'administració pública concedent una vegada esgotat el termini de concessió o resolta aquesta.

ejecución de los proyectos de energía renovable y de autoconsumo y su conexión a las redes energéticas, así como las instalaciones de evacuación y de refuerzo de la red.

Artículo 50. Tramitación de instalaciones de generación renovable

1. Las instalaciones de generación renovable deberán disponer de la autorización administrativa de la dirección general competente en materia de energía con las excepciones previstas expresamente por la legislación sectorial.

2. No serán necesarias la previa autorización administrativa ni la autorización administrativa de construcción para las instalaciones de generación eléctrica mediante energías renovables de hasta 100 kW de potencia instalada, ni para las instalaciones de producción de pequeña potencia en el marco de lo establecido en el Decreto ley 14/2020, de 7 de agosto, del Consell, de medidas para acelerar la implantación de instalaciones para el aprovechamiento de las energías renovables por la emergencia climática y la necesidad de la urgente reactivación económica.

3. A efectos de su tramitación y autorización, las instalaciones de evacuación se consideran parte integrante de las correspondientes instalaciones de energías renovables.

Artículo 51. Participación local en instalaciones de generación renovable

1. Las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana deben incentivar la participación local en instalaciones de energía renovable y promover la capacitación de la ciudadanía, las comunidades de energía renovables, las comunidades ciudadanas de energía y otras entidades de la sociedad civil para fomentar la participación en el desarrollo y la gestión de los sistemas de energía renovable.

2. A efectos de esta ley, se consideran proyectos de generación renovable con participación local los promovidos por entidades que sean consideradas comunidades de energía renovable y comunidades ciudadanas de energía, de acuerdo con la normativa europea.

3. Los proyectos de energías renovables con participación local tienen la consideración de proyectos de interés para la Comunitat Valenciana, de acuerdo con lo establecido en la Ley 19/2018, de 13 de julio, de la Generalitat, de aceleración de la inversión a proyectos prioritarios, con los efectos regulados en el artículo 4 de esta.

4. El Consell, por decreto, ha de crear una bolsa de terrenos donde sus propietarios los puedan poner a disposición para el desarrollo de proyectos de energías renovables. El desarrollo reglamentario de esta ley debe regular sus criterios y requisitos, teniendo en cuenta la interoperabilidad de esta bolsa con otros registros ya existentes y con la información cartográfica.

Artículo 52. Establecimiento del derecho de superficie

1. Las administraciones públicas podrán constituir un derecho de superficie sobre patrimonio de su titularidad a favor de cooperativas, comunidades de energía renovable o comunidades ciudadanas de energía legalmente constituidas para el desarrollo de proyectos de generación de energías renovables o almacenamiento energético.

2. El derecho de superficie para esta finalidad solo se podrá conceder mediante concurso público reservado para este tipo de entidades, y se deberá establecer necesariamente en las bases:

a) La determinación exacta de los bienes sobre los cuales se constituye el derecho de superficie.

b) La duración máxima de la concesión y, en su caso, las oportunas pròrrogas, hasta el máximo previsto en la normativa de patrimonio público aplicable.

c) El canon anual a satisfacer o el mecanismo de colaboración para el aprovechamiento de la energía generada, si procede.

d) La potencia mínima de generación renovable o almacenamiento a instalar y sus características básicas.

e) El plazo máximo de puesta en marcha de estas instalaciones.

f) Los mecanismos de colaboración y fiscalización a ejercer por parte de la administración pública concedente.

g) La forma en que se ejecutará la reversión a favor de la administración pública concedente una vez agotado el plazo de concesión o resuelta esta.

Secció 3.^a

Aplicacions específiques de les energies renovables

Article 53. Generació en punts de consum aïllats

1. Les noves edificacions que constituïsquen punts de consum aïllat o aquelles que tinguen un canvi d'ús en sòl no urbanitzable han de cobrir la totalitat del seu consum elèctric mitjançant generació renovable d'autoconsum sempre que no hi haja possibilitat de connexió a la xarxa elèctrica, sense perjudici que es puguin instal·lar sistemes de suport o d'emergència que utilitzen combustibles fòssils.

2. El que es disposa en l'apartat anterior no s'aplica a les edificacions, construccions i instal·lacions legals vinculades a les activitats agràries. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana han de promoure la substitució de grups electrògens per sistemes de generació renovable.

Article 54. Autoconsum

1. Les administracions públiques fomentaran l'autoconsum d'energies renovables.

2. Es crea el Registre administratiu d'autoconsum, l'organització i el funcionament del qual s'establirà per Decret del Consell.

3. Les instal·lacions de generació per a autoconsum energètic podran ser per a l'ús d'un únic consumidor o compartides entre diversos consumidors, d'acord amb la normativa bàsica estatal d'aplicació. En aquest sentit, les administracions públiques valencianes fomentaran preferentment les comunitats energètiques d'autoconsum d'energia renovable.

Article 55. Aprofitament dels grans aparcaments en superfície i de cobertes

1. Els espais destinats a les places d'estacionament de tots els nous aparcaments de titularitat privada en sòl urbà situats en superfície que ocupen una àrea total superior a 1.000 metres quadrats s'han de cobrir amb plaques de generació solar fotovoltaica destinades a l'autoconsum de les instal·lacions associades a l'aparcament.

2. En les instal·lacions de titularitat privada amb aparcament en superfície en sòl urbà que ocupe una àrea total de 1.500 metres quadrats o més, i dispose d'una potència contractada de 50 kW o més, s'ha d'incorporar generació solar fotovoltaica per a autoconsum, bé en l'espai d'aparcament, bé en la coberta de les instal·lacions.

3. Cal cobrir amb plaques solars de generació fotovoltaica els espais destinats a les places d'estacionament de tots els aparcaments de titularitat pública en sòl urbà situats en superfície que ocupen una àrea total superior a 1.000 metres quadrats.

4. Les administracions públiques valencianes poden establir obligacions d'incorporació de generació renovable en aparcaments situats en sòl no urbà.

5. Sense perjudici del que s'estableix en la normativa bàsica estatal, s'ha d'incorporar generació solar fotovoltaica per a les cobertes de les edificacions següents:

a) Edificis residencials plurifamiliars i habitatges unifamiliars.

b) Construccions d'ús dotacional, industrial o terciari, de titularitat pública o privada, amb una superfície en planta superior a 250 metres quadrats. Aquesta disposició s'ha d'aplicar en edificacions, edificis o habitatges unifamiliars de nova construcció i en els que siguen objecte d'una reforma integral o canvi d'ús. S'estableix la possibilitat d'instal·lar aquests sistemes en ubicacions alternatives com a façanes en la mateixa parcel·la. Queden exceptuades les edificacions, edificis o habitatges amb coberta de fibrociment i en els casos en què les ombres projectades facen inviable la instal·lació, la qual cosa s'ha de justificar mitjançant un estudi tècnic.

6. De manera excepcional, l'organisme competent en l'autorització de la corresponent actuació pot determinar l'exempció o limitació de les obligacions establides en aquest article per motius d'inviabletat tècnica o de protecció del paisatge o del patrimoni cultural, amb l'informe previ favorable de l'ajuntament corresponent.

7. En edificacions o cobertes industrials amb una superfície en planta inferior o igual a 1.000 metres quadrats amb sostres no aptes per a la

Sección 3.^a

Aplicaciones específicas de las energías renovables

Artículo 53. Generación en puntos de consumo aislados

1. Las nuevas edificaciones que constituyan puntos de consumo aislado o aquellas que tengan un cambio de uso en suelo no urbanizable tendrán que cubrir la totalidad de su consumo eléctrico mediante generación renovable de autoconsumo siempre que no exista posibilidad de conexión a la red eléctrica, sin perjuicio de que se puedan instalar sistemas de apoyo o de emergencia que utilicen combustibles fósiles.

2. Lo dispuesto en el apartado anterior no se aplicará a las edificaciones, construcciones e instalaciones legales vinculadas a las actividades agrarias. Las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana promoverán la sustitución de grupos electrógenos por sistemas de generación renovable.

Artículo 54. Autoconsumo

1. Las administraciones públicas fomentarán el autoconsumo de energías renovables.

2. Se crea el Registro Administrativo de Autoconsumo, cuya organización y funcionamiento se establecerá por decreto del Consell.

3. Las instalaciones de generación para autoconsumo energético podrán ser para el uso de un único consumidor o compartidas entre varios consumidores, de acuerdo con la normativa básica estatal de aplicación. En este sentido, las administraciones públicas valencianas fomentarán preferentemente las comunidades energéticas de autoconsumo de energía renovable.

Artículo 55. Aprovechamiento de los grandes aparcamientos en superficie y de cubiertas

1. Los espacios destinados en las plazas de estacionamiento de todos los nuevos aparcamientos de titularidad privada en suelo urbano situados en superficie que ocupen un área total superior a 1.000 metros cuadrados se han de cubrir con placas de generación solar fotovoltaica destinadas al autoconsumo de las instalaciones asociadas al aparcamiento.

2. En las instalaciones de titularidad privada con aparcamiento en superficie en suelo urbano que ocupe un área total de 1.500 metros cuadrados o más, y disponga de una potencia contratada de 50 kW o más, se ha de incorporar generación solar fotovoltaica para autoconsumo, bien en el espacio de aparcamiento, bien en la cubierta de las instalaciones.

3. Se debe cubrir con placas solares de generación fotovoltaica los espacios destinados a las plazas de estacionamiento de todos los aparcamientos de titularidad pública en suelo urbano situados en superficie que ocupen un área total superior a 1.000 metros cuadrados.

4. Las administraciones públicas valencianas pueden establecer obligaciones de incorporación de generación renovable en aparcamientos situados en suelo no urbano.

5. Sin perjuicio de lo establecido en la normativa básica estatal, se debe incorporar generación solar fotovoltaica para las cubiertas de las siguientes edificaciones:

a) Edificios residenciales plurifamiliares y viviendas unifamiliares.

b) Construcciones de uso dotacional, industrial o terciario, de titularidad pública o privada, con una superficie en planta superior a 250 metros cuadrados. Esta disposición se ha de aplicar en edificaciones, edificios o viviendas unifamiliares de nueva construcción y en los que sean objeto de una reforma integral o cambio de uso. Se establece la posibilidad de instalar estos sistemas en ubicaciones alternativas como fachadas en la misma parcela. Quedan exceptuadas aquellas edificaciones, edificios o viviendas con cubierta de fibrocemento y en aquellos casos en los que las sombras proyectadas hagan inviable la instalación, lo cual se debe justificar mediante un estudio técnico.

6. De manera excepcional, el organismo competente en la autorización de la correspondiente actuación puede determinar la exención o limitación de las obligaciones establecidas en este artículo por motivos de inviabletat tècnica o de protecció del paisatge o del patrimoni cultural, con el informe previo favorable del ayuntamiento correspondiente.

7. En edificaciones o cubiertas industriales con una superficie en planta inferior o igual a 1.000 metros cuadrados con techos no aptos

implantació d'instal·lacions fotovoltaïques, se n'ha d'afavorir la substitució per sostres que siguin aptes per a aquestes, a través d'incentius fiscals o línies de suport específiques per a aquesta mena de reformes.

8. Per a facilitar la integració de projectes de generació renovable en entorns urbanitzats i aconseguir una major penetració de renovables en cobertes i aparcaments, quan siga necessària la connexió de les diferents parts d'un mateix projecte per a assegurar la viabilitat econòmica i que aquesta s'haja de fer a través de sòl públic, el Consell ha de facilitar les servituds. Per decret del Consell se n'han de definir els criteris i el procediment.

9. Les administracions públiques han de fomentar les instal·lacions fotovoltaïques per a tot tipus d'empreses en els termes establits en la legislació vigent. El que es disposa en els apartats anteriors s'entén sense perjudici del que s'estableix en el Decret llei 14/2020, de 7 d'agost, del Consell, de mesures per a accelerar la implantació d'instal·lacions per a l'aprofitament de les energies renovables per l'emergència climàtica i la necessitat de la reactivació econòmica urgent.

Article 56. Paràmetres urbanístics

Les instal·lacions de producció d'energia renovable situades en aparcaments en sòl urbà o sobre coberta, així com els suports i els elements auxiliars necessaris, no computaran urbanísticament en ocupació, en edificabilitat, en distància a fites ni en altura.

CAPÍTOL IV *Gestió de la demanda*

Article 57. Gestió de la demanda

1. D'acord amb la normativa bàsica i en coordinació amb l'operador del sistema elèctric, el Consell regularà sistemes de gestió de la demanda elèctrica amb l'objectiu d'adequar-la a la disponibilitat de generació renovable i a la infraestructura de transport i distribució d'electricitat.

2. A aquest efecte, podrà establir obligacions mínimes de gestió per als sistemes d'acumulació d'energia elèctrica, per als grans consumidors, per als agregadors de demanda o per als consums que per les seues característiques siguem susceptibles de ser gestionats de forma agregada.

3. La regulació de la demanda haurà d'incloure, com a mínim, programes de modulació de la càrrega de la demanda i el fre del creixement de les puntes de demanda d'energia activa i reactiva.

4. D'acord amb l'objectiu de democratització de l'energia, les administracions públiques de la Comunitat Valenciana promouran la implantació d'agregadors de demanda i la participació de la ciutadania i dels sectors econòmics en la gestió de la demanda.

CAPÍTOL V *Biocombustibles*

Article 58. Biocombustibles

1. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana han de fomentar la generació i el consum de biocombustibles a partir del tractament d'aigües residuals i la reutilització d'olis d'ús domèstic i industrial, i dels residus i de les restes d'origen orgànic, així com la generació i el consum d'hidrogen d'origen renovable per la indústria i el transport.

2. Així mateix, han de fomentar la gestió i el consum de la biomassa forestal sostenible, de restes de poda de l'agricultura i de la jardineria com a font d'energia renovable, respectant el que s'estableix en els instruments tècnics de gestió forestal i la productivitat de les muntanyes reflectida en aquests, d'acord amb els principis establits en aquesta llei i amb els de l'economia circular, i el foment del desenvolupament local sostenible.

3. S'han d'identificar les oportunitats per a l'ús de recursos fins ara infraaprofitats com la biomassa agrícola, forestal i urbana, i el biogàs, entre altres.

para la implantación de instalaciones fotovoltaicas, se debe favorecer la sustitución por techos que sean aptos para estas, a través de incentivos fiscales o líneas de apoyo específicas para este tipo de reformas.

8. Para facilitar la integración de proyectos de generación renovable en entornos urbanizados y conseguir una mayor penetración de renovables en cubiertas y aparcamientos, cuando sea necesaria la conexión de las diferentes partes de un mismo proyecto para asegurar la viabilidad económica y que esta se tenga que hacer a través de suelo público, el Consell ha de facilitar las servidumbres. Por decreto del Consell se deben definir los criterios y el procedimiento.

9. Las administraciones públicas deben fomentar las instalaciones fotovoltaicas para todo tipo de empresas en los términos establecidos en la legislación vigente. Lo dispuesto en los apartados anteriores se entiende sin perjuicio de lo establecido en el Decreto ley 14/2020, de 7 de agosto, del Consell, de medidas para acelerar la implantación de instalaciones para el aprovechamiento de las energías renovables por la emergencia climática y la necesidad de la reactivación económica urgente.

Artículo 56. Parámetros urbanísticos

Las instalaciones de producción de energía renovable situadas en aparcamientos en suelo urbano o sobre cubierta, así como los apoyos y los elementos auxiliares necesarios, no computarán urbanísticamente en ocupación, en edificabilidad, en distancia a hitos ni en altura.

CAPÍTULO IV *Gestión de la demanda*

Artículo 57. Gestión de la demanda

1. De acuerdo con la normativa básica y en coordinación con el operador del sistema eléctrico, el Consell regulará sistemas de gestión de la demanda eléctrica con el objetivo de adecuarla a la disponibilidad de generación renovable y a la infraestructura de transporte y distribución de electricidad.

2. A tal efecto, podrá establecer obligaciones mínimas de gestión para los sistemas de acumulación de energía eléctrica, para los grandes consumidores, para los agregadores de demanda o para los consumos que por sus características sean susceptibles de ser gestionados de forma agregada.

3. La regulación de la demanda deberá incluir, como mínimo, programas de modulación de la carga de la demanda y el freno del crecimiento de las puntas de demanda de energía activa y reactiva.

4. De acuerdo con el objetivo de democratización de la energía, las administraciones públicas de la Comunidad Valenciana promoverán la implantación de agregadores de demanda y la participación de la ciudadanía y de los sectores económicos en la gestión de la demanda.

CAPÍTULO V *Biocombustibles*

Artículo 58. Biocombustibles

1. Las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana fomentarán la generación y el consumo de biocombustibles a partir del tratamiento de aguas residuales y la reutilización de aceites de uso doméstico e industrial, y de los residuos y de los restos de origen orgánico, así como la generación y el consumo de hidrógeno de origen renovable por la industria y el transporte.

2. Así mismo, se fomentará la gestión y el consumo de la biomasa forestal sostenible, de restos de poda de la agricultura y de la jardinería como fuente de energía renovable, respetando lo establecido en los instrumentos técnicos de gestión forestal y la productividad de las montañas reflejada en estos, de acuerdo con los principios establecidos en esta ley y con los de la economía circular, y el fomento del desarrollo local sostenible.

3. Se identificarán las oportunidades para el uso de recursos hasta ahora infraaprovechados como la biomasa agrícola, forestal y urbana, y el biogás, entre otros.

4. En el cas del biometà, les administracions públiques fomentaran que s'injecte a les xarxes de gas natural, amb els tractaments i les condicions de qualitat exigibles per la normativa vigent.

Article 59. Limitació de combustibles menys respectuosos amb el medi ambient

1. Les noves instal·lacions tèrmiques utilitzaran preferentment l'energia d'origen renovable. En els projectes o memòries tècniques d'aquelles que hagen d'utilitzar combustibles fòssils s'haurà de justificar degudament aquesta circumstància.

2. Es prioritzarà l'ús del gas natural enfront d'altres fonts d'origen fòssil.

CAPÍTOL VI
Polítiques de mobilitat i transport

Secció 1.^a
Disposicions generals

Article 60. Promoció de la mobilitat sostenible

1. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana han de promoure la mobilitat sostenible i, de manera especial, han de fomentar:

a) Els plans i projectes orientats a potenciar el model de transport públic, col·lectiu i intermodal, que reduïsquen l'ús de l'automòbil i promoguen altres formes de transport sostenible sense emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

b) Els sistemes de gestió de la mobilitat basats en criteris d'eficiència energètica, reducció d'emissions i racionalització de l'ús de l'automòbil privat.

c) La mobilitat no motoritzada, especialment en els centres urbans i àrees metropolitanes.

d) La mobilitat elèctrica i la substitució o reconversió de vehicles per uns altres amb menys emissions associades, com també sistemes de vehicle compartit.

e) El transport ferroviari tant com manera de transport públic en àrees metropolitanes com a públic i de mercaderies a l'interior de la Comunitat Valenciana.

f) El desenvolupament de models compactes d'ocupació territorial que incentiven l'adopció de patrons sostenibles de mobilitat i l'urbanisme de proximitat.

2. Les mesures que s'adopten s'han de dirigir als objectius següents:

a) La racionalització de la demanda de mobilitat i transport privat, tant de mercaderies com de persones, per a optimitzar el conjunt de la xarxa d'infraestructures de transport públic, mitjançant l'adopció d'instruments de gestió, informació i foment del transport públic.

b) L'impuls de la millora en l'eficiència energètica del parc de vehicles mitjançant incentius econòmics i administratius per a la seua conversió o substitució per alternatives no contaminants.

c) La creació de les condicions tècniques i de gestió que faciliten la integració i la intermodalitat dels diversos models de transport, potenciant els models amb una major intensitat en l'ús de les energies no contaminants.

d) La promoció de la mobilitat elèctrica i la substitució o reconversió de vehicles de combustió interna a combustibles i mètodes de tracció alternatius amb menys emissions associades.

e) Delimitació de zones de baixes emissions d'accés restringit als vehicles més emissors i contaminants, conversions en zona de vianants, restriccions de trànsit en moments de major contaminació. Les possibles restriccions a la circulació de vehicles en funció de les seues emissions contaminants s'han de fer conforme a la classificació dels vehicles pel seu nivell d'emissions, d'acord amb el que s'estableix en el Reglament general de vehicles vigent.

f) La promoció de l'ús de la bicicleta, com també les infraestructures que en propicien l'ús amb seguretat, mitjançant xarxes de carrils bici amb connectivitat municipal i supramunicipal.

g) La promoció de l'ús de vehicles compartits.

4. En el caso del biometano, las administraciones públicas fomentarán su inyección en las redes de gas natural, con los tratamientos y las condiciones de calidad exigibles por la normativa vigente.

Artículo 59. Limitación de combustibles menos respetuosos con el medio ambiente

1. Las nuevas instalaciones térmicas utilizarán preferentemente la energía de origen renovable. En los proyectos o memorias técnicas de aquellas que tengan que utilizar combustibles fósiles se deberá justificar debidamente esta circunstancia.

2. Se priorizará el uso del gas natural frente a otras fuentes de origen fósil.

CAPÍTULO VI
Políticas de movilidad y transporte

Sección 1.^a
Disposiciones generales

Artículo 60. Promoción de la movilidad sostenible

1. Las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana deben promover la movilidad sostenible y, de manera especial, han de fomentar:

a) Los planes y proyectos orientados a potenciar el modelo de transporte público, colectivo e intermodal, que reduzcan el uso del automóvil y promuevan otras formas de transporte sostenible sin emisiones de gases de efecto invernadero.

b) Los sistemas de gestión de la movilidad basados en criterios de eficiencia energética, reducción de emisiones y racionalización del uso del automóvil privado.

c) La movilidad no motorizada, especialmente en los centros urbanos y áreas metropolitanas.

d) La movilidad eléctrica y la sustitución o reconversión de vehículos por otros con menos emisiones asociadas, así como sistemas de vehículo compartido.

e) El transporte ferroviario tanto como manera de transporte público en áreas metropolitanas como público y de mercancías en el interior de la Comunitat Valenciana.

f) El desarrollo de modelos compactos de ocupación territorial que incentiven la adopción de patrones sostenibles de movilidad y el urbanismo de proximidad.

2. Las medidas que se adoptan se han de dirigir a los siguientes objetivos:

a) La racionalización de la demanda de movilidad y transporte privado, tanto de mercancías como de personas, para optimizar el conjunto de la red de infraestructuras de transporte público, mediante la adopción de instrumentos de gestión, información y fomento del transporte público.

b) El impulso de la mejora en la eficiencia energética del parque de vehículos mediante incentivos económicos y administrativos para su conversión o sustitución por alternativas no contaminantes.

c) La creación de las condiciones técnicas y de gestión que faciliten la integración y la intermodalidad de los diversos modelos de transporte, potenciando los modelos con una mayor intensidad en el uso de las energías no contaminantes.

d) La promoción de la movilidad eléctrica y la sustitución o reconversión de vehículos de combustión interna a combustibles y métodos de tracción alternativos con menos emisiones asociadas.

e) Delimitación de zonas de bajas emisiones de acceso restringido a los vehículos más emisores y contaminantes, peatonalizaciones, restricciones de tráfico en momentos de mayor contaminación. Las posibles restricciones a la circulación de vehículos en función de sus emisiones contaminantes se han de hacer conforme a la clasificación de los vehículos por su nivel de emisiones, de acuerdo con lo establecido en el Reglamento general de vehículos vigente.

f) La promoción del uso de la bicicleta, así como las infraestructuras que propicien el uso con seguridad, mediante redes de carriles bici con conectividad municipal y supramunicipal.

g) La promoción del uso de vehículos compartidos.

Article 61. Mobilitat sostenible en les àrees generadores d'alta mobilitat

1. Les àrees generadores d'alta mobilitat, en sintonia amb la llei de mobilitat de la Comunitat Valenciana, prèviament a la seua implantació, realitzaran un pla de mobilitat on s'avalua la demanda de mobilitat associada a la nova implantació i s'establisquen les mesures que preceptivament s'executaran per a la seua gestió sostenible, sota els principis de l'existència, en tot cas, d'una connexió per als vianants-ciclista amb els nuclis urbans pròxims i una participació adequada del transport públic en relació amb el conjunt de maneres motoritzades.

2. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana implantaran en els seus centres de treball punts de recàrrega per a vehicles elèctrics, d'estacionament de bicicletes i per a altres formes de transport motoritzades i no motoritzades, preferiblement d'ús públic.

Article 62. Campanyes per al foment de consum del producte local

Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana promouen mitjançant campanyes i acords amb els diferents sectors econòmics el consum de productes locals, per a reduir el transport de mercaderies a llarga distància.

Secció 2.^a

Mobilitat lliure d'emissions

Article 63. Lloguer, adquisició i altres formes de tinença de vehicles lliures d'emissions

1. Les administracions públiques i les empreses estaran obligades, en el moment de renovar les seues respectives flotes, a substituir progressivament els seus vehicles de combustió interna per vehicles lliures d'emissions.

2. Les empreses de lloguer de vehicles, com també les grans i mitjanes empreses que substituïsquen anualment més del 30 % dels seus vehicles, en renovar les seues flotes, compliran amb els percentatges mínims d'adquisició o de lloguer de vehicles lliures d'emissions establits en l'annex II d'aquesta llei. Aquest annex podrà ser modificat pel Consell mitjançant decret.

3. La regla anterior és aplicable a empreses amb activitat econòmica, bé perquè la seua seu, domicili social, delegació o establiment permanent se situen en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana, bé perquè desenvolupen la seua activitat econòmica en aquest àmbit encara que no tinguen seu, domicili social, delegació o establiment permanent en la mateixa i flota de vehicles amb els quals compte per a desenvolupar la seua activitat econòmica en territori valencià, i únicament respecte a vehicles turismes, motocicletes i ciclomotors.

4. Les empreses a les quals es refereix l'apartat 2 d'aquest article comunicaran a l'administració competent la informació necessària per a la verificació del compliment de l'obligació de renovació progressiva de les seues flotes. Aquesta informació podrà ser interoperable amb els registres existents en la Direcció General de Trànsit.

Així mateix, estaran obligades a identificar totes les unitats de les quals disposen i a indicar si estan lliures d'emissions.

Article 64. Infraestructures de recàrrega de vehicles elèctrics

1. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana han de planificar i implantar una xarxa de punts de recàrrega per a vehicles elèctrics adequada i suficient per al compliment dels objectius fixats en aquesta llei. Per a tal efecte, es crea el sistema públic de gestió de recàrregues per a vehicle elèctric a la Comunitat Valenciana, que s'ha de regular reglamentàriament. Així mateix, s'ha de planificar el desenvolupament d'una xarxa de punts de proveïment de carburant de combustibles alternatius d'origen no fòssil.

2. Amb aquesta finalitat, també han de fomentar la implantació de punts de recàrrega elèctrica per part de particulars i en el sector privat. S'admet una declaració responsable o comunicació prèvia per a l'inici de les obres i l'activitat tant per al punt de recàrrega com per a les instal·lacions elèctriques necessàries per a connectar el punt de recàrrega a la xarxa elèctrica.

3. El desenvolupament de punts de recàrrega per a vehicles elèctrics ha de tenir en compte la capacitat de la xarxa de distribució, que s'ha

Artículo 61. Movilidad sostenible en las áreas generadoras de alta movilidad

1. Las áreas generadoras de alta movilidad, en sintonía con la ley de movilidad de la Comunidad Valenciana, previamente a su implantación, realizarán un plan de movilidad donde se evalúe la demanda de movilidad asociada a la nueva implantación y se establezcan las medidas que preceptivamente se ejecutarán para su gestión sostenible, bajo los principios de la existencia, en todo caso, de una conexión peatonal-ciclista con los cascos urbanos próximos y una participación adecuada del transporte público en relación con el conjunto de maneras motorizadas.

2. Las administraciones públicas de la Comunidad Valenciana implantarán en sus centros de trabajo puntos de recarga para vehículos eléctricos, de estacionamiento de bicicletas y para otras formas de transporte motorizadas y no motorizadas, preferiblemente de uso público.

Artículo 62. Campañas para el fomento de consumo del producto local

Las administraciones públicas de la Comunidad Valenciana promoverán mediante campañas y acuerdos con los diferentes sectores económicos el consumo de productos locales, para reducir el transporte de mercancías a larga distancia.

Sección 2.^a

Movilidad libre de emisiones

Artículo 63. Alquiler, adquisición y otras formas de tenencia de vehículos libres de emisiones

1. Las administraciones públicas y las empresas estarán obligadas, en el momento de renovar sus respectivas flotas, a sustituir progresivamente sus vehículos de combustión interna por vehículos libres de emisiones.

2. Las empresas de alquiler de vehículos, así como las grandes y medias emprendidas que sustituyan anualmente más del 30 % de sus vehículos, al renovar sus flotas, cumplirán con los porcentajes mínimos de adquisición o de alquiler de vehículos libres de emisiones establecidos en el anexo II de esta ley. Este anexo podrá ser modificado por el Consell mediante decreto.

3. La regla anterior es aplicable a empresas con actividad económica, bien porque su sede, domicilio social, delegación o establecimiento permanente se sitúen en el ámbito territorial de la Comunidad Valenciana, bien porque desarrollen su actividad económica en este ámbito aunque no tengan sede, domicilio social, delegación o establecimiento permanente en esta comunidad y flota de vehículos con los cuales cuente para desarrollar su actividad económica en territorio valenciano, y únicamente respecto a vehículos turismos, motocicletas y ciclomotores.

4. Las empresas a las cuales se refiere el apartado 2 de este artículo comunicarán a la administración competente la información necesaria para la verificación del cumplimiento de la obligación de renovación progresiva de sus flotas. Esta información podrá ser interoperable con los registros existentes en la Dirección General de Tráfico.

Así mismo, estarán obligadas a identificar todas las unidades de que dispongan y a indicar si están libres de emisiones.

Artículo 64. Infraestructuras de recarga de vehículos eléctricos

1. Las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana planificarán e implantarán una red de puntos de recarga para vehículos eléctricos adecuada y suficiente para el cumplimiento de los objetivos fijados en esta ley. Para tal efecto, se crea el sistema público de gestión de recargas para vehículo eléctrico en la Comunitat Valenciana, que se debe regular reglamentariamente. Así mismo, se planificará el desarrollo de una red de puntos de abastecimiento de carburante de combustibles alternativos de origen no fósil.

2. Con este fin, también fomentarán la implantación de puntos de recarga eléctrica por parte de particulares y en el sector privado. Se admitirá una declaración responsable o comunicación previa para el inicio de obras y actividad tanto para el punto de recarga como para las instalaciones eléctricas necesarias para conectar el punto de recarga a la red eléctrica.

3. El desarrollo de puntos de recarga para vehículos eléctricos tendrá en cuenta la capacidad de la red de distribución, que se reforzará

de reforçar progressivament per a permetre el compliment de l'apartat 1 d'aquest article.

Article 65. Reserva d'aparcament

1. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana reservaran places per a ús exclusiu de vehicles lliures d'emissions en les vies públiques i en els aparcaments públics de la seua titularitat qualsevol que siga la seua forma de gestió.

2. Les administracions titulars del servei públic d'aparcament instal·laran, en el seu cas, mesures oportunes perquè l'empresa concessionària s'adapte a l'obligació establida en l'apartat anterior.

3. Els aparcaments privats d'ús públic vinculats a una activitat econòmica, quan disposen de més de 40 places, reservaran per a ús exclusiu de vehicles lliures d'emissions un percentatge de places no inferior al 2 %, que s'incrementarà progressivament en els termes i terminis que s'establisquen reglamentàriament.

Article 66. Punts de recàrrega per a vehicles elèctrics en aparcaments

1. Tots els aparcaments d'edificis no residencials, amb més de 40 places d'estacionament han de disposar almenys d'un punt de recàrrega de vehicle elèctric per cada 40 places, i a partir de les 1.000 places amb un punt de recàrrega per cada 100 places.

2. Els aparcaments en edificis no residencials de nova construcció o on es realitze una reforma integral i amb més de 10 places d'estacionament, han de disposar d'almenys un punt de recàrrega de vehicle elèctric, i, a més de complir el requisit del paràgraf anterior, han de preveure la infraestructura necessària que possibilita la instal·lació futura en les places d'aparcament de punts de recàrrega de vehicles elèctrics, sense perjudici del que hi ha disposat en el Codi tècnic d'edificació.

3. Poden establir-se mesures de foment per a la instal·lació de punts de recàrrega de vehicle elèctric en l'àmbit residencial, com també per a l'adequació de les instal·lacions elèctriques d'aparcaments previs a l'entrada en vigor del Reial decret 1.053/2014, de 12 de desembre.

Article 67. Vehicles de combustió interna

1. En el marc de la planificació estatal dirigida al compliment de tractats i acords internacionals subscrits en la matèria, les administracions públiques de la Comunitat Valenciana adoptaran les mesures necessàries perquè l'any 2040 els vehicles turismes i comercials lleugers que es matriculen en la Comunitat siguen lliures d'emissions.

2. Les administracions públiques afavoriran mitjançant plans de penetració de vehicles elèctrics que el parc de vehicles turismes i comercials lleugers en 2050 siga un parc lliure d'emissions, a excepció dels vehicles amb matrícula de vehicle històric d'acord amb el que es disposa en la normativa reguladora de vehicles històrics vigent.

3. Els municipis en els quals hi haja àrees en què se superen, per motius associats al transport per carretera, els valors límit de qualitat de l'aire previstos en la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera i la seua normativa de desenvolupament, podran establir, entre altres, restriccions de circulació a vehicles en funció de les seues emissions contaminants conforme a la classificació dels vehicles pel seu nivell d'emissions d'acord amb el que s'estableix en el Reglament General de Vehicles vigent.

CAPÍTOL VII

Altres polítiques sectorials de mitigació

Article 68. Agricultura, ramaderia, pesca i gestió forestal

1. La planificació i actuacions que desenvolupen les administracions públiques valencianes, en l'àmbit de les seues respectives competències, en relació amb l'activitat agrícola, ramadera, forestal i pesquera afavoriran la reducció d'emissions i la resiliència del territori.

2. En tot cas, tindrà compte:

a) La promoció dels productes agro-ramaders ecològics i de proximitat i de sistemes extensius de producció agrícola i ramadera.

progresivamente para permitir el cumplimiento del apartado 1 de este artículo.

Artículo 65. Reserva de aparcamiento

1. Las administraciones públicas de la Comunidad Valenciana reservarán plazas para uso exclusivo de vehículos libres de emisiones en las vías públicas y en los aparcamientos públicos de su titularidad cualquiera que sea su forma de gestión.

2. Las administraciones titulares del servicio público de aparcamiento instarán, en su caso, medidas oportunas para que la empresa concesionaria se adapte a la obligación establecida en el apartado anterior.

3. Los aparcamientos privados de uso público vinculados a una actividad económica, cuando dispongan de más de 40 plazas, reservarán para uso exclusivo de vehículos libres de emisiones un porcentaje de plazas no inferior al 2 %, que se incrementará progresivamente en los términos y plazos que se establezcan reglamentariamente.

Artículo 66. Puntos de recarga para vehículos eléctricos en aparcamientos

1. Todos los aparcamientos de edificios no residenciales, con más de 40 plazas de estacionamiento han de disponer al menos de un punto de recarga de vehículo eléctrico por cada 40 plazas, y a partir de las 1.000 plazas con un punto de recarga por cada 100 plazas.

2. Los aparcamientos en edificios no residenciales de nueva construcción o donde se realice una reforma integral y con más de 10 plazas de estacionamiento, han de disponer de al menos un punto de recarga de vehículo eléctrico, y, además de cumplir el requisito del párrafo anterior, han de prever la infraestructura necesaria que posibilite la instalación futura en las plazas de aparcamiento de puntos de recarga de vehículos eléctricos, sin perjuicio de lo dispuesto en el Código técnico de edificación.

3. Pueden establecerse medidas de fomento para la instalación de puntos de recarga de vehículo eléctrico en el ámbito residencial, así como para la adecuación de las instalaciones eléctricas de aparcamientos previos a la entrada en vigor del Real decreto 1.053/2014, de 12 de diciembre.

Artículo 67. Vehículos de combustión interna

1. En el marco de la planificación estatal dirigida al cumplimiento de tratados y acuerdos internacionales subscritos en la materia, las administraciones públicas de la Comunidad Valenciana adoptarán las medidas necesarias para que en 2040 los vehículos turismos y comerciales ligeros que se matriculan en la comunidad sean libres de emisiones.

2. Las administraciones públicas favorecerán mediante planes de penetración de vehículos eléctricos que el parque de vehículos turismos y comerciales ligeros en 2050 sea un parque libre de emisiones, a excepción de los vehículos con matrícula de vehículo histórico de acuerdo con lo dispuesto en la normativa reguladora de vehículos históricos vigente.

3. Los municipios en los cuales haya áreas en que se superen, por motivos asociados al transporte por carretera, los valores límite de calidad del aire previstos en la Ley 34/2007, de 15 de noviembre, de calidad del aire y protección de la atmósfera y su normativa de desarrollo, podrán establecer, entre otros, restricciones de circulación a vehículos en función de sus emisiones contaminantes conforme a la clasificación de los vehículos por su nivel de emisiones de acuerdo con lo establecido en el Reglamento general de vehículos vigente.

CAPÍTULO VII

Otras políticas sectoriales de mitigación

Artículo 68. Agricultura, ganadería, pesca y gestión forestal

1. La planificación y actuaciones que desarrollen las administraciones públicas valencianas, en el ámbito de sus respectivas competencias, en relación con la actividad agrícola, ganadera, forestal y pesquera favorecerán la reducción de emisiones y la resiliencia del territorio.

2. En todo caso, tendrá en cuenta:

a) La promoción de los productos agroganaderos ecológicos y de proximidad y de sistemas extensivos de producción agrícola y ganadera.

b) La reducció d'emissions procedents de la fermentació entèrica, de la gestió de fems, de la fertilització nitrogenada i dels arrossars, i, en general, el foment de l'economia circular per a l'aprofitament de residus i subproductes agrícoles i ramaders. La gestió òptima de l'ús de fertilitzants, així com el foment de la correcta gestió dels purins, fems i residus agraris.

c) Impuls a la millora de la gestió del carboni dels sòls, mitjançant pràctiques agràries que incrementen el contingut de matèria orgànica del sòl o eviten la seua pèrdua.

d) El foment prioritari de les mesures dirigides a l'optimització de regadius que comporten un aprofitament de l'aigua millor i més racional, amb la màxima eficiència energètica i la introducció d'energies renovables.

e) El desenvolupament de nous herbicides i plaguicides compatibles amb el medi ambient, així com de nous tractaments de lluita biològica contra les plagues i malalties compatibles amb el respecte als ecosistemes.

f) El foment de la màxima eficiència energètica de la maquinària utilitzada en l'àmbit agropecuari i pesquer, així com de l'ús i implantació d'energies renovables.

g) Reduir la distància del transport de matèries primeres per a l'alimentació animal.

h) El reforçament del coneixement en el sector per a avançar en la reducció d'emissions, l'adaptació d'espècies i la conservació de la biodiversitat.

i) L'adopció de mesures encaminades a reduir la vulnerabilitat del sistema forestal i a optimitzar la capacitat d'actuar com a embornal i com a font d'energies renovables i materials de construcció sostenibles, avançant concretament cap a:

1) La conservació de la biodiversitat dels ecosistemes forestals i les seues funcions reguladores del cicle hidrològic i la protecció contra l'erosió i altres efectes adversos.

2) L'afavoriment d'una gestió forestal activa que permeta reduir el risc d'incendis forestals i aprofitar la biomassa forestal, regulant els deures i les obligacions de la propietat de les finques forestals.

3) El suport a les empreses de gestió forestal per a fomentar el compliment dels objectius d'aquesta llei.

4) El foment de la reforestació amb els objectius d'incrementar la fixació de carboni i la resiliència del territori a l'efecte del canvi climàtic.

5) El foment de plantacions forestals d'espècies de creixement mitjà i ràpid, recollides en la normativa sectorial d'ordenació i gestió forestal, que permeten un valor afegit en superfícies agrícoles en procés d'abandó, eviten la continuïtat de formacions forestals, potencien el consum de recursos naturals renovables i afavorisquen l'ús del sòl i un estalvi d'aigua.

j) Foment de programes de transferència d'investigació i coneixement de les noves tècniques o pràctiques.

Article 69. Turisme

1. En coordinació amb el que disposa la Llei 15/2018, de 7 de juny, de turisme, oci i hospitalitat de la Comunitat Valenciana, les administracions competents han de garantir la incorporació de mesures encaminades cap a la promoció d'un model de turisme sostenible, menys consumidor de recursos, de menys emissions i més respectuós amb el territori. Concretament, han d'anar encaminades:

a) Al foment d'un model turístic que avalue les noves situacions, tant les oportunitats com les amenaces, derivades dels impactes del canvi climàtic.

b) Al tractament integral de la sostenibilitat del sector turístic, inclosos els recursos, els productes i les destinacions.

c) A la sensibilització i la informació, tant dels treballadors del sector com dels turistes, sobre l'ús sostenible dels recursos.

d) A l'ordenació i la gestió del territori, atesos els riscos i les vulnerabilitats conseqüència del canvi climàtic, amb especial esment a la renaturalització de les zones costaneres.

2. Entre els criteris de valoració per al finançament de projectes per al foment del turisme en l'àmbit de les ajudes de la Generalitat Valenciana, ha de ser un criteri de selecció positiu el fet que els beneficiaris tinguen una planificació que incloga les mesures a què es refereix l'apartat 1.

b) La reducción de emisiones procedentes de la fermentación entérica, de la gestión de basuras, de la fertilización nitrogenada y de los arrozales, y, en general, el fomento de la economía circular para el aprovechamiento de residuos y subproductos agrícolas y ganaderos. La gestión óptima del uso de fertilizantes, así como el fomento de la correcta gestión de los purines, basuras y residuos agrarios.

c) El impulso a la mejora de la gestión del carbono de los suelos, mediante prácticas agrarias que incrementen el contenido de materia orgánica del suelo o eviten su pérdida.

d) El fomento prioritario de las medidas dirigidas a la optimización de regadíos que comporten un aprovechamiento del agua mejor y más racional, con la máxima eficiencia energética y la introducción de energías renovables.

e) El desarrollo de nuevos herbicidas y plaguicidas compatibles con el medio ambiente, así como de nuevos tratamientos de lucha biológica contra las plagas y enfermedades compatibles con el respecto a los ecosistemas.

f) El fomento de la máxima eficiencia energética de la maquinaria utilizada en el ámbito agropecuario y pesquero, así como del uso e implantación de energías renovables.

g) Reducir la distancia del transporte de materias primas para la alimentación animal.

h) El reforzamiento del conocimiento en el sector para avanzar en la reducción de emisiones, la adaptación de especies y la conservación de la biodiversidad.

i) La adopción de medidas encaminadas a reducir la vulnerabilidad del sistema forestal y a optimizar la capacidad de actuar como sumidero y como fuente de energías renovables y materiales de construcción sostenibles, avanzando concretamente hacia:

1) La conservación de la biodiversidad de los ecosistemas forestales y sus funciones reguladoras del ciclo hidrológico y la protección contra la erosión y otros efectos adversos.

2) El favorecimiento de una gestión forestal activa que permita reducir el riesgo de incendios forestales y aprovechar la biomasa forestal, regulando los deberes y las obligaciones de la propiedad de las fincas forestales.

3) El apoyo a las empresas de gestión forestal para fomentar el cumplimiento de los objetivos de esta ley.

4) El fomento de la reforestación con los objetivos de incrementar la fijación de carbono y la resiliencia del territorio al efecto del cambio climático.

5) El fomento de plantaciones forestales de especies de crecimiento medio y rápido, recogidas en la normativa sectorial de ordenación y gestión forestal, que permitan un valor añadido en superficies agrícolas en proceso de abandono, eviten la continuidad de formaciones forestales, potencien el consumo de recursos naturales renovables y favorezcan el uso del suelo y un ahorro de agua.

j) El fomento de programas de transferencia de investigación y conocimiento de las nuevas técnicas o prácticas.

Artículo 69. Turismo

1. En coordinación con lo dispuesto en la Ley 15/2018, de 7 de junio, de turismo, ocio y hospitalidad de la Comunitat Valenciana, las administraciones competentes garantizarán la incorporación de medidas encaminadas hacia la promoción de un modelo de turismo sostenible, menos consumidor de recursos, de menos emisiones y más respetuoso con el territorio. Concretamente, deben ir encaminadas:

a) Al fomento de un modelo turístico que evalúe las nuevas situaciones, tanto las oportunidades como las amenazas, derivadas de los impactos del cambio climático.

b) Al tratamiento integral de la sostenibilidad del sector turístico, incluidos los recursos, productos y destinos.

c) A la sensibilización e información, tanto de los trabajadores del sector como de los turistas, sobre el uso sostenible de los recursos.

d) A la ordenación y gestión del territorio, dados los riesgos y vulnerabilidades consecuencia del cambio climático, con especial mención a la renaturalización de las zonas costeras.

2. Entre los criterios de valoración para la financiación de proyectos para el fomento del turismo en el ámbito de las ayudas de la Generalitat Valenciana, será un criterio de selección positivo el hecho de que los beneficiarios tengan una planificación que incluya las medidas a que se refiere el apartado 1.

3. El Consell, amb l'objectiu de reduir la vulnerabilitat davant fenòmens meteorològics extrems i en el marc dels instruments de col·laboració, ha d'instar els municipis que tenen la consideració de turístics a disposar, en el marc de les seues competències, d'una planificació que incorpore una avaluació de les mesures específiques per a garantir els serveis bàsics municipals en època de màxima afluència turística i els ha de donar suport. Aquests serveis bàsics inclouen el proveïment d'aigua potable, el subministrament d'energia, la gestió de residus, el transport, la depuració d'aigües residuals urbanes, l'atenció primària de salut i el servei de telecomunicacions.

Article 70. Gestió de Residus

1. Les mesures que s'adopten en matèria de residus hauran d'encaixar-se a reduir l'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, sobre la base del desenvolupament de l'economia circular i concretament es dirigiran a:

a) Reduir l'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en la gestió de residus, fent un seguiment anual per part dels ens gestors, de la reducció aconseguida sobre la base de la millora de la gestió.

b) Dirigir totes les actuacions cap a l'eliminació dels abocadors de la Comunitat Valenciana. Aplicar la jerarquia de residus establida per la Unió Europea prioritzant les opcions de gestió de: prevenció, preparació per a la reutilització, reciclatge, altres tipus de valorització i, finalment, l'eliminació.

c) Impulsar la implantació de models de recollida i transport de residus que incloguen la reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en el propi procés.

d) Promoure la substitució de matèries primeres per subproductes o matèries primeres secundàries procedents de la valorització de residus afavorint l'economia circular.

e) Incorporar mesures de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle dels propis abocadors i promoure l'ús de combustible procedent de residus.

2. La conselleria competent en matèria de residus elaborarà la planificació en matèria de residus d'acord amb els objectius anteriors, el Pla Integral de Residus de la Comunitat Valenciana i la normativa europea. Les administracions públiques valencianes competents en gestió de residus, emprenderan les accions necessàries per al compliment dels objectius fixats.

3. A fi de reduir les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle amb origen en les activitats de gestió de residus, la legislació i la planificació que s'aprove en la Comunitat Valenciana en aquesta matèria tindrà com a objectius fonamentals:

a) Reduir la generació de residus.

b) Promoure l'aplicació d'usos de materials recuperats.

c) Limitar al màxim la deposició de residus en abocadors.

TÍTOL IV **Mesures d'adaptació a l'efecte** **del canvi climàtic i transició justa**

Article 71. Principis d'actuació

1. Tot l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei està obligat a col·laborar en les polítiques públiques d'adaptació a l'efecte del canvi climàtic i transició justa en el marc de la legislació estatal bàsica i dels instruments de planificació previstos en aquesta llei.

2. La Generalitat ha d'impulsar les accions d'adaptació en l'àmbit de les administracions públiques de la Comunitat Valenciana i les ha d'incentivar en tots els sectors de l'activitat econòmica. Tanmateix, s'ha de prestar especial atenció a l'assistència a les administracions locals, així com la seua capacitat en matèria d'adaptació al canvi climàtic, en el marc de les seues capacitats competencials.

3. La Generalitat ha de posar a l'abast dels sectors públic i privat guies tècniques i eines per a facilitar les actuacions per a l'adaptació. Les administracions competents han d'impulsar mesures de comunicació, conscienciació i formació en tots els sectors d'activitat per a afavorir la comprensió de les alteracions que inevitablement es produiran i per a reduir la vulnerabilitat humana i dels ecosistemes davant els impactes.

3. El Consell, con el objetivo de reducir la vulnerabilidad ante fenómenos meteorológicos extremos y en el marco de los instrumentos de colaboración, debe instar a los municipios que tengan la consideración de turísticos a disponer, en el marco de sus competencias, de una planificación que incorpore una evaluación de las medidas específicas para garantizar los servicios básicos municipales en época de máxima afluencia turística y debe apoyarlos. Estos servicios básicos incluyen el abastecimiento de agua potable, el suministro de energía, la gestión de residuos, el transporte, la depuración de aguas residuales urbanas, la atención primaria de salud y el servicio de telecomunicaciones.

Artículo 70. Gestión de residuos

1. Las medidas que se adopten en materia de residuos deberán encajarse a reducir la emisión de gases de efecto invernadero, en base al desarrollo de la economía circular y concretamente se dirigirán a:

a) Reducir la emisión de gases de efecto invernadero en la gestión de residuos, haciendo un seguimiento anual por parte de los entes gestores, de la reducción conseguida en base a la mejora de la gestión.

b) Dirigir todas las actuaciones hacia la eliminación de los vertederos de la Comunidad Valenciana. Aplicar la jerarquía de residuos establecida por la Unión Europea priorizando las opciones de gestión de: prevención, preparación para la reutilización, reciclaje, otros tipos de valorización y, finalmente, la eliminación.

c) Impulsar la implantación de modelos de recogida y transporte de residuos que incluyan la reducción de emisiones de gases de efecto invernadero en el propio proceso.

d) Promover la sustitución de materias primas por subproductos o materias primas secundarias procedentes de la valorización de residuos favoreciendo la economía circular.

e) Incorporar medidas de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero de los propios vertederos y promover el uso de combustible procedente de residuos.

2. La conselleria competente en materia de residuos elaborará la planificación en materia de residuos de acuerdo con los objetivos anteriores, el Plan integral de residuos de la Comunidad Valenciana y la normativa europea. Las administraciones públicas valencianas competentes en gestión de residuos emprenderán las acciones necesarias para el cumplimiento de los objetivos fijados.

3. A fin de reducir las emisiones de gases de efecto invernadero con origen en las actividades de gestión de residuos, la legislación y la planificación que se apruebe en la Comunidad Valenciana en esta materia tendrá como objetivos fundamentales:

a) Reducir la generación de residuos.

b) Promover la aplicación de usos de materiales recuperados.

c) Limitar al máximo la deposición de residuos en vertederos.

TÍTULO IV **Medidas de adaptación a los efectos** **del cambio climático y transición justa**

Artículo 71. Principios de actuación

1. Todo el ámbito de aplicación de esta ley está obligado a colaborar en las políticas públicas de adaptación a efectos del cambio climático y transición justa en el marco de la legislación estatal básica y de los instrumentos de planificación previstos en la presente ley.

2. La Generalitat impulsará las acciones de adaptación en el ámbito de las administraciones públicas de la Comunidad Valenciana y las incentivará en todos los sectores de la actividad económica. Aun así, se prestará especial atención a la asistencia a las administraciones locales, así como su capacitación en materia de adaptación al cambio climático, en el marco de sus capacidades competenciales.

3. La Generalitat pondrá al alcance de los sectores público y privado guías técnicas y herramientas para facilitar las actuaciones para la adaptación. Las administraciones competentes impulsarán medidas de comunicación, concienciación y formación en todos los sectores de actividad para favorecer la comprensión de las alteraciones que inevitablemente se producirán y para reducir la vulnerabilidad humana y de los ecosistemas ante los impactos.

CAPÍTOL I
Mesures específiques d'adaptació

Article 72. Ordenació del territori i urbanisme

1. Els nous instruments d'ordenació del territori i urbanisme de la Comunitat Valenciana han d'incorporar els aspectes relacionats amb el canvi climàtic des de la perspectiva de la reducció dels riscos, la vulnerabilitat, el manteniment i el foment de la biodiversitat, els sistemes naturals i els agrícoles, i el trànsit cap a un territori neutre en carboni.

2. En els nuclis urbans han d'atendre l'atenuació de l'efecte illa de calor, l'increment del confort tèrmic i la reducció de les necessitats energètiques per a climatització, mitjançant la introducció o potenciació de la vegetació i, quan siga viable, de masses d'aigua.

3. Per a això, han d'utilitzar la informació i les tecnologies més apropiades i avançades a cada moment. S'han de considerar, entre altres, els aspectes següents:

a) Incorporació dels riscos climàtics (inundació, estrès tèrmic, estrès hídric i protecció dels aqüífers, pèrdua de la biodiversitat, augment del nivell de la mar, etcètera) com a factors condicionants del medi físic.

b) Inclusió de les causes i efectes del canvi climàtic i l'adaptació, en particular en l'àmbit territorial i la planificació urbana, a través d'una cartografia temàtica de resiliència territorial, d'impactes, vulnerabilitat i risc.

c) Promoció de la infraestructura verda i les solucions basades en la naturalesa, com a mecanismes per a regenerar els ecosistemes i per a mantindre i millorar la resiliència territorial i la salut de la població i, en general, reduir el risc davant el canvi climàtic.

d) Incorporació de la perspectiva climàtica en els plans d'acció territorial sectorials i integrats.

Així mateix, les administracions públiques valencianes han d'impulsar l'adaptació dels plans territorials parcials, plans territorials sectorials i plans generals d'ordenació urbana des de la perspectiva esmentada de la reducció dels riscos i el trànsit cap a un territori neutre en carboni.

Article 73. Agricultura, ramaderia, pesca i aqüicultura

La planificació i les actuacions que desenvolupen les administracions públiques valencianes, en l'àmbit de les seues respectives competències, en relació amb l'activitat agrícola, ramadera i pesquera, han de tenir en compte, almenys:

a) L'avaluació dels riscos per a aquests sectors y activitats i el territori derivats del canvi climàtic, així com les mesures identificades per a la reducció d'aquests i les oportunitats que poden aparèixer per al sector.

b) L'elaboració d'un informe de vulnerabilitats dels cultius i les espècies animals d'interès productiu més susceptibles de patir els impactes climàtics previstos.

c) La valorització d'espècies o varietats pròpies, principalment autòctones, que tinguen més capacitat per a adaptar-se a les noves condicions climàtiques d'acord amb treballs genètics i ecofisiològics, i l'increment de biodiversitat en els sistemes agraris.

d) Foment de programes de recerca per a adaptar els diferents cultius al canvi climàtic.

e) Foment de la investigació i l'anàlisi de models dinàmics de simulació dels diferents cultius davant de les diferents variables climàtiques i ambientals, i sobretot davant la deficiència hídrica.

f) El suport tècnic necessari per a l'impuls i el desenvolupament de les millors tècniques agronòmiques en relació amb el canvi climàtic, així com el foment de programa de transferència d'investigació i coneixement de les noves tècniques o pràctiques de l'activitat agropecuària dirigida als productors perquè s'hi adapten.

Article 74. Salut Pública

1. La planificació en matèria de salut haurà d'incloure l'anàlisi específica dels riscos per a la salut de la ciutadania produïts o intensificats pels canvis en les variables climàtiques.

2. De la mateixa manera, a fi d'actualitzar els estudis que avaluen la vulnerabilitat i els riscos a conseqüència de canvi climàtic en la Comunitat Valenciana, dirigits a elaborar el Programa d'adaptació del Pla

CAPÍTULO I
Medidas específicas de adaptación

Artículo 72. Ordenación del territorio y urbanismo

1. Los nuevos instrumentos de ordenación del territorio y urbanismo de la Comunitat Valenciana deben incorporar los aspectos relacionados con el cambio climático desde la perspectiva de la reducción de los riesgos, la vulnerabilidad, el mantenimiento y el fomento de la biodiversidad, los sistemas naturales y los agrícolas, y el tráfico hacia un territorio neutro en carbono.

2. En los núcleos urbanos han de atender a la atenuación del efecto isla de calor, el incremento del confort térmico y la reducción de las necesidades energéticas para climatización, mediante la introducción o potenciación de la vegetación y, cuando sea viable, de masas de agua.

3. Para ello, deben utilizar la información y las tecnologías más apropiadas y avances en cada momento. Se han de considerar, entre otros, los siguientes aspectos:

a) Incorporación de los riesgos climáticos (inundación, estrés térmico, estrés hídrico y protección de los acuíferos, pérdida de la biodiversidad, aumento del nivel del mar, etcétera) como factores condicionantes del medio físico.

b) Inclusión de las causas y efectos del cambio climático y la adaptación, en particular en el ámbito territorial y la planificación urbana, a través de una cartografía temática de resiliencia territorial, de impactos, vulnerabilidad y riesgo.

c) Promoción de la infraestructura verde y las soluciones basadas en la naturaleza, como mecanismos para regenerar los ecosistemas y para mantener y mejorar la resiliencia territorial y la salud de la población y, en general, reducir el riesgo ante el cambio climático.

d) Incorporación de la perspectiva climática en los planes de acción territorial sectoriales e integrados.

Así mismo, las administraciones públicas valencianas deben impulsar la adaptación de los planes territoriales parciales, planes territoriales sectoriales y planes generales de ordenación urbana desde la citada perspectiva de la reducción de los riesgos y el tráfico hacia un territorio neutro en carbono.

Artículo 73. Agricultura, ganadería, pesca y acuicultura

La planificación y actuaciones que desarrollan las administraciones públicas valencianas, en el ámbito de sus respectivas competencias, en relación con la actividad agrícola, ganadera y pesquera, tendrán en cuenta, al menos:

a) La evaluación de los riesgos para estos sectores y actividades y el territorio derivados del cambio climático, así como las medidas identificadas para la reducción de estos y las oportunidades que pueden aparecer para el sector.

b) La elaboración de un informe de vulnerabilidades de los cultivos y las especies animales de interés productivo más susceptibles de sufrir los impactos climáticos previstos.

c) La valorización de especies o variedades propias, principalmente autóctonas, que tengan más capacidad para adaptarse a las nuevas condiciones climáticas de acuerdo con trabajos genéticos y eco-fisiológicos, y el incremento de biodiversidad en los sistemas agrarios.

d) Fomento de programas de investigación para adaptar los diferentes cultivos al cambio climático.

e) Fomento de la investigación y el análisis de modelos dinámicos de simulación de los diferentes cultivos ante las diferentes variables climáticas y ambientales, y sobre todo ante la deficiencia hídrica.

f) El apoyo técnico necesario para el impulso y desarrollo de las mejores técnicas agronómicas en relación con el cambio climático, así como el fomento de programas de transferencia de investigación y conocimiento de las nuevas técnicas o prácticas de la actividad agropecuaria dirigida a los productores para que se adapten a este.

Artículo 74. Salud pública

1. La planificación en materia de salud deberá incluir el análisis específico de los riesgos para la salud de la ciudadanía producidos o intensificados por los cambios en las variables climáticas.

2. Del mismo modo, a fin de actualizar los estudios que evalúen la vulnerabilidad y los riesgos a consecuencia del cambio climático en la Comunidad Valenciana, dirigidos a elaborar el programa de adaptación

Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic, la conselleria competent en salut haurà de generar els informes que permeten valorar la incidència del canvi climàtic sobre la salut.

3. Les mesures que s'adopten han d'anar encaminades a la prevenció davant els efectes del canvi climàtic que puguin resultar adversos per a la salut de les persones, incloent mesures relatives a les malalties transmeses per vectors, a la qualitat de l'aigua i de l'aire, i a la protecció enfront de les onades de calor així com mesures en l'àmbit alimentari, davant qualsevol efecte del canvi climàtic que puga afectar la innocuïtat dels aliments i de difusió dels riscos per a la salut derivats dels efectes del canvi climàtic.

4. S'adoptaran igualment mesures destinades a avaluar els riscos dels treballadors i de les condicions laborals davant esdeveniments extrems i s'adoptaran les mesures preventives que corresponguen.

Article 75. Atenció d'emergències, protecció civil i seguretat

1. La conselleria competent en matèria de protecció civil i emergències inclourà en els plans d'emergència i de protecció civil vigents les modificacions que provenen de l'increment de la intensitat i la freqüència dels fenòmens meteorològics extrems.

2. Així mateix, aprovarà plans de contingència precisos perquè el Centre de Coordinació d'Emergències de la Generalitat i els serveis essencials d'atenció d'emergències puguin respondre als riscos derivats del canvi climàtic.

3. El conseller/a competent en matèria de seguretat inclourà en els plans de seguretat vigents les modificacions que procedisquen a conseqüència de l'increment de la intensitat i la freqüència dels fenòmens meteorològics extrems, així com dels riscos socials i econòmics del canvi climàtic.

Article 76. Xarxa de refugis climàtics

La Generalitat ha d'impulsar, en col·laboració amb els ajuntaments, una xarxa de refugis climàtics en espais i equipaments públics que s'activen com a llocs d'acollida de la ciutadania que ho necessite durant els fenòmens meteorològics adversos i temperatures extremes. Reglamentàriament s'ha de desenvolupar un catàleg amb aquests equipaments, les característiques que han de complir, que han de romandre oberts i accessibles a la ciutadania durant aquests fenòmens.

Article 77. Biodiversitat i sector forestal

1. Les administracions públiques valencianes han d'incorporar la perspectiva de canvi climàtic en els instruments d'ordenació dels recursos naturals i planificació i gestió dels espais naturals protegits. En aquest sentit, les actuacions han d'anar dirigides a la conservació del patrimoni natural i a garantir els serveis proporcionats pels ecosistemes per a la millora de la resiliència del territori davant els efectes del canvi climàtic.

2. Ha de garantir-se la gestió de la infraestructura verda a totes les escales definida en les directrius d'ordenació del territori atesos els criteris del seu disseny.

3. Des del planejament urbà s'han de promoure de manera prioritària les solucions naturals en:

a) La infraestructura verda urbana, com a element dirigit a la protegir la salut de la ciutadania i la resiliència davant fenòmens extrems.

b) Els espais periurbans, per a construir la continuïtat del medi urbà cap al medi rural, i la infraestructura verda en sòl periurbà, per a constituir un actiu de primer ordre per a la resiliència urbana i assegurar la permeabilització del sòl rural cap al medi urbà.

4. Les administracions públiques competents han de fer anàlisis de vulnerabilitat i risc de la Xarxa Natura 2000 i de les zones humides contra els impactes del canvi climàtic, i han de promoure i implementar les mesures necessàries per a adequar la seua gestió al nou context climàtic. Així mateix, han de promoure la interconnectivitat dels espais catalogats en aquesta xarxa.

5. Han de potenciar-se les races ramaderes autòctones i la ramaderia extensiva com a element de conservació de la biodiversitat contra els impactes del canvi climàtic, així com les espècies i varietats agrícoles tradicionals o locals adaptades al medi, fomentant l'agrobiodiversitat.

del Plan valenciano integrado de energía y cambio climático, la conselleria competente en salud deberá generar los informes que permitan valorar la incidencia del cambio climático sobre la salud.

3. Las medidas que se adopten deben ir encaminadas a la prevención ante los efectos del cambio climático que puedan resultar adversos para la salud de las personas, incluyendo medidas relativas a las enfermedades transmitidas por vectores, a la calidad del agua y del aire, y a la protección frente a las olas de calor así como medidas en el ámbito alimentario, ante cualquier efecto del cambio climático que pueda afectar a la inocuidad de los alimentos y de difusión de los riesgos para la salud derivados de los efectos del cambio climático.

4. Se adoptarán igualmente medidas destinadas a evaluar los riesgos de los trabajadores y de las condiciones laborales ante acontecimientos extremos y se adoptarán las medidas preventivas que correspondan.

Artículo 75. Atención de emergencias, protección civil y seguridad

1. La conselleria competente en materia de protección civil y emergencias incluirá en los planes de emergencia y de protección civil vigentes las modificaciones que provengan del incremento de la intensidad y la frecuencia de los fenómenos meteorológicos extremos.

2. Así mismo, aprobará planes de contingencia precisos para que el Centro de Coordinación de Emergencias de la Generalitat y los servicios esenciales de atención de emergencias puedan responder a los riesgos derivados del cambio climático.

3. El conseller o consellera competente en materia de seguridad incluirá en los planes de seguridad vigentes las modificaciones que procedan a consecuencia del incremento de la intensidad y la frecuencia de los fenómenos meteorológicos extremos, así como de los riesgos sociales y económicos del cambio climático.

Artículo 76. Red de refugios climáticos

La Generalitat debe impulsar, en colaboración con los ayuntamientos, una red de refugios climáticos en espacios y equipamientos públicos que se activarán como lugares de acogida de la ciudadanía que lo necesite durante los fenómenos meteorológicos adversos y temperaturas extremas. Reglamentariamente se debe desarrollar un catálogo con estos equipamientos, las características que han de cumplir, que tienen que permanecer abiertos y accesibles en la ciudadanía durante estos fenómenos.

Artículo 77. Biodiversidad y sector forestal

1. Las administraciones públicas valencianas incorporarán la perspectiva de cambio climático en los instrumentos de ordenación de los recursos naturales y planificación y gestión de los espacios naturales protegidos. En ese sentido, las actuaciones tendrán que ir dirigidas a la conservación del patrimonio natural y a garantizar los servicios proporcionados por los ecosistemas para la mejora de la resiliencia del territorio ante los efectos del cambio climático.

2. Debe garantizarse la gestión de la infraestructura verde en todas las escalas definida en las directrices de ordenación del territorio dados los criterios de su diseño.

3. Desde el planeamiento urbano se promoverá de manera prioritaria las soluciones naturales en:

a) La infraestructura verde urbana, como elemento dirigido a proteger la salud de la ciudadanía y la resiliencia ante fenómenos extremos.

b) Los espacios periurbanos, para construir la continuidad del medio urbano hacia el medio rural, y la infraestructura verde en suelo periurbano, para constituir un activo de primer orden para la resiliencia urbana y asegurar la permeabilización del suelo rural hacia el medio urbano.

4. Las administraciones públicas competentes realizarán análisis de vulnerabilidad y riesgo de la Red Natura 2000 y de las zonas húmedas frente a los impactos del cambio climático, y promoverán e implementarán las medidas necesarias para adecuar su gestión al nuevo contexto climático. Así mismo, promoverán la interconnectividad de los espacios catalogados en esta red.

5. Deben potenciarse las razas ganaderas autóctonas y la ganadería extensiva como elemento de conservación de la biodiversidad frente los impactos del cambio climático, así como las especies y variedades agrícolas tradicionales o locales adaptadas al medio, fomentando la agrobiodiversidad.

6. Les administracions públiques competents han d'avaluar la vulnerabilitat de la biodiversitat autòctona contra espècies invasores, i han de promoure i implementar les mesures necessàries per a una gestió efectiva de l'adaptació en aquest àmbit.

7. Les administracions públiques competents han d'avaluar els impactes, la vulnerabilitat i l'adaptació al canvi climàtic en el sector forestal valencià, i han de promoure i implementar les mesures necessàries per a una gestió forestal activa i sostenible que siga efectiva per a l'adaptació en aquest àmbit, de manera específica:

a) En els plans d'ordenació dels recursos forestals (PORF), i els serveis ambientals i les seues implicacions econòmiques i socials.

b) Sobre els incendis forestals, l'aprofitament de la biomassa forestal i la recuperació dels mosaics agroforestals, potenciant les espècies locals més adaptades fisiològicament a les condicions climàtiques.

c) Sobre plagues i malalties forestals

d) Amb l'elaboració d'un inventari intermedi forestal de la Comunitat Valenciana amb una periodicitat de deu anys, no prorrogable.

Article 78. Recursos hídrics

1. Les mesures que les administracions públiques valencianes adopten en matèria de recursos hídrics han d'anar encaminades a incorporar el canvi climàtic en la planificació hidrològica.

2. Els aspectes a tindre en compte han de ser almenys:

a) La identificació dels riscos derivats del canvi climàtic amb relació al seu impacte en les necessitats i usos de l'aigua i l'evolució de les tipologies de les masses d'aigua superficial i subterrània i les seues condicions de referència.

b) La inclusió de criteris d'adaptació i augment de la resiliència davant el canvi climàtic per a identificació, avaluació i selecció de mesures.

c) La realització del seguiment dels impactes associats al canvi del clima per a ajustar les mesures, en funció dels avanços del coneixement.

d) L'aplicació de mesures per a la restauració progressiva i integral dels ecosistemes i per a la gestió del cicle de l'aigua.

e) La reutilització i l'aprofitament eficaç i sostenible de les aigües regenerades i pluvials, a través de la creació d'infraestructures hidràuliques, com els tancs de tempestes o la instal·lació de xarxes separatives per a la recollida d'aigües pluvials.

f) La minimització de pèrdues d'aigua.

g) El foment dels sistemes de drenatge sostenible en entorns urbans basats en solucions naturals i el sistema d'infraestructura verda (SUDS).

h) El foment de la depuració d'aigües basats en solucions naturals i el sistema d'infraestructura verda.

Article 79. Dret humà d'accés a l'aigua potable i el sanejament

1. La Generalitat i les administracions públiques locals de la Comunitat Valenciana, en l'àmbit de les seues competències, han de vetlar perquè la població puga exercir de manera efectiva el dret humà d'accés a l'aigua potable i sanejament. Per a aquest fi, s'ha de garantir el correcte funcionament del cicle urbà de l'aigua.

2. A aquest efecte, la prestació dels serveis públics vinculats al cicle urbà de l'aigua han de complir els criteris de: disponibilitat, qualitat, acceptabilitat, accessibilitat, assequibilitat, recuperació dels costos i contaminador-pagador, equitat, eficàcia i eficiència, sostenibilitat, participació de la ciutadania, informació pública, transparència i rendició de comptes.

3. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seues competències, han de prendre, com a mínim, les mesures adients per a:

a) Garantir el mínim d'aigua salubre i neta per persona i dia d'acord amb l'OMS, amb independència de la seua capacitat de pagar els costos de l'abastament.

b) Protegir les aigües i masses d'aigua per al consum humà, reservant i assignant les de millor qualitat per a aquesta finalitat.

c) Incloure en la planificació i gestió del cicle urbà de l'aigua l'anàlisi i avaluació dels riscos derivats del canvi climàtic, mesures de mitigació i adaptació, i aplicació d'un enfocament de l'anàlisi i avaluació

6. Las administraciones públicas competentes evaluarán la vulnerabilidad de la biodiversidad autóctona frente a especies invasoras y promoverán e implementarán las medidas necesarias para una gestión efectiva de la adaptación en este ámbito.

7. Las administraciones públicas competentes evaluarán los impactos, la vulnerabilidad y la adaptación al cambio climático en el sector forestal valenciano, y promoverán e implementarán las medidas necesarias para una gestión forestal activa y sostenible que sea efectiva para la adaptación en este ámbito, de manera específica:

a) En los planes de ordenación de los recursos forestales (PORF), y los servicios ambientales y sus implicaciones económicas y sociales.

b) Sobre los incendios forestales, el aprovechamiento de la biomasa forestal y la recuperación de los mosaicos agroforestales, potenciando las especies locales más adaptadas fisiológicamente a las condiciones climáticas.

c) Sobre plagas y enfermedades forestales

d) Con la elaboración de un inventario intermedio forestal de la Comunitat Valenciana con una periodicidad de diez años, no prorrogable.

Artículo 78. Recursos hídricos

1. Las medidas que las administraciones públicas valencianas adopten en materia de recursos hídricos han de ir encaminadas a incorporar el cambio climático en la planificación hidrológica.

2. Los aspectos a tener en cuenta deben ser al menos:

a) La identificación de los riesgos derivados del cambio climático en relación con su impacto en las necesidades y usos del agua y la evolución de las tipologías de las masas de agua superficial y subterránea y sus condiciones de referencia.

b) La inclusión de criterios de adaptación y aumento de la resiliencia ante el cambio climático para identificación, evaluación y selección de medidas.

c) La realización del seguimiento de los impactos asociados al cambio del clima para ajustar las medidas, en función de los avances del conocimiento.

d) La aplicación de medidas para la restauración progresiva e integral de los ecosistemas y para la gestión del ciclo del agua.

e) La reutilización y el aprovechamiento eficaz y sostenible de las aguas regeneradas y pluviales, a través de la creación de infraestructuras hidráulicas, como los tanques de tormentas o la instalación de redes separativas para la recogida de aguas pluviales.

f) La minimización de pérdidas de agua.

g) El fomento de los sistemas de drenaje sostenible en entornos urbanos basados en soluciones naturales y el sistema de infraestructura verde (SUDS).

h) El fomento de la depuración de aguas basados en soluciones naturales y el sistema de infraestructura verde.

Artículo 79. Derecho humano de acceso al agua potable y el saneamiento

1. La Generalitat y las administraciones públicas locales de la Comunitat Valenciana, en el ámbito de sus competencias, velarán por que la población pueda ejercer de manera efectiva el derecho humano de acceso al agua potable y saneamiento. Para este fin, se garantizará el correcto funcionamiento del ciclo urbano del agua.

2. A tal efecto, la prestación de los servicios públicos vinculados al ciclo urbano del agua han de cumplir los criterios de: disponibilidad, calidad, aceptabilidad, accesibilidad, assequibilidad, recuperación de los costes y contaminador-pagador, equidad, eficacia y eficiencia, sostenibilidad, participación de la ciudadanía, información pública, transparencia y rendición de cuentas.

3. Las administraciones públicas, en el ámbito de sus competencias, deben tomar, como mínimo, las medidas adecuadas para:

a) Garantizar el mínimo de agua salubre y limpia por persona y día de acuerdo con la OMS, con independencia de su capacidad de pagar los costes del abastecimiento.

b) Proteger las aguas y masas de agua para el consumo humano, reservando y asignando las de mejor calidad para esta finalidad.

c) Incluir en la planificación y gestión del ciclo urbano del agua el análisis y evaluación de los riesgos derivados del cambio climático, medidas de mitigación y adaptación, y aplicación de un enfoque del

dels riscos de contaminació i desabastiment de l'aigua destinada a consum humà.

Article 80. Petjada hídrica. Registre de petjada hídrica de productes, serveis i organitzacions

1. Es crea el Registre públic de la petjada hídrica de productes, serveis i organitzacions, adscrit a la conselleria competent en matèria de canvi climàtic, que tindrà per objecte la inscripció voluntària de la petjada d'hídrica dels productes, serveis i organitzacions, entesa com a eina per a calcular i comunicar el consum de recursos hídrics associats al cicle de vida d'un producte, servei o organització. El càlcul de la petjada hídrica es registrarà pels estàndards acceptats internacionalment.

2. Podran inscriure's en el Registre les persones físiques o jurídiques tant públiques com privades que produïsqen, distribuïsqen o comercialitzen un producte o servei en la Comunitat Valenciana.

3. Reglamentàriament es determinaran l'organització i el funcionament del Registre. Es regularà el procediment d'inscripció i les conselleries competents per a resoldre sobre l'alta o la baixa en el Registre segons les categories de productes, serveis o organització. El procediment d'inscripció es desenvoluparà d'acord amb el que es preveu en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i altra normativa aplicable.

4. Reglamentàriament es regularà el logotip i les seues condicions d'ús, les obligacions vinculades a la seua utilització, la metodologia de càlcul de la petjada hídrica i el procediment de renovació o retirada.

5. La inscripció en el Registre atorgarà el dret a utilitzar el logotip de la petjada hídrica en l'establiment o en l'etiqueta del producte. Els productes incorporaran una avaluació de la petjada hídrica visible en l'etiquetatge i l'embalatge. Els resultats de la petjada han de ser llegibles. Per Decret del Consell, es determinaran les condicions que ha de complir l'etiquetatge o publicitat comercial del servei o organització per a recollir la petjada hídrica emesa en la fabricació del producte, prestació del servei o mera activitat de l'organització.

6. La inscripció en el Registre tindrà una validesa per un període de temps mínim de dos anys, que podrà ser prorrogat segons s'establisca reglamentàriament.

7. La conselleria competent en matèria de medi ambient haurà d'elaborar, amb una periodicitat no superior a dos anys, la petjada hídrica de la Comunitat Valenciana.

Article 81. Zones costaneres

1. Les administracions públiques valencianes hauran d'avançar de manera significativa en la reducció dels riscos generats per l'acció del clima en tota la línia del litoral valencià, així com en la reducció d'aquells riscos derivats dels canvis permanents del nivell de la mar, a l'augment de temperatura de la mar i el seu efecte en la climatologia atmosfèrica, i adaptar-se als canvis en les activitats econòmiques i l'explotació dels recursos (energia, pesca, marisqueja, recursos alga, etc.).

2. La conselleria competent en ordenació territorial procedirà a la revisió del Pla d'Acció Territorial de la Infraestructura Verda del Litoral de la Comunitat Valenciana incorporant el coneixement més actualitzat existent sobre impactes i riscos climàtics.

3. Després de procedir a la identificació dels espais, sectors i àmbits més exposats a riscos en les zones costaneres, les administracions competents, en sintonia amb el Programa d'adaptació al canvi climàtic establert en l'article 13, elaboraran els seus plans d'adaptació per a la reducció d'aquests riscos i implementaran les mesures identificades. Per a això es realitzarà i incorporarà l'avaluació econòmica de les mesures i solucions tècniques a adoptar, prioritzant les mateixes sobre la base del criteri cost-benefici, on el benefici tindrà en compte tant a la població, com els béns materials i el patrimoni natural afectat enfront del cost econòmic de l'adopció de les mesures.

Article 82. Infraestructures crítiques

1. Les entitats que promouen la planificació i execució dels projectes constructius de noves infraestructures crítiques com a ports, aeroports, transport, energia, residus i aigua, entre altres, hauran d'incorporar els aspectes de canvi climàtic en el marc de l'avaluació ambiental de plans i projectes, tal com queda recollit en la present llei.

análisis y evaluación de los riesgos de contaminación y desabastecimiento del agua destinada a consumo humano.

Artículo 80. Huella hídrica. Registro de Huella Hídrica de Productos, Servicios y Organizaciones

1. Se crea el registro público de la huella hídrica de productos, servicios y organizaciones, adscrito a la conselleria competente en materia de cambio climático, que tendrá por objeto la inscripción voluntaria de la huella de hídrica de los productos, servicios y organizaciones, entendida como herramienta para calcular y comunicar el consumo de recursos hídricos asociados al ciclo de vida de un producto, servicio u organización. El cálculo de la huella hídrica se registrará por los estándares aceptados internacionalmente.

2. Podrán inscribirse en el registro las personas físicas o jurídicas tanto públicas como privadas que produzcan, distribuyan o comercialicen un producto o servicio en la Comunidad Valenciana.

3. Reglamentariamente se determinarán la organización y el funcionamiento del registro. Se regulará el procedimiento de inscripción y las consellerias competentes para resolver sobre el alta o la baja en el registro según las categorías de productos, servicios u organización. El procedimiento de inscripción se desarrollará de acuerdo con lo previsto en la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas, y otra normativa aplicable.

4. Reglamentariamente se regulará el logotipo y sus condiciones de uso, las obligaciones vinculadas a su utilización, la metodología de cálculo de la huella hídrica y el procedimiento de renovación o retirada.

5. La inscripción en el registro otorgará el derecho a utilizar el logotipo de la huella hídrica en el establecimiento o en la etiqueta del producto. Los productos incorporarán una evaluación de la huella hídrica visible en el etiquetado y el embalaje. Los resultados de la huella deben ser legibles. Por decreto del Consell, se determinarán las condiciones que debe cumplir el etiquetado o publicidad comercial del servicio u organización para recoger la huella hídrica emitida en la fabricación del producto, prestación del servicio o mera actividad de la organización.

6. La inscripción en el registro tendrá una validez por un periodo de tiempo mínimo de dos años, que podrá ser prorrogado según se establezca reglamentariamente.

7. La conselleria competente en materia de medio ambiente deberá elaborar, con una periodicidad no superior a dos años, la huella hídrica de la Comunidad Valenciana.

Artículo 81. Zonas costeras

1. Las administraciones públicas valencianas tendrán que avanzar de manera significativa en la reducción de los riesgos generados por la acción del clima en toda la línea del litoral valenciano, así como en la reducción de aquellos riesgos derivados de los cambios permanentes del nivel del mar, el aumento de temperatura del mar y su efecto en la climatología atmosférica, y adaptarse a los cambios en las actividades económicas y la explotación de los recursos (energía, pesca, marisqueja, recursos algales, etc.).

2. La conselleria competente en ordenación territorial procederá a la revisión del Plan de acción territorial de la infraestructura verde del litoral de la Comunidad Valenciana incorporando el conocimiento más actualizado existente sobre impactos y riesgos climáticos.

3. Tras proceder a la identificación de los espacios, sectores y ámbitos más expuestos a riesgos en las zonas costeras, las administraciones competentes, en sintonía con el programa de adaptación al cambio climático establecido en el artículo 13, elaborarán sus planes de adaptación para la reducción de estos riesgos e implementarán las medidas identificadas. Para ello se realizará e incorporará la evaluación económica de las medidas y soluciones técnicas a adoptar, priorizándolas en base al criterio coste-beneficio, donde el beneficio tendrá en cuenta tanto la población, como los bienes materiales y el patrimonio natural afectado frente al coste económico de la adopción de las medidas.

Artículo 82. Infraestructuras críticas

1. Las entidades que promuevan la planificación y ejecución de los proyectos constructivos de nuevas infraestructuras críticas como puertos, aeropuertos, transporte, energía, residuos y agua, entre otras, deberán incorporar los aspectos de cambio climático en el marco de la evaluación ambiental de planes y proyectos, tal como queda recogido en esta ley.

2. Les entitats gestores de les infraestructures crítiques hauran de realitzar:

a) Una anàlisi del risc climàtic, així com la identificació de les mesures necessàries a executar per a reduir-lo en forma de document d'avaluació de riscos, anàlisi d'alternatives i pla d'adaptació.

b) Un càlcul de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle generades durant el seu ús, així com les mesures necessàries a executar per a avançar cap a la neutralitat en carboni.

CAPÍTOL II

Transició justa

Article 83. Transició justa

1. El Consell ha d'aprovar una estratègia valenciana de transició justa, que constituirà l'instrument d'àmbit autonòmic dirigit a la identificació i l'adopció de mesures que garantisquen, a través de mecanismes de protecció social, un tractament equitatiu i solidari per a col·lectius vulnerables, treballadors, sectors econòmics i territoris en la transició cap a una economia baixa en emissions de gasos d'efecte d'hivernacle. El termini d'elaboració de la citada estratègia ha de ser de 12 mesos des de l'aprovació d'aquesta llei.

2. L'estratègia valenciana de transició justa ha de contenir, almenys, els continguts següents:

a) Identificació de col·lectius, sectors econòmics i territoris potencialment vulnerables al procés de transició per al compliment dels objectius de la llei.

b) Anàlisi de les oportunitats de creació d'activitat econòmica i ocupació vinculades a la transició ecològica.

c) Polítiques industrials, de recerca i desenvolupament, de promoció de l'activitat econòmica i del treball decent i formació ocupacional per a la transició justa en els termes de l'article 87 de la llei, que vetlen per garantir la salut de les persones i el medi ambient, i avaluen els riscos en la salut i la seguretat en el treball conseqüència del canvi climàtic.

d) Instruments per al seguiment del mercat de treball en el marc de la transició mitjançant la participació dels agents socials, així com en les taules de diàleg social.

e) El marc d'elaboració dels convenis de transició justa.

3. Els instruments d'aplicació i desenvolupament de l'estratègia valenciana de transició justa s'han d'elaborar tenint en compte la perspectiva de gènere, i han de vetllar pels principis d'inclusió social i accessibilitat universal.

4. En el marc de l'estratègia valenciana de transició justa, amb l'objectiu de fomentar l'activitat econòmica que afavorisca l'ocupabilitat de les treballadores i els treballadors vulnerables a la transició cap a una economia baixa en carboni, en particular, en casos de tancament o reconversió d'instal·lacions, es poden subscriure convenis de transició justa entre la Generalitat Valenciana i les entitats locals d'àrees geogràfiques vulnerables a la transició cap a una economia baixa en carboni, així com els actors afectats, incloent, entre altres, empreses, representants dels treballadors, universitats, centres educatius, associacions i organitzacions ambientals no governamentals.

5. Els convenis de transició justa han d'incloure:

a) Una avaluació de l'estat de vulnerabilitat de l'àrea geogràfica, els sectors econòmics, les empreses o els col·lectius afectats.

b) Compromisos de les parts participants en el conveni, incloses les empreses beneficiàries de mesures de suport per a la transició.

c) Mesures fiscals, de finançament, de suport a l'R+D+I, de digitalització, d'emprenedoria, d'ocupació, de protecció social i activitats formatives per a incentivar l'adaptació de les persones treballadores, supeditades al compliment dels objectius establits en el contracte.

d) Un calendari per a l'adopció de les mesures, amb objectius mesurables i mecanismes de seguiment.

6. En el marc de l'estratègia valenciana de transició justa, a fi d'abordar el fenomen de la pobresa energètica, el Consell, en el termini de dotze mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha d'aprovar un pla d'acció contra la pobresa energètica a la Comunitat Valenciana. Mitjançant aquest pla es realitzarà un diagnòstic i una caracterització del problema, es dissenyaran indicadors oficials de mesurament, s'establiran objectius de reducció de la pobresa energètica en un horitzó a mitjà i llarg termini i es proposaran mesures concretes per a la conse-

2. Las entidades gestoras de las infraestructuras críticas deberán realizar:

a) Un análisis del riesgo climático, así como la identificación de las medidas necesarias a ejecutar para reducirlo en forma de documento de evaluación de riesgos, análisis de alternativas y plan de adaptación.

b) Un cálculo de las emisiones de gases de efecto invernadero generadas durante su uso, así como las medidas necesarias a ejecutar para avanzar hacia la neutralidad en carbono.

CAPÍTULO II

Transición justa

Artículo 83. Transición justa

1. El Consell aprobará una estrategia valenciana de transición justa, que constituirá el instrumento de ámbito autonómico dirigido a la identificación y adopción de medidas que garantizan, a través de mecanismos de protección social, un tratamiento equitativo y solidario para colectivos vulnerables, trabajadores, sectores económicos y territorios en la transición hacia una economía baja en emisiones de gases de efecto invernadero. El plazo de elaboración de la citada estrategia será de 12 meses desde la aprobación de esta ley.

2. La estrategia valenciana de transición justa contendrá, al menos, los siguientes contenidos:

a) Identificación de colectivos, sectores económicos y territorios potencialmente vulnerables al proceso de transición para el cumplimiento de los objetivos de la ley.

b) Análisis de las oportunidades de creación de actividad económica y empleo vinculadas a la transición ecológica.

c) Políticas industriales, de investigación y desarrollo, de promoción de la actividad económica y del trabajo decente y formación ocupacional para la transición justa en los términos del artículo 87 de la ley, que velen por garantizar la salud de las personas y el medio ambiente, y evalúen los riesgos en la salud y la seguridad en el trabajo consecuencia del cambio climático.

d) Instrumentos para el seguimiento del mercado de trabajo en el marco de la transición mediante la participación de los agentes sociales, así como en las mesas de diálogo social.

e) El marco de elaboración de los convenios de transición justa.

3. Los instrumentos de aplicación y desarrollo de la estrategia valenciana de transición justa se elaborarán teniendo en cuenta la perspectiva de género, y velarán por los principios de inclusión social y accesibilidad universal.

4. En el marco de la estrategia valenciana de transición justa, con el objetivo de fomentar la actividad económica que favorezca la empleabilidad de las trabajadoras y los trabajadores vulnerables a la transición hacia una economía baja en carbono, en particular, en casos de cierre o reconversión de instalaciones, se podrán subscribir convenios de transición justa entre la Generalitat Valenciana y las entidades locales de áreas geográficas vulnerables a la transición hacia una economía baja en carbono, así como los actores afectados, incluyendo, entre otros, empresas, representantes de los trabajadores, universidades, centros educativos, asociaciones y organizaciones ambientales no gubernamentales.

5. Los convenios de transición justa incluirán:

a) Una evaluación del estado de vulnerabilidad del área geográfica, sectores económicos, empresas o colectivos afectados.

b) Compromisos de las partes participantes en el convenio, incluidas las empresas beneficiarias de medidas de apoyo para la transición.

c) Medidas fiscales, de financiación, de apoyo a la I+D+I, de digitalización, de emprendimiento, de ocupación, de protección social y actividades formativas para incentivar la adaptación de las personas trabajadoras, supeditadas al cumplimiento de los objetivos establecidos en el contrato.

d) Un calendario para la adopción de las medidas, con objetivos medibles y mecanismos de seguimiento.

6. En el marco de la estrategia valenciana de transición justa, a fin de abordar el fenómeno de la pobreza energética, el Consell, en el plazo de doce meses desde la entrada en vigor de la presente ley, aprobará un plan de acción contra la pobreza energética en la Comunitat Valenciana. Mediante este plan se realizará un diagnóstico y caracterización del problema, se diseñarán indicadores oficiales de medición, se establecerán objetivos de reducción de la pobreza energética en un horizonte a medio y largo plazo y se propondrán medidas concretas para la consecución

cució d'aquests objectius, així com les seues vies de finançament. En aquest pla s'han de tenir especialment en compte els llindars de renda i la situació de vulnerabilitat dels col·lectius afectats, com poden ser les dones o les persones joves. Per a l'elaboració del pla contra la pobresa energètica, el Consell ha de tenir la participació de les entitats locals, així com la dels agents i els col·lectius socials afectats.

7. Les administracions valencianes han de tenir en compte el principi de justícia climàtica a l'hora de dissenyar les seues polítiques de cooperació internacional.

TÍTOL V **Polítiques de conscienciació, educació** **i exemplificació en l'Administració**

CAPÍTOL I *Sensibilització i difusió*

Article 84. Reconeixement d'iniciatives

1. Reglamentàriament s'establirà un sistema de reconeixement basat en segells, distintius o premis autonòmics per a recompensar el compromís de la ciutadania, de les empreses i de les entitats públiques i privades amb la transició energètica, l'ús d'energies renovables, els objectius d'estalvi i eficiència energètica, la mitigació del canvi climàtic o la igualtat en l'àmbit de l'energia.

2. Reglamentàriament s'establirà i regularà el distintiu de Municipi Baix en Carboni, qualificació que reconeixerà a aquells municipis que hagen aconseguit més reduccions d'emissions o penetració de generació d'energies renovables.

Article 85. Programes de comunicació i educació ambiental sobre el canvi climàtic

1. Les administracions públiques, amb la col·laboració de la conselleria competent en matèria de Canvi Climàtic, promouran programes de comunicació i educació ambiental sobre el canvi climàtic des del coneixement científic, per a l'adopció de mesures de mitigació i adaptació que es puguin aplicar des dels àmbits públic i privat.

2. Els programes de comunicació i educació ambiental sobre el canvi climàtic es dissenyaran des de la perspectiva sistèmica de l'Agenda 2030, de manera que es potenciaran les sinergies amb totes les àrees educatives que promouen la sostenibilitat.

3. Les administracions públiques, amb la col·laboració de la conselleria competent en matèria de Canvi Climàtic, promouran programes d'informació i comunicació de totes aquelles mesures per a la descarbonització que es duen a terme en aquestes.

Article 86. Educació per al canvi climàtic

1. L'administració educativa ha de promoure la conscienciació sobre el canvi climàtic en tots els nivells educatius obligatoris i no obligatoris, inclòs l'àmbit universitari, a través d'accions com:

a) Ser conscients que els recursos del planeta són limitats i que els compartim amb la resta dels éssers vius, que no és possible el creixement infinit, sinó que som eco dependents.

b) Promoure la reflexió sobre la necessitat de canviar el nostre estil de vida en harmonia amb la naturalesa repensant la nostra manera d'organitzar-nos, el nostre model de consum, d'energia, turisme i de mobilitat sostenible.

c) Empoderar a les persones per a convertir-se en agents actius de canvi per a construir comunitats justes i equitatives que persegueixen una bona vida no sols per als éssers humans, sinó també per a tota la biosfera, de la qual depenen i formem part.

d) Enfortir la resiliència humana com la capacitat d'adaptació positiva als riscos relacionats amb el canvi climàtic i que ens ajuda a preparar-nos per al repte d'una transició ecològica.

2. L'administració educativa, amb la col·laboració de la conselleria competent en matèria de canvi climàtic, ha d'incorporar en els currículums educatius i en la formació del professorat, els continguts, les noves metodologies i models d'organització que resolguen els reptes i contribuïsquen al desenvolupament dels objectius per a la ciutadania

de estos objetivos, así como sus vías de financiación. En este plan se tendrán especialmente en cuenta los umbrales de renta y la situación de vulnerabilidad de los colectivos afectados, como pueden ser las mujeres o las personas jóvenes. Para la elaboración del plan contra la pobreza energética, el Consell contará con la participación de las entidades locales, así como con la de los agentes y colectivos sociales afectados.

7. Las administraciones valencianas tendrán en cuenta el principio de justicia climática en la hora de diseñar sus políticas de cooperación internacional.

TÍTULO V **Políticas de concienciación, educación** **y ejemplificación en la administración**

CAPÍTULO I *Sensibilización y difusión*

Artículo 84. Reconocimiento de iniciativas

1. Reglamentariamente se establecerá un sistema de reconocimiento basado en sellos, distintivos o premios autonómicos para recompensar el compromiso de la ciudadanía, de las empresas y de las entidades públicas y privadas con la transición energética, el uso de energías renovables, los objetivos de ahorro y eficiencia energética, la mitigación del cambio climático o la igualdad en el ámbito de la energía.

2. Reglamentariamente se establecerá y regulará el distintivo de municipio bajo en carbono, calificación que reconocerá a aquellos municipios que hayan conseguido más reducciones de emisiones o penetración de generación de energías renovables.

Artículo 85. Programas de comunicación y educación ambiental sobre el cambio climático

1. Las administraciones públicas, con la colaboración de la conselleria competente en materia de cambio climático, promoverán programas de comunicación y educación ambiental sobre el cambio climático desde el conocimiento científico, para la adopción de medidas de mitigación y adaptación que se puedan aplicar desde los ámbitos público y privado.

2. Los programas de comunicación y educación ambiental sobre el cambio climático se diseñarán desde la perspectiva sistémica de la Agenda 2030, de forma que se potenciarán las sinergias con todas las áreas educativas que promueven la sostenibilidad.

3. Las administraciones públicas, con la colaboración de la conselleria competente en materia de cambio climático, promoverán programas de información y comunicación de todas aquellas medidas para la descarbonización que se llevan a cabo en ellas.

Artículo 86. Educación para el cambio climático

1. La administración educativa debe promover la concienciación sobre el cambio climático en todos los niveles educativos obligatorios y no obligatorios, incluido el ámbito universitario, a través de acciones como:

a) Ser conscientes de que los recursos del planeta son limitados y de que los compartimos con el resto de los seres vivos, que no es posible el crecimiento infinito, sino que somos ecodependientes.

b) Promover la reflexión sobre la necesidad de cambiar nuestro estilo de vida en armonía con la naturaleza repensando nuestra manera de organizarnos, nuestro modelo de consumo, de energía, turismo y de movilidad sostenible.

c) Empoderar a las personas para que se conviertan en agentes activos de cambio para construir comunidades justas y equitativas que persigan una buena vida no solo para los seres humanos, sino también para toda la biosfera, de la cual dependemos y formamos parte.

d) Fortalecer la resiliencia humana como la capacidad de adaptación positiva a los riesgos relacionados con el cambio climático y que nos ayuda a prepararnos para el reto de una transición ecológica.

2. La administración educativa, con la colaboración de la conselleria competente en materia de cambio climático, debe incorporar en los currículums educativos y en la formación del profesorado, los contenidos, las nuevas metodologías y modelos de organización que resuelvan los retos y contribuyan al desarrollo de los objetivos para la ciudadanía

global marcats en l'Agenda 2030, amb les especificitats del nostre territori.

3. L'administració educativa ha d'impulsar la implantació de titulacions de formació professional en les matèries específiques objecte d'aquesta llei.

Article 87. Capacitació professional

1. L'administració de la Generalitat promourà la formació ocupacional en matèria de canvi climàtic i transició ecològica, de manera dialogada amb els agents econòmics i socials. Així mateix, col·laborarà amb els col·legis i associacions professionals per a millorar la formació dels professionals en aquesta matèria.

2. D'acord amb els principis de la transició justa, la Generalitat desenvoluparà polítiques actives d'ocupació per a afavorir la reconversió d'aquells llocs de treball associats a sistemes energètics intensius en emissions en altres vinculats a la transició energètica, mitjançant la formació específica en matèria d'energies renovables i eficiència energètica, així com incorporar el diàleg social a l'hora d'establir calendaris i mesures amb impacte sobre l'ocupació.

3. La Generalitat farà un especial esforç en la formació específica en matèria d'energies renovables i eficiència energètica, així com altres aspectes ambientals i de canvi climàtic com ara gestió d'aigües, residus, sòl i atmosfera, construcció sostenible i mobilitat, entre altres dirigida a la incorporació de les dones i els joves a aquest àmbit professional.

4. La Generalitat impulsarà la formació dels empleats públics en matèria de canvi climàtic.

5. La Generalitat, en el marc de les competències que ostenta, promourà:

a) L'adaptació dels currículums vinculats a la Formació Professional a la Transició Ecològica.

b) Mesures destinades a la conscienciació i divulgació per a cridar l'atenció dels futurs professionals sobre les oportunitats laborals que ofereix la transició ecològica.

6. Es promourà la difusió del coneixement ambiental a través de la divulgació de les bones pràctiques que s'estiguen realitzant en les empreses, propiciant la transferència de coneixements des del món científic i acadèmic cap a l'entorn social i laboral, mitjançant projectes col·laboratius entre universitats, instituts i centres tecnològics, empreses i sindicats.

Article 88. Impuls i promoció de programes d'investigació, desenvolupament i innovació

1. Les administracions públiques valencianes, en l'àmbit de les seues respectives competències, hauran d'impulsar accions destinades a impulsar i promocionar programes d'investigació i innovació que permeten fomentar el coneixement i l'educació ambiental i estimular la implementació de pràctiques sostenibles, la reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i l'adaptació al canvi climàtic.

2. Amb la finalitat d'aconseguir aquests objectius, les administracions públiques valencianes competents en matèria d'educació, investigació, desenvolupament i innovació i en matèria de medi ambient i canvi climàtic hauran de coordinar les seues actuacions per a integrar aquests objectius en els seus instruments de planificació.

3. Les conselleries competents en matèria d'educació, investigació, desenvolupament i innovació, medi ambient i canvi climàtic hauran de revisar i actualitzar el tractament del canvi climàtic en els diversos itineraris formatius de l'educació formal que fomenten la capacitat de la ciutadania per a avançar en la lluita contra el canvi climàtic i els seus efectes, i que impulse la formació del professorat per a assumir els reptes de futur.

Article 89. Informació sobre consum energètic de productes i serveis

1. El Consell, en col·laboració amb les administracions públiques i el sector privat, i en el marc de la regulació bàsica estatal i de l'ordenament europeu, podrà fomentar:

a) Els sistemes d'etiquetatge d'emissions associades a la producció i al transport de productes i la prestació de serveis.

b) La inclusió en l'etiquetatge de productes i serveis de la informació relativa a les emissions o a l'impacte ambiental.

global marcados en la Agenda 2030, con las especificidades de nuestro territorio.

3. La administración educativa debe impulsar la implantación de titulaciones de formación profesional en las materias específicas objeto de esta ley.

Artículo 87. Capacitación profesional

1. La administración de la Generalitat promoverá la formación ocupacional en materia de cambio climático y transición ecológica, de manera dialogada con los agentes económicos y sociales. Así mismo, colaborará con los colegios y asociaciones profesionales para mejorar la formación de los profesionales en esta materia.

2. De acuerdo con los principios de la transición justa, la Generalitat desarrollará políticas activas de empleo para favorecer la reconversión de aquellos puestos de trabajo asociados a sistemas energéticos intensivos en emisiones en otros vinculados a la transición energética, mediante la formación específica en materia de energías renovables y eficiencia energética, así como incorporar el diálogo social a la hora de establecer calendarios y medidas con impacto sobre el empleo.

3. La Generalitat hará un especial esfuerzo en la formación específica en materia de energías renovables y eficiencia energética, así como otros aspectos ambientales y de cambio climático como por ejemplo gestión de aguas, residuos, suelo y atmósfera, construcción sostenible y movilidad, entre otras, dirigida a la incorporación de las mujeres y los jóvenes a este ámbito profesional.

4. La Generalitat impulsará la formación de los empleados públicos en materia de cambio climático.

5. La Generalitat, en el marco de las competencias que ostenta, promoverá:

a) La adaptación de los currículos vinculados a la formación profesional a la transición ecológica.

b) Medidas destinadas a la concienciación y divulgación para llamar la atención de los futuros profesionales sobre las oportunidades laborales que ofrece la transición ecológica.

6. Se promoverá la difusión del conocimiento ambiental a través de la divulgación de las buenas prácticas que se estén realizando en las empresas, propiciando la transferencia de conocimientos desde el mundo científico y académico hacia el entorno social y laboral, mediante proyectos colaborativos entre universidades, institutos y centros tecnológicos, empresas y sindicatos.

Artículo 88. Impulso y promoción de programas de investigación, desarrollo e innovación

1. Las administraciones públicas valencianas, en el ámbito de sus respectivas competencias, deberán impulsar acciones destinadas a impulsar y promocionar programas de investigación e innovación que permita fomentar el conocimiento y la educación ambiental y estimular la implementación de prácticas sostenibles, la reducción de emisiones de gases de efecto invernadero y la adaptación al cambio climático.

2. Con el fin de alcanzar estos objetivos, las administraciones públicas valencianas competentes en materia de educación, investigación, desarrollo e innovación y en materia de medio ambiente y cambio climático deberán coordinar sus actuaciones para integrar estos objetivos en sus instrumentos de planificación.

3. Las consellerías competentes en materia de educación, investigación, desarrollo e innovación, medio ambiente y cambio climático deberán revisar y actualizar el tratamiento del cambio climático en los diversos itinerarios formativos de la educación formal que fomenten la capacitación de la ciudadanía para avanzar en la lucha contra el cambio climático y sus efectos, y que impulse la formación del profesorado para asumir los retos de futuro.

Artículo 89. Información sobre consumo energético de productos y servicios

1. El Consell, en colaboración con las administraciones públicas y el sector privado, y en el marco de la regulación básica estatal y del ordenamiento europeo, podrá fomentar:

a) Los sistemas de etiquetado de emisiones asociadas a la producción y al transporte de productos y la prestación de servicios.

b) La inclusión en el etiquetado de productos y servicios de la información relativa a las emisiones o al impacto ambiental.

2. En el marc de la legislació bàsica estatal, el Consell podrà limitar la publicitat d'aquells productes o serveis que, pel seu elevat consum energètic o emissions associades, resulten especialment perniciosos per al medi ambient.

CAPÍTOL II

Mesures de contractació pública

Article 90. Disposicions generals

1. En el marc de la legislació de contractes del sector públic, les administracions públiques de la Comunitat Valenciana i les entitats que conformen els seus respectius sectors públics, així com les Institucions de la Generalitat esmentades en l'article 20.3 de l'Estatut d'Autonomia, promouran la sostenibilitat energètica i mediambiental, d'acord amb els objectius de la present llei, en línia amb el que s'estableix en la Llei 18/2018, de 13 de juliol, de la Generalitat, per al foment de la responsabilitat social.

2. A aquest efecte incorporaran, sempre que l'objecte del contracte ho permeta, criteris de sostenibilitat i d'eficiència energètica en la contractació. En cas contrari, els plecs justificaran motivadament la no inclusió d'aquests criteris.

3. Les administracions públiques introduiran com a criteris de valoració, la inscripció dels licitadors en els registres públics de petjada hídrica de productes, serveis i organitzacions, petjada de carboni i la reducció o la compensació de les seues emissions, sempre que guarde relació amb l'objecte del contracte, i en els termes establits en la legislació bàsica estatal.

4. Les administracions públiques fomentaran modalitats de contractació que permeten sufragar els costos d'inversió mitjançant l'estalvi generat amb proveïdors de serveis energètics.

5. Les administracions públiques impulsaran la compra pública innovadora amb l'objectiu de promoure el desenvolupament de solucions tecnològiques innovadores en matèria de mitigació i adaptació que afavorisquen el trànsit cap a una economia baixa en carboni i un territori resiliència a l'efecte del canvi climàtic.

Article 91. Garantia de l'origen renovable del consum elèctric

1. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana garantiran que els contractes de subministrament elèctric que aquestes liciten a partir de l'entrada en vigor de la present llei siguin d'energia certificada d'origen 100 % renovable. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana, en la mesura que siga possible, s'autoproveiran d'energia elèctrica renovable a través d'autoconsum o de contractes bilaterals.

2. Es promourà la contractació bilateral d'energia amb productors d'energia renovable, especialment de l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana, d'acord amb el que s'estableix en la normativa bàsica estatal i la normativa de contractació pública d'aplicació.

Article 92. Abandó d'energies no renovables per part de l'administració

Les administracions públiques valencianes preveuran la substitució progressiva dels equipaments situats en els seus edificis que utilitzen energies fòssils per uns altres que funcionen amb energies d'origen renovable.

Article 93. Obres públiques

1. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana inclouran en els plecs de les licitacions destinades a contractes d'obra o de concessions d'obra pública les següents prescripcions:

a) D'acord amb els requeriments de la normativa estatal les noves edificacions i instal·lacions seran de consum energètic quasi nul.

b) Les esmentades edificacions i instal·lacions inclouran fonts d'energia renovable situades en les mateixes o en terrenys limítrofs o adjacents, llevat que es justifique la seua inviabilitat tècnica.

c) Aquestes edificacions i instal·lacions incorporaran l'ús de materials de construcció de baix impacte ambiental, preferentment d'origen local.

2. En el marco de la legislación básica estatal, el Consell podrá limitar la publicidad de aquellos productos o servicios que, por su elevado consumo energético o emisiones asociadas, resulten especialmente perniciosos para el medio ambiente.

CAPÍTULO II

Medidas de contratación pública

Artículo 90. Disposiciones generales

1. En el marco de la legislación de contratos del sector público, las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana y las entidades que conforman sus respectivos sectores públicos, así como las instituciones de la Generalitat mencionadas en el artículo 20.3 del Estatuto de autonomía, promoverán la sostenibilidad energética y medioambiental, de acuerdo con los objetivos de la presente ley, en línea con lo establecido en la Ley 18/2018, de 13 de julio, de la Generalitat, para el fomento de la responsabilidad social.

2. A tal efecto incorporarán, siempre que el objeto del contrato lo permita, criterios de sostenibilidad y de eficiencia energética en la contratación. En caso contrario, los pliegos justificarán motivadamente la no inclusión de estos criterios.

3. Las administraciones públicas introducirán como criterios de valoración, la inscripción de los licitadores en los registros públicos de huella hídrica de productos, servicios y organizaciones, huella de carbono y la reducción o la compensación de sus emisiones, siempre que guarde relación con el objeto del contrato, y en los términos establecidos en la legislación básica estatal.

4. Las administraciones públicas fomentarán modalidades de contratación que permitan sufragar los costes de inversión mediante el ahorro generado con proveedores de servicios energéticos.

5. Las administraciones públicas impulsarán la compra pública innovadora con el objetivo de promover el desarrollo de soluciones tecnológicas innovadoras en materia de mitigación y adaptación que favorezcan el tráfico hacia una economía baja en carbono y un territorio resiliente a efectos del cambio climático.

Artículo 91. Garantía del origen renovable del consumo eléctrico

1. Las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana garantizarán que los contratos de suministro eléctrico que estas liciten a partir de la entrada en vigor de la presente ley sean de energía certificada de origen 100 % renovable. Las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana, en la medida de lo posible, se autoabastecerán de energía eléctrica renovable a través de autoconsumo o de contratos bilaterales.

2. Se promoverá la contratación bilateral de energía con productores de energía renovable, especialmente del ámbito territorial de la Comunitat Valenciana, de acuerdo con lo establecido en la normativa básica estatal y la normativa de contratación pública de aplicación.

Artículo 92. Abandono de energías no renovables por parte de la administración

Las administraciones públicas valencianas contemplarán la sustitución progresiva de las equipaciones situadas en sus edificios que utilicen energías fósiles por otras que funcionen con energías de origen renovable.

Artículo 93. Obras públicas

1. Las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana incluirán en los pliegos de las licitaciones destinadas a contratos de obra o de concesiones de obra pública las siguientes prescripciones:

a) De acuerdo con los requerimientos de la normativa estatal las nuevas edificaciones e instalaciones serán de consumo energético casi nulo.

b) Las mencionadas edificaciones e instalaciones incluirán fuentes de energía renovable situadas en las mismas o en terrenos limítrofes o adyacentes, salvo que se justifique su inviabilidad técnica.

c) Estas edificaciones e instalaciones incorporarán el uso de materiales de construcción de bajo impacto ambiental, preferentemente de origen local.

d) La inclusió en els projectes de construcció o reforma d'edificacions d'una certificació de construcció sostenible que garanteixca, per a la seua construcció, ús i desmantellament, la reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, l'eficiència energètica, l'estalvi d'aigua i la reducció dels residus.

2. Les prescripcions anteriors també s'aplicaran als projectes redactats o executats per personal al servei de les administracions públiques o pels mitjans propis d'aquestes.

3. Correspon a la conselleria competent en matèria de canvi climàtic, amb la col·laboració dels sectors i les administracions públiques afectades, l'elaboració de guies tècniques que permeten l'adequat compliment d'aquest article.

Article 94. Lloguer o adquisició d'immobles

Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana, per a valorar l'oferta econòmica més avantatjosa en relació amb el lloguer o l'adquisició d'immobles, inclouran necessàriament la quantificació econòmica del consum energètic previst.

Article 95. Vehicles de les administracions públiques

1. Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana solament podran licitar l'adquisició o el lloguer de turismes, motocicletes, furgons i furgonetes lliures d'emissions. Es podran establir excepcions per raons tècniques, que es justificaran degudament en l'expedient de contractació.

2. En el cas de vehicles que hagen de funcionar amb combustibles fòssils, es prioritzarà l'adquisició o el lloguer d'aquells amb menors emissions.

Article 96. Organització d'esdeveniments i actes públics

La licitació de contractes per a l'organització d'esdeveniments i actes públics de caràcter social, cultural, esportiu o de naturalesa similar que duguen a terme les administracions públiques de la Comunitat Valenciana incorporarà en els corresponents plec criteris de sostenibilitat, el càlcul de petjada de carboni, la seua publicació i la reducció d'emissions associades. Reglamentàriament es definiran els criteris mínims que s'aplicaran.

CAPÍTOL III *Gestió energètica*

Article 97. Gestió Energètica del sector públic

1. Amb la finalitat de racionalitzar el seu consum energètic, les administracions públiques efectuaran auditories energètiques que inclouran propostes concretes de millores d'eficiència energètica per als edificis que ocupen o dels quals siguen titulars.

2. En cada administració pública valenciana s'implantarà la figura del gestor energètic amb la funció de realitzar un seguiment del consum energètic i proposar millores destinades a aconseguir l'eficiència energètica i la producció d'energies renovables en els edificis. Així mateix, li correspon proposar la implantació i realitzar el seguiment de les mesures derivades de les auditories energètiques.

3. En l'àmbit de la Generalitat Valenciana, hi haurà almenys un gestor en cada conselleria i entitat del sector públic instrumental. La resta de les administracions públiques valencianes hauran de disposar també de gestors energètics. A aquest efecte podran col·laborar entre si quan no disposen de mitjans suficients.

4. En els edificis del sector públic que, per motius de consum, superfície, exemplaritat o aflluència de persones siga recomanable, s'exhibirà en un lloc visible pròxim a l'entrada un cartell explicatiu sobre les mesures d'estalvi, eficiència energètica i producció de renovables aplicades a l'edifici en els termes que es disposen en una resolució del conseller/a competent en matèria de canvi climàtic.

5. El desenvolupament reglamentari d'aquesta llei preveurà el procediment pel qual la conselleria competent en matèria de cooperació local, amb la col·laboració del departament competent en matèria d'energia, previ informe favorable de l'ajuntament corresponent, pugui assumir la realització de l'auditoria energètica i la implantació de la

d) La inclusión en los proyectos de construcción o reforma de edificaciones de una certificación de construcción sostenible que garantice, para su construcción, uso y desmantelamiento, la reducción de emisiones de gases de efecto invernadero, la eficiencia energética, el ahorro de agua y la reducción de los residuos.

2. Las prescripciones anteriores también se aplicarán a los proyectos redactados o ejecutados por personal al servicio de las administraciones públicas o por sus medios propios.

3. Corresponde a la conselleria competente en materia de cambio climático, con la colaboración de los sectores y las administraciones públicas afectadas, la elaboración de guías técnicas que permitan el adecuado cumplimiento de este artículo.

Artículo 94. Alquiler o adquisición de inmuebles

Las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana, para valorar la oferta económica más ventajosa en relación con el alquiler o la adquisición de inmuebles, incluirán necesariamente la cuantificación económica del consumo energético previsto.

Artículo 95. Vehículos de las administraciones públicas

1. Las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana solo podrán licitar la adquisición o el alquiler de turismos, motocicletas, furgones y furgonetas libres de emisiones. Se podrán establecer excepciones por razones técnicas, que se justificarán debidamente en el expediente de contratación.

2. En el caso de vehículos que deban funcionar con combustibles fósiles, se priorizará la adquisición o el alquiler de aquellos con menores emisiones.

Artículo 96. Organización de acontecimientos y actos públicos

La licitación de contratos para la organización de acontecimientos y actos públicos de carácter social, cultural, deportivo o de naturaleza similar que lleven a cabo las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana incorporará en los correspondientes pliegos criterios de sostenibilidad, el cálculo de huella de carbono, su publicación y la reducción de emisiones asociadas. Reglamentariamente se definirán los criterios mínimos que se aplicarán.

CAPÍTULO III *Gestión energética*

Artículo 97. Gestión energética del sector público

1. Con el fin de racionalizar su consumo energético, las administraciones públicas efectuarán auditorías energéticas que incluirán propuestas concretas de mejoras de eficiencia energética para los edificios que ocupen o de los que sean titulares.

2. En cada administración pública valenciana se implantará la figura del gestor energético con la función de realizar un seguimiento del consumo energético y proponer mejoras destinadas a conseguir la eficiencia energética y la producción de energías renovables en los edificios. Así mismo, le corresponde proponer la implantación y realizar el seguimiento de las medidas derivadas de las auditorías energéticas.

3. En el ámbito de la Generalitat Valenciana, habrá al menos un gestor en cada conselleria y entidad del sector público instrumental. El resto de las administraciones públicas valencianas deberán disponer también de gestores energéticos. A tal efecto podrán colaborar entre sí cuando no dispongan de medios suficientes.

4. En los edificios del sector público que, por motivos de consumo, superficie, ejemplaridad o afluencia de personas sea recomendable, se exhibirá en un lugar visible próximo a la entrada un cartel explicativo sobre las medidas de ahorro, eficiencia energética y producción de renovables aplicadas en el edificio en los términos que se dispongan en una resolución del conseller o de la consellera competente en materia de cambio climático.

5. El desarrollo reglamentario de esta ley preverá el procedimiento por el cual la conselleria competente en materia de cooperación local, con la colaboración del departamento competente en materia de energía, previo informe favorable del ayuntamiento correspondiente pueda asumir la realización de la auditoria energética y la implantación de

figura del gestor energètic pels municipis amb una població inferior a 5.000 habitants que no ho facen de manera mancomunada.

TÍTOL VI
Instruments per a la reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i l'adaptació al canvi climàtic

CAPÍTOL I
Mobilització de recursos econòmics

Article 98. Mobilització de recursos de les administracions públiques valencianes

L'Administració de la Generalitat Valenciana i la totalitat dels ens que conformen el seu sector públic, en l'elaboració de les seues propostes de pressupost anual, destinaran part d'aquest a actuacions amb impacte positiu en matèria de canvi climàtic, tant per a la mitigació com per a l'adaptació.

CAPÍTOL II
Fiscalitat per a la transició ecològica

Secció 1.^a
Consideracions generals

Article 99. Objectiu de la fiscalitat per a la transició ecològica

Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana, en els seus respectius àmbits de competència i en nom de l'efectiu compliment dels objectius de la present llei, podran gravar les actuacions que degraden, vulneren, produïsquen efectes nocius o incrementen les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle o facen augmentar la vulnerabilitat. També hauran d'incentivar fiscalment les actuacions que afavorisquen l'adaptació al canvi climàtic o la reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle quan siga possible tècnica i econòmicament.

Article 100. Coordinació entre administracions

1. El Consell, en el marc dels instruments de col·laboració existents, fomentarà que les entitats locals, en l'àmbit de les seues competències en matèria de fiscalitat i en sintonia amb el que s'estableix en l'article 18.5, incentiven en el sector privat actuacions, que contribuïsquen a fer efectives les polítiques de mitigació i adaptació al canvi climàtic.

2. Aquestes podran ser algunes de les següents:

- a) El foment de les energies renovables i de la generació distribuïda.
- b) La descentralització de xarxes, comunitats energètiques locals i l'autoconsum energètic.
- c) Els habitatges energèticament eficients.
- d) La mobilitat sostenible.
- e) L'estalvi d'aigua.
- f) Les actuacions per a millorar la biodiversitat o per a evitar la seua pèrdua.
- g) La reducció d'impactes sobre la salut.
- h) Els equipaments més eficients.
- i) La modificació dels processos de producció per a reduir les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i altres agents contaminants.
- j) La gestió forestal sostenible i la prevenció d'incendis forestals.
- k) La prevenció en la generació de residus i la seua valorització.
- l) La pesca, l'aqüicultura i la marisqueria sostenibles.
- m) L'adaptació i reducció de la vulnerabilitat dels diferents sectors econòmics i sistemes naturals.

Article 101. Creació d'impostos per a la transició ecològica

1. Es creen els següents impostos per a la transició ecològica que es regulen en les seccions 2.ª, 3.ª i 4.ª d'aquest capítol:

- a) Impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.

la figura del gestor energético por los municipios con una población inferior a 5.000 habitantes que no lo hagan de manera mancomunada.

TÍTULO VI
Instrumentos para la reducción de emisiones de gases de efecto invernadero y la adaptación al cambio climático

CAPÍTULO I
Movilización de recursos económicos

Artículo 98. Movilización de recursos de las administraciones públicas valencianas

La Administración de la Generalitat Valenciana y la totalidad de los entes que conforman su sector público, en la elaboración de sus propuestas de presupuesto anual, destinarán parte de este a actuaciones con impacto positivo en materia de cambio climático, tanto para la mitigación como para la adaptación.

CAPÍTULO II
Fiscalidad para la transición ecológica

Sección 1.^a
Consideraciones generales

Artículo 99. Objetivo de la fiscalidad para la transición ecológica

Las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana, en sus respectivos ámbitos de competencia y en nombre del efectivo cumplimiento de los objetivos de la presente ley, podrán grabar las actuaciones que degraden, vulneren, produzcan efectos nocivos o incrementen las emisiones de gases de efecto invernadero o hagan aumentar la vulnerabilidad. También deberán incentivar fiscalmente las actuaciones que favorezcan la adaptación al cambio climático o la reducción de emisiones de gases de efecto invernadero cuando sea posible técnica y económicamente.

Artículo 100. Coordinación entre administraciones

1. El Consell, en el marco de los instrumentos de colaboración existentes, fomentará que las entidades locales, en el ámbito de sus competencias en materia de fiscalidad y en sintonía con lo establecido en el artículo 18.5, incentiven en el sector privado actuaciones que contribuyan a hacer efectivas las políticas de mitigación y adaptación al cambio climático.

2. Estas podrán ser algunas de las siguientes:

- a) El fomento de las energías renovables y de la generación distribuida.
- b) La descentralización de redes, comunidades energéticas locales y el autoconsumo energético.
- c) Las viviendas energéticamente eficientes.
- d) La movilidad sostenible.
- e) El ahorro de agua.
- f) Las actuaciones para mejorar la biodiversidad o para evitar su pérdida.
- g) La reducción de impactos sobre la salud.
- h) Las equipaciones más eficientes.
- i) La modificación de los procesos de producción para reducir las emisiones de gases de efecto invernadero y otros agentes contaminantes.
- j) La gestión forestal sostenible y la prevención de incendios forestales.
- k) La prevención en la generación de residuos y su valorización.
- l) La pesca, la acuicultura y la marisquería sostenibles.
- m) La adaptación y reducción de la vulnerabilidad de los diferentes sectores económicos y sistemas naturales.

Artículo 101. Creación de impuestos para la transición ecológica

1. Se crean los siguientes impuestos para la transición ecológica que se regulan en las secciones 2.ª, 3.ª y 4.ª de este capítulo:

- a) Impuesto sobre las emisiones de dióxido de carbono de los vehículos de tracción mecánica.

b) Impost sobre l'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle a l'atmosfera d'activitats.

c) Impost ambiental sobre grans establiments comercials.

2. Aquests impostos tenen caràcter finalista. Els ingressos derivats dels mateixos es destinaran a nodrir el Fons per a la Transició Ecològica.

Secció 2.^a

Impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica

Article 102. Objecte i naturalesa

1. L'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica té per objecte gravar les emissions de diòxid de carboni que produïsquen aquells vehicles matriculats a partir de l'1 de gener de 2023.

2. Aquest tribut té caràcter finalista i es destina a nodrir el Fons per a la Transició Ecològica.

Article 103. Fet imposable

1. Constitueixen el fet imposable de l'impost l'aptitud per a emetre diòxid de carboni a l'atmosfera d'un vehicle apte per a circular per les vies públiques del qual és titular el subjecte passiu en el moment de la meritació de l'impost i inclòs dins de les categories següents:

a) Vehicles de les categories M1 (vehicles de motor concebuts i fabricats principalment per al transport de persones i el seu equipatge, que tenen com a màxim vuit seients a més del seient del conductor, sense espais per a viatgers drets) i N1 (vehicles de motor concebuts i fabricats principalment per al transport de mercaderies amb una massa màxima no superior a 3,5 tones), d'acord amb el que disposa el Reglament (UE) número 858/2018, del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2018, sobre l'homologació i la vigilància del mercat dels vehicles de motor i els seus remolcs i dels sistemes, els components i les unitats tècniques independents destinades a aquests vehicles.

b) Vehicles de les categories L3e (motocicletes de dues rodes), L4e (motocicletes de dues rodes amb sidecar), L5e (tricicles de motor), L6e (quadricicles lleugers) i L7e (quadricicles pesants), d'acord amb el que disposa el Reglament (UE) 168/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2013, relatiu a l'homologació dels vehicles de dues o tres rodes i dels quadricicles, i a la vigilància del mercat d'aquests vehicles.

2. A l'efecte d'aquest impost, es consideren aptes per a circular per les vies públiques els vehicles a què fa referència l'apartat 1, autoritzats d'acord amb el Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2.822/1998, de 23 de desembre.

3. No estan subjectes a l'impost:

a) Els vehicles que, tot i haver sigut donats de baixa en el Registre General de Vehicles per l'antiguitat del model, poden ser autoritzats a circular excepcionalment en ocasió d'exhibicions, certàmens o carreres limitades a vehicles d'aquesta naturalesa.

b) Els vehicles donats de baixa definitiva o temporal.

c) Els vehicles amb matrícula temporal.

d) Els vehicles que tenen una nova matrícula ordinària diferent a la inicialment assignada en els supòsits previstos en l'article 27.2 Reglament general de vehicles, sempre que aquesta última siga anterior a la data indicada en l'article 102.1 de la llei.

Article 104. Subjecte passiu

1. Són subjectes passius de l'impost:

a) Les persones físiques que són titulars del vehicle i tenen el domicili fiscal a la Comunitat Valenciana.

b) Les persones jurídiques, i també les entitats sense personalitat jurídica que constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni susceptibles d'imposició definides com obligats tributaris per la normativa tributària general, que són titulars del vehicle i que tenen el domicili fiscal a la Comunitat Valenciana.

c) Les persones jurídiques, i també les entitats sense personalitat jurídica que constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni sus-

b) Impuesto sobre la emisión de gases de efecto invernadero a la atmósfera de actividades.

c) Impuesto ambiental sobre grandes establecimientos comerciales.

2. Estos impuestos tienen carácter finalista. Los ingresos derivados de los mismos se destinarán a nutrir el Fondo para la Transición Ecológica.

Sección 2.^a

Impuesto sobre las emisiones de dióxido de carbono de los vehículos de tracción mecánica

Artículo 102. Objeto y naturaleza

1. El impuesto sobre las emisiones de dióxido de carbono de los vehículos de tracción mecánica tiene por objeto grabar las emisiones de dióxido de carbono que produzcan aquellos vehículos matriculados a partir del 1 de enero de 2023.

2. Este tributo tiene carácter finalista y se destina a nutrir el Fondo para la Transición Ecológica.

Artículo 103. Hecho imponible

1. Constituyen el hecho imponible del impuesto la aptitud para emitir dióxido de carbono a la atmósfera de un vehículo apto para circular por las vías públicas del que sea titular el sujeto pasivo en el momento del devengo del impuesto que esté incluido dentro de las siguientes categorías:

a) Vehículos de las categorías M1 (vehículos de motor concebidos y fabricados principalmente para el transporte de personas y su equipaje, que tengan como máximo ocho asientos además del asiento del conductor, sin espacios para viajeros de pie) y N1 (vehículos de motor concebidos y fabricados principalmente para el transporte de mercancías con una masa máxima no superior a 3,5 toneladas), de acuerdo con lo dispuesto en el Reglamento (UE) núm. 858/2018, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 30 de mayo de 2018, sobre la homologación y la vigilancia del mercado de los vehículos de motor y sus remolques y de los sistemas, los componentes y las unidades técnicas independientes destinadas a estos vehículos.

b) Vehículos de las categorías L3e (motocicletas de dos ruedas), L4e (motocicletas de dos ruedas con sidecar), L5e (triciclos de motor), L6e (cuatriciclos ligeros) y L7e (cuatriciclos pesados), de acuerdo con lo dispuesto en el Reglamento (UE) 168/2013, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 15 de enero de 2013, relativo a la homologación de los vehículos de dos o tres ruedas y de los cuatriciclos, y a la vigilancia del mercado de estos vehículos.

2. A efectos de este impuesto, se consideran aptos para circular por las vías públicas los vehículos a que hace referencia el apartado 1, autorizados de acuerdo con el Reglamento general de vehículos, aprobado por el Real decreto 2.822/1998, de 23 de diciembre.

3. No están sujetos al impuesto:

a) Los vehículos que, habiendo sido dados de baja en el Registro General de Vehículos por la antigüedad del modelo, puedan ser autorizados a circular excepcionalmente con ocasión de exhibiciones, certámenes o carreras limitadas a vehículos de esta naturaleza.

b) Los vehículos dados de baja definitiva o temporal.

c) Los vehículos provistos de matrícula temporal.

d) Los vehículos que obtengan una nueva matrícula ordinaria distinta a la inicialmente asignada en los supuestos previstos en el artículo 27.2 Reglamento general de vehículos, siempre que esta última hubiera sido anterior a la fecha indicada en el artículo 102.1 de la ley.

Artículo 104. Sujeto pasivo

1. Son sujetos pasivos del impuesto:

a) Las personas físicas que sean titulares del vehículo y tengan el domicilio fiscal en la Comunitat Valenciana.

b) Las personas jurídicas, y también las entidades sin personalidad jurídica que constituyan una unidad económica o un patrimonio susceptibles de imposición definidas como obligados tributarios por la normativa tributaria general, que sean titulares del vehículo y que tengan el domicilio fiscal en la Comunitat Valenciana.

c) Las personas jurídicas, y también las entidades sin personalidad jurídica que constituyen una unidad económica o un patrimonio

ceptibles d'imposició definides com obligats tributaris per la normativa tributària general, que són titulars del vehicle i no tenen el domicili fiscal a la Comunitat Valenciana, però tenen un establiment, una sucursal o una oficina per als vehicles que, d'acord amb les dades que consten en el Registre de Vehicles, estan matriculats a la Comunitat Valenciana.

2. A l'efecte del que estableix aquest article, s'entén per titular del vehicle la persona identificada amb aquesta condició en el Registre General de Vehicles.

Article 105. Exempcions

Estan exempts de l'impost:

a) Els vehicles amb matrícula del cos diplomàtic o d'oficina consular i del seu personal tècnic administratiu, d'acord amb el que es disposa en l'annex XVIII del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2.822/1998, de 23 de desembre.

b) Els vehicles amb matrícula d'organització internacional i del seu personal tècnic administratiu, d'acord amb el que es disposa en l'annex XVIII del Reglament general de vehicles.

c) Els vehicles que hi corresponguen per l'aplicació de disposicions contingudes en tractats o convenis internacionals.

d) Els vehicles incorporats en el Registre General de Vehicles amb els codis de classificació per criteri d'utilització número 43 (ambulància), 44 (servei mèdic) i 45 (funerari) de l'annex II del Reglament general de vehicles.

e) Els vehicles incorporats en el Registre General de Vehicles amb el codi de classificació per criteri d'utilització número 01 (persones de mobilitat reduïda) de l'annex II del Reglament general de vehicles. Només es pot aplicar aquesta exempció sobre un vehicle per beneficiari.

f) Els vehicles amb matrícula de vehicle històric, d'acord amb el que es disposa en l'annex XVIII del Reglament general de vehicles.

Article 106. Base imposable

1. La base imposable de l'impost està constituïda per la capacitat potencial màxima del vehicle subjecte per a realitzar emissions de diòxid de carboni a l'atmosfera dels vehicles matriculats a partir de l'1 de gener de 2023 inclosos en les categories esmentades en l'article 103 d'aquesta llei, mesurades en grams de diòxid de carboni per quilòmetre.

2. A l'efecte de l'apartat anterior, la base imposable coincideix amb les emissions oficials de diòxid de carboni que consten en el certificat o fitxa tècnica expedida pel fabricant o l'importador del vehicle. S'ha de formalitzar la col·laboració necessària amb la Direcció General de Trànsit per tal que facilite les dades sobre emissions oficials de diòxid de carboni que consten en la fitxa tècnica dels vehicles.

3. Si no es pot determinar la base imposable d'acord amb el que estableix l'apartat 2, perquè no es disposa de les emissions oficials de diòxid de carboni, la base imposable es calcula per aplicació de la fórmula següent, amb el límit mínim de 35 g CO₂/km i el límit màxim de 499 g CO₂/km.

a.1) En el cas de vehicles de categoria M1 amb combustible dièsel:

$$BI = 0,01642 \times CC + 0,0114 \times MMX + 0,05745 \times MOM + 0,005106 \times TR + 3,471 \times T - 37,15$$

a.2) En el cas de vehicles de categoria N1 amb combustible dièsel:

$$BI = 0,01144 \times CC + 2,699 \times PF + 0,02635 \times PN + 0,02562 \times MMX + 0,03115 \times MOM + 2,922 \times T - 25,64$$

b) En el cas de vehicles amb combustible gasolina:

$$BI = 0,01149 \times CC + 3,879 \times PF + 0,04008 \times MOM + 0,009541 \times TR + 2,605 \times T + 4,35$$

c) En el cas de vehicles híbrids elèctrics (HEV): $BI = 0,8533 \times PF + 0,1909 \times PN + 0,02794 \times MMX + 0,3922 \times T + 14,28$

d) En el cas altres vehicles que no preveuen les lletres anteriors: $BI = 0,03399 \times CC + 0,06862 \times PN + 0,04134 \times TR + 1,996 \times T + 18,89$

On:

– BI: emissions de CO₂ expressades en unitats de grams per quilòmetre

– CC: cilindrada del vehicle expressada en unitats de centímetres cúbics

susceptibles de imposición definidas como obligados tributarios por la normativa tributaria general, que sean titulares del vehículo y no tengan el domicilio fiscal en la Comunitat Valenciana, pero tengan un establecimiento, una sucursal o una oficina para los vehículos que, de acuerdo con los datos que constan en el Registro de Vehículos, estén matriculados en la Comunitat Valenciana.

2. A los efectos de lo que establece este artículo, se entiende por titular del vehículo la persona identificada con esta condición en el Registro General de Vehículos.

Artículo 105. Exenciones

Están exentos del impuesto:

a) Los vehículos con matrícula del cuerpo diplomático o de oficina consular y de su personal técnico administrativo, de acuerdo con lo dispuesto en el anexo XVIII del Reglamento general de vehículos, aprobado por el Real decreto 2.822/1998, de 23 de diciembre.

b) Los vehículos con matrícula de organización internacional y de su personal técnico administrativo, de acuerdo con lo dispuesto en el anexo XVIII del Reglamento general de vehículos.

c) Los vehículos que correspondan por la aplicación de disposiciones contenidas en tratados o convenios internacionales.

d) Los vehículos incorporados en el Registro General de Vehículos con los códigos de clasificación por criterio de utilización número 43 (ambulancia), 44 (servicio médico) y 45 (funerario) del anexo II del Reglamento general de vehículos.

e) Los vehículos incorporados en el Registro General de Vehículos con el código de clasificación por criterio de utilización número 01 (personas de movilidad reducida) del anexo II del Reglamento general de vehículos. Solo se puede aplicar esta exención sobre un vehículo por beneficiario.

f) Los vehículos con matrícula de vehículo histórico, de acuerdo con lo dispuesto en el anexo XVIII del Reglamento general de vehículos.

Artículo 106. Base imponible

1. La base imponible del impuesto está constituida por la capacidad potencial máxima del vehículo sujeto para realizar emisiones de dióxido de carbono a la atmosfera de los vehículos matriculados a partir del 1 de enero de 2023 incluidos en las categorías mencionadas en el artículo 103 de esta ley, medidas en gramos de dióxido de carbono por kilómetro.

2. A efectos del apartado anterior, la base imponible coincide con las emisiones oficiales de dióxido de carbono que constan en el certificado o ficha técnica expedida por el fabricante o el importador del vehículo. Se formalizará la colaboración necesaria con la Dirección General de Tráfico al objeto de que esta facilite los datos sobre emisiones oficiales de dióxido de carbono que consten en la ficha técnica de los vehículos.

3. En el caso que no se pueda determinar la base imponible de acuerdo con lo que establece el apartado 2, porque no se disponga de las emisiones oficiales de dióxido de carbono, la base imponible se calculará por aplicación de la fórmula siguiente, con el límite mínimo de 35 g CO₂/km y el límite máximo de 499 g CO₂/km.

a.1) En el caso de vehículos de categoría M1 con combustible diésel:

$$BI = 0,01642 \times CC + 0,0114 \times MMX + 0,05745 \times MOM + 0,005106 \times TR + 3,471 \times T - 37,15$$

a.2) En el caso de vehículos de categoría N1 con combustible diésel:

$$BI = 0,01144 \times CC + 2,699 \times PF + 0,02635 \times PN + 0,02562 \times MMX + 0,03115 \times MOM + 2,922 \times T - 25,64$$

b) En el caso de vehículos con combustible gasolina:

$$BI = 0,01149 \times CC + 3,879 \times PF + 0,04008 \times MOM + 0,009541 \times TR + 2,605 \times T + 4,35$$

c) En el caso de vehículos híbridos eléctricos (HEV): $BI = 0,8533 \times PF + 0,1909 \times PN + 0,02794 \times MMX + 0,3922 \times T + 14,28$

d) En el caso otros vehículos que no prevén las letras anteriores: $BI = 0,03399 \times CC + 0,06862 \times PN + 0,04134 \times TR + 1,996 \times T + 18,89$

Donde:

– BI: emisiones de CO₂ expresadas en unidades de gramos por kilómetro

– CC: cilindrada del vehículo expresada en unidades de centímetros cúbicos

- PF: potència fiscal del vehicle expressada en unitats de cavalls fiscals
- PN: potència neta màxima del vehicle expressada en unitats de quilowatts
- MMX: pes màxim del vehicle expressat en quilograms
- MOM: massa d'ordre en marxa expressada en quilograms
- TR: tara del vehicle expressada en quilograms
- T: antiguitat del vehicle, que es calcula segons la fórmula següent:

$$T = (M - P) / 365,25$$

on:

- M: data corresponent a 31 de desembre del primer exercici de meritació de l'impost

- P: data de la primera matriculació del vehicle

4. En el cas dels vehicles de les categories L3e, L4e, L5e i L7e per als quals no es pot determinar la base imposable de l'impost, d'acord amb el que estableix l'apartat 2 d'aquest article, perquè no es disposa de les emissions oficials de diòxid de carboni, la base imposable es calcula mitjançant la fórmula següent, amb el límit mínim de 25 g CO₂/km i el límit màxim de 249 g CO₂/km:

$$BI = 3,311 \times PF + 0,262 \times PN + 0,1611 \times MOM + 1,026 \times T + 28,98$$

On:

- BI: emissions de CO₂ expressades en unitats de grams per quilòmetre

- PF: potència fiscal del vehicle expressada en unitats de cavalls fiscals

- PN: potència neta màxima del vehicle expressada en unitats de quilowatts

- MOM: massa d'ordre en marxa expressada en quilograms

- T: antiguitat del vehicle, que es calcula segons la fórmula següent:

$$T = (M - P) / 365,25$$

on:

- M: data corresponent a 31 de desembre del primer exercici de meritació de l'impost

- P: data de la primera matriculació del vehicle

Article 107. Quota tributària

1. La quota íntegra s'obté quan s'aplica el tipus que correspon al volum total d'emissions oficials màximes de diòxid de carboni per quilòmetre del vehicle, d'acord amb les taules següents:

- a) Vehicles de la categoria M1 i de les categories L3e, L4e, L5e, L6e i L7e

Emissions oficials de diòxid de carboni	Tipus (euros/gCO ₂ /km)
Fins a 95 g/km	0,00
Més de 95 g/km	3

- b) Vehicles de la categoria N1

Emissions oficials de diòxid de carboni	Tipus (euros/gCO ₂ /km)
Fins a 140 g/km	0,00
Més de 140 g/km	2

2. La quota líquida s'obté en aplicar a la quota íntegra les bonificacions previstes en l'article 108.

Article 108. Bonificacions

1. Els vehicles amb matrícula de vehicle històric, d'acord amb el que disposa l'annex XVIII del Reglament general de vehicles, gaudeixen de la bonificació del 100 % de la quota íntegra.

2. Per la domiciliació del pagament dels rebuts als quals es refereix l'article 109 s'aplica una bonificació del 2 % de la quota íntegra. En el supòsit de la liquidació corresponent a l'alta en el padró, l'aplicació d'aquesta bonificació està condicionada, també, al fet que el subjecte passiu opta, sense estar obligat a fer-ho amb caràcter general, a rebre les notificacions de l'Agència Tributària Valenciana per mitjans electrònics i manté aquesta opció fins a la data de notificació de la liquidació

- PF: potencia fiscal del vehículo expresada en unidades de caballos fiscales

- PN: potencia neta máxima del vehículo expresada en unidades de kilovatios

- MMX: peso máximo del vehículo expresado en kilogramos

- MOM: masa de orden en marcha expresada en kilogramos

- TR: tara del vehículo expresada en kilogramos

- T: antigüedad del vehículo, que se calcula según la fórmula siguiente:

$$T = (M - P) / 365,25$$

donde:

- M: fecha correspondiente al 31 de diciembre del primer ejercicio de devengo del impuesto

- P: fecha de la primera matriculación del vehículo

4. En el caso de los vehículos de las categorías L3e, L4e, L5e y L7e para los cuales no se pueda determinar la base imponible del impuesto, de acuerdo con lo que establece el apartado 2 de este artículo, porque no se disponga de las emisiones oficiales de dióxido de carbono, la base imponible se calculará mediante la fórmula siguiente, con el límite mínimo de 25 g CO₂/km y el límite máximo de 249 g CO₂/km:

$$BI = 3,311 \times PF + 0,262 \times PN + 0,1611 \times MOM + 1,026 \times T + 28,98$$

Donde:

- BI: emisiones de CO₂ expresadas en unidades de gramos por kilómetro

- PF: potencia fiscal del vehículo expresada en unidades de caballos fiscales

- PN: potencia neta máxima del vehículo expresada en unidades de kilovatios

- MOM: masa de orden en marcha expresada en kilogramos

- T: antigüedad del vehículo, que se calcula según la fórmula siguiente:

$$T = (M - P) / 365,25$$

donde:

- M: fecha correspondiente al 31 de diciembre del primer ejercicio de devengo del impuesto

- P: fecha de la primera matriculación del vehículo

Artículo 107. Cuota tributaria

1. La cuota íntegra se obtiene cuando se aplica el tipo que corresponda al volumen total de emisiones oficiales máximas de dióxido de carbono por kilómetro del vehículo, de acuerdo con las siguientes tablas:

- a) Vehículos de la categoría M1 y de las categorías L3e, L4e, L5e, L6e y L7e

Emisiones oficiales de dióxido de carbono	Tipo (euros/gCO ₂ /km)
Hasta 95 g/km	0,00
Más de 95 g/km	3

- b) Vehículos de la categoría N1

Emisiones oficiales de dióxido de carbono	Tipo (euros/gCO ₂ /km)
Hasta 140 g/km	0,00
Más de 140 g/km	2

2. La cuota líquida se obtiene de aplicar a la cuota íntegra las bonificaciones previstas en el artículo 108.

Artículo 108. Bonificaciones

1. Los vehículos con matrícula de vehículo histórico, de acuerdo con lo dispuesto por el anexo XVIII del Reglamento general de vehículos, disfrutan de la bonificación del 100 % de la cuota íntegra.

2. Por la domiciliación del pago de los recibos a los que se refiere el artículo 109 se aplica una bonificación del 2 % de la cuota íntegra. En el supuesto de la liquidación correspondiente al alta en el padrón, la aplicación de esta bonificación está condicionada, también, al hecho que el sujeto pasivo opte, sin estar obligado a hacerlo a todos los efectos, a recibir las notificaciones de la Agencia Tributaria Valenciana por medios electrónicos y mantenga esta opción hasta la fecha de notifica-

corresponent a l'alta en el padró. L'aplicació de la bonificació queda condicionada al cobrament efectiu del rebut o la liquidació mitjançant la domiciliació del pagament i queda sense efecte si aquest cobrament no s'ha pogut efectuar per causa no imputable a l'administració, com també en cas de sol·licitud d'ajornament o fraccionament del deute.

Article 109. Període impositiu i meritació

1. El període impositiu coincideix amb l'any natural, sense perjudici del que estableix l'apartat 2.

2. El període impositiu és inferior l'any natural en els supòsits següents:

a) Si es produeix en una data posterior a l'1 de gener qualsevol dels següents supòsits:

i. la primera matriculació a Espanya del vehicle,
ii. l'entrada en l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost per trasllat del domicili fiscal del titular a la Comunitat Valenciana o per l'adquisició per part d'una persona amb domicili fiscal a la Comunitat Valenciana d'un vehicle matriculat a Espanya per primera vegada a partir de l'1 de gener de 2023 de titularitat d'una persona sense domicili fiscal a la Comunitat Valenciana,

iii. finalització de la situació de baixa temporal o rehabilitació del vehicle en el Registre de Vehicles.

En aquests supòsits, el període impositiu s'inicia el dia de la sol·licitud de matriculació, canvi de domicili fiscal, alta o rehabilitació.

b) Si es produeix abans del 31 de desembre alguna de les següents circumstàncies:

i. baixa definitiva o temporal del vehicle,
ii. eixida de l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost per trasllat del domicili fiscal del titular fora de la Comunitat Valenciana,
iii. adquisició per part d'una persona o entitat sense domicili fiscal a la Comunitat Valenciana d'un vehicle de titularitat d'una persona o entitat amb domicili fiscal a la Comunitat Valenciana.

En aquests supòsits, el període impositiu finalitza el dia anterior al del canvi de domicili fiscal o el dia de la sol·licitud o resolució de baixa.

3. L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

4. L'import de la quota tributària es prorratja per dies quan el període impositiu no coincideix amb l'any natural.

5. En el supòsit de segona o ulterior transmissió del vehicle, està obligat a satisfer l'impost referit en tot el període impositiu qui és titular en la data de meritació, sense perjudici dels pactes privats que hi haja entre les parts.

Article 110. Padró

1. L'impost es gestiona mitjançant padró i l'elabora i l'aprova l'Agència Tributària Valenciana a partir de les dades de què disposa, d'acord amb el que estableixen els apartats següents.

2. Les dades i els elements tributaris que configuren el padró de l'impost són els referenciats el 31 de desembre de cada any i recullen la situació corresponent a la data de meritació de l'impost, determinada en l'article 109.3 d'aquesta llei.

3. El padró ha de contenir per a cada subjecte passiu les dades següents:

a) Noms i cognoms o raó social de la persona o entitat titular del vehicle.
b) Número d'identificació fiscal.
c) Dades d'identificació del vehicle.
d) Nombre de dies del període impositiu.
e) Exempció aplicable, si s'aplica.
f) Base imposable.
g) Quota íntegra.
h) Bonificació de la quota tributària, si s'aplica.
i) Quota tributària.
j) Número del compte corrent en el qual s'ha de domiciliar, si escau, l'ingrés.

4. Amb caràcter previ a l'elaboració definitiva del padró, l'Agència Tributària Valenciana elabora un padró provisional, que té, per a cadascuna de les persones interessades, el caràcter de proposta de liquidació i que s'exposa al públic de l'1 al 15 de maig de l'any natural posterior al de meritació, mitjançant la seua publicació per l'Agència Tributària Valenciana en la seua electrònica de la Generalitat. Aquesta exposició

de la liquidación correspondiente al alta en el padrón. La aplicación de la bonificación queda condicionada al cobro efectivo del recibo o la liquidación mediante la domiciliación de su pago y quedará sin efecto si este cobro no se ha podido efectuar por causa no imputable a la administración, así como en caso de solicitud de aplazamiento o fraccionamiento de la deuda.

Artículo 109. Periodo impositivo y devengo

1. El periodo impositivo coincide con el año natural, sin perjuicio de lo establecido por el apartado 2.

2. El periodo impositivo será inferior el año natural en los supuestos siguientes:

a) Si se produce en una fecha posterior al 1 de enero cualquiera de los siguientes supuestos:

i. la primera matriculación en España del vehículo,
ii. la entrada en el ámbito territorial de aplicación del impuesto por traslado del domicilio fiscal de su titular en la Comunitat Valenciana o por la adquisición por parte de una persona con domicilio fiscal en la Comunitat Valenciana de un vehículo matriculado en España por primera vez a partir del 1 de enero del 2023 de titularidad de una persona sin domicilio fiscal en la Comunitat Valenciana,

iii. finalización de la situación de baja temporal o rehabilitación del vehículo en el Registro de Vehículos.

En estos supuestos, el periodo impositivo se inicia el día de la solicitud de matriculación, cambio de domicilio fiscal, alta o rehabilitación.

b) Si se produce antes del 31 de diciembre alguna de las siguientes circunstancias:

i. baja definitiva o temporal del vehículo,
ii. salida del ámbito territorial de aplicación del impuesto por traslado del domicilio fiscal de su titular fuera de la Comunitat Valenciana,
iii. adquisición por parte de una persona o entidad sin domicilio fiscal en la Comunitat Valenciana de un vehículo que sea de titularidad de una persona o entidad con domicilio fiscal en la Comunitat Valenciana.

En estos supuestos, el periodo impositivo finaliza el día anterior al del cambio de domicilio fiscal o el día de la solicitud o resolución de baja.

3. El impuesto se devenga el último día del periodo impositivo.

4. El importe de la cuota tributaria se prorrateará por días cuando el periodo impositivo no coincida con el año natural.

5. En el supuesto de segunda o ulterior transmisión del vehículo, está obligado a satisfacer el impuesto referido en todo el periodo impositivo quien sea titular en la fecha de devengo, sin perjuicio de los pactos privados que haya entre las partes.

Artículo 110. Padrón

1. El impuesto se gestiona mediante padrón y es elaborado y aprobado por la Agencia Tributaria Valenciana a partir de los datos de que dispone, de acuerdo con lo establecido en los apartados siguientes.

2. Los datos y los elementos tributarios que configuran el padrón del impuesto son los referenciados el 31 de diciembre de cada año y recogen la situación correspondiente a la fecha de devengo del impuesto, determinada en el artículo 109.3 de esta ley.

3. El padrón tiene que contener para cada sujeto pasivo los datos siguientes:

a) Nombres y apellidos o razón social de la persona o entidad titular del vehículo.
b) Número de identificación fiscal.
c) Datos de identificación del vehículo.
d) Número de días del periodo impositivo.
e) Exención aplicable, si es de aplicación.
f) Base imponible.
g) Cuota íntegra.
h) Bonificación de la cuota tributaria, si es de aplicación.
i) Cuota tributaria.
j) Número de la cuenta corriente en la que se tiene que practicar, si procede, la domiciliación del ingreso.

4. Con carácter previo a la elaboración definitiva del padrón, la Agencia Tributaria Valenciana elabora un padrón provisional, que tiene, para cada una de las personas interesadas, el carácter de propuesta de liquidación y que se expone al público del 1 al 15 de mayo del año natural posterior al de devengo, mediante su publicación por la Agencia Tributaria Valenciana en la sede electrónica de la Generalitat. Esta

pública ha de ser objecte d'anunci previ publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Una vegada finalitzat el tràmit d'exposició pública, les persones interessades disposen d'un termini de quinze dies hàbils per a presentar al·legacions a la proposta de liquidació.

5. El padró definitiu l'aprova la persona responsable del Departament de Gestió Tributària de l'Agència Tributària Valenciana i s'exposa al públic, del 16 al 30 de setembre de l'any natural posterior al de meritació, en la seu electrònica de la Generalitat. Aquesta exposició pública ha d'anunciar-se prèviament per mitjà d'un edicte publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, que ha d'incloure les dades següents:

- a) Període de cobrament.
- b) Modalitats de pagament admeses.
- c) En el cas de domiciliació del pagament, dates en les quals es realitzarà el càrrec en el compte dels rebuts i, si escau, de les liquidacions corresponents a l'alta en el padró.
- d) Llocs en els quals es pot efectuar el pagament.
- e) Un advertiment que, transcorregut el termini de pagament sense que s'haja efectuat, s'inicia el període executiu i els deutes s'exigeixen mitjançant el procediment de constrènyiment amb els recàrrecs corresponents del període executiu, els interessos de demora i, si escau, els costos que se'n deriven.
- f) Recursos procedents contra les liquidacions.
- g) Òrgans competents per a resoldre'ls.
- h) Terminis per a interposar els recursos.

6. En el cas d'alta en el padró, l'exposició pública del padró definitiu té l'efecte de notificació de la inclusió en el padró i la liquidació corresponent a aquesta alta s'ha de notificar al contribuïent de manera individual.

7. En els exercicis successius, l'exposició al públic del padró definitiu té, per a cadascuna de les persones interessades, l'efecte de notificació de les liquidacions que es contingen.

8. L'alta, la modificació o la baixa en el padró de l'impost pot produir-se també a conseqüència d'un procediment de comprovació iniciat pels òrgans de gestió tributària de l'Agència Tributària Valenciana, a partir de les dades de què disposa l'administració o d'una actuació d'investigació de la inspecció dels tributs de la Generalitat.

9. Les dades de caràcter personal incloses en el padró es tracten d'acord amb la normativa vigent en matèria de protecció de dades personals.

Article 111. Pagament i domiciliació

1. L'exacció dels deutes notificats col·lectivament s'ha de fer mitjançant un rebut. El termini d'ingrés en període voluntari d'aquests deutes comprèn del 16 de setembre al 20 de novembre o l'hàbil immediatament posterior. El pagament per a la notificació individual s'ha d'efectuar d'acord amb els terminis establits en la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. Una vegada notificada l'alta en el padró provisional, els contribuïents que desitgen domiciliar el pagament del deute han d'optar-hi mitjançant una comunicació dirigida al responsable del departament de gestió tributària. La domiciliació ha de sol·licitar-se en el termini de dos mesos, comptadors des que finalitze el període d'exposició del padró provisional al qual es refereix l'article 110.4, i s'inclou en el padró definitiu. Les sol·licituds presentades amb posterioritat a aquesta data tenen efectes per als exercicis següents.

3. La domiciliació del pagament dels exercicis futurs també pot sol·licitar-se en el moment d'efectuar l'ingrés del deute en les entitats financeres col·laboradores. En el supòsit de la liquidació corresponent a l'alta en el padró, aquesta domiciliació està condicionada al fet que el subjecte passiu opta, quan no hi està obligat amb caràcter general, per rebre les notificacions de l'Agència Tributària Valenciana per mitjans electrònics i manté aquesta opció fins a la data de notificació d'aquella liquidació.

Article 112. Gestió, recaptació i inspecció

La gestió i recaptació de l'impost i la seua inspecció en tot el territori de la Comunitat Valenciana correspon a l'Agència Tributària Valenciana d'acord amb el que s'estableix en la Llei 7/2014, de 22 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'or-

ganització pública que ser objecte de anuncio previo publicado en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Una vez finalizado el trámite de exposición pública, las personas interesadas disponen de un plazo de quince días hábiles para presentar alegaciones a la propuesta de liquidación.

5. El padrón definitivo es aprobado por la persona responsable del Departamento de Gestión Tributaria de la Agencia Tributaria Valenciana y se expone al público, del 16 al 30 de septiembre del año natural posterior al de devengo, en la sede electrónica de la Generalitat. Esta exposición pública tendrá que ser anunciada previamente por medio de un edicto publicado en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, que tendrá que incluir los datos siguientes:

- a) Periodo de cobro.
- b) Modalidades de pago admitidas.
- c) En el caso de domiciliación del pago, fechas en las que se realizará el cargo en la cuenta de los recibos y, si procede, de las liquidaciones correspondientes al alta en el padrón.
- d) Lugares en los que se puede efectuar el pago.
- e) Una advertencia de que, transcurrido el plazo de pago sin que este se haya producido, se inicia el periodo ejecutivo y las deudas son exigidas mediante el procedimiento de apremio con los recargos correspondientes del periodo ejecutivo, los intereses de demora y, si es el caso, los costes que se deriven.
- f) Recursos procedentes contra las liquidaciones.
- g) Órganos competentes para resolverlos.
- h) Plazos para la interposición de los recursos.

6. En el caso de alta en el padrón, la exposición pública del padrón definitivo tiene el efecto de notificación de la inclusión en el padrón y la liquidación correspondiente a esta alta se tiene que notificar al contribuyente de manera individual.

7. En los ejercicios sucesivos, la exposición al público del padrón definitivo tiene, para cada una de las personas interesadas, el efecto de notificación de las liquidaciones que se contengan.

8. El alta, la modificación o la baja en el padrón del impuesto puede producirse también como consecuencia de un procedimiento de comprobación iniciado por los órganos de gestión tributaria de la Agencia Tributaria Valenciana, a partir de los datos de los que disponga la administración o de una actuación de investigación de la inspección de los tributos de la Generalitat.

9. Los datos de carácter personal incluidos en el padrón serán tratados conforme a la normativa vigente en materia de protección de datos personales.

Artículo 111. Pago y domiciliación

1. La exacción de las deudas notificadas colectivamente se tiene que hacer por medio de un recibo. El plazo de ingreso en periodo voluntario de estas deudas comprende del 16 de septiembre al 20 de noviembre o el hábil inmediato posterior. El pago para la notificación individual se tendrá que efectuar de acuerdo con los plazos establecidos en la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, general tributaria.

2. Una vez notificada el alta en el padrón provisional, los contribuyentes que desean domiciliar el pago de la deuda deben optar por ello mediante una comunicación dirigida al responsable del departamento de gestión tributaria. La domiciliación debe solicitarse en el plazo de dos meses, a contar desde la finalización del periodo de exposición del padrón provisional al que se refiere el artículo 110.4, y se incluye en el padrón definitivo. Las solicitudes presentadas con posterioridad a esta fecha tienen efectos para los ejercicios siguientes.

3. La domiciliación del pago de los ejercicios futuros también puede solicitarse en el momento de efectuar el ingreso de la deuda en las entidades financieras colaboradoras. En el supuesto de la liquidación correspondiente al alta en el padrón, esta domiciliación queda condicionada al hecho de que el sujeto pasivo opte, cuando no esté obligado a ello con carácter general, por recibir las notificaciones de la Agencia Tributaria Valenciana por medios electrónicos y mantenga esta opción hasta la fecha de notificación de aquella liquidación.

Artículo 112. Gestión, recaudación e inspección

La gestión y recaudación del impuesto y su inspección en todo el territorio de la Comunitat Valenciana corresponde a la Agencia Tributaria Valenciana de acuerdo con lo establecido en la Ley 7/2014, de 22 de diciembre, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera y

ganització de la Generalitat, sense perjudici de la col·laboració amb els òrgans de la conselleria competent en matèria d'inspecció i control d'emissions de diòxid de carboni dels vehicles.

Article 113. Infraccions i sancions

Les infraccions tributàries de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica seran qualificades i sancionades d'acord amb el que es disposa en la Llei General Tributària i altres normes de general aplicació.

Article 114. Recursos i reclamacions

Els actes de gestió, d'inspecció i de recaptació dictats en l'àmbit de l'impost poden ser objecte de reclamació econòmicoadministrativa davant l'òrgan competent, sense perjudici de la interposició prèvia, amb caràcter potestatiu, del recurs de reposició davant l'òrgan que ha dictat l'acte impugnat.

Secció 3.^a

Impost sobre l'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle a l'atmosfera provinents d'instal·lacions

Article 115. Objecte, finalitat i definicions

1. L'impost sobre l'emissió de GEH a l'atmosfera generats en els processos productius des d'instal·lacions situades a la Comunitat Valenciana té la finalitat de reduir-ne l'emissió incentivant l'adopció de mesures que optimitzen la realització mediambiental dels processos, com també la millora de la qualitat de l'aire.

2. Aquest tribut té caràcter finalista i es destina a nodrir el Fons per a la Transició Ecològica.

3. A l'efecte d'aquest impost, s'entén per:

a) Emissió: descàrrega a l'atmosfera contínua o discontinua de matèries, substàncies o formes d'energia procedents, directament o indirectament, de qualsevol font susceptible de produir contaminació atmosfèrica.

b) Gasos d'efecte d'hivernacle: les emissions de diòxid de carboni (CO₂) i metà (CH₄).

c) Instal·lació: qualsevol unitat tècnica fixa on es desenvolupen una o més de les activitats industrials enumerades en l'annex I de la Llei 6/2014, de 25 de juliol, de prevenció, qualitat i control ambiental d'activitats a la Comunitat Valenciana.

4. Aquest tribut és compatible amb el que estableix la Llei 10/2012, de 21 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera, i d'organització de la Generalitat, que regula l'impost sobre activitats que incideixen en el medi ambient, respecte a la modalitat d'emissió a l'atmosfera d'òxids de nitrogen i diòxid de sofre recollida en l'article 154.Dos.1, quan el conjunt d'aquestes emissions concorre en una mateixa instal·lació.

Article 116. Fet imposable

Constitueix el fet imposable l'emissió a l'atmosfera de GEH (CO₂ i CH₄), que es realitza des de les instal·lacions a les quals es refereix l'article 115 de la present Llei.

Article 117. Suposats de no subjecció

No estan subjectes a l'impost les emissions següents:

1. Les emissions de GEH procedents de la combustió de biomassa, biocarburant o biocombustibles, així com les emissions procedents de la cogeneració d'alta eficiència.

2. Les emissions de GEH realitzades des d'instal·lacions incloses en l'annex I de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, o la norma que la substituïska.

Article 118. Subjecte passiu

1. Són subjectes passius a títol de contribuents les persones físiques o jurídiques i les entitats sense personalitat jurídica a què es refereix l'article 35 de la Llei General Tributària o norma que li substituïska que exploten les instal·lacions en les quals es desenvolupen les activitats que determinen les emissions a l'atmosfera gravades per aquest impost.

de organización de la Generalitat, sin perjuicio de la colaboración con los órganos de la conselleria competente en materia de inspección y control de emisiones de dióxido de carbono de los vehículos.

Artículo 113. Infracciones y sanciones

Las infracciones tributarias del impuesto sobre las emisiones de dióxido de carbono de los vehículos de tracción mecánica serán calificadas y sancionadas de acuerdo con lo dispuesto en la Ley general tributaria y demás normas de general aplicación.

Artículo 114. Recursos y reclamaciones

Los actos de gestión, de inspección y de recaudación dictados en el ámbito del impuesto pueden ser objeto de reclamación económico-administrativa ante el órgano competente, sin perjuicio de la interposición previa, con carácter potestativo, del recurso de reposición ante el órgano que ha dictado el acto impugnado.

Sección 3.^a

Impuesto sobre la emisión de gases de efecto invernadero a la atmósfera provenientes de instalaciones

Artículo 115. Objeto, finalidad y definiciones

1. El impuesto sobre la emisión de gases de efecto invernadero a la atmósfera generados en los procesos productivos desde instalaciones situadas en la Comunitat Valenciana tiene la finalidad de reducir su emisión incentivando la adopción de medidas que optimicen el desempeño medioambiental de los procesos, así como la mejora de la calidad del aire.

2. Este tributo tiene carácter finalista y se destina a nutrir el Fondo para la Transición Ecológica.

3. A efectos de este impuesto, se entenderá por:

a) Emisión: descarga a la atmósfera continua o discontinua de materias, sustancias o formas de energía procedentes, directa o indirectamente, de cualquier fuente susceptible de producir contaminación atmosférica.

b) Gases de efecto invernadero: las emisiones de dióxido de carbono (CO₂) y metano (CH₄).

c) Instalación: cualquier unidad técnica fija donde se desarrollen una o más de las actividades industriales enumeradas en el anexo I de la Ley 6/2014, de 25 de julio, de prevención, calidad y control ambiental de actividades en la Comunitat Valenciana.

4. Este tributo es compatible con el establecido en la Ley 10/2012, de 21 de diciembre, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera, y de organización de la Generalitat, que regula el impuesto sobre actividades que inciden en el medio ambiente, respecto a la modalidad de emisión a la atmósfera de óxidos de nitrógeno y dióxido de azufre recogida en su artículo 154.Dos.1, cuando el conjunto de estas emisiones concorra en una misma instalación.

Artículo 116. Hecho imponible

Constituye el hecho imponible la emisión a la atmósfera de gases de efecto invernadero (CO₂ y CH₄) que se realice desde las instalaciones a las que se refiere el artículo 115 de la presente ley.

Artículo 117. Supuestos de no sujeción

No estarán sujetas al impuesto las emisiones siguientes:

1. Las emisiones de gases de efecto invernadero procedentes de la combustión de biomasa, biocarburante o biocombustibles, así como las emisiones procedentes de la cogeneración de alta eficiencia.

2. Las emisiones de gases de efecto invernadero realizadas desde instalaciones incluidas en el anexo I de la Ley 1/2005, de 9 de marzo, por la que se regula el régimen del comercio de derechos de emisión de gases de efecto invernadero, o norma que la sustituya.

Artículo 118. Sujeto pasivo

1. Son sujetos pasivos a título de contribuyentes las personas físicas o jurídicas y las entidades sin personalidad jurídica a las que se refiere el artículo 35 de la Ley general tributaria o norma que la sustituya que exploten las instalaciones en las que se desarrollen las actividades que determinen las emisiones a la atmósfera grabadas por este impuesto.

2. La concurrència de dues o més persones o entitats en l'exploració d'una mateixa instal·lació a què es refereix l'apartat anterior determinarà que queden solidàriament obligats enfront de la Hisenda de la Comunitat Valenciana, de conformitat amb el que es disposa en l'article 35 de la Llei General Tributària o norma que li substituïska, podent dirigir-se l'acció administrativa de cobrament contra qualsevol d'ells per la totalitat de la quota.

Article 119. Responsable solidari

Serà responsable solidari del pagament de l'impost el propietari de la instal·lació des de la qual es realitze l'emissió en cas que no coincideisca amb la persona que explote aquella.

Article 120. Base imposable

1. Constitueixen la base imposable de l'impost les quantitats de GEH (CO₂ i CH₄) emeses a l'atmosfera per una mateixa instal·lació contaminant durant el període impositiu corresponent.

2. Les quantitats emeses de GEH s'han d'expressar en quilotones/any de CO₂-eq. A aquest efecte, es considera una regla de conversió d'1 tona de metà (CH₄) equivalent a 25 tones de CO₂-eq.

Article 121. Determinació de la base imposable

1. La determinació de la quantitat emesa de CO₂-eq es realitza mitjançant els mètodes de càlcul normativament establits. Si la instal·lació està inscrita en el Registre de Petjada de Carboni, la base imposable són les emissions que ha registrat i si no, factors d'emissió d'acord amb l'últim inventari nacional d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, a partir de les quantitats d'ús de combustibles, nombre de caps de bestiar o tones de residus tractades.

2. Les emissions declarades poden ser sotmeses a verificació per entitat acreditada per l'Entitat Nacional d'Acreditació per a verificació d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

3. Reglamentàriament s'han d'establir els procediments per a calcular les quantitats emeses.

Article 122. Determinació de la base liquidable

La base liquidable s'obté aplicant a les quantitats de GEH (CO₂ y CH₄) emeses a l'atmosfera per una mateixa instal·lació contaminant, durant el període impositiu corresponent, que constitueixen la base imposable les següents reduccions de CO₂-eq: 1 kilotona/any.

Article 123. Quota tributària

La quota tributària de l'impost s'obté aplicant a les unitats contaminants de la base liquidable el següent tipus de gravamen: 200 euros/kilotona de CO₂-eq.

Article 124. Deduccions

1. Els subjectes passius tenen dret a una deducció en la quota íntegra per les inversions realitzades en el període impositiu en infraestructures i béns d'equip orientats al control, la prevenció i la correcció de la contaminació.

2. Es consideren incloses entre les inversions orientades al control, la prevenció i la correcció de la contaminació aquelles que ocasionen la reducció del consum de combustibles o l'ús de combustibles més nets que disminuisquen les unitats contaminants per volum de producte obtingut, així com aquelles que redueixen les emissions fugitives.

3. Amb aquesta finalitat, la inversió s'entén realitzada quan els elements patrimonials siguen posats en condicions de funcionament, i s'han de mantenir els mateixos nivells d'idoneïtat mediambiental, almenys, durant els tres anys següents.

4. La deducció s'aplica en els percentatges següents:

a) El 25 % de l'import de la inversió, quan les instal·lacions afectades hagen obtingut el certificat EMAS o ISO 14000 sobre la gestió ambiental. Aquest certificat ha d'estar en vigor i incloure en l'abast les activitats i els emplaçaments objecte de la inversió realitzada.

2. La concurrencia de dos o más personas o entidades en la explotación de una misma instalación a que se refiere el apartado anterior determinará que queden solidariamente obligadas frente a la hacienda de la Comunitat Valenciana, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 35 de la Ley general tributaria o norma que la sustituya, pudiendo dirigirse la acción administrativa de cobro contra cualquiera de ellos por la totalidad de la cuota.

Artículo 119. Responsable solidario

Será responsable solidario del pago del impuesto el propietario de la instalación desde la que se realice la emisión en caso de que no coincida con la persona que la explote.

Artículo 120. Base imponible

1. Constituyen la base imponible del impuesto las cantidades de gases de efecto invernadero (CO₂ y CH₄) emitidas a la atmósfera por una misma instalación contaminante durante el período impositivo correspondiente.

2. Las cantidades emitidas de gases de efecto invernadero se tendrán que expresar en kilotoneladas/año de CO₂-eq, considerándose, a estos efectos, una regla de conversión de 1 tonelada de metano (CH₄) equivalente a 25 toneladas de CO₂-eq.

Artículo 121. Determinación de la base imponible

1. La determinación de la cantidad emitida de CO₂-eq se realizará mediante los métodos de cálculo normativamente establecidos. Si la instalación está inscrita en el Registro de Huella de Carbono, la base imponible serán las emisiones que haya registrado y si no, factores de emisión de acuerdo con el último inventario nacional de emisiones de gases de efecto invernadero, a partir de las cantidades de uso de combustibles, número de cabezas de ganado o toneladas de residuos tratadas.

2. Las emisiones declaradas podrán ser sometidas a verificación por entidad acreditada por la Entidad Nacional de Acreditación para verificación de emisiones de gases de efecto invernadero.

3. Reglamentariamente se establecerán los procedimientos para el cálculo de las cantidades emitidas.

Artículo 122. Determinación de la base liquidable

La base liquidable se obtendrá aplicando a las cantidades de gases de efecto invernadero (CO₂ i CH₄) emitidas a la atmósfera por una misma instalación contaminante, durante el periodo impositivo correspondiente, que constituyen la base imponible las siguientes reducciones de CO₂-eq: 1 kilotón/año.

Artículo 123. Cuota tributaria

La cuota tributaria del impuesto se obtendrá aplicando a las unidades contaminantes de la base liquidable el siguiente tipo de gravamen: 200 euros/kilotón de CO₂-eq.

Artículo 124. Deducciones

1. Los sujetos pasivos tendrán derecho a una deducción en la cuota íntegra por las inversiones realizadas en el periodo impositivo en infraestructuras y bienes de equipo orientados al control, prevención y corrección de la contaminación.

2. Se considerarán incluidas entre las inversiones orientadas al control, prevención y corrección de la contaminación aquellas que ocasionen la reducción del consumo de combustibles o el uso de combustibles más limpios que disminuyan las unidades contaminantes por volumen de producto obtenido, así como aquellas que reduzcan las emisiones fugitivas.

3. A tal efecto, la inversión se entenderá realizada cuando los elementos patrimoniales sean puestos en condiciones de funcionamiento, teniendo que mantenerse los mismos niveles de idoneidad medioambiental, al menos, durante los tres años siguientes.

4. La deducción se aplicará en los siguientes porcentajes:

a) El 25 % del importe de la inversión, cuando las instalaciones afectadas hubieran obtenido el certificado EMAS o ISO 14000 sobre la gestión ambiental. Este certificado debe estar en vigor e incluir en su alcance las actividades y emplazamientos objeto de la inversión realizada.

b) El 15 % de l'import de la inversió, quan no s'hagen obtingut els certificats anteriors.

5. El límit de les deduccions referides en les lletres anteriors és del 50 % de la quota íntegra de l'impost. La deducció per inversions orientades al control, la prevenció i la correcció de la contaminació que no puga aplicar-se en el període impositiu corresponent per excedir d'aquest límit només pot ser aplicada en els cinc períodes impositius següents, amb el límit del 50 % de la quota íntegra de cada període.

6. El límit de les deduccions indicat en l'apartat anterior és del 100 % en el cas d'instal·lacions que tinguen emissions de GEH inferiors a 20.000 tCO₂/any i realitzen inversions orientades al control, la prevenció i la correcció de la contaminació, certificades mediambientalment per una entitat acreditada a tal efecte.

7. En tots els casos, és condició necessària per a l'aplicació de la deducció l'obtenció d'una certificació acreditativa de la idoneïtat mediambiental de la inversió expedida per una entitat acreditada per a això.

8. No és procedent l'aplicació de la deducció prevista en aquest article quan les quantitats invertides procedisquen de subvencions o ajudes públiques concedides per a aquestes inversions, ni en el cas que les inversions siguen exigibles per a aconseguir els paràmetres de qualitat ambiental que resulten d'obligat compliment. La part de la inversió que no haja sigut objecte de subvenció pot desgravar-se.

9. Reglamentàriament s'han de fixar els requisits formals i procedimentals per a l'aplicació de les deduccions.

Article 125. Quota líquida

La quota líquida serà el resultat d'aplicar a la quota tributària les deduccions establides en l'article anterior. En els supòsits en què no siguen aplicables les deduccions, la quota líquida serà igual a la quota íntegra.

Article 126. Període impositiu i meritació

1. El període impositiu coincidirà amb l'any natural.

2. L'impost es reportarà el 31 de desembre de cada any, sense perjudici del que s'estableix en l'apartat següent.

3. El període impositiu serà inferior a l'any natural quan se cesse en la realització de les activitats que ocasionen les emissions en un dia diferent al 31 de desembre i aquesta circumstància siga posada en coneixement de la conselleria competent en matèria de medi ambient, produint-se la meritació de l'impost en la data d'aquest cessament. També ho serà en el cas de les corresponents activitats s'inicien en data diferent a l'1 de gener.

Article 127. Declaració-liquidació i quota diferencial

1. Els subjectes passius estan obligats a presentar una declaració anual per cada instal·lació que exploten, dins del termini dels dos mesos següents a la conclusió del període impositiu, quan la seua base imposable siga igual o superior a 1 kilotona/any de CO₂-eq.

Els subjectes passius, al temps de presentar la seua declaració, han de determinar, si escau, la quota diferencial. La quota diferencial és el resultat de deduir de la quota líquida els pagaments fraccionats a compte a què es refereix l'article següent que hagen sigut ja realitzats pel subjecte passiu. En el cas d'activitats no sotmeses a comerç d'emissions que exploten més d'una instal·lació, es pot fer una única declaració anual adjuntant un desglossament per a cada instal·lació.

2. Si la quota diferencial és positiva, se n'ha d'ingressar l'import en el termini assenyalat en l'apartat anterior i en el lloc i la forma establits per la Conselleria d'Hisenda.

3. Si, com a resultat de la deducció dels pagaments fraccionats a compte, s'obté una quota diferencial negativa, el subjecte passiu pot sol·licitar-ne la devolució. En els supòsits en què se sol·licite la devolució, la Conselleria d'Hisenda abonarà les quantitats corresponents dins dels sis mesos següents a la data de la sol·licitud.

Article 128. Pagaments fraccionats a compte

1. En els primers vint dies naturals dels mesos d'abril, juliol i octubre, els subjectes passius hauran d'efectuar un pagament fraccionat a

b) El 15 % del importe de la inversió, cuando no se hayan obtenido los certificados anteriores.

5. El límite de las deducciones referidas en las letras anteriores será del 50 % de la cuota íntegra del impuesto. La deducción por inversiones orientadas al control, prevención y corrección de la contaminación que no pudiera aplicarse en el periodo impositivo correspondiente para exceder de este límite solo podrá ser aplicada en los cinco periodos impositivos siguientes, con el límite del 50 % de la cuota íntegra de cada periodo.

6. El límite de las deducciones indicado en el apartado anterior será del 100 % en el caso de instalaciones que tengan emisiones de gases de efecto invernadero inferiores a 20.000 tCO₂/año y realicen inversiones orientadas al control, prevención y corrección de la contaminación, certificadas medioambientalmente por una entidad acreditada a tal efecto.

7. En todo caso, será condición necesaria para la aplicación de la deducción la obtención de certificación acreditativa de la idoneidad medioambiental de la inversión expedida por una entidad acreditada para ello.

8. No procederá la aplicación de la deducción prevista en el presente artículo cuando las cantidades invertidas procedan de subvenciones o ayudas públicas concedidas para estas inversiones, ni en el supuesto de que las inversiones sean exigibles para alcanzar los parámetros de calidad ambiental que resulten de obligado cumplimiento. La parte de la inversión que no haya sido objeto de subvención podrá desgravarse.

9. Reglamentariamente se fijarán los requisitos formales y procedimentales para la aplicación de las deducciones.

Artículo 125. Cuota líquida

La cuota líquida será el resultado de aplicar a la cuota tributaria las deducciones establecidas en el artículo anterior. En los supuestos en que no sean aplicables las deducciones, la cuota líquida será igual a la cuota íntegra.

Artículo 126. Periodo impositivo y devengo

1. El periodo impositivo coincidirá con el año natural.

2. El impuesto se reportará el 31 de diciembre de cada año, sin perjuicio de lo establecido en el apartado siguiente.

3. El periodo impositivo será inferior al año natural cuando se cese en la realización de las actividades que ocasionen las emisiones en un día diferente al 31 de diciembre y esta circunstancia sea puesta en conocimiento de la conselleria competente en materia de medio ambiente, produciéndose el devengo del impuesto en la fecha de dicho cese. También lo será en el caso de las correspondientes actividades se inicien en fecha diferente al 1 de enero.

Artículo 127. Declaración-liquidación y cuota diferencial

1. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar una declaración anual por cada instalación que explotan, dentro del plazo de los dos meses siguientes a la conclusión del periodo impositivo, cuando su base imponible sea igual o superior a 1 kilotón/año de CO₂-eq.

Los sujetos pasivos, al tiempo de presentar su declaración, deberán, si procede, determinar la cuota diferencial. La cuota diferencial será el resultado de deducir de la cuota líquida los pagos fraccionados por anticipado a los que se refiere el artículo siguiente que hubieran sido ya realizados por el sujeto pasivo. En el caso de actividades no sometidas a comercio de emisiones que explotan más de una instalación, se podrá hacer una única declaración anual adjuntando un desglose para cada instalación.

2. Si la cuota diferencial fuera positiva, se procederá a ingresar su importe en el plazo señalado en el apartado anterior y en el lugar y forma establecidos por la Conselleria de Hacienda.

3. Si, como resultado de la deducción de los pagos fraccionados por anticipado, se obtuviera una cuota diferencial negativa, el sujeto pasivo podrá solicitar su devolución. En los supuestos en los que se solicite la devolución, la Conselleria de Hacienda abonará las cantidades correspondientes dentro de los seis meses siguientes a la fecha de la solicitud.

Artículo 128. Pagos fraccionados por anticipado

1. En los primeros veinte días naturales de los meses de abril, julio y octubre, los sujetos pasivos deberán efectuar un pago fraccionado por

compte de la liquidació corresponent al període impositiu que estiga en curs quan la seua base liquidable resulte positiva.

2. En el supòsit d'inici de l'activitat, els pagaments fraccionats es realitzaran a partir del trimestre en què s'inicie aquesta activitat, en els terminis a què es refereix l'apartat anterior.

3. L'import de cada pagament fraccionat resultarà d'aplicar la tarifa vigent l'any en curs a la base liquidable acumulada des de l'inici de l'any fins a la conclusió de cada trimestre i amb deducció dels pagaments fraccionats realitzats durant el període impositiu i, en el seu cas, de la quota diferencial negativa d'exercicis anteriors.

Article 129. Aplicació del tribut i règim sancionador

1. Les funcions i les competències relacionades amb l'aplicació de l'impost corresponen a l'Agència Tributària Valenciana, sense perjudici de la col·laboració amb els òrgans de la conselleria competent en matèria d'inspecció i control d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

2. Les infraccions tributàries de l'impost es qualifiquen i sancionen d'acord amb el que disposa la Llei general tributària i les seues normes de desenvolupament.

Article 130. Recursos i reclamacions

Els actes de gestió, d'inspecció i de recaptació dictats en l'àmbit de l'impost poden ser objecte de reclamació econòmicoadministrativa davant l'òrgan competent, sense perjudici de la interposició prèvia, amb caràcter potestatiu, del recurs de reposició davant l'òrgan que ha dictat l'acte impugnatiu.

Secció 4.^a

Impost sobre grans establiments comercials

Article 131. Objecte, naturalesa i àmbit d'aplicació

1. La present secció té per objecte la regulació de l'impost sobre els grans establiments comercials, d'oci, hostaleria o espectacles, que es defineix com un impost ambiental.

2. Aquest impost grava la singular capacitat econòmica que concorre en determinats establiments amb finalitats, comercials, d'oci, hostaleria o espectacles a conseqüència d'estar implantats en grans superfícies que, pel seu efecte d'atracció al consum, provoca un desplaçament de vehicles.

3. Aquest tribut té caràcter finalista i es destina a nodrir el Fons per a la Transició Ecològica.

4. L'impost sobre grans establiments comercials és exigible al territori de la Comunitat Valenciana.

Article 132. Fet imposable

1. Constitueix el fet imposable de l'impost el dany mediambiental causat pel trànsit generat per les grans superfícies amb finalitats comercials, d'oci, hostaleria o espectacles, que disposen d'aparcament per a la seua clientela.

2. A l'efecte del qual es disposa per l'apartat 1, s'entén per utilització de grans superfícies amb finalitats comercials, d'oci, hostaleria o espectacles la que duen a terme els següents establiments:

a) Grans establiments comercials territorials individuals dedicats a la venda al detall que disposen d'una superfície comercial igual o superior a 2.500 metres quadrats.

b) Grans establiments comercials territorials col·lectius, integrats per un conjunt d'establiments en els quals es realitzen activitats comercials, d'oci, hostaleria o espectacles que disposen d'una superfície comercial igual o superior a 2.500 metres quadrats.

3. L'establiment que no complisca el requisit de superfície mínima assenyalat en cada cas està subjecte a l'impost quan, a conseqüència d'una ampliació de la superfície comercial, iguale o supere els 2.500 metres quadrats.

4. A l'efecte del qual es disposa en aquest article, s'entén per superfície comercial dels establiments comercials de caràcter individual o col·lectiu, la superfície total de les àrees o locals on s'exposen els productes amb caràcter habitual i permanent, o els destinats a tal finalitat amb caràcter eventual o periòdic, als quals pugua accedir el client, així

anticipado de la liquidación correspondiente al periodo impositivo que esté en curso cuando su base liquidable resulte positiva.

2. En el supuesto de inicio de la actividad, los pagos fraccionados se realizarán a partir del trimestre en el que se inicie dicha actividad, en los plazos a los que se refiere el apartado anterior.

3. El importe de cada pago fraccionado resultará de aplicar la tarifa vigente el año en curso a la base liquidable acumulada desde el inicio del año hasta la conclusión de cada trimestre y con deducción de los pagos fraccionados realizados durante el periodo impositivo y, en su caso, de la cuota diferencial negativa de ejercicios anteriores.

Artículo 129. Aplicación del tributo y régimen sancionador

1. Las funciones y competencias relacionadas con la aplicación del impuesto corresponden a la Agencia Tributaria Valenciana, sin perjuicio de la colaboración con los órganos de la conselleria competente en materia de inspección y control de emisiones de gases de efecto invernadero.

2. Las infracciones tributarias del impuesto serán calificadas y sancionadas de acuerdo con lo que se disponga en la Ley general tributaria y sus normas de desarrollo.

Artículo 130. Recursos y reclamaciones

Los actos de gestión, de inspección y de recaudación dictados en el ámbito del impuesto pueden ser objeto de reclamación económico-administrativa ante el órgano competente, sin perjuicio de la interposición previa, con carácter potestativo, del recurso de reposición ante el órgano que ha dictado el acto impugnado.

Sección 4.^a

Impuesto sobre grandes establecimientos comerciales

Artículo 131. Objeto, naturaleza y ámbito de aplicación

1. La presente sección tiene por objeto la regulación del impuesto sobre los grandes establecimientos comerciales, de ocio, hostelería o espectáculos, que se define como un impuesto ambiental.

2. Este impuesto grava la singular capacidad económica que concurre en determinados establecimientos con fines, comerciales, de ocio, hostelería o espectáculos a consecuencia de estar implantados en grandes superficies que, por su efecto de atracción al consumo, provoca un desplazamiento de vehículos.

3. Este tributo tiene carácter finalista y se destina a nutrir el Fondo para la Transición Ecológica.

4. El impuesto sobre grandes establecimientos comerciales es exigible en el territorio de la Comunitat Valenciana.

Artículo 132. Hecho imponible

1. Constituye el hecho imponible del impuesto el daño medioambiental causado por el tráfico generado por las grandes superficies con fines comerciales, de ocio, hostelería o espectáculos, que disponen de aparcamiento para su clientela.

2. A efectos de lo dispuesto por el apartado 1, se entiende por utilización de grandes superficies con fines comerciales, de ocio, hostelería o espectáculos la que llevan a cabo los siguientes establecimientos:

a) Grandes establecimientos comerciales territoriales individuales dedicados a la venta al por menor que dispongan de una superficie comercial igual o superior a 2.500 metros cuadrados.

b) Grandes establecimientos comerciales territoriales colectivos, integrados por un conjunto de establecimientos en los que se realicen actividades comerciales, de ocio, hostelería o espectáculos que dispongan de una superficie comercial igual o superior a 2.500 metros cuadrados.

3. El establecimiento que no cumpla el requisito de superficie mínima señalado en cada caso está sujeto al impuesto cuando, a consecuencia de una ampliación de la superficie comercial, iguale o supere los 2.500 metros cuadrados.

4. A efectos de lo dispuesto en este artículo, se entiende por superficie comercial de los establecimientos comerciales de carácter individual o colectivo, la superficie total de las áreas o locales donde se expongan los productos con carácter habitual y permanente, o los destinados a tal finalidad con carácter eventual o periódico, a los que pueda acceder el

com els aparadors i els espais interns destinats al trànsit de les persones i a la presentació o dispensació dels productes. Quan aquesta no estiga clarament definida, es considerarà com a tal el 60 % de la superfície construïda prevista de l'establiment, sense considerar accessos i espais destinats a aparcament i magatzematge.

5. A l'efecte del còmput de la superfície comercial es troben sota l'àmbit de l'impost totes les activitats comercials, així com els serveis prestats per empreses d'oci, hostaleria i espectacles.

6. A l'efecte d'aquest impost, no es consideren dins de trama urbana consolidada les concentracions comercials.

Article 133. Exempcions

Estaran exempts de l'impost:

a) Els mercats municipals.
b) Les exposicions i fires de mostres de caràcter temporal la finalitat principal del qual no siga l'exercici regular d'activitats comercials sinó l'exposició de productes.

c) Els mercats públics de venda no sedentària.

d) Els establiments comercials individuals o col·lectius que, malgrat complir les condicions de l'apartat 2 de l'article 132, siguen classificats pel Pla d'Acció Territorial Sectorial del Comerç de la Comunitat Valenciana com a establiments sense impacte territorial.

Article 134. Subjecte passiu

1. Són subjectes passius, en qualitat de contribuents, les persones físiques o jurídiques, així com les entitats que sense tindre personalitat jurídica constituïsquen una unitat econòmica o patrimoni separat susceptible d'imposició, que siguen titulars d'un o més dels establiments als quals es refereix l'article 132.2.

2. A l'efecte del que s'estableix per la present llei, tenen la consideració de titular d'establiment comercial les persones físiques o jurídiques, així com les entitats a les quals es refereix l'apartat 1, que realitzen de manera directa l'activitat comercial o de prestació de serveis a què es refereix l'article 132.1. En el cas dels grans establiments comercials territorials col·lectius, ho és la persona titular de la llicència comercial o assimilable. En cas que hi haja més d'un propietari de la totalitat dels locals integrants del gran establiment comercial territorial col·lectiu, el conjunt té, a l'efecte d'aquest impost, la consideració d'unitat econòmica, en els termes establits per la normativa tributària general aplicable als tributs propis.

3. És responsable subsidiari de l'impost el titular del dret de propietat del bé immoble en el qual està situat l'establiment o de qualsevol altre dret real sobre el bé immoble.

Article 135. Base imposable

1. La base imposable s'obté de l'aplicació de la següent fórmula:

$$BI = (N - E)$$

On:

N = nombre de vehicles que, durant el període impositiu, accedeixen a l'aparcament que disposa l'establiment comercial, d'acord amb les lectures dels sistemes de mesurament dels accessos a l'aparcament.

E = nombre de vehicles exclosos perquè han accedit a l'aparcament de l'establiment en virtut d'un contracte de lloguer o contractes similars, o perquè es tracta de vehicles de treballadors de l'establiment que accedeixen al mateix en els seus dies laborables, així com vehicles amb distintiu «zero emissions» de la Direcció General de Trànsit.

2. En cas que no es puga determinar la base imposable d'acord amb el que s'estableix per l'apartat 1 perquè l'aparcament no disposa d'un instrument de comptatge de vehicles, o perquè l'establiment no disposa d'aparcament, la base imposable es calcula aplicant la següent fórmula:

$$BI = \text{Ràtio VD} \times S \times \text{dies d'obertura} \times \text{CTU}$$

On:

– Ràtio VD és la ràtio de vehicles/dia i m² de superfície comercial segons la categoria de l'establiment que s'indica en la taula següent:

cliente, así como los escaparates y los espacios internos destinados al tráfico de las personas y a la presentación o dispensación de los productos. Cuando esta no esté claramente definida, se considerará como tal el 60 % de la superficie construida prevista del establecimiento, sin considerar accesos y espacios destinados a aparcamiento y almacenaje.

5. A efectos del cómputo de la superficie comercial se encuentran bajo el ámbito del impuesto todas las actividades comerciales, así como los servicios prestados por empresas de ocio, hostelería y espectáculos.

6. A efectos de este impuesto, no se consideran dentro de trama urbana consolidada las concentraciones comerciales.

Artículo 133. Exenciones

Estarán exentos del impuesto:

a) Los mercados municipales.
b) Las exposiciones y ferias de muestras de carácter temporal cuya finalidad principal no sea el ejercicio regular de actividades comerciales sino la exposición de productos.

c) Los mercados públicos de venta no sedentaria.

d) Los establecimientos comerciales individuales o colectivos que, a pesar de cumplir las condiciones del apartado 2 del artículo 132, sean clasificados por el Plan de acción territorial sectorial del comercio de la Comunitat Valenciana como establecimientos sin impacto territorial.

Artículo 134. Sujeto pasivo

1. Son sujetos pasivos, en calidad de contribuyentes, las personas físicas o jurídicas, así como las entidades que sin tener personalidad jurídica constituyan una unidad económica o patrimonio separado susceptible de imposición, que sean titulares de uno o más de los establecimientos a los cuales se refiere el artículo 132.2.

2. A efectos de lo establecido por la presente ley, tienen la consideración de titular de establecimiento comercial las personas físicas o jurídicas, así como las entidades a las cuales se refiere el apartado 1, que realicen de manera directa la actividad comercial o de prestación de servicios a la que se refiere el artículo 132.1. En el caso de los grandes establecimientos comerciales territoriales colectivos, lo es la persona titular de la licencia comercial o asimilable. En caso de que haya más de un propietario de la totalidad de los locales integrantes del gran establecimiento comercial territorial colectivo, el conjunto tiene, a efectos de este impuesto, la consideración de unidad económica, en los términos establecidos por la normativa tributaria general aplicable a los tributos propios.

3. Es responsable subsidiario del impuesto el titular del derecho de propiedad del bien inmueble en el cual está situado el establecimiento o de cualquier otro derecho real sobre el bien inmueble.

Artículo 135. Base imponible

1. La base imponible se obtiene de la aplicación de la siguiente fórmula:

$$BI = (N - E)$$

Donde:

N = número de vehículos que, durante el periodo impositivo, acceden al aparcamiento que dispone el establecimiento comercial, de acuerdo con las lecturas de los sistemas de medición de los accesos al aparcamiento.

E = número de vehículos excluidos porque han accedido al aparcamiento del establecimiento en virtud de un contrato de alquiler o contratos similares, o porque se trata de vehículos de trabajadores del establecimiento que acceden al mismo en sus días laborables, así como vehículos con distintivo «cero emisiones» de la Dirección General de Tráfico.

2. En caso de que no se pueda determinar la base imponible de acuerdo con lo establecido por el apartado 1 porque el aparcamiento no dispone de un instrumento de conteo de vehículos, o porque el establecimiento no dispone de aparcamiento, la base imponible se calcula aplicando la siguiente fórmula:

$$BI = \text{Ratio VD} \times S \times \text{días de apertura} \times \text{CTU}$$

Donde:

– Ratio VD es la ratio de vehículos/día y m² de superficie comercial según la categoría del establecimiento que se indica en la tabla siguiente:

<i>Categoria de l'establiment</i>		<i>Ràtio Vehicle/dia/m² de superfície comercial</i>
Gran magatzem		0,1252
Hipermercat		0,1663
Supermercat		0,1740
Establiments especialitzats	Articles i material esportiu	0,2465
	Articles infantils	0,1212
	Automoció	0,0091
	Bricolatge	0,3408
	Oci i cultura	0,2970
	Mobles i equipament de llar	0,0711
	Equipament de la persona	0,1907
	Jardineria i complements de jardí	0,0150
Altres		0,3409
Establiment col·lectiu		0,767

* * * * *

<i>Categoría del establecimiento</i>		<i>Ratio Vehículo/día/m² de superficie comercial</i>
Gran almacén		0,1252
Hipermercado		0,1663
Supermercado		0,1740
Establecimientos especializados	Artículos y material deportivo	0,2465
	Artículos infantiles	0,1212
	Automoción	0,0091
	Bricolaje	0,3408
	Ocio y cultura	0,2970
	Muebles y equipación de hogar	0,0711
	Equipación de la persona	0,1907
	Jardinería y complementos de jardín	0,0150
Otros		0,3409
Establecimiento colectivo		0,767

– S és la superfície comercial computable.

a) En el cas dels grans establiments comercials territorials col·lectius, la superfície total.

b) En la resta dels casos, la superfície comercial.

– Els dies d'obertura són els d'obertura de l'establiment durant el període impositiu.

– CTU= coeficient aplicable segons que l'establiment estiga situat, d'acord amb la normativa urbanística, dins o fora de la trama urbana (TU) o del nucli històric i dels seus eixamples (NH) en cas que no estiga definida la TU del municipi. L'aplicació d'aquest coeficient dependrà de si es decideix gravar solament els establiments fora de la trama urbana o si es decideix gravar tots aquests establiments independentment de la seua ubicació.

<i>Situación de l'establiment</i>	<i>Coeficient</i>
Dins del TU o NH	1,00
Fora del TU o NH	1,20

3. A l'efecte del que s'estableix per l'apartat 2, s'apliquen les següents regles:

a) S'entén que un establiment disposa d'aparcament quan aquest es destina preferentment a l'ús dels clients de l'establiment, indepen-

– S es la superficie comercial computable.

a) En el caso de los grandes establecimientos comerciales territoriales colectivos, la superficie total.

b) En el resto de los casos, la superficie comercial.

– Los días de apertura son los de apertura del establecimiento durante el periodo impositivo.

– CTU= coeficiente aplicable según que el establecimiento esté situado, de acuerdo con la normativa urbanística, dentro o fuera de la trama urbana (TU) o del núcleo histórico y de sus ensanches (NH) en caso de que no esté definida la TU del municipio. La aplicación de este coeficiente dependerá de si se decide grabar solo los establecimientos fuera de la trama urbana o si se decide grabar todos estos establecimientos independientemente de su ubicación.

<i>Situación del establecimiento</i>	<i>Coeficiente</i>
Dentro del TU o NH	1,00
Fuera del TU o NH	1,20

3. A efectos de lo establecido por el apartado 2, se aplican las siguientes reglas:

a) Se entiende que un establecimiento dispone de aparcamiento cuando este se destina preferentemente al uso de los clientes del esta-

ment de la seua titularitat, el tipus de gestió o el sistema de pagament.

b) S'entén que un establiment és especialitzat quan el 80 % de la superfície comercial, com a mínim, està destinat al producte o gamma de productes que determina l'especialització.

c) Als establiments col·lectius compostos per establiments especialitzats en la mateixa gamma de producte se'ls aplica la ràtio de la categoria d'establiment especialitzat corresponent, sobre la superfície comercial.

d) En el cas de galeries comercials en les quals es trobe un supermercat o un hipermercat que ocupe més del 80 % de la superfície total d'un establiment col·lectiu, ha d'aplicar-se la ràtio VD corresponent a la categoria de supermercat o d'hipermercat, respectivament

Article 136. Mínim exempt i base liquidable

La base liquidable s'obté d'aplicar a la base imposable una reducció de 60.000 vehicles en concepte de mínim exempt.

Article 137. Tipus de gravamen

El tipus de gravamen s'estableix en 0,18 euros per vehicle.

Article 138. Quota tributària

La quota tributària de l'impost s'obté d'aplicar a la base liquidable el tipus de gravamen.

Article 139. Període impositiu

1. El període impositiu coincideix amb l'any natural, sense perjudici del que s'estableix per l'apartat 2.

2. Quan l'obertura de l'establiment es produïska en una data posterior a l'1 de gener, el període impositiu comprén des de la data d'obertura fins al 31 de desembre del mateix any. En el cas de tancament de l'establiment, el període impositiu comprén des de l'1 de gener fins a la data de tancament.

Article 140. Meritació

L'impost es merita el 31 de desembre de cada any, excepte en els casos de tancament de l'establiment, en els quals l'impost es merita en la data de tancament.

Article 141. Autoliquidació de l'impost

1. Els subjectes passius estan obligats a presentar l'autoliquidació de l'impost i a efectuar el corresponent ingrés entre els dies 1 i 20 del mes de febrer següent a la data de meritació de l'impost.

2. El model d'autoliquidació ha d'aprovar-se per ordre del conseller/a competent en matèria d'hisenda.

Article 142. Gestió, recaptació i inspecció de l'impost

La gestió, la recaptació i la inspecció de l'impost corresponen a l'Agència Tributària Valenciana d'acord amb el que s'estableix en la Llei 7/2014, de 22 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat, sense perjudici de la col·laboració amb els òrgans de la conselleria competent en matèria de comerç amb funcions d'inspecció i control sobre els establiments comercials.

Article 143. Recursos i reclamacions

Els actes de gestió, d'inspecció i de recaptació dictats en l'àmbit de l'impost poden ser objecte de reclamació econòmicoadministrativa davant l'òrgan competent, sense perjudici de la interposició prèvia, amb caràcter potestatiu, del recurs de reposició davant l'òrgan que ha dictat l'acte impugnatiu.

Article 144. Infraccions i sancions

Les infraccions seran qualificades i sancionades d'acord amb el que es disposa en la Llei General Tributària i altres normes de general aplicació.

blecimiento, independientemente de su titularidad, el tipo de gestión o el sistema de pago.

b) Se entiende que un establecimiento es especializado cuando el 80 % de la superficie comercial, como mínimo, está destinado al producto o gama de productos que determina la especialización.

c) A los establecimientos colectivos compuestos por establecimientos especializados en la misma gama de producto se les aplica la ratio de la categoría de establecimiento especializado correspondiente, sobre la superficie comercial.

d) En el caso de galerías comerciales en las cuales se encuentre un supermercado o un hipermercado que ocupe más del 80 % de la superficie total de un establecimiento colectivo, tiene que aplicarse la ratio VD correspondiente a la categoría de supermercado o de hipermercado, respectivamente.

Artículo 136. Mínimo exento y base liquidable

La base liquidable se obtiene de aplicar en la base imponible una reducción de 60.000 vehículos en concepto de mínimo exento.

Artículo 137. Tipo de gravamen

El tipo de gravamen se establece en 0,18 euros por vehículo.

Artículo 138. Cuota tributaria

La cuota tributaria del impuesto se obtiene de aplicar en la base liquidable el tipo de gravamen.

Artículo 139. Periodo impositivo

1. El periodo impositivo coincide con el año natural, sin perjuicio de lo establecido por el apartado 2.

2. Cuando la apertura del establecimiento se produzca en una fecha posterior al 1 de enero, el periodo impositivo comprende desde la fecha de apertura hasta el 31 de diciembre del mismo año. En el caso de cierre del establecimiento, el periodo impositivo comprende desde el 1 de enero hasta la fecha de cierre.

Artículo 140. Devengo

El impuesto se merita el 31 de diciembre de cada año, excepto en los casos de cierre del establecimiento, en los cuales el impuesto se merita en la fecha de cierre.

Artículo 141. Autoliquidación del impuesto

1. Los sujetos pasivos están obligados a presentar la autoliquidación del impuesto y a efectuar el correspondiente ingreso entre los días 1 y 20 del mes de febrero siguiente a la fecha de devengo del impuesto.

2. El modelo de autoliquidación tiene que aprobarse por orden del conseller o consellera competente en materia de hacienda.

Artículo 142. Gestión, recaudación e inspección del impuesto

La gestión, la recaudación y la inspección del impuesto corresponden a la Agencia Tributaria Valenciana de acuerdo con lo establecido en la Ley 7/2014, de 22 de diciembre, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera y de organización de la Generalitat, sin perjuicio de la colaboración con los órganos de la conselleria competente en materia de comercio con funciones de inspección y control sobre los establecimientos comerciales.

Artículo 143. Recursos y reclamaciones

Los actos de gestión, de inspección y de recaudación dictados en el ámbito del impuesto pueden ser objeto de reclamación económico-administrativa ante el órgano competente, sin perjuicio de la interposición previa, con carácter potestativo, del recurso de reposición ante el órgano que ha dictado el acto impugnado.

Artículo 144. Infracciones y sanciones

Las infracciones serán calificadas y sancionadas de acuerdo con lo dispuesto en la Ley general tributaria y otras normas de general aplicación.

CAPÍTOL III

Altres instruments per al compliment dels objectius de la llei

Article 145. Fons per a la Transició Ecològica

1. El Fons per a la Transició Ecològica és un fons de caràcter públic, sense personalitat jurídica, adscrit a la conselleria competent en matèria de canvi climàtic, l'objectiu del qual és convertir-se en un instrument necessari per a l'execució de polítiques i accions de mitigació i adaptació al canvi climàtic, així com per a la inversió en investigació i innovació en noves tecnologies per a la reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

2. El Fons per a la Transició Ecològica pot impulsar les següents actuacions, entre altres:

a) Les accions necessàries per al compliment de l'estratègia de transició justa a la Comunitat Valenciana

b) El foment de les energies renovables i de l'eficiència energètica.

c) La descentralització de xarxes i l'autoconsum energètic.

d) Els habitatges energèticament eficients.

e) La mobilitat sostenible.

f) L'eficiència i l'estalvi d'aigua.

g) La conservació de la biodiversitat i la lluita contra la pèrdua d'aquesta.

h) La reducció d'impactes sobre la salut i la sanitat animal i vegetal.

i) La garantia de protecció de la població davant l'increment del risc de fenòmens meteorològics extrems.

j) Els equipaments més eficients.

k) La modificació dels processos de producció per a reduir les emissions contaminants.

l) La gestió forestal sostenible per a la prevenció d'incendis forestals.

m) La investigació i la innovació en l'àmbit del canvi climàtic.

n) La comunicació i l'educació sobre el canvi climàtic.

o) La transformació del model agroindustrial en un nou model que garantisca la sobirania alimentària.

p) La transició del sector primari cap a models independents dels hidrocarburs.

q) L'adaptació i la reducció de la vulnerabilitat dels sectors econòmics i dels sistemes naturals.

r) Els serveis ambientals o ecosistèmics.

s) La investigació i la innovació en tècniques i tecnologies per a la reducció d'emissions.

t) La creació de xarxes de monitoratge de paràmetres de l'entorn orientades a l'obtenció de dades obertes que permeten una anàlisi de l'entorn i la seua evolució per part de tota la societat.

u) La recuperació i la restauració de connectors i corredors del sistema d'infraestructura verda i altres mesures que augmenten la connectivitat i la grandària efectiva de la malla de fragmentació.

v) Qualsevol altra que siga necessària per al compliment dels objectius d'aquesta llei.

3. El Fons per a la Transició Ecològica es finança amb els recursos econòmics següents:

a) El cent per cent dels ingressos obtinguts de la recaptació de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica, de l'impost d'emissió de GEH a l'atmosfera generats en els processos productius des d'instal·lacions situades en la Comunitat Valenciana i de l'impost ambiental a grans establiments comercials, regulats en el capítol II del títol VI.

b) La part dels ingressos de les assignacions tributàries de l'impost sobre la renda de les persones físiques per a finalitats d'interès social que corresponguen a la Generalitat Valenciana i que aquesta destine a la protecció del medi ambient.

c) Qualsevol altra font de recursos econòmics que el Consell considere adequada, amb subjecció a la llei i dins de l'ordre constitucional de distribució de competències.

4. La Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic ha de proposar a la direcció general competent en canvi climàtic les prioritats d'actuació i el repartiment corresponent ateses les disponibilitats econòmiques del Fons per a la Transició Ecològica, al Pla valencià integrat d'energia i canvi climàtic, i l'anàlisi cost-eficiència.

CAPÍTULO III

Otros instrumentos para el cumplimiento de los objetivos de la ley

Artículo 145. Fondo para la Transición Ecológica

1. El Fondo para la Transición Ecológica es un fondo de carácter público, sin personalidad jurídica, adscrito a la conselleria competente en materia de cambio climático, cuyo objetivo es convertirse en un instrumento necesario para la ejecución de políticas y acciones de mitigación y adaptación al cambio climático, así como para la inversión en investigación e innovación en nuevas tecnologías para la reducción de emisiones de gases de efecto invernadero.

2. El Fondo para la Transición Ecológica puede impulsar las siguientes actuaciones, entre otras:

a) Las acciones necesarias para el cumplimiento de la estrategia de transición justa en la Comunitat Valenciana

b) El fomento de las energías renovables y de la eficiencia energética.

c) La descentralización de redes y el autoconsumo energético.

d) Las viviendas energéticamente eficientes.

e) La movilidad sostenible.

f) La eficiencia y el ahorro de agua.

g) La conservación de la biodiversidad y la lucha contra la pérdida de esta.

h) La reducción de impactos sobre la salud y la sanidad animal y vegetal.

i) La garantía de protección de la población ante el incremento del riesgo de fenómenos meteorológicos extremos.

j) Los equipamientos más eficientes.

k) La modificación de los procesos de producción para reducir las emisiones contaminantes.

l) La gestión forestal sostenible para la prevención de incendios forestales.

m) La investigación y la innovación en el ámbito del cambio climático.

n) La comunicación y la educación sobre el cambio climático.

o) La transformación del modelo agroindustrial en un nuevo modelo que garantice la soberanía alimentaria.

p) La transición del sector primario hacia modelos independientes de los hidrocarburos.

q) La adaptación y reducción de la vulnerabilidad de los sectores económicos y de los sistemas naturales.

r) Los servicios ambientales o ecosistémicos.

s) La investigación e innovación en técnicas y tecnologías para la reducción de emisiones.

t) La creación de redes de monitorización de parámetros del entorno orientadas a la obtención de datos abiertos que permiten un análisis del entorno y su evolución por parte de toda la sociedad.

u) La recuperación y restauración de conectores y corredores del sistema de infraestructura verde y otras medidas que aumentan la conectividad y el tamaño efectivo de la malla de fragmentación.

v) Cualquier otra que sea necesaria para el cumplimiento de los objetivos de la presente ley.

3. El Fondo para la Transición Ecológica se financia con los siguientes recursos económicos:

a) El ciento por ciento de los ingresos obtenidos de la recaudación del impuesto sobre las emisiones de dióxido de carbono de los vehículos de tracción mecánica, del impuesto de emisión de gases efecto invernadero a la atmósfera generados en los procesos productivos desde instalaciones situadas en la Comunitat Valenciana y del impuesto ambiental a grandes establecimientos comerciales, regulados en el capítulo II del título VI.

b) La parte de los ingresos de las asignaciones tributarias del impuesto sobre la renta de las personas físicas para finalidades de interés social que correspondan a la Generalitat Valenciana y que esta destine a la protección del medio ambiente.

c) Cualquier otra fuente de recursos económicos que el Consell considere adecuada, con sujeción a la ley y dentro de la orden constitucional de distribución de competencias.

4. La Comisión de Coordinación de Políticas de Cambio Climático propondrá a la dirección general competente en cambio climático las prioridades de actuación y el reparto correspondiente dadas las disponibilidades económicas del Fondo para la Transición Ecológica, en el Plan valenciano integrado de energía y cambio climático, y el análisis coste-eficiencia.

Article 146. Inscripció i incentius del Registre valencià d'iniciatives de canvi climàtic

1. La inscripció serà pública en els termes que estableix la normativa que regula els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, sense perjudici del que dispose la legislació sobre protecció de dades de caràcter personal.

2. La inscripció en el Registre serà gratuïta i comportarà per a les entitats inscrites beneficis administratius que seran desenvolupats reglamentàriament i que podran consistir, entre altres, en els següents:

a) Acreditació del compliment dels requisits per a l'aplicació d'exempcions, reduccions, deduccions o bonificacions en el pagament de taxes ambientals i impostos.

b) Utilització com a criteri d'adjudicació de contractes públics.

c) Atorgament de reconeixements públics.

d) Utilització com a criteri de valoració en el procés de concessió d'ajudes i subvencions públiques.

Article 147. Promoció de tècniques i tecnologies per a la reducció d'emissions

1. Les administracions públiques valencianes competents promouran i impulsaran tècniques i tecnologies la introducció de les quals en els processos productius de les activitats econòmiques permeten la reducció quantificable d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle al llarg de tot el cicle del producte o procés considerat. Es promourà així mateix l'elaboració d'un catàleg de tècniques i tecnologies per a la reducció d'emissions sobre la base a la taxonomia europea per a evitar el «greenwashing» o blanqueig ecològic. La inversió en aquestes tècniques i tecnologies pot donar lloc a l'aplicació de beneficis fiscals.

2. Les normes o bases reguladores de la concessió d'ajudes o subvencions per a la realització de projectes o actuacions destinats a la protecció del medi ambient establiran criteris de valoració relatius a l'ús de processos productius que permeten la reducció quantificable d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i/o adquisició de béns d'equip amb el mateix efecte reductor.

Article 148. Municipis de baixa emissió de carboni i resilient

1. Es crea la qualificació de Municipi de Baixa Emissió de Carboni i Resilient com a reconeixement que serà atorgat per la conselleria competent en matèria de canvi climàtic, en atenció a les iniciatives públiques posades en marxa a nivell municipal en matèria de canvi climàtic.

2. Es regularan reglamentàriament els requisits per a aquesta qualificació.

3. Serà requisit indispensable per a aquesta qualificació que el municipi tinga aprovat un pla d'acció per al clima i l'energia sostenible dels indicats en l'article 18 d'aquesta llei i que, en tot cas, hagen donat compliment a les obligacions de comunicació i actes en relació amb la seua aprovació i dels informes sobre el grau de compliment d'aquests a què es refereix l'article 18.7.

4. Les bases reguladores d'ajudes o subvencions a municipis per a aquelles iniciatives relacionades amb les àrees estratègiques de canvi climàtic tindran en compte positivament la qualificació de municipi de baixa emissió de carboni i resilient.

Article 149. Economia circular

Les accions en matèria d'economia circular tenen un impacte demostrat sobre la reducció de gasos d'efecte d'hivernacle, per això, el Consell elaborarà normativa específica sobre economia circular com a instrument fonamental de planificació en aquesta matèria, alineada amb els principis i objectius establits per la Unió Europea. Aquesta normativa serà coordinada pel departament competent en matèria de medi ambient i canvi climàtic i aprovada pel Consell.

Artículo 146. Inscripción e incentivos del Registro Valenciano de Iniciativas de Cambio Climático

1. La inscripción será pública en los términos que establece la normativa que regula los derechos de acceso en la información, de participación pública y de acceso a la justicia en materia de medio ambiente, sin perjuicio de lo dispuesto en la legislación sobre protección de datos de carácter personal.

2. La inscripción en el registro será gratuita y comportará para las entidades inscritas beneficios administrativos que serán desarrollados reglamentariamente y que podrán consistir, entre otros, en los siguientes:

a) Acreditación del cumplimiento de los requisitos para la aplicación de exenciones, reducciones, deducciones o bonificaciones en el pago de tasas ambientales e impuestos.

b) Utilización como criterio de adjudicación de contratos públicos.

c) Otorgamiento de reconocimientos públicos.

d) Utilización como criterio de valoración en el proceso de concesión de ayudas y subvenciones públicas.

Artículo 147. Promoción de técnicas y tecnologías para la reducción de emisiones

1. Las administraciones públicas valencianas competentes promoverán e impulsarán técnicas y tecnologías cuya introducción en los procesos productivos de las actividades económicas permiten la reducción cuantificable de emisiones de gases de efecto invernadero a lo largo de todo el ciclo del producto o proceso considerado. Se promoverá así mismo la elaboración de un catálogo de técnicas y tecnologías para la reducción de emisiones sobre la base a la taxonomía europea para evitar el ecoblanqueamiento o blanqueo ecológico. La inversión en estas técnicas y tecnologías puede dar lugar a la aplicación de beneficios fiscales.

2. Las normas o bases reguladoras de la concesión de ayudas o subvenciones para la realización de proyectos o actuaciones destinados a la protección del medio ambiente establecerán criterios de valoración relativos al uso de procesos productivos que permitan la reducción cuantificable de emisiones de gases de efecto invernadero y/o adquisición de bienes de equipo con el mismo efecto reductor.

Artículo 148. Municipios de baja emisión de carbono y resilientes

1. Se crea la calificación de municipio de baja emisión de carbono y resiliente como reconocimiento que será otorgado por la conselleria competente en materia de cambio climático, en atención a las iniciativas públicas puestas en marcha a nivel municipal en materia de cambio climático.

2. Se regularán reglamentariamente los requisitos para esta calificación.

3. Será requisito indispensable para esta calificación que el municipio tenga aprobado un plan de acción para el clima y la energía sostenible de los indicados en el artículo 18 de esta ley y que, en todo caso, hayan dado cumplimiento a las obligaciones de comunicación y actos en relación con su aprobación y de los informes sobre el grado de cumplimiento de estos a los que se refiere el artículo 18.7.

4. Las bases reguladoras de ayudas o subvenciones a municipios para aquellas iniciativas relacionadas con las áreas estratégicas de cambio climático tendrán en cuenta positivamente la calificación de municipio de baja emisión de carbono y resiliente.

Artículo 149. Economía circular

Las acciones en materia de economía circular tienen un impacto demostrado sobre la reducción de gases de efecto invernadero, por eso el Consell elaborarà normativa específica sobre economía circular como instrumento fundamental de planificación en esta materia, alineada con los principios y objetivos establecidos por la Unión Europea. Esta normativa será coordinada por el departamento competente en materia de medio ambiente y cambio climático y aprobada por el Consell.

TÍTOL VII **Disciplina en matèria de canvi climàtic**

Article 150. Infraccions i sancions

1. Constitueixen infraccions administratives en les matèries regulades en aquesta llei, les accions o omissions tipificades i sancionades en els articles següents, sense perjudici de les infraccions tipificades en les normes amb rang de Llei, d'aplicació en la Comunitat Valenciana, que regulen sectorialment aquestes matèries.

2. Les infraccions administratives establides en aquesta Llei s'entenen sense perjudici de les responsabilitats civils, penals o d'un altre ordre en què puguin incórrer els seus autors.

Article 151. Tipificació d'infraccions

1. Les infraccions administratives regulades en la present Llei es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. És infracció molt greu:

L'incompliment del deure de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle segons el que es disposa en aquesta llei, quan aquestes emissions superen el 100 % l'indicador permès i l'entitat, organisme o empresa haja sigut prèviament advertida pels serveis públics d'inspecció.

3. Són infraccions greus els següents fets:

a) L'incompliment del deure de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle segons el que es disposa en aquesta llei, quan aquestes emissions superen el 50 % l'indicador permès i l'entitat, organisme o empresa haja sigut prèviament advertida pels serveis públics d'inspecció.

b) L'incompliment en l'elaboració dels plans de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

c) L'incompliment de realització de l'anàlisi de risc de canvi climàtic i el càlcul de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle i l'establiment de mesures en el procediment d'avaluació ambiental de plans, programes i projectes, segons el que es disposa en l'article 25.

d) L'expedició de certificats, informes, actes, memòries o projectes tècnics o qualsevol altra documentació que estan obligats a elaborar o presentar els subjectes privats segons el que es disposa en aquesta llei quan el seu contingut continga dades falses.

e) Qualsevol altre incompliment dels requisits, de les obligacions o prohibicions establides en la reglamentació de desenvolupament d'aquesta Llei quan el presumpte responsable haja sigut prèviament advertit pels serveis públics d'inspecció.

f) La reincidència en falta lleu per la qual haguera sigut sancionat en el termini dels dos anys anteriors a la comissió d'aquesta.

4. Són infraccions lleus els següents fets:

a) L'incompliment del deure de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle segons el que es disposa en aquesta llei, i l'entitat, organisme o empresa haja sigut prèviament advertida pels serveis públics d'inspecció.

b) L'incompliment de la inscripció en el Registre valencià d'iniciatives de canvi climàtic i resta de les obligacions registrals establides en l'article 30.

c) La falta de col·laboració amb els serveis públics d'inspecció, així com la negativa a facilitar la informació requerida per les administracions públiques, quan no comporte infracció greu.

d) L'elaboració dels plans de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle defectuosa i/o incompleta.

Article 152. Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions a què es refereix l'article anterior prescriuran en els següents terminis:

a) Cinc anys en cas d'infraccions molt greus.

b) Tres anys en cas d'infraccions greus.

c) Un any en cas d'infraccions lleus.

2. El termini de prescripció de les infraccions començarà a comptar-se des del dia en què la infracció s'haguera comés.

3. En els supòsits d'infraccions continuades, el termini de prescripció començarà a comptar des del moment de la finalització de l'activitat o de l'últim acte amb el qual la infracció es consuma. En els supòsits d'infraccions permanents el termini començarà a comptar des del dia

TÍTULO VII **Disciplina en materia de cambio climático**

Artículo 150. Infracciones y sanciones

1. Constituyen infracciones administrativas en las materias reguladas en esta ley, las acciones u omisiones tipificadas y sancionadas en los artículos siguientes, sin perjuicio de las infracciones tipificadas en las normas con rango de ley, de aplicación en la Comunitat Valenciana, que regulan sectorialmente estas materias.

2. Las infracciones administrativas establecidas en esta ley se entienden sin perjuicio de las responsabilidades civiles, penales o de otro orden en que puedan incurrir sus autores.

Artículo 151. Tipificación de infracciones

1. Las infracciones administrativas reguladas en la presente ley se clasifican en muy graves, graves y leves.

2. Es infracción muy grave:

El incumplimiento del deber de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero según lo dispuesto en esta ley, cuando estas emisiones superan el 100 % el indicador permitido y la entidad, organismo o empresa, haya sido previamente advertida por los servicios públicos de inspección.

3. Son infracciones graves los siguientes hechos:

a) El incumplimiento del deber de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero según lo dispuesto en esta ley, cuando estas emisiones superan el 50 % el indicador permitido y la entidad, organismo o empresa haya sido previamente advertida por los servicios públicos de inspección.

b) El incumplimiento en la elaboración de los planes de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero.

c) El incumplimiento de realización del análisis de riesgo de cambio climático y el cálculo de las emisiones de gases de efecto invernadero y el establecimiento de medidas en el procedimiento de evaluación ambiental de planes, programas y proyectos, según lo dispuesto en el artículo 25.

d) La expedición de certificados, informes, actas, memorias o proyectos técnicos o cualquier otra documentación que están obligados a elaborar o presentar los sujetos privados según lo dispuesto en esta ley cuando su contenido contenga datos falsos.

e) Cualquier otro incumplimiento de los requisitos, de las obligaciones o prohibiciones establecidas en la reglamentación de desarrollo de esta ley cuando el presunto responsable haya sido previamente advertido por los servicios públicos de inspección.

f) La reincidencia en falta leve por la cual hubiera sido sancionado en el plazo de los dos años anteriores a su comisión.

4. Son infracciones leves los siguientes hechos:

a) El incumplimiento del deber de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero según lo dispuesto en esta ley, y la entidad, organismo o empresa haya sido previamente advertida por los servicios públicos de inspección.

b) El incumplimiento de la inscripción en el Registro valenciano de iniciativas de cambio climático y resto de las obligaciones registrales establecidas en el artículo 30.

c) La falta de colaboración con los servicios públicos de inspección, así como la negativa a facilitar la información requerida por las administraciones públicas, cuando no comporte infracción grave.

d) La elaboración de los planes de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero defectuosa y/o incompleta.

Artículo 152. Prescripción de las infracciones

1. Las infracciones a que se refiere el artículo anterior prescribirán en los siguientes plazos:

a) Cinco años en caso de infracciones muy graves.

b) Tres años en caso de infracciones graves.

c) Un año en caso de infracciones leves.

2. El plazo de prescripción de las infracciones empezará a contarse desde el día en que la infracción se hubiera cometido.

3. En los supuestos de infracciones continuadas, el plazo de prescripción empezará a contar desde el momento de la finalización de la actividad o del último acto con el cual la infracción se consuma. En los supuestos de infracciones permanentes el plazo empezará a contar desde

que s'elimine la situació il·lícita. En el cas que els fets o activitats constitutius d'infracció foren desconeguts perquè no tenen signes externs, aquest termini es computarà des que aquests es manifesten.

Article 153. Sancions

1. Per la comissió de les infraccions administratives previstes en aquesta Llei es podran imposar totes o alguna de les següents sancions:

- a) Per a les infraccions molt greus:
 - 1) Multes entre 250.001 euros a 2.500.000 euros.
 - 2) Clausura definitiva, total o parcial, de les instal·lacions.
 - 3) Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període no inferior a dos anys, ni superior a cinc.
 - 4) Revocació de l'autorització o suspensió d'aquesta per un temps no inferior a un any, ni superior a cinc.
 - 5) Cessament definitiu o temporal de les activitats per un període no superior als cinc anys.
 - 6) Inhabilitació per a l'exercici de l'activitat per un període no inferior a un any, ni superior a dos.
 - b) Per a les infraccions greus:
 - 1) Multa de 25.001 euros a 250.000 euros.
 - 2) Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període màxim de dos anys.
 - 3) Revocació de l'autorització o suspensió d'aquesta per un temps màxim d'un any.
 - 4) Cessament temporal de les activitats per un període màxim de tres anys.
 - 5) Inhabilitació per a l'exercici de l'activitat per un període màxim d'un any.
 - c) Per a les infraccions lleus:
 - 1) Multa de 600 euros a 25.000 euros.
 - 2) Prevenió.
2. Quan la quantia de la multa resultara inferior al benefici obtingut per la comissió de la infracció, la sanció serà augmentada, com a màxim, fins al doble de l'import del benefici obtingut per l'infractor.
3. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuran als cinc anys, per les greus als tres anys i per les lleus a l'any.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició adicional primera. Dotació de recursos

Les Administracions públiques de la Comunitat Valenciana, d'acord amb les seues competències, es dotaran dels recursos humans i materials suficients per a garantir el compliment dels objectius establits en la present Llei.

Disposició adicional segona. Constitució del Comitè d'Experts en Canvi Climàtic de la Comunitat Valenciana

El Comitè d'Experts en Canvi Climàtic de la Comunitat Valenciana ha de constituir-se en el termini de sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la present Llei.

Disposició adicional tercera. Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic

1. El Pla Valencià Integrat d'Energia i Canvi Climàtic, regulat en el capítol I del títol II d'aquesta llei, s'aprovarà en el termini màxim d'un any des de la seua entrada en vigor.
2. D'acord amb el que s'estableix en la Llei 9/2003, de 2 d'abril, per a la igualtat entre dones i homes, en el Pla s'incorporarà la perspectiva de gènere, tant quant a participació de les dones com professionals, expertes, ciutadanes o representants polítics o de sectors clau, com a nivell tècnic i d'estudi, de manera que en el Pla queden reflectits els usos i les necessitats de les dones.
3. A aquest efecte, en el termini màxim de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, totes les conselleries de la Generalitat Valenciana aportaran a la conselleria competent en matèria de canvi climàtic la informació que els siga requerida respecte als seus àmbits competencials.

el día en que se elimine la situación ilícita. En el supuesto de que los hechos o actividades constitutivos de infracción fueran desconocidos porque no tienen signos externos, este plazo se computará desde que estos se manifesten.

Artículo 153. Sanciones

1. Por la comisión de las infracciones administrativas previstas en esta ley se podrán imponer todas o alguna de las siguientes sanciones:

- a) Para las infracciones muy graves:
 - 1) Multas entre 250.001 euros a 2.500.000 euros.
 - 2) Clausura definitiva, total o parcial, de las instalaciones.
 - 3) Clausura temporal, total o parcial, de las instalaciones por un periodo no inferior a dos años, ni superior a cinco.
 - 4) Revocación de su autorización o suspensión por un tiempo no inferior a un año, ni superior a cinco.
 - 5) Cese definitivo o temporal de las actividades por un periodo no superior a los cinco años.
 - 6) Inhabilitación para el ejercicio de la actividad por un periodo no inferior a un año, ni superior a dos.
 - b) Para las infracciones graves:
 - 1) Multa de 25.001 euros a 250.000 euros.
 - 2) Clausura temporal, total o parcial, de las instalaciones por un periodo máximo de dos años.
 - 3) Revocación de la autorización o su suspensión por un tiempo máximo de un año.
 - 4) Cese temporal de las actividades por un periodo máximo de tres años.
 - 5) Inhabilitación para el ejercicio de la actividad por un periodo máximo de un año.
 - c) Para las infracciones leves:
 - 1) Multa de 600 euros a 25.000 euros.
 - 2) Prevención.
2. Cuando la cuantía de la multa resultara inferior al beneficio obtenido por la comisión de la infracción, la sanción será aumentada, como máximo, hasta el doble del importe del beneficio obtenido por el infractor.
3. Las sanciones impuestas por infracciones muy graves prescribirán a los cinco años, por las graves a los tres años y por las leves en el año.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Disposición adicional primera. Dotación de recursos

Las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana, de acuerdo con sus competencias, se dotarán de los recursos humanos y materiales suficientes para garantizar el cumplimiento de los objetivos establecidos en la presente ley.

Disposición adicional segunda. Constitución del Comité de Expertos en Cambio Climático de la Comunitat Valenciana

El Comité de Expertos en Cambio Climático de la Comunitat Valenciana tiene que constituirse en el plazo de seis meses a contar desde la entrada en vigor de la presente ley.

Disposición adicional tercera. Plan Valenciano Integrado de Energía y Cambio Climático

1. El Plan Valenciano Integrado de Energía y Cambio Climático, regulado en el capítulo I del título II de esta ley, se aprobará en el plazo máximo de un año desde su entrada en vigor.
2. De acuerdo con lo establecido en la Ley 9/2003, de 2 de abril, para la igualdad entre mujeres y hombres, en el plan se incorporará la perspectiva de género, tanto en cuanto a participación de las mujeres como profesionales, expertas, ciudadanas o representantes políticas o de sectores clave, como nivel técnico y de estudio, de forma que en el plan queden reflejados los usos y las necesidades de las mujeres.
3. A tal efecto, en el plazo máximo de seis meses a partir de la entrada en vigor de esta ley, todas las consellerias de la Generalitat Valenciana aportarán a la conselleria competente en materia de cambio climático la información que les sea requerida respecto a sus ámbitos competenciales.

Disposició addicional quarta. Plans de Canvi Climàtic de les Entitats Locals

En el termini de tres anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei els municipis valencians aprovaran els seus Plans de Canvi Climàtics establits en l'article 18, sense perjudici de les pròpies competències de les entitats locals.

Disposició addicional cinquena. Directrius d'incorporació de perspectiva climàtica

El conseller/a competent en matèria de medi ambient i canvi climàtic en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei aprovarà les directrius en les quals s'indiquen les pautes que s'hauran de seguir per a la incorporació de la perspectiva climàtica en l'elaboració de lleis i disposicions de caràcter general.

Disposició addicional sisena. Avaluació d'impacte ambiental

La conselleria competent en matèria de medi ambient i canvi climàtic en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, dictarà directrius en les quals s'indiquen les pautes que s'han de seguir per a la incorporació del canvi climàtic en el procediment d'avaluació ambiental de plans, programes i projectes.

Disposició addicional setena. Planificació Territorial

Amb motiu de l'aprovació o revisió dels Plans d'Acció Territorial i Plans Generals Estructurals, es procedirà a la seua anàlisi des de la perspectiva de la reducció dels riscos climàtics i el trànsit cap a un territori neutre en carboni abans de 2030.

Disposició addicional huitena. Calendari d'adaptació

1. Abans de l'1 de gener de 2026:

a) L'enllumenat públic existent s'adaptarà al que es preveu en els apartats 1 i 2 de l'article 40 d'aquesta llei.

b) Els aparcaments existents s'adaptaran al que es preveu en els articles 55.2, 55.3 i 66.1 d'aquesta llei, excepte els d'aquelles empreses o administracions que disposen de més de deu aparcaments subjectes al que es preveu en els articles esmentats, i en aquest cas s'adaptaran abans de l'1 de gener de 2027.

c) D'acord amb el que s'estableix en l'article 64 d'aquesta llei, es fixa l'objectiu d'aconseguir almenys mil punts de recàrrega de vehicle elèctric d'accés públic.

2. Sense perjudici del que s'estableix en l'article 59 d'aquesta llei en relació amb les instal·lacions tèrmiques, s'aplicaran les següents mesures:

a) Les instal·lacions tèrmiques que entren en funcionament a partir de l'1 de gener de 2027 no podran utilitzar el gasoil com a combustible.

b) Les instal·lacions tèrmiques que entren en funcionament a partir de l'1 de gener de 2040 no podran utilitzar combustibles fòssils.

3. S'autoritza el Consell a modificar mitjançant un decret el calendari d'adaptació previst en els apartats 1 i 2 d'aquesta disposició addicional.

4. Els grans centres generadors de mobilitat hauran d'introduir els plans de mobilitat sostenible als quals fa referència l'article 60 d'aquesta llei en el termini de dos anys des de la seua entrada en vigor.

Disposició addicional novena. Fons per a la Transició Ecològica

El Consell, en el termini d'un any a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha d'establir per reglament el funcionament del Fons per a la Transició Ecològica, que, transitoriament, fins que no estiguen desenvolupats els instruments de fiscalitat ambiental, ha d'incorporar una partida pressupostària ordinària per a la lluita contra el canvi climàtic.

Disposició addicional dècima. Formació dels gestors energètics

La conselleria competent en matèria d'energia promourà mesures formatives específiques per a l'exercici de les funcions pròpies dels gestors energètics regulats en l'article 97 d'aquesta llei.

Disposición adicional cuarta. Planes de cambio climático de las entidades locales

En el plazo de tres años desde la entrada en vigor de esta ley los municipios valencianos aprobarán sus planes de cambio climático establecidos en el artículo 18, sin perjuicio de las propias competencias de las entidades locales.

Disposición adicional quinta. Directrices de incorporación de perspectiva climática

El conseller o consellera competente en materia de medio ambiente y cambio climático en el plazo de dos años desde la entrada en vigor de esta ley aprobará las directrices en las que se indican las pautes que se tendrán que seguir para la incorporación de la perspectiva climática en la elaboración de leyes y disposiciones de carácter general.

Disposición adicional sexta. Evaluación de impacto ambiental

La conselleria competente en materia de medio ambiente y cambio climático en el plazo de dos años desde la entrada en vigor de esta ley, dictará directrices en las cuales se indiquen las pautes que se tienen que seguir para la incorporación del cambio climático en el procedimiento de evaluación ambiental de planes, programas y proyectos.

Disposición adicional séptima. Planificación territorial

Con motivo de la aprobación o revisión de los planes de acción territorial y planes generales estructurales, se procederá a su análisis desde la perspectiva de la reducción de los riesgos climáticos y el tráfico hacia un territorio neutro en carbono antes de 2030.

Disposición adicional octava. Calendario de adaptación

1. Antes del 1 de enero de 2026:

a) El alumbrado público existente se adaptará a lo previsto en los apartados 1 y 2 del artículo 40 de esta ley.

b) Los aparcamientos existentes se adaptarán a lo previsto en los artículos 55.2, 55.3 y 66.1 de esta ley, excepto los de aquellas empresas o administraciones que disponen de más de diez aparcamientos sujetos a lo previsto en los artículos mencionados, y en este caso se adaptarán antes del 1 de enero de 2027.

c) De acuerdo con lo establecido en el artículo 64 de esta ley, se fija el objetivo de conseguir al menos mil puntos de recarga de vehículo eléctrico de acceso público.

2. Sin perjuicio de lo establecido en el artículo 59 de esta ley en relación con las instalaciones térmicas, se aplicarán las siguientes medidas:

a) Las instalaciones térmicas que entran en funcionamiento a partir del 1 de enero de 2027 no podrán utilizar el gasóleo como combustible.

b) Las instalaciones térmicas que entran en funcionamiento a partir del 1 de enero de 2040 no podrán utilizar combustibles fósiles.

3. Se autoriza al Consell a modificar mediante un decreto el calendario de adaptación previsto en los apartados 1 y 2 de esta disposición adicional.

4. Los grandes centros generadores de movilidad tendrán que introducir los planes de movilidad sostenible a los que hace referencia el artículo 60 de esta ley en el plazo de dos años desde su entrada en vigor.

Disposición adicional novena. Fondo para la Transición Ecológica

El Consell, en el plazo de un año a contar desde la entrada en vigor de esta ley, tiene que establecer por reglamento el funcionamiento del Fondo para la Transición Ecológica que, transitoriamente, hasta que no estén desarrollados los instrumentos de fiscalidad ambiental, tiene que incorporar una partida presupuestaria ordinaria para la lucha contra el cambio climático.

Disposición adicional dècima. Formación de los gestores energéticos

La conselleria competente en materia de energía promoverá medidas formativas específicas para el ejercicio de las funciones propias de los gestores energéticos regulados en el artículo 97 de esta ley.

Disposició addicional onzena. Rehabilitació del parc edificat públic

Les administracions públiques valencianes duran a terme una planificació per a la rehabilitació progressiva del seu parc edificat per a millorar l'eficiència energètica d'aquest.

Disposició addicional dotzena. Pacte d'alcaldes i alcaldesses pel clima i l'energia

El Consell fomentará l'adhesió dels municipis de la Comunitat Valenciana al Pacte d'alcaldes i alcaldesses pel clima i l'energia impulsat per la Comissió Europea.

Disposició addicional tretzena. Posició del Consell davant l'Estat o Europa

La posició del Consell en els òrgans o processos de participació o consulta d'àmbit estatal, europeu o internacional en què participe tindrà en compte els principis d'aquesta llei i la vulnerabilitat de la Comunitat Valenciana enfront el canvi climàtic.

Disposició addicional catorzena. Condicions urbanístiques aplicables a la rehabilitació d'edificis amb la finalitat de millorar l'eficiència energètica

Les administracions competents en matèria urbanística han d'establir i aplicar condicions urbanístiques en els seus planejaments amb relació als efectes d'ocupació del sòl i volum edificable o altres que es consideren oportunes per a fer viables i afavorir aquestes rehabilitacions d'edificis amb la finalitat de millorar l'eficiència energètica.

Disposició addicional quinzena. Aprovació del pla de polítiques actives d'ocupació per a la transició ecològica

El Consell, en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, aprovarà un pla de polítiques actives d'ocupació en resposta al que s'estableix en l'article 87 d'aquesta llei.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera. Atorgament de llicències

En relació amb el que s'estableix en l'article 35, aquesta normativa no afectarà les llicències municipals d'obres, de primera ocupació, d'obres de rehabilitació, de reforma o canvi d'ús i a l'obtenció i inscripció del certificat d'eficiència energètica sol·licitades amb anterioritat a l'entrada en vigor de la llei.

Disposició transitòria segona. Informació de flotes de vehicles

Fins que es produïska el desenvolupament reglamentari corresponent, i a partir del mes següent al de l'entrada en vigor d'aquesta llei, les empreses a les quals es refereix l'apartat 2 del seu article 63 facilitaràn a la conselleria competent en matèria de mobilitat i transport les dades relatives als següents aspectes:

- a) El número total i la identificació dels vehicles integrants de la flota.
- b) La identificació dels cotxes i les motocicletes lliures d'emissions.

Disposició transitòria tercera. Auditories energètiques al sector públic

Mentre no s'aprove i entre en vigor el desenvolupament reglamentari al qual fa referència el punt 5 de l'article 97 d'aquesta llei, no serà exigible la realització d'auditories energètiques per part dels municipis amb una població inferior a 5.000 habitants.

Disposició transitòria quarta

No estan subjectes a l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica els vehicles procedents d'altres països de la Unió Europea que hagen sigut autoritzats per primera vegada per a circular amb anterioritat a l'1 de gener de 2023, que es matriculen per primera vegada a Espanya sempre que el titular actu-

Disposición adicional undécima. Rehabilitación del parque edificado público

Las administraciones públicas valencianas llevarán a cabo una planificación para la rehabilitación progresiva de su parque edificado para mejorar su eficiencia energética.

Disposición adicional duodécima. Pacto de alcaldes y alcaldesas por el clima y la energía

El Consell fomentará la adhesión de los municipios de la Comunitat Valenciana al Pacto de alcaldes y alcaldesas por el clima y la energía impulsado por la Comisión Europea.

Disposición adicional decimotercera. Posición del Consell ante el Estado o Europa

La posición del Consell en los órganos o procesos de participación o consulta de ámbito estatal, europeo o internacional en que participe tendrá en cuenta los principios de esta ley y la vulnerabilidad de la Comunitat Valenciana ante el cambio climático.

Disposición adicional decimocuarta. Condiciones urbanísticas aplicables a la rehabilitación de edificios con el fin de mejorar la eficiencia energética

Las administraciones competentes en materia urbanística deberán establecer y aplicar condiciones urbanísticas en sus planeamientos en relación con los efectos de ocupación del suelo y volumen edificable u otros que se consideren oportunas para hacer viables y favorecer estas rehabilitaciones de edificios con el fin de mejorar la eficiencia energética.

Disposición adicional decimoquinta. Aprobación del plan de políticas activas de empleo para la transición ecológica

El Consell, en el plazo de dos años desde la entrada en vigor de esta ley, aprobará un plan de políticas activas de ocupación en respuesta a lo que se establece en el artículo 87 de esta ley.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Disposición transitoria primera. Otorgamiento de licencias

En relación con lo establecido en el artículo 35, esta normativa no afectará a las licencias municipales de obras, de primera ocupación, de obras de rehabilitación, de reforma o cambio de uso y a la obtención e inscripción del certificado de eficiencia energética solicitadas con anterioridad a la entrada en vigor de la ley.

Disposición transitoria segunda. Información de flotas de vehículos

Hasta que se produzca el desarrollo reglamentario correspondiente, y a partir del mes siguiente al de la entrada en vigor de esta ley, las empresas a las que se refiere el apartado 2 de su artículo 63 facilitarán a la conselleria competente en materia de movilidad y transporte los datos relativos a los siguientes aspectos:

- a) El número total y la identificación de los vehículos integrantes de la flota.
- b) La identificación de los coches y las motocicletas libres de emisiones.

Disposición transitoria tercera. Auditorías energéticas al sector público

Mientras no se apruebe y entre en vigor el desarrollo reglamentario al cual hace referencia el punto 5 del artículo 97 de esta ley, no será exigible la realización de auditorías energéticas por parte de los municipios con una población inferior a 5.000 habitantes.

Disposición transitoria cuarta

No estarán sujetos al impuesto sobre las emisiones de dióxido de carbono de los vehículos de tracción mecánica los vehículos procedentes de otros países de la Unión Europea que hubieran sido autorizados por primera vez para circular con anterioridad al 1 de enero de 2023, que se matriculen por primera vez en España siempre que su titular actu-

al ho haja sigut durant els dotze mesos anteriors a la data d'aquesta matriculació.

Disposició transitòria cinquena

Fins que s'establisca la planificació d'instal·lacions destinades a la producció d'energies renovables prevista a l'article 19, amb la consegüent definició de les zones de desenvolupament prioritari establertes a l'article 48, s'ha d'aplicar allò previst tant en el text refós de la Llei d'ordenació del territori, urbanisme i paisatge, aprovada pel Decret legislatiu 1/2021, de 18 de juny, i la prevista en el Decret llei 14/2020, de 7 d'agost, de mesures per a accelerar la implantació d'instal·lacions per a l'aprofitament de les energies renovables per l'emergència climàtica i la necessitat de la urgent reactivació econòmica.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única

Queden derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposen al que disposa aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera. Desenvolupament reglamentari

1. S'habilita el Consell per a dictar les disposicions reglamentàries necessàries per al desenvolupament i l'execució d'aquesta llei.

2. S'insta el Consell perquè dicte, en els terminis que s'indiquen des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, les disposicions següents:

a) En un termini de dotze mesos, el reglament sobre el funcionament i la composició de l'òrgan previst en l'article 8 d'aquesta llei.

b) En el termini de dos anys, la reglamentació corresponent a la petjada de carboni i, especialment, el registre previst en l'article 30 d'aquesta llei.

c) En el termini d'un any, el reglament sobre els sistemes de gestió energètica regulats en l'article 37 d'aquesta llei.

d) En el termini d'un any, els requisits i valors addicionals dels certificats d'eficiència energètica regulats en els articles 33 i 34 d'aquesta llei.

e) En el termini màxim de cinc anys s'ha de regular reglamentàriament el Registre de Petjada Hídrica de Productes, Serveis i Organitzacions previst en l'article 80 d'aquesta llei.

f) En el termini màxim de dos anys, s'ha de regular reglamentàriament els requisits per a la qualificació de municipi de baixa emissió en carboni i resilient previst en l'article 84.2 d'aquesta llei.

g) En un termini de dotze mesos, els reglaments de desenvolupament que han d'establir els procediments de càlcul de les quantitats emeses per a la determinació de la base imposable prevista en l'article 121.3

h) En un termini màxim de 24 mesos s'ha de desenvolupar la resta de reglaments de desenvolupament previstos en la present llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor

1. Aquesta llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

2. No obstant això, les següents previsions produiran efectes a partir de les dates que s'indiquen a continuació:

a) Les relatives al càlcul i registre de la petjada de carboni de l'article 27, els apartats a i b de l'article 28.4 i l'apartat 5 de l'article 30 d'aquesta llei, a partir de l'1 de gener de 2025.

b) Les relatives a l'obligació de reducció d'emissions dels apartats c i d de l'article 28.4 i l'article 28.6 d'aquesta llei, a partir de l'1 de gener de 2025.

c) Les relatives als sistemes de gestió energètica de l'article 36 d'aquesta llei, a partir de l'1 de gener de 2025.

d) Les relatives a la instal·lació de generació d'energia solar fotovoltaica en cobertes i aparcaments dels apartats 1 i 5.b de l'article 55 d'aquesta llei, a partir de l'1 de gener de 2025; i les relatives a la instal·lació de generació d'energia solar fotovoltaica en cobertes de l'apartat 5.a de l'article 55, a partir de l'1 de gener de 2028.

actual lo hubiera sido durante los doce meses anteriores a la fecha de dicha matriculación.

Disposición transitória quinta

Hasta que se establezca la planificación de instalaciones destinadas a la producción de energías renovables prevista en el artículo 19, con la consiguiente definición de las zonas de desarrollo prioritario establecidas en el artículo 48, se ha de aplicar lo previsto tanto en el texto refundido de la Ley de ordenación del territorio, urbanismo y paisaje, aprobada por el Decreto legislativo 1/2021, de 18 de junio, y la prevista en el Decreto ley 14/2020, de 7 de agosto, de medidas para acelerar la implantación de instalaciones para el aprovechamiento de las energías renovables por la emergencia climática y la necesidad de la urgente reactivación económica.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Única

Quedan derogadas todas las disposiciones de igual o inferior rango que se opongan a lo dispuesto en esta ley.

DISPOSICIONES FINALES

Disposición final primera. Desarrollo reglamentario

1. Se habilita al Consell para dictar las disposiciones reglamentarias necesarias para el desarrollo y la ejecución de esta ley.

2. Se insta al Consell para que dicte, en los plazos que se indican desde la entrada en vigor de esta ley, las siguientes disposiciones:

a) En un plazo de doce meses, el reglamento sobre el funcionamiento y la composición del órgano previsto en el artículo 8 de esta ley.

b) En el plazo de dos años, la reglamentación correspondiente a la huella de carbono y, especialmente, el registro previsto en el artículo 30 de esta ley.

c) En el plazo de un año, el reglamento sobre los sistemas de gestión energética regulados en el artículo 37 de esta ley.

d) En el plazo de un año, los requisitos y valores adicionales de los certificados de eficiencia energética regulados en los artículos 33 y 34 de esta ley.

e) En el plazo máximo de cinco años se ha de regular reglamentariamente el Registro de Huella Hídrica de Productos, Servicios y Organizaciones previsto en el artículo 80 de esta ley.

f) En el plazo máximo de dos años, se ha de regular reglamentariamente los requisitos para la calificación de municipio de baja emisión en carbono y resiliente previsto en el artículo 84.2 de esta ley.

g) En un plazo de doce meses, los reglamentos de desarrollo que deben establecer los procedimientos de cálculo de las cantidades emitidas para la determinación de la base imponible prevista en el artículo 121.3

h) En un plazo máximo de 24 meses se ha de desarrollar el resto de reglamentos de desarrollo previstos en la presente ley.

Disposición final segunda. Entrada en vigor

1. Esta ley entra en vigor el día siguiente de la publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

2. Sin embargo, las siguientes previsions producirán efectos a partir de las fechas que se indican a continuación:

a) Las relativas al cálculo y registro de la huella de carbono del artículo 27, los apartados a y b del artículo 28.4 y el apartado 5 del artículo 30 de esta ley, a partir del 1 de enero de 2025.

b) Las relativas a la obligación de reducción de emisiones de los apartados c y d del artículo 28.4 y el artículo 28.6 de esta ley, a partir del 1 de enero de 2025.

c) Las relativas a los sistemas de gestión energética del artículo 36 de esta ley, a partir del 1 de enero de 2025.

d) Las relativas a la instalación de generación de energía solar fotovoltaica en cubiertas y aparcamientos de los apartados 1 y 5.b del artículo 55 de esta ley, a partir del 1 de enero de 2025; y las relativas a la instalación de generación de energía solar fotovoltaica en cubiertas del apartado 5.a del artículo 55, a partir del 1 de enero de 2028.

e) Les relatives a la justificació de l'ús de combustibles fòssils en les noves instal·lacions tèrmiques dels apartats 1 i 2 de l'article 59 d'aquesta llei, a partir de l'1 de gener de 2025.

f) Les relatives a les edificacions de consum energètic quasi nul de l'article 33.2 d'aquesta llei, en cas d'edificacions de titularitat privada, a partir de l'1 de gener de 2025.

g) Les relatives als impostos prevists en la secció segona, tercera i quarta del capítol II del títol VI a partir de l'1 de gener de 2025.

3. L'article 55 d'aquesta llei s'entén aplicable també a les instal·lacions que s'hagen autoritzat en els dos anys anteriors a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Per tant, ordene que tots els ciutadans i totes les ciutadanes, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque, observen i facen complir esta llei.

València, 5 de desembre de 2022

El president de la Generalitat
XIMO PUIG I FERRER

ANNEX I Definicions

1. Absorció de CO₂: el segrest de diòxid de carboni, CO₂, de l'atmosfera per part d'embornals biològics.

2. Adaptació al canvi climàtic: Capacitat d'ajust dels sistemes naturals o humans al canvi climàtic i als seus impactes per a moderar els danys o aprofitar les oportunitats.

3. Anàlisi de cicle de vida (ACV): metodologia de disseny que investiga el cicle de vida d'un producte o servei avaluant els impactes ambientals durant totes les etapes de la seua existència: extracció, producció, distribució, ús i fi de vida (reutilització, reciclatge, valorització i eliminació/disposició dels residus/rebutge). L'ACV es realitza mitjançant la quantificació de l'ús de recursos («entrades» com a energia, matèries primeres, aigua) i emissions ambientals («eixides» a l'aire, aigua i sòl) associats amb el sistema que s'està avaluant.

4. Any base: Any que, si no s'especifica el contrari, serveix de referència per al càlcul dels objectius de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en el context del Protocol de Kyoto, que va entrar en vigor en 2005. Es considera com a any base 1990.

5. Balanç de carboni neutre. Equilibri que es produeix quan les emissions de carboni igualen a les fixació.

6. Canvi climàtic: canvi en el clima atribuït directament o indirectament a l'activitat humana que altera la composició de l'atmosfera mundial i que se suma a la variabilitat natural del clima observada durant períodes de temps comparables.

7. Cicle de vida de producte: progressió d'un producte a través de les quatre etapes del seu temps en el mercat que són: introducció, creixement, maduresa i declivi.

8. Comerç de drets d'emissió (règim de): Sistema creat per la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell de 13 d'octubre de 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en la Comunitat Europea.

9. Compensació d'emissions: En relació amb un servei, procés o producte la prestació o l'elaboració del qual dona lloc a una emissió neta de gasos d'efecte d'hivernacle (GEI) durant el seu cicle de vida, la compensació es basa en un altre procés o mecanisme, alié a aquest cicle de vida, que done lloc a una absorció de carboni, que siga possible avaluar i certificar, en quantitat equivalent a les emissions de GEI produïdes pel primer.

10. Drets d'emissió: El dret subjectiu a emetre una tona equivalent de diòxid de carboni, durant un període determinat d'una instal·lació inclosa en l'àmbit d'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió.

11. Descentralització de les xarxes: és la transformació de «*el carrer d'un només sentit*» de l'energia, en una carretera de múltiples sentits i múltiples carrils. La generació d'energia centralitzada cada vegada més dona lloc al descentralitzat, ja que les noves tecnologies eòliques, solars i d'emmagatzematge permeten diferents formes de generació,

e) Las relativas a la justificación del uso de combustibles fósiles en las nuevas instalaciones térmicas de los apartados 1 y 2 del artículo 59 de esta ley, a partir del 1 de enero de 2025.

f) Las relativas a las edificaciones de consumo energético casi nulo del artículo 33.2 de esta ley, en caso de edificaciones de titularidad privada, a partir del 1 de enero de 2025.

g) Las relativas a los impuestos previstos en la sección segunda, tercera y cuarta del capítulo II del título VI a partir del 1 de enero de 2025.

3. El artículo 55 de esta ley se entiende aplicable también a las instalaciones que se hayan autorizado en los dos años anteriores a la entrada en vigor de esta ley.

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos y todas las ciudadanas, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta ley.

València, 5 de diciembre de 2022

El president de la Generalitat
XIMO PUIG I FERRER

ANEXO I Definiciones

1. Absorción de CO₂: el secuestro de dióxido de carbono, CO₂, de la atmósfera por parte de alcantarillas biológicas.

2. Adaptación al cambio climático: capacidad de ajuste de los sistemas naturales o humanos al cambio climático y a sus impactos para moderar los daños o aprovechar las oportunidades.

3. Análisis de ciclo de vida (ACV): metodología de diseño que investiga el ciclo de vida de un producto o servicio evaluando los impactos ambientales durante todas las etapas de su existencia: extracción, producción, distribución, uso y fin de vida (reutilización, reciclaje, valorización y eliminación/disposición de los residuos/rechazo). El ACV se realiza mediante la cuantificación del uso de recursos («entradas» como energía, materias primas, agua) y emisiones ambientales («salidas» al aire, agua y suelo) asociados con el sistema que se está evaluando.

4. Año base: año que, si no se especifica lo contrario, sirve de referencia para el cálculo de los objetivos de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero en el contexto del Protocolo de Kioto, que entró en vigor en 2005. Se considera como año base 1990.

5. Balance de carbono neutro. Equilibrio que se produce cuando las emisiones de carbono igualan a las de fijación.

6. Cambio climático: cambio en el clima atribuido directa o indirectamente a la actividad humana que altera la composición de la atmósfera mundial y que se suma a la variabilidad natural del clima observada durante periodos de tiempos comparables.

7. Ciclo de vida de producto: progresión de un producto a través de las cuatro etapas de su tiempo en el mercado que son: introducción, crecimiento, madurez y declive.

8. Comercio de derechos de emisión (régimen de): sistema creado por la Directiva 2003/87/CE del Parlamento Europeo y del Consejo de 13 de octubre de 2003, por el cual se establece un régimen para el comercio de derechos de emisión de gases de efecto invernadero en la Comunidad Europea.

9. Compensación de emisiones: en relación con un servicio, proceso o producto cuya prestación o elaboración dé lugar a una emisión limpia de gases de efecto invernadero (GEI) durante su ciclo de vida, la compensación se basa en otro proceso o mecanismo, ajeno a este ciclo de vida, que dé lugar a una absorción de carbono, que sea posible evaluar y certificar, en cantidad equivalente a las emisiones de GEI producidas por el primero.

10. Derechos de emisión: el derecho subjetivo a emitir una tonelada equivalente de dióxido de carbono, durante un periodo determinado de una instalación incluida en el ámbito de aplicación del régimen de comercio de derechos de emisión.

11. Descentralización de las redes: es la transformación de «la calle de un solo sentido» de la energía en una carretera de múltiples sentidos y múltiples carriles. La generación de energía centralizada cada vez da lugar a lo descentralizado, puesto que las nuevas tecnologías eólicas, solares y de almacenamiento permiten diferentes formas de generación,

emmagatzematge i transmissió d'energia. Per a un consumidor d'energia, ja siga en la seua llar o negoci, la descentralització significa que cada vegada més s'involucrarà en la producció d'energia i també, en el seu emmagatzematge. Evolucionarà de consumidor energètic unilateral a «prosumidor» energètic multidireccional.

12. Ecodisseny: Integració de criteris ambientals en tot el cicle de vida d'un producte per a aconseguir el mínim impacte ambiental possible en aquest. Presa en consideració des de la selecció i obtenció de les matèries primeres, la utilització de processos de producció eficients, el manteniment i la reutilització, reciclatge o tractament del producte i els seus residus al final de la seua vida útil.

13. Economia circular: Economia basada en l'eficiència en l'ús dels recursos per a aconseguir el major nivell de sostenibilitat, prolongant la vida útil dels productes i serveis i aconseguint «més amb menys» mitjançant l'ecodisseny, la prevenció i minimització de la generació de residus, la reutilització, la reparació i el reciclatge dels materials i productes.

14. Economia neutra en carboni: La neutralitat en carboni és l'equivalent a un resultat net de zero emissions. Aquest equilibri s'aconsegueix mitjançant l'eliminació gradual de l'ús dels combustibles fòssils (petroli, carbó, gas natural, etc.), principals causants del canvi climàtic global i la compensació de la resta de les emissions.

15. Edifici de consum d'energia quasi nul: Edifici, nou o existent, que compleix amb les exigències reglamentàries establides en el Document Bàsic «DB HE Estalvi d'Energia» referent a la limitació de consum energètic per a edificis de nova construcció, definició establida en el Reial decret 732/2019, de 20 de desembre, pel qual s'aprova el codi tècnic de l'edificació.

16. Efecte d'hivernacle: Elevació de la temperatura de la superfície terrestre produïda per la dificultat de dissipació de la radiació infraroja a causa de la presència en l'atmosfera de determinats gasos i substàncies, denominats gasos d'efecte d'hivernacle.

17. Eficiència energètica: la relació entre els resultats obtinguts per a la producció d'un servei, bé o energia, i els recursos energètics utilitzats per a la seua consecució.

18. Emissions: l'alliberament a l'atmosfera de gasos d'efecte d'hivernacle i els seus precursors a partir de les fonts que depenen directa o indirectament de l'activitat humana.

19. Emissions difuses: emissions de gasos d'efecte d'hivernacle corresponents a sectors i activitats no subjectes al comerç de drets d'emissió.

20. Emissions directes: emissions procedents de processos que alliberen gasos d'efecte d'hivernacle que pertanyen o són controlades per l'organització, com per exemple, les emissions provinents de la combustió en calderes, forns, vehicles, etc. També s'hi inclouen les emissions fugitives, com per exemple, les fugues d'aire condicionat, fugues de metà de conductes, etc.

21. Emissions indirectes: emissions procedents de les operacions i les activitats d'una organització, però provinents de processos que alliberen gasos d'efecte d'hivernacle que no pertanyen ni són controlades per l'organització. Aquestes emissions ocorren generalment en la cadena aigua amunt i/o aigua avall. Entre aquestes emissions es destaquen les causades per l'energia importada, el transport, els productes que utilitza l'organització, les emissions associades a l'ús dels productes de l'organització i altres emissions específiques no catalogades en les emissions anteriors.

22. Emissions no difuses: emissions de gasos d'efecte d'hivernacle corresponents a sectors i activitats subjectes al comerç de dret d'emissions regulat per la Llei 1/2005, de 9 de març, que regula el comerç de dret d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

23. Energia renovable: energia procedent de fonts renovables no de combustibles fòssils, és a dir, energia eòlica, solar, aerotèrmica, geotèrmica i altres energies de l'ambient, hidrotèrmica, de les ones, hidràulica, biomassa, gasos d'abocador, gasos de plantes de depuració i biogàs i plantes de valorització energètica.

24. Escenaris climàtics: Projeccions d'evolució del clima futur per a diferents suposats d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. Aquests supòsits es concreten en escenaris d'emissió, que són una descripció versemblant de la mena de desenvolupament futur, basada en un conjunt coherent i internament consistent d'hipòtesis sobre l'evolució demogràfica, econòmica, tecnològica, social i ambiental.

almacenamiento y transmisión de energía. Para un consumidor de energía, ya sea en su hogar o negocio, la descentralización significa que cada vez más se involucrará en la producción de energía y también, en su almacenamiento. Evolucionará de consumidor energético unilateral a consumidor proactivo energético multidireccional.

12. Ecodiseño: integración de criterios ambientales en todo el ciclo de vida de un producto para conseguir el mínimo impacto ambiental posible en este. Toma en consideración desde la selección y obtención de las materias primas, la utilización de procesos de producción eficientes, el mantenimiento y la reutilización, reciclaje o tratamiento del producto y sus residuos al final de su vida útil.

13. Economía circular: economía basada en la eficiencia en el uso de los recursos para conseguir el mayor nivel de sostenibilidad, prolongando la vida útil de los productos y servicios y consiguiendo más con menos mediante el ecodiseño, la prevención y minimización de la generación de residuos, la reutilización, la reparación y el reciclaje de los materiales y productos.

14. Economía neutra en carbono: la neutralidad en carbono es el equivalente a un resultado neto de cero emisiones. Este equilibrio se consigue mediante la eliminación gradual del uso de los combustibles fósiles (petróleo, carbón, gas natural, etc.), principales causantes del calentamiento global y la compensación del resto de las emisiones.

15. Edificio de consumo de energía casi nulo: Edificio, nuevo o existente, que cumple con las exigencias reglamentarias establecidas en el documento básico «DB HE Ahorro de Energía» en lo referente a la limitación de consumo energético para edificios de nueva construcción, definición establecida en el Real decreto 732/2019, de 20 de diciembre, por el cual se aprueba el código técnico de la edificación.

16. Efecto invernadero: elevación de la temperatura de la superficie terrestre producida por la dificultad de disipación de la radiación infrarroja a causa de la presencia en la atmósfera de determinados gases y sustancias, denominados gases de efecto invernadero.

17. Eficiencia energética: la relación entre los resultados obtenidos para la producción de un servicio, bien o energía, y los recursos energéticos utilizados para su consecución.

18. Emisiones: la liberación a la atmósfera de gases de efecto invernadero y sus precursores a partir de las fuentes que dependen directa o indirectamente de la actividad humana.

19. Emisiones difusas: emisiones de gases de efecto invernadero correspondientes a sectores y actividades no sujetas al comercio de derechos de emisión.

20. Emisiones directas: emisiones procedentes de procesos que liberan gases de efecto invernadero que pertenecen o son controladas por la organización, como por ejemplo, las emisiones provenientes de la combustión en calderas, hornos, vehículos, etc. También se incluyen las emisiones fugitivas, como por ejemplo, las fugas de aire acondicionado, fugas de metano de conductos, etc.

21. Emisiones indirectas: emisiones procedentes de las operaciones y actividades de una organización, pero provenientes de procesos que liberan gases de efecto invernadero que no pertenecen ni son controladas por la organización. Estas emisiones ocurren generalmente en la cadena aguas arriba y/o aguas abajo. Entre estas emisiones se destacan las causadas por la energía importada, el transporte, los productos que utiliza la organización, las emisiones asociadas al uso de los productos de la organización y otras emisiones específicas no catalogadas en las emisiones anteriores.

22. Emisiones no difusas: emisiones de gases de efecto invernadero correspondientes a sectores y actividades sujetas al comercio de derecho de emisiones regulado por la Ley 1/2005, de 9 de marzo, que regula el comercio de derecho de emisión de gases de efecto invernadero.

23. Energía renovable: energía procedente de fuentes renovables no de combustibles fósiles, es decir, energía eólica, solar, aerotérmica, geotérmica y otras energías del ambiente, hidrotérmica, de las olas, hidráulica, biomasa, gases de vertedero, gases de plantas de depuración y biogás y plantas de valorización energética.

24. Escenarios climáticos: proyecciones de evolución del clima futuro para diferentes supuestos de emisión de gases de efecto invernadero. Estos supuestos se concreten en escenarios de emisión, que son una descripción verosímil del tipo de desarrollo futuro, basada en un conjunto coherente e internamente consistente de hipótesis sobre la evolución demográfica, económica, tecnológica, social y ambiental.

25. Gasos d'efecte d'hivernacle (GEI): Components gasosos de l'atmosfera tant d'origen natural o a causa d'activitats humanes que provoquen l'efecte d'hivernacle en absorbir i reemetre radiació infraroja. Els reconeguts per la Convenció de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic com a contribuents al Canvi Climàtic són en aquests moments: diòxid de carboni (CO₂), gas metà (CH₄), òxid nitrós (N₂O), hexafluorur de sofre (SF₆), Trifluorur de nitrogen (NF₃) perfluorcarbors (PFCs) i hidrofluorcarbors (HFCs).

26. Generació distribuïda: Aquella que a més de provindre de fonts renovables, es connecta a la xarxa de distribució d'energia elèctrica i es caracteritza per trobar-se instal·lada en punts pròxims als consums d'energia final, reduint els trànsits d'energia en nivells superiors de tensió. bb) Governança climàtica: conjunt de mecanismes i mesures orientades a dirigir al sistema social, econòmic i ambiental cap a la prevenció, mitigació o adaptació als riscos del canvi climàtic. cc) Petjada de carboni: la totalitat de les emissions d'efecte d'hivernacle associada a una organització, esdeveniment o activitat o al cicle de vida d'un producte o servei quantificada per a avaluar la seua contribució al canvi climàtic. S'expressa en tones equivalents de CO₂.

27. Petjada Hídrica: indicador integral de l'apropiació dels recursos d'aigua dolça que s'utilitza per a mesurar el volum total d'aigua dolça usat per a produir els béns, productes i serveis d'un empresa o organització. La petjada hídrica té necessàriament una dimensió temporal i una dimensió espacial i avalua tant l'ús d'aigua directe com l'indirecte. Es pot calcular per a qualsevol grup definit de consumidors.

28. Instal·lació tèrmica: Aquelles instal·lacions definides en l'apèndix 1, del Reial decret 1027/2007, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament d'Instal·lacions Tèrmiques en els Edificis, després de la seua modificació operada per Reial decret 178/2021, de 23 de març.

29. Justícia climàtica: Abordatge per a una transició ecològica justa que parteix de les desigualtats globals en emissions i en l'assumpció de les conseqüències, i que reconeix i aborda les grans desigualtats per a afrontar les conseqüències del canvi climàtic en les persones segons el sexe i el gènere, l'origen social, tipus d'ocupació i capacitat econòmica, l'ètnia, i la regió del món en la qual viuen.

30. Mitjana Empresa: Es defineix com a mitjana aquella empresa que ocupa entre 50 i 250 persones i el volum de negocis de les quals anual no excedeix de 50 milions de € o el balanç general anual dels quals no excedeix de 43 milions €. Tota empresa que supere aquests límits és considerada gran empresa, segon Recomanació 2003/361/CE de la Comissió, de 6 de maig de 2003, sobre la definició de microempreses, petites i mitjanes empreses

31. Mitigació del canvi climàtic: Intervenció humana per a reduir les emissions o millorar els embornals de gasos d'efecte d'hivernacle.

32. Mobilitat sostenible: Un sistema de transport que permet a individus i societats moure's lliurement, accedir, comunicar o establir relacions, satisfer les seues necessitats d'accés a àrees d'activitat amb total seguretat de manera compatible amb la salut dels éssers humans i els ecosistemes. A més de reduir la contaminació dels vehicles, la mobilitat sostenible també busca protegir els col·lectius més vulnerables, donar valor al temps dels desplaçaments, internalitzar els costos socioeconòmics de cada medi de transport i garantir l'accés universal de la ciutadania als llocs públics i equipaments en transport públic col·lectiu o en mitjans no motoritzats.

33. Pressupost de carboni: contingent permès d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle assignat a una organització, entitat o un territori durant un determinat període de temps

34. Persona Jove: A l'efecte d'aquesta llei s'entén per persona jove la definició que de la mateixa es fa en la Llei 15/2017, de 10 de novembre, de polítiques integrals de joventut.

35. Pobresa energètica: Situació de dificultat en què es troba una llar de la Comunitat Valenciana per a fer front al pagament del seu consum energètic i que comporta una falta d'accés normalitzat als subministraments d'electricitat, aigua, gas i altres fonts de combustibles energètics, a proposta dels serveis socials municipals.

36. Projecció climàtica: Pronòstic del clima, resultat d'obtindre una estimació de l'evolució real del clima en el futur, per exemple, en escales de temps estacionals, interanuals o més prolongades. Atés que

25. Gases de efecto invernadero (GEI): componentes gaseosos de la atmósfera tanto de origen natural o a causa de actividades humanas que provocan el efecto invernadero al absorber y reemitir radiación infrarroja. Los reconocidos por la Convención de las Naciones Unidas sobre el Cambio Climático como contribuyentes al cambio climático son en estos momentos: dióxido de carbono (CO₂), gas metano (CH₄), óxido nitrroso (N₂O), hexafluoruro de azufre (SF₆), Trifluoruro de nitrógeno (NF₃) perfluorcarbonos (PFC) y hidrofluorcarbonos (HFC).

26. Generación distribuida: aquella que, además de provenir de fuentes renovables, se conecta a la red de distribución de energía eléctrica y se caracteriza por encontrarse instalada en puntos próximos a los consumos de energía final, reduciendo los tráfcos de energía en niveles superiores de tensión. bb) Gobernanza climática: conjunto de mecanismos y medidas orientadas a dirigir el sistema social, económico y ambiental hacia la prevención, mitigación o adaptación a los riesgos del cambio climático. cc) Huella de carbono: la totalidad de las emisiones de efecto invernadero asociada a una organización, acontecimiento o actividad o al ciclo de vida de un producto o servicio cuantificada para evaluar su contribución al cambio climático. Se expresa en toneladas equivalentes de CO₂.

27. Huella hídrica: indicador integral de la apropiación de los recursos de agua dulce que se utiliza para medir el volumen total de agua dulce usado para producir los bienes, productos y servicios de un empresa u organización. La huella hídrica tiene necesariamente una dimensión temporal y una dimensión espacial y evalúa tanto el uso de agua directo como el indirecto. Se puede calcular para cualquier grupo definido de consumidores.

28. Instalación térmica: aquellas instalaciones definidas en el apéndice 1, del Real decreto 1027/2007, de 20 de julio, por el cual se aprueba el Reglamento de instalaciones térmicas en los edificios, después de su modificación operada por Real decreto 178/2021, de 23 de marzo.

29. Justicia climática: Abordaje para una transición ecológica justa que parte de las desigualdades globales en emisiones y en la asunción de sus consecuencias, y que reconoce y aborda las grandes desigualdades para afrontar las consecuencias del cambio climático en las personas según el sexo y el género, el origen social, tipo de empleo y capacidad económica, la etnia, y la región del mundo en la que viven.

30. Media emprendida: Se define como media aquella empresa que ocupa entre 50 y 250 personas y cuyo volumen de negocios anual no exceda de 50 millones de euros o el balance general anual de los cuales no excede de 43 millones de euros. Toda empresa que supere estos límites se considera gran empresa, según recomendación 2003/361/CE de la comisión, de 6 de mayo de 2003, sobre la definición de microempresas, pequeñas y medianas empresas

31. Mitigación del cambio climático: intervención humana para reducir las emisiones o mejorar las alcantarillas de gases de efecto invernadero.

32. Movilidad sostenible: un sistema de transporte que permite a individuos y sociedades moverse libremente, acceder, comunicar o establecer relaciones, satisfacer sus necesidades de acceso a áreas de actividad con total seguridad de manera compatible con la salud de los seres humanos y los ecosistemas. Además de reducir la contaminación de los vehículos, la movilidad sostenible también busca proteger los colectivos más vulnerables, dar valor en el tiempo de los desplazamientos, internalizar los costes socioeconómicos de cada medio de transporte y garantizar el acceso universal de la ciudadanía a los lugares públicos y equipaciones en transporte público colectivo o en medios no motorizados.

33. Presupuesto de carbono: contingente permitido de emisiones de gases de efecto invernadero asignado a una organización, entidad o un territorio durante un determinado periodo de tiempo

34. Persona joven: a efectos de esta ley se entiende por persona joven la definición que de la misma se hace en la Ley 15/2017, de 10 de noviembre, de políticas integrales de joventut.

35. Pobreza energética: Situación de dificultad en la que se encuentra un hogar de la Comunitat Valenciana para hacer frente al pago de su consumo energético y que conlleva una falta de acceso normalizado a los suministros de electricidad, agua, gas y otras fuentes de combustibles energéticos, a propuesta de los servicios sociales municipales.

36. Proyección climática: pronóstico del clima, resultado de obtener una estimación de la evolución real del clima en el futuro, por ejemplo, en escalas de tiempos estacionales, interanuales o más prolongadas.

l'evolució del sistema climàtic pot ser molt sensible a les condicions inicials, aquestes prediccions solen ser probabilístiques.

37. Resiliència: capacitat d'un sistema per a resistir, absorbir i recuperar-se dels efectes del perill de manera oportuna i eficient, conservant o restablint les seues estructures, funcions i identitat bàsiques essencials.

38. Risc climàtic: Probabilitat de greus pèrdues socioeconòmiques i d'ecosistemes causades per l'exposició a impactes d'esdeveniments climatològics, sumada a condicions de vulnerabilitat i capacitat insuficient per a reduir o respondre a les seues conseqüències. La gestió del risc climàtic és un factor clau per a garantir i incrementar la seguretat humana, benestar, qualitat de vida i desenvolupament sostenible.

39. Serveis ecosistèmics: Conjunt de beneficis directes o indirectes derivats del funcionament o regulació dels ecosistemes, inclosos els intangibles.

40. Sistema de Gestió Energètica (SGE): part del sistema de gestió de l'organització dedicat a desenvolupar i implantar una política energètica, així com a gestionar aquells elements de les seues activitats, productes o serveis que interactuen amb l'ús de l'energia (aspectes energètics). Es tracta d'un procediment organitzat de previsió i control del consum d'energia, que té com a fi la millora contínua i aconseguir el major rendiment energètic possible sense disminuir el nivell de prestacions obtingudes.

41. Embornal de carboni: qualsevol procés, activitat o mecanisme, natural o artificial, que absorbisca de l'atmosfera o fixe gasos d'efecte d'hivernacle, aerosols o precursors d'aquests. Els embornals més comuns són l'oceà, l'atmosfera, el sòl, els boscos i la vegetació.

42. Tona equivalent de diòxid de carboni: Una tona mètrica de diòxid de carboni, o la quantitat d'un altre gas d'efecte d'hivernacle que posseïssa un potencial de calfament global equivalent.

43. Tona equivalent d'energia (TEP): unitat d'energia. El seu valor equivalent és l'energia produïda en la combustió d'una tona de cru de petroli. El valor convencional utilitzat és 41,87 GJ = 11.630 Kwh.

44. Transició ecològica: Procés de canvi en els sistemes productius i de consum, així com sociopolítics, que conduïska a un model descarbonitzat de societat i economia, en el transcurs de la qual l'ús de combustibles fòssils (petroli, gas, carbó) es reduïska substancialment respecte a els nivells actuals, amb l'objectiu final de la seua substitució completa per fonts alternatives d'energies renovables.

45. Vehicles compartits: La utilització en comú d'un vehicle terrestre a motor per un conductor i un o diversos passatgers, efectuat a títol no onerós, excepte per la compartició de despeses inherents a un viatge en vehicle privat, en el marc d'un desplaçament que el conductor efectua pel seu propi compte. Les empreses que realitzen activitats d'intermediació, amb aquesta finalitat, poden fer-ho a títol onerós.

46. Vehicle elèctric: Vehicle de motor equipat d'un grup de propulsió amb almenys un mecanisme elèctric no perifèric que funciona com a convertidor d'energia i està dotat d'un sistema d'emmagatzematge d'energia recarregable, que pot recarregar-se des de l'exterior.

47. Vulnerabilitat: Grau en què un sistema és susceptible o incapaç d'afrontar els efectes adversos del canvi climàtic, incloent la variabilitat i els extrems climàtics. El grau de vulnerabilitat depèn del caràcter, la magnitud i la rapidesa de les variacions climàtiques i de les fluctuacions a les quals està exposat un sistema o sector, així com de la seua sensibilitat i capacitat d'adaptació.

48. Zona de Baixa Emissió: S'entén per zona de baixa emissió l'àmbit delimitat per una Administració pública, en exercici de les seues competències, dins del seu territori, de caràcter continuu, i en el qual s'apliquen restriccions d'accés, circulació i estacionament de vehicles per a millorar la qualitat de l'aire i mitigar les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, conforme a la classificació dels vehicles pel seu nivell d'emissions d'acord amb el que s'estableix en el Reglament General de Vehicles vigent.

Dado que la evolución del sistema climático puede ser muy sensible a las condiciones iniciales, estas predicciones suelen ser probabilísticas.

37. Resiliencia: capacidad de un sistema para resistir, absorber y recuperarse de los efectos del peligro de manera oportuna y eficiente, conservando o restableciendo sus estructuras, funciones e identidad básicas esenciales.

38. Riesgo climático: probabilidad de graves pérdidas socioeconómicas y de ecosistemas causadas por la exposición a impactos de acontecimientos climatológicos, sumada a condiciones de vulnerabilidad y capacidad insuficiente para reducir o responder a sus consecuencias. La gestión del riesgo climático es un factor clave para garantizar e incrementar la seguridad humana, bienestar, calidad de vida y desarrollo sostenible.

39. Servicios ecosistémicos: conjunto de beneficios directos o indirectos derivados del funcionamiento o regulación de los ecosistemas, incluidos los intangibles.

40. Sistema de gestión energética (SGE): parte del sistema de gestión de la organización dedicado a desarrollar e implantar una política energética, así como a gestionar aquellos elementos de sus actividades, productos o servicios que interactúan con el uso de la energía (aspectos energéticos). Se trata de un procedimiento organizado de previsión y control del consumo de energía, que tiene como fin la mejora continua y conseguir el mayor rendimiento energético posible sin disminuir el nivel de prestaciones obtenidas.

41. Sumidero de carbono: cualquier proceso, actividad o mecanismo, natural o artificial, que absorba de la atmósfera o fije gases de efecto invernadero, aerosoles o precursores de estos. Los sumideros más comunes son el océano, la atmósfera, el suelo, los bosques y la vegetación.

42. Tonelada equivalente de dióxido de carbono: Una tonelada métrica de dióxido de carbono, o la cantidad de otro gas de efecto invernadero que posea un potencial de calentamiento global equivalente.

43. Tonelada equivalente de energía (TEP): unidad de energía. Su valor equivalente es la energía producida en la combustión de una tonelada de crudo de petróleo. El valor convencional utilizado es 41,87 GJ = 11.630 Kwh.

44. Transición ecológica: proceso de cambio en los sistemas productivos y de consumo, así como sociopolíticos, que conduzca a un modelo descarbonizado de sociedad y economía, en cuyo transcurso el uso de combustibles fósiles (petróleo, gas, carbón) se reduzca sustancialmente respecto a los niveles actuales, con el objetivo final de su sustitución completa por fuentes alternativas de energías renovables.

45. Vehículos compartidos: la utilización en común de un vehículo terrestre a motor por un conductor y uno o varios pasajeros, efectuado a título no oneroso, excepto por la compartición de gastos inherentes a un viaje en vehículo privado, en el marco de un desplazamiento que el conductor efectúa por su propia cuenta. Las empresas que realicen actividades de intermediación, con esta finalidad, pueden hacerlo a título oneroso.

46. Vehículo eléctrico: vehículo de motor equipado de un grupo de propulsión con al menos un mecanismo eléctrico no periférico que funciona como convertidor de energía y está dotado de un sistema de almacenamiento de energía recargable, que puede recargarse desde el exterior.

47. Vulnerabilidad: grado en que un sistema es susceptible o incapaz de afrontar los efectos adversos del cambio climático, incluyendo la variabilidad y los extremos climáticos. El grado de vulnerabilidad depende del carácter, la magnitud y la rapidez de las variaciones climáticas y de las fluctuaciones a las que está expuesto un sistema o sector, así como de su sensibilidad y capacidad de adaptación.

48. Zona de baja emisión: Se entiende por zona de baja emisión el ámbito delimitado por una administración pública, en ejercicio de sus competencias, dentro de su territorio, de carácter continuo, y en el cual se aplican restricciones de acceso, circulación y estacionamiento de vehículos para mejorar la calidad del aire y mitigar las emisiones de gases de efecto invernadero, conforme a la clasificación de los vehículos por su nivel de emisiones de acuerdo con lo establecido en el Reglamento general de vehículos vigente.

ANNEX II

Percentatges mínims per a incorporar en les renovacions anuals de flota d'acord amb l'article 63.2 d'aquesta llei

<i>Any de renovació</i>	<i>Percentatge mínim d'adquisició o lloguer d'unitats sobre els vehicles nous adquirits en l'any</i>	<i>Percentatge mínim sobre el nombre total d'unitats de la flota</i>
2022	6 %	1,8 %
2023	9 %	2,7 %
2024	12 %	3,6 %
2025	17 %	5,1 %
2026	22 %	6,6 %
2027	28 %	8,4 %
2028	35 %	10,5 %
2029	42 %	12,6 %
2030	50 %	15 %
2031	58 %	17,4 %
2032	68 %	20,4 %
2033	78 %	23,4 %
2034	88 %	26,4 %
2035	100 %	30 %

* * * * *

ANEXO II

Porcentajes mínimos para incorporar en las renovaciones anuales de flota de acuerdo con el artículo 63.2 de esta ley

<i>Año de renovación</i>	<i>Porcentaje mínimo de adquisición o alquiler de unidades sobre los vehículos nuevos adquiridos en el año</i>	<i>Porcentaje mínimo sobre el número total de unidades de la flota</i>
2022	6 %	1,8 %
2023	9 %	2,7 %
2024	12 %	3,6 %
2025	17 %	5,1 %
2026	22 %	6,6 %
2027	28 %	8,4 %
2028	35 %	10,5 %
2029	42 %	12,6 %
2030	50 %	15 %
2031	58 %	17,4 %
2032	68 %	20,4 %
2033	78 %	23,4 %
2034	88 %	26,4 %
2035	100 %	30 %